ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾਂ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦਿਨ ਵੈਸਾਖੀ ਦੇ ੩੧੧ਵੇਂ ਵਰੇ ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ

ਜੋ ਸੂਰਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੋਇ ਮਰਣਾ ॥ ਜੋ ਭਾਗੈ ਤਿਸੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਣਾ ॥
ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦਾ ਪੁਨਰ ਜਨਮ

ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸੰਘਰਸ਼ਮਈ ਸਿਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਸਿਖ ਕੌਂਸਲ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ), ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨੀ), ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਖਾਲਸਾ ਪੰਚਾਇਤ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਆਲਾਇੰਸ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਪੰਜਾਬ: ਭਾਈ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਅਤਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ, ਭਾਈ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿੱਟੂ, ਭਾਈ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਧਾਮੀ, ਮੁਖੀ ਸਿਖ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫਡਰੇਸ਼ਨ ਪਟਿਆਲਾ, ਯੁਨਾਇਟਡ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਅਤੇ ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਜੀਉ,
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ॥

ਸਮੂਹ ਸੰਬੋਧਿਤ ਗੁਰਸਿਖ ਵੀਰੋ, ਜਿਵੇ ਕਿ ਆਪਜੀ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਤੇ ਕਾਬਜ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਜੁਰਾਇਮਪੇਸ਼ਾ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ ਔਲਾਦ, ਪੁਜਾਰੀ, ਮਸੰਦ, ਦੁਸ਼ਟ ਟੋਲੇ ਵਲੋਂ 'ਸੰਤ ਸਿਪਾਹੀ' ਰਸਾਲੇ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਲਾਂਬਾ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ, ਪ੍ਰੋ. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਅਸਲ ਸੀ ਡੀ ਨੂੰ ਨਕਲੀ ਜਾਹਲੀ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਕੂੜ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਤਲਬ ਕਰਨ, ਉਨਾਂ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਉਣ, ਉਨਾਂ ਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹਮਲਾ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ 29 ਜਨਵਰੀ 2010 ਨੂੰ ਪੰਥ ਚੋਂ ਛੇਕਣ ਤੱਕ ਦੇ ਪੰਥ ਉਤੇ ਅਤਿ ਕਮੀਨੇ ਵਾਰਾਂ ਨੇ ਜਦ ਪੰਥ ਨੂੰ ਧੁਰ ਰੂਹ ਤੱਕ ਲਹੂ ਲੁਹਾਣ, ਅਧਮੋਇਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
ਵੀਰ ਜੀਉ ਇਹ ਗੁਰੂ ਨਿਮਾਣੇ, ਗੁਰੂ ਨਿਤਾਣੇ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾ ਰੱਬ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਛਾਣ ਨਿਤਰਨ ਵਾਲੇ, ਆਪਜੀ ਕੋਲ ਇਹ ਜਾਨਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਨੇ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਛੁਪੀ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਜੁਰਾਇਮਪੇਸ਼ਾ ਸਾਜ਼ਸ਼ੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਿਖਰ ਗਿਰੀਓ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ ਮਸੰਦ, ਦੁਸ਼ਟ ਔਲਾਦ, ਇਹ ਪੁਜਾਰੀ ਟੋਲਾ, ਜਿਸ ਵਲੋਂ ਸੱਚ ਨੂੰ ਨਕਲੀ, ਜਾਹਲੀ ਕਰਕੇ, ਨਕਲੀ ਜਾਹਲੀ ਨੂੰ ਸੱਚ ਐਲਾਨਕੇ ਪ੍ਰੋ. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਉਤੇ ਤਲਬ ਕੀਤਾ, ਤਨਖਾਹੀਆ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਜਾਬਰ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਔਰੰਗੇ ਅਬਦਾਲੀ, ਨਾਦਰਸ਼ਾਹੀ ਹੁਕਮਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ, ਉਨਾਂ ਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹਮਲਾ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਹੁਣ ਝੂਠ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਪੰਥ ਵਿਚੋਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕੀ ਤੁਸਾਂ ਲਈ ਅਜੇ ਵੀ ਪੰਥ ਦੇ ਉਤਮ ਹਨ ਜਿਸ ਕੋਲ ਤੁਸਾਂ ਭਵਿਖ ਵਿਚ ਵੀ ਮੰਗਣ ਜਾਣਾਂ ਹੈ ? ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਭਰਮ ਲਾਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਦੇ ਅਣਜਾਣ, ਅਨਭੋਲ ਸਿਖ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹੋਵਣ ਸਗੋਂ ਜਿਨਾਂ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਦੁਸ਼ਟ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ, ਮਸੰਦਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਥਾਨਾਂ, ਆਪਣੀ ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇਂ ਪੰਥ ਨੂੰ ਆਜਾਦ ਕਰਵਾਣਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਇਸ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਹੁਕਮਰਾਨ ਲਾਣੇ ਦੇ ਜਨਮ ਪਿਤਾ, ਬਦੀ ਦੇ ਸਥਾਪਤ ਬਿਪਰਨ ਦਿੱਲੀ ਤਖਤ ਤੋਂ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੰਥ ਲਈ ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਫੁਰਮਾਣ, ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਆਜਾਦ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣਾਂ ਹੈ? ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਇਹ ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਦਾ ਸੱਚ ਯਾਦ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਨਾਂ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਉਲਟ, ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸ਼ਰੀਕ, ਜਿਵੇਂ ਇਨਾਂ ਪ੍ਰੋ. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਅਸਲ ਸੀ ਡੀ ਨੂੰ ਨਕਲੀ ਜਾਹਲੀ ਕੀਤਾ, ਇਵੇਂ ਇਨਾਂ ਦੇ ਬਿਪਰਨ ਵਡੇਰਿਆਂ ਵਲੋਂ ਜਾਹਲੀ ਨਕਲੀ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬਾਣੀ- ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਐਲਾਨਕੇ, ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਪਾਠ, ਅਖੰਡਪਾਠ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਤਿ ਘਿਨਾਉਣਾ ਦੁਸ਼ਟ ਸਾਕਤ ਮਸੰਦ ਕਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਦਿਨ ਇਨਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਸਿਖ ਕਹਾ ਸਕਣ ਦਾ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆਕੇ, ਗੁਰ-ਕਰਤਾ ਰਾਮ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖ ਹੋਕੇ, ਆਪਣੇ ਅਪਨੂੰ ਪੰਥ ਚੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਲਈ ਇਹ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਜੁਰਾਇਮ ਪੇਸ਼ਾ ਔਲਾਦ ਪੁਜਾਰੀ ਦੁਸ਼ਟ ਮਸੰਦ ਜੁੰਡਲੀ ਦੀਆਂ ਸਿਖਰ ਕਰਤੂਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬਿਪਰਨ ਦੇ ਕਾਮਾਂ ਸੂਤਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਪਾਠ, ਭੋਗ, ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕਲੰਡਰ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ, ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਔਲਾਦ ਦੇ ਮੁਖੀ ਬਾਦਲਕੇ ਦਲ ਵਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਫੌਜੀ ਧਾਵਾ ਬੋਲਣ ਵਿਚ ਭਾਈਵਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਹਿੰਦੂ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ, ਭਾਜਪਾ, ਆਰ ਐਸ ਐਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਿੰਦੂ ਪੰਡਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਾਧਾਂ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਰੱਬ ਕਰਤਾ ਰਾਮ ਨੂੰ ਇਨਾਂ ਬਿਪਰਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਾਂਡਿਆਂ ਦਾ ਰਾਮ ਐਲਾਨਣ, ਇਨਾਂ ਦੇ ਰਾਮ ਸੇਤੂ ਪੁੱਲ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਦੇ ਰਾਮ ਮੰਦਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਰ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰਨ ਦੇ ਕੀਤੇ ਅਤਿ ਘਿਨਾਉਣੇ ਐਲਾਨ ਕਾਰੇ ਨਾਲ (http://www.youtube.com/watch?v=av-PQK0MnAw) ਅਤੇ ਹੁਣ ਕਲਕੱਤੇ ਇਸ ਪੁਜਾਰੀ ਟੋਲੇ ਦੇ ਭੇਜੇ ਗੁੰਡਿਆਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਪਾਲਕ, ਚਾਲਕ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਹਿ ਤੇ ਪ੍ਰੋ. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੱਤ ਘਿਨਾਉਣੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹਮਲੇ ਨਾਲ ਇਨਾਂ ਵਲੋਂ ਹਰ ਸਬੂਤ ਮਹੱਈਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਂ ਇਹ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਹੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਜੁਰਾਇਮ ਪੇਸ਼ਾ ਐਲਾਦ ਹੈ। ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਵਡੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀਂ ਵਦਾਵੇ ਦੇਕੇ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਨਾਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀਂ ਮਿਲਭੋਗੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਔਲਾਦ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਤੋਂ, ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਪੂਰਣ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਨਸਾਨ ਕ੍ਰਿਦਾਰ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ, ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪੰਥ ਵਿਚ ਵਾੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰੂ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਇਨਾਂ ਦੀ ਮਾੜੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਨਾਂ ਕਾਇਰਾਂ, ਬੁਝਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਦੁਰਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਕਦੋਂ, ਕਿਵੇਂ ਭੇਦ-ਖੋਹਲ ਜਲਦੀ)

ਸੋ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰਸਿਖ ਵੀਰ ਭਾਈ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਭਾਈ ਅਤਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਜੇ ਆਪਜੀ ਦੇ ਲਈ, ਆਪਜੀ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਹੁਣ ਇਨਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ, ਮਸੰਦਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਥਾਨਾਂ, ਆਪਣੀ ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇਂ ਪੰਥ ਨੂੰ ਆਜਾਦ ਕਰਵਾਣਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਸ਼ਟ ਜੁੰਡਲੀ ਦੇ ਜਨਮ ਪਿਤਾ ਬਦੀ ਦੇ ਸਥਾਪਤ ਬਿਪਰਣ ਬਿਪਰਨ ਤਖਤ ਤੋਂ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਆਜਾਦ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਹੀ ਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾ ਉਲਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਰਜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰਿਓ ਸਾਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਗੁਰਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਹਾਂ ਦਾ ਹੁੰਗਾਰਾ ਜਬਾਬ ਦਿਓ ਜੀ। ਤਾਂ ਕਿ ਇਨਾਂ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਜੁਰਾਇਮਪੇਸ਼ਾ ਆਦੀ ਔਲਾਦ, ਇਸ ਪੁਜਾਰੀ ਲਾਣੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਹਾਰ ਔਰੰਗਜੇਬੀ ਹਕੂਮਤ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੋ. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਪਬੰਦੀ ਲਾਉਣ, ਉਨਾਂ ਉਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹਮਲਾ ਕਰਵਾਣ, ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਪੰਥ ਚੋਂ ਖਾਰਜ ਤੱਕ ਦੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਗੁਰਸਿਖ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਤੇ ਸੱਭੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਵਾਰਾਂ ਦਾ ਬਣਦਾ ਜਬਾਬ ਆਪਜੀ ਨਾਲ ਵੀਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਰਰ ਕਰਕੇ ਗੁਰਸਿਖ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਵਲੋਂ ਇਕੱਤਰ ਹੋ ਇਕ ਪੰਥਕ ਨਿਜ ਬਲ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦ ਸੂਰਿਆਂ ਦੀ ਬਦੌਲਤ, **ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ** ਹੋਏ ਨੇ। ਮੁੱਢਲੇ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਇਸ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਆਸਰੇ **ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ,** ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਇਹ ਹੀ ਬੇਨਤੀ ਹੋਰ ਗੁਰਸਿਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਭਾਈ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ, ਭਾਈ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿੱਟੂ, ਭਾਈ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਧਾਮੀ ਅਤੇ ਮੁਖੀ ਸਿਖ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫਡਰੇਸ਼ਨ ਪਟਿਆਲਾ, ਯੁਨਾਇਟਡ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਿੰਘਾਂ, ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਕੋਲ ਲੈਕੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਹੋਰ ਜਕਾ ਤਕਾ ਛੱਡ, ਜੇ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਣ ਜੁਰਾਇਮਪੇਸ਼ਾ ਔਲਾਦ ਇਸ ਦੁਸ਼ਟ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ, ਮਸੰਦਾਂ ਦੇ ਲਾਣੇਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਥਾਨਾਂ, ਆਪਣੀ ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇਂ ਪੰਥ ਨੂੰ ਅਜਾਦ ਕਰਵਾਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਸ਼ਟ ਜੁੰਡਲੀ ਦੇ ਜਨਮ ਪਿਤਾ ਬਦੀ ਦੇ ਸਥਾਪਤ ਦਿੱਲੀ ਬਿਪਰਨ ਤਖਤ ਤੋਂ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਜਾਦੀ ਹੀ ਤੁਸਾਂ ਲਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ-ਕਰਤੇ ਦਾ ਨਾ ਉਲਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲਾ, ਹੁਕਮ ਰਜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਾਂ ਜਬਾਬ ਦਿਉ ਜੀ ਤਾਂ ਕਿ ਆਪਜੀ ਸਭਨਾਂ ਨਾਲ ਵੀਚਾਰ ਸਾਂਝੇ ਕਰਕੇ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਦਾ ਇਕੋ ਬਣਦਾ ਸਾਂਝਾ ਅਗਲਾ ਕਦਮ -ਫੈਸਲਾ ਮਕਰਰ ਕਰਕੇ ਅਮਲ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਤੋਂ ਹੀ ਪੰਥ ਲਈ ਤਿਆਗੀ, ਸੂਰੇ, ਅਣਖੀ ਅਤੇ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਲ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਐਲਾਨਕੇ ਅਡੋਲ ਅਥੱਕ ਤੁਰੇ ਪੰਥ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਗੁਰਸਿਖ ਭਾਈ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਜੀਓ, ਆਪਜੀ ਦੀ ਪੰਥ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਸਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਅਥਾਹ ਸਤਿਕਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਮਤਾਂ ਇਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਣਜਾਣੇ ਅਜਾਈਂ ਨਾ ਚਲੀ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਦਰਦ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਕ ਦਿਨ ਉਹ ਆਇਆ ਕਿ ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ

ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਘਸੁਨ ਮਾਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਂਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਤਾਹਨੇ ਮੇਹਣਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮੁੱਕੀਆਂ ਮਾਰਨ ਆਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।

ਇਹ ਉਹ ਦਿਨ ਸੀ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ਵੀਰ ਭਾਈ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਜੀਉ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਇੰਟਰਨੈਟ ਯੂ ਟੂਬੇ ਤੇ ਇਕ ਵੀਡੀਓ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਇਕ ਸਾਧ ਸੰਤ ਕਾਰ ਵਿਚ ਸਵਾਰ ਇਕ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨੂੰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਇਸ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਸਾਧ ਸੰਤ ਦੇ ਪੈਰੀਂ ਹੱਥ ਲਾਉਂਦੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਰਹੇ ਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਚੜ੍ਹਾਵਾ ਚਾੜ ਰਹੇ ਨੇ। ਇਹ ਸੰਤ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਆ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਹਜੂਰੀ ਵਿਚ ਸਿਖ ਇਸ ਸੰਤ ਦੇ ਪੈਰੀਂ ਹੱਥ ਲਾਕੇ ਮੱਥੇ ਟੇਕ ਰਹੇ ਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਵੀ ਚਾੜ ਰਹੇ ਨੇ। ਫਿਰ ਆਪਜੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਹਾਜਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੀ ਹਜੂਰੀ ਵਿਚ ਇਸ ਸਾਧ ਸੰਤ ਦੇ ਪੈਰੀਂ ਹੱਥ ਲਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸੰਤ ਵਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਨਕਲ ਤੇ ਉਸਾਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨੂੰ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਸਹੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਦੀ ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਭਾਵ ਇਸ ਸੰਤ ਵਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਤੇ ਉਸਾਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਉਸਾਰਨ ਵਿਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ-ਮੱਦਦ ਦੇ ਪ੍ਰਣ, ਤੁਸਾਂ ਵਲੋਂ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਦੀ ਗੂੰਜ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਨੇ। ਆਪਜੀ ਇਸ ਸੰਤ ਦੀ ਤਰੀਫ ਕਰਦੇ ਇਹ ਤੁਲਨਾਂ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਿੰਡਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਪਿਆਰ ਤੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਨੇ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਆ ਤਾਂ ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਆਪਣਾਂ ਨਵਾਂ ਹਰਿਮੰਦਰ ਉਸਾਰਨ ਵਾਲਾ ਇਹ ਸੰਤ, ਸਾਧ, ਸਰਦਾਰ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਲ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਅਮਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਵੀਰ ਜੀਉ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਅਡੋਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਇਥੇ ਆ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਜਾਣੇ, ਪਰ ਅਣਜਾਣੇ ਅਪਜੀ ਤੋਂ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਉਲਟ ਉਹ ਭਾਰੀ ਅਵੱਗਿਆਵਾਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਆਪਜੀ ਦੀ ਕੀਤੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਅਣਥੱਕ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਅੱਗੇ ਸਿਫਰ, ਜੀਰੋ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

1) ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਾ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜਿਸ ਕਮਰੇ, ਹਾਲ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜਾਂ ਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਉਸ ਕਮਰੇ, ਉਸ ਹਾਲ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਦੀਵਾਰ ਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਤਸਵੀਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਜੇ ਕਿਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਸਾਡੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੇ ਘੋਰ ਅਪਮਾਨ ਅਤੇ ਸਿਖ ਧਰਮ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਸੂਲ, ਉਪਦੇਸ਼ ਕਿ ਸਿਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤੇ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਦੂਰੋਂ ਵੀ ਪਰਛਾਵਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪੈਣ ਦੇਣਾਂ, ਦੇ ਉਲਟ ਇਹ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਕੋਈ ਗੁਰਸਿਖ ਕਿਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦ ਤੱਕ ਇਹ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਥੇ ਭਵਿਖ ਵਿਚ ਮੁੜ ਨਾ ਆਉਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਸਲਾਹ ਹੋਰ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਦੈਦਾ ਹੈ।

ਜਿਸ ਗੁਰਦੁਆਰੇ, ਸਿਖ ਕੌਮ ਦੇ ਜਰਨੈਲ ਭਾਈ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਕਲੀ, ਬਨਾਰਸ ਦੇ ਠੱਗ, ਗੁਰੂ ਧ੍ਰੋਹੀ, ਪੰਥ ਧ੍ਰੋਹੀ ਅਖੌਤੀ ਸੰਤ ਮਸੰਦ ਵਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਉਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਹਰਿਮੰਦਰ ਉਸਾਰਨ ਦੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਅੱਤ ਘਿਨਾਉਣੇ ਕਾਰੇ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ, ਇਸ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਅਤੇ ਇਸ ਕੁਕਰਮ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿਚ ਮੱਦਦ ਦੇਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਆਏ ਸੀ, ਉਥੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਰਾਬਰ, ਪੀੜੇ ਤੇ ਰੁਮਾਲੇ ਵਿਚ ਸ਼ੰਗਾਰੀ ਇਕ ਤਸਵੀਰ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਵੀ ਜਰੂਰ ਵੇਖੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਆਪਜੀ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੇ ਘੋਰ ਅਪਮਾਨ ਵਾਲੀ ਆਪਣੇ ਹੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਹੋ ਰਹੀ ਇਸ ਬਿਪਰਨ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਖਾਮੋਸ਼ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਸ ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ, ਚੁਪਚੁਪੀਤੇ ਇਸ ਨਵੀਂ ਚਾਲੂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਗੁਰਮਤਿ ਉਲਟ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਅੱਤ ਘਿਨਾਉਣੀ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਨੂੰ ਪਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦੇਂਦੇ ਹੋ।

2) ਗੰਦ ਕੂੜਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰਖਕੇ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਘਰੋਂ ਉਹ ਹੀ ਗੰਦ ਕੂੜਾ ਜੋਰੀਂ ਬਾਹਰ ਸੱਟਣ ਤੁਰ ਪੈਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਕਾਲੇ ਲੇਖ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਹਜੂਰੀ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਸਿਖ ਵਲੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣਾਂ ਜਿਥੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਘੋਰ ਬਿਆਦਵੀ ਹੈ ਉਥੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਹਜੂਰੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪੈਰੀਂ ਹੱਥ ਲੁਆਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਧ, ਸੰਤ ਤਾਂ ਬੜੀ ਦੂਰ, ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਸਿਖ ਕਹਾ ਸਕਣ ਵਾਲਾ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਆਪਾਂ ਜਾਗਦੇ, ਸੰਘਰਸ਼ਸ਼ੀਲ ਸਿਖ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਹਜੂਰੀ ਵਿਚ ਦੇਹਧਾਰੀ ਬਨਾਰਸ ਦੇ ਠੱਗ, ਪਖੰਡੀ, ਗੁਰੂ ਧ੍ਰੋਹੀ, ਪੰਥ ਧ੍ਰੋਹੀ ਅਖੌਤੀ, ਨਕਲੀ ਸੰਤ, ਅੱਜ ਦੇ ਮਸੰਦਾਂ ਨੂੰ ਮੱਥੇ ਟੇਕਣ ਲੱਗ ਪਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਕਰਮ

ਤਾਂ ਬਾਦਕ ਕੇ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਨੇ। ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਮੂਹ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਐ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਔਲਾਦ, ਇਹ ਗੁਰਮਤਿ ਉਲਟ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੇ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਕੁਕਰਮ ਬੰਦ ਕਰ? ਇਹੀ ਜੇ ਉਨਾਂ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜੇ ਸਿਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਸੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਗੁਰੂ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੇ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਮੂੰਹ ਕਹਿ ਸਕਾਂਗੇ?

3) ਕੀ ਆਪਜੀ ਇਸ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਚ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਨਕਲ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿਖ, ਅਸਿਖ ਕਿਤੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਘਰ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਉਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ? ਪਰ ਆਪਜੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਨਕਲ ਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹਰਿਮੰਦਰ ਉਸਾਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਨਾਰਸ ਦੇ ਠੱਗ, ਗੁਰੂ ਦੋਖੀ, ਪੰਥ ਦੋਖੀ ਬਿਪਰਣ ਔਲਾਦ ਦੇ ਇਸ ਅਤਿ ਘਿਨਾਉਣੇ ਕੁਕਰਮ ਵਿਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਕੁਕਰਮ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਮੱਦਦ ਦੇ ਪ੍ਰਣ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ।

4) ਵੀਰ ਜੀਉ, ਕਿਥੇ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਨਕਲ ਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹਰਿਮੰਦਰ ਉਸਾਰਨ ਦਾ ਕੁਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਤ ਦੇ ਨਾਮ ਥੱਲੇ ਸਾਕਤ, ਕਰਤੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਕੀੜਾ, ਜਮ ਜੂਨਾਂ ਨਰਕ ਭਾਗੀ। ਕਿਥੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਤੇ ਦੇ ਨਾਮ ਭਾਗੀ ਸ਼ਹੀਦ ਸੂਰੇ ਸੰਤ ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਖਾਲਸੇ। ਪਰ ਆਪਜੀ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਕਲੀ ਸਾਧ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਸਾਧ, ਸੰਤ ਭਗਤ, ਗੁਰਸਿਖ ਸੂਰੇ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ, ਅਣਜਾਣਪੁਣੇ ਵਿਚ ਉਸੇ ਸ਼ਹੀਦ ਦੇ ਅੱਤ ਉਚੇ ਸੁਚੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਾਧ, ਸੰਤ, ਭਗਤ, ਗੁਰਸਿਖ ਸੂਰੇ ਖਾਲਸੇ ਕ੍ਰਿਦਾਰ ਨੂੰ ਬੜਾ ਹੀ ਨੀਵਾਂ ਕਰ ਦੇਣ ਦਾ ਭਾਰੀ ਗੁਨਾਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਦ ਕਿ ਫਰਵਰੀ 2009 ਵਿਚ ਹੀ ਇਕ ਇਕੱਠ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਖਤ ਦੀ ਕਾਪੀ ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ ਜਾਣੂੰ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੇ ਬਿਪਰਨ ਤਖਤ ਵਲੋਂ ਬੋਲੇ ਫੌਜੀ ਧਾਵੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਿਹੜਾ ਗੁਰਸਿਖ ਕਿਰਦਾਰ ਅਪਣੇ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ **ਸੰਤ** ਅਤੇ **ਖਾਲਸਾ** ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਰਫ ਨਾਮ ਜੋੜ ਸਕਣ ਦਾ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੁਲਨਾਂ ਦੇ ਭਾਰੀ ਗੁਨਾਹ ਦੀ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਹੋਰ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਹੀ ਜਾਵਾਂਗੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਨੂੰ, ਗੁਰੂ ਆਸਰੇ ਕਲਮਬੰਦ ਕਰਕੇ ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗੇ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਇਸ ਗੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਮੁਖੀ ਸ਼ਹੀਦ ਸੂਰੇ ਸੰਤ, ਭਗਤ, ਗੁਰਸਿਖ, ਖਾਲਸੇ, ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਹੀਦ ਸੂਰੇ ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਮਗਰੋਂ ਪੰਥ ਦੇ ਦੋ ਸ਼ਹੀਦ ਭਾਈ, ਜੋ ਸੱਭੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ, ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਕਾਵਲ ਕਰਕੇ ਗਏ ਨੇ, ਦੇ ਅਸਲ, ਅਸਲੀਅਤ ਸੱਚ ਦਰਸ਼ਨ, ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਂਜ ਤੇ ਗੁਰੂ ਆਸਰੇ www.mediapunjab ਅਤੇ **www.jaanbaazforce.in** ਤੇ ਔਨਲਾਇਨ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਬੁਧ ਬਬੇਕ ਖੋਜੀ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਲਈ ਇਸੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਇਸ਼ਾਰੇ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਦਰਜ ਹਨ।

ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਅਸਲ, ਅਸਲੀਅਤ, ਸੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਡਭਾਗੀ ਉਹ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪ੍ਰਣ ਅਰਦਾਸਾ ਸੋਧਕੇ ਕਿ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਤੇ ਕਾਬਜ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਦੁਸ਼ਟ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ, ਮਸੰਦ ਬਿਪਰਣ ਦੀ ਜੁਰਾਇਮਪੇਸ਼ਾ ਔਲਾਦ ਲਾਣੇਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ, ਆਪਣੇਂ ਪੰਥ ਨੂੰ ਅਜਾਦ ਕਰਵਾਣਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਸ਼ਟ ਜੁੰਡਲੀ ਦੇ ਜਨਮ ਪਿਤਾ ਬਦੀ ਦੇ ਸਥਾਪਤ ਦਿੱਲੀ ਬਿਪਰਨ ਤਖਤ ਤੋਂ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਜਾਦੀ ਦੇ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਵਲੋਂ ਜਾਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕਿਓ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਗੁਰੂ-ਕਰਤੇ ਦਾ ਨਾ ਉਲਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲਾ, ਹੁਕਮ ਰਜਾ ਫੁਰਮਾਨ ਕਰਕੇ ਇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਖ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ, ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ ਪੁਜਾਰੀ ਲਾਣੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪਿਉ ਦਾਦੇ ਦਿੱਲੀ ਤਖਤ ਤੋਂ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਜਾਦੀ ਲਈ ਸੱਭ ਕੁਰਬਾਨ ਦੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਣ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰਸਿਖ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ ਮੰਚ ਉਤੇ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਨਾਲ ਪਰਖ ਲਈ ਖੜਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਇਨਾਂ ਹੁਕਮ ਰਜਾਈ ਸ਼ਹੀਦ ਪਵਿਤਰ ਮਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਸਲ, ਅਸਲੀਅਤ ਸੱਚ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੀ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜੰਮਣ ਮਰਨ ਦਾ ਚਲਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੁਕਮ, ਕਰਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਹਸਤੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਸੱਭ ਸਾਹਮਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤ ਇਹ ਸਬੂਤ ਮੰਗਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਜਾਤ ਲਈ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਆਪਣੇ, ਹਰ ਜੀਵ ਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦਿਸ, ਅਦਿਸ

ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਮਾਲਕ ਰੱਬ ਦੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਹਸਤੀ ਦਾ ਸਬੂਤ, ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਇਸ ਇਕੋ ਇਕ ਕਰਤੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਆਪਾਂ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਸਦੀਵੀਂ ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਕਾਇਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਨਾਮ ਸਰੂਪ ਹੀ ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਪਿਤਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰਮੁਖ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ, ਜਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਕਰਤੇ ਦੀ ਬੁਧ, ਸਿਖ ਮੱਤ ਦਾ ਇਸ ਧਰਤ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾ ਹੋਇਆ, ਉਨਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਓਨਾਂ ਦੇ ਉਚੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦਰ ਦੇ ਅਸਲ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿਦਾਰੇ ਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ਿਸ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

5) ਸੋ ਵੀਰ ਜੀਉ ਜੋ ਇਸ ਪਖੰਡੀ, ਬਨਾਰਸ ਦੇ ਠੱਗ ਸਾਧ ਤੋਂ ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਬਹੁਤ ਦਿਲ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਅਮਨ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਹ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਅਧਿਆਤਮ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਅਮਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਇਸ ਹੰਕਾਰੀ ਸਾਕਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਦੁਨੀਆਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਜਬਰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਤੋਰ ਚੜਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਕੁਕਰਮ ਦੀ ਜਿੱਤ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਦਾ ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਗਰੂਰ, ਸਰੂਰ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮ ਸੁੱਖ ਦਾ ਭੁਲੇਖਾ ਪਾ ਕੇ, ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਦੇ ਸੱਚੇ ਅਧਿਆਤਮ ਸੁੱਖ ਦੀ ਸਾਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਆਪਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪੁਜਾਰੀ ਲਾਣਾਂ, ਇਸ ਦੇ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਚਾਲਕ, ਬਿਪਰਣ ਬਾਦਲਕੇ, ਬਿਪਰਣ ਦਿੱਲੀ ਤਖਤ, ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਰਾਨ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਮ ਚਾਲਕ ਵੀ ਹਨ ਜਿਥੇ ਸਿੱਧੇ ਅਸਿਧੇ ਕਰਤੇ ਦੀ ਹੀ ਖੇਲ, ਹੰਕਾਰੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਨਕਲੀ ਰੱਬ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤ- ਦੁਨਿਆਵੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਨਸ਼ਾ, ਗਰੂਰ- ਸਰੂਰ- ਸੁਖ ਭੁਲੇਖ ਬਣ, ਆਪਣੇ ਮਗਰ ਤੋਰ, ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਜਾਵੇ, ਅੱਲਾ, ਗੌਡ, ਰਾਮ-ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਤੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲ ਅਧਿਆਤਮਕ ਸੁਖ ਦੀ ਸਾਰ ਤੋ, ਇਸ ਦੇ ਵਗਿਆਨ- ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬੜੀ ਦੂਰ ਕਰੀ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ, ਸਾਡੇ ਪੰਥ ਪਿਆਰੇ ਅਣਥੱਕ ਗੁਰਸਿਖ ਸੇਵਾਦਾਰ ਵੀਰ ਸਰਦਾਰ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਹ ਸਨ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋ ਗਈਆਂ ਘੋਰ ਅਵੱਗਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਸੰਤ ਸ਼ਹੀਦ ਦਾ ਅਪਮਾਨ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਨਾਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਇਹ ਤਾਹਨੇ ਮੇਹਣਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮੁੱਕੀਆਂ ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਆਉਣ ਦਾ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਵਲੋਂ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਵੱਲੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੋਕਾ ਹੀ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਦੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਰਹੇ ਅਡੋਲ ਸੇਵਾਦਾਰ ਜਰਨੈਲ ਭਾਈ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਜੀ ਨੂੰ, ਉਨਾਂ ਦੀ ਪੰਥ ਲਈ ਹੋਈ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਅਜਾਈਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਮੁੱਕੀਆਂ ਮਾਰਨ ਆਈਏ। ਸਗੋਂ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਭਰੀ ਖਬਰ ਪੜ੍ਹਨ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਮਿਲੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਆਪਜੀ ਵਲੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਫਰਾਖ ਦਿਲੀ ਨਾਲ ਇਸ ਅਖੋਤੀ ਬਨਾਰਸ ਦੇ ਠੱਗ ਸਾਧ ਦੇ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਸਵਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੰਥ ਤੋਂ ਇਸ ਮਾੜੇ ਵਿਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ। ਵੀਰ ਜੀਉ ਗੁਰਸਿਖ ਅਣਜਾਣੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਦ ਹੀ ਭੁੱਲ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੁਰਸਿਖ ਭਾਈ ਮੁੱਕੀਆਂ ਮਾਰਕੇ ਕਰਵਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਗੁਰਸਿਖ ਫਰਾਖ ਦਿਲੀ ਨਾਲ ਅਪਣੀ ਭੁੱਲ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਕਰ ਜਾਵੇ, ਤਦ ਹੀ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿਖ, ਸਿਖ ਅਤੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਕੀਆਂ ਮਾਰਨ ਤੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਭੁੱਲ ਦਾ ਦਾ ਪਸ਼ਤਾਵਾ ਤੇ ਸੁਧਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਨਭਾਣੇ ਸਾਦ ਕਰਨ ਤੇ ਉਤਰ ਆਇਆ ਸਾਕਤ, **ਖਸਮੈ ਨਦਰੀ ਕੀੜਾ ਆਵੈ** ਹੈ।

ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਆਪਜੀ ਵਲੋਂ ਅਣਜਾਣੇ ਹੋਈ ਭੁੱਲ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਨਾਲ ਨਿਭਾਏ ਬਣਦੇ ਗੁਰਸਿਖ ਕਿਰਦਾਰ ਲਈ ਆਪਜੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਜੀ ਵਲੋਂ ਇਸ ਨੇਕ ਗੁਰਸਿਖ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਅਣਜਾਣ ਭੁੱਲਣਹਾਰਾਂ ਲਈ ਵੀ ਗੁਰਸਿਖ ਹੋਣ ਦੀ ਇਕ ਸੁਨਿਹਰੀ ਮਿਸਾਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਕਦੇ ਜਰਮਨੀ ਤੋਂ ਆਪਜੀ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਦੇ ਐਵਰੈਸਟ ਉਸਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਮੁੱਕੀਆਂ ਮਾਰਨ ਤੇ ਵੀ ਬਾਜ ਨਾ ਆਇਆ **ਖਸਮੈ ਨਦਰੀ ਕੀੜਾ ਆਵੈ** ਬਣਨੋਂ। ਸਗੋਂ ਫਰੰਕਫੋਰਟ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ, ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦਾ ਬੁਰਕਾ ਪਾ, ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹਾਲ ਵਿਚ ਤਸਵੀਰਾਂ ਲਾਉਣ ਦੀ ਅੱਤ ਘਨਾਉਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਉਲਟ ਚਾਲੂ ਕੀਤੀ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਗੁਰੂਘਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਚਾਲੂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪਾਬੰਦ ਬਣਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਇਸ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਵਿਚ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ, ਸਿਖ ਧਾਰਮਕ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਗਰ ਲਾਕੇ, ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹਾਲ ਵਿਚ ਤਸਵੀਰਾਂ ਲਾਉਣਾਂ, ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਸਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਗਮਾਂ ਤੇ ਸਿਖ ਸਖਸ਼ੀਅਤਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਕੇ, ਆਪਣੀ ਚਾਲੂ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂਘਰ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੁਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਡਾ ਔਲਖ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਇਕ ਖਤ ਦੀ ਕਾਪੀ ਆਪ ਸਭ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਨਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਆਪਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਉਲਟ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਕਰਤੂਤ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਅਨਭੋਲ ਪ੍ਰਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਕਰਵਾਕੇ, ਆਪਣੇ ਮਗਰ ਸੱਭ ਲਈ ਜਮ ਪੰਥ ਮਾਰਗ-ਨਰਕ ਪੱਕਾ ਕਰੀ

ਬੈਠਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਗੁਰੂ ਮਾਨਿਓ ਗ੍ਰੰਥ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹੋਏ ਹਾਜਰ, ਨਾਜਰ, ਪ੍ਰਤੱਖ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਾ ਹੋ ਸਕਣ ਦੀਆਂ ਗੁਰੂ ਮੱਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਚੀ ਉਚੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਵੀਰ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਜੀ ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਬੋਧਨ ਇਹ ਹੋਕਾ ਖਤ ਲਿਖ ਹੋਣਾਂ ਅਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਰੋਜਾਨਾਂ ਸਪੋਕਸਮੈਨ 14.01.2010 ਵਿਚ ਛਪੀ ਆਪਜੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਖਬਰ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਰਲੇਖ, **ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਉਤੇ ਲੜਾਂਗੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਚੋਣਾਂ**, ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਰਲੇਖ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸੁਰਖੀ ਸਤਰ **ਸਿਖ ਧਰਮ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੰਤ ਨਹੀ**, ਹੈ।

ਵੀਰ ਜੀ ਸਿਖ ਧਰਮ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਉਲਟ ਬਖਿਆਨ ਆਪਜੀ ਦੇ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ਤੋਂ ਅੱਜ ਦੇ ਸੰਤ ਨਾਮ ਧਰਾਕੇ, ਇਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਮ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਕਲੰਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਨਾਰਸ ਦੇ ਠੱਗ ਜੁਰਾਇਮ ਪੇਸ਼ਾ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ, ਦੁਸ਼ਟ ਮਸੰਦ ਧੁਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਕਲੀ ਸੰਤ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਪੰਥ ਨਾਲ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣੀਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਜਿਨਾਂ ਅਕਿਤਘਣਾਂ ਦਾ ਮਨ, ਸ਼ਹੀਦ ਸੰਤ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਭਗੌੜਾ ਹੋਣ ਦਾ 20 ਸਾਲ ਕੁਫਰ ਤੋਲਦੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭਰਿਆ ਤੇ ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਕ, ਜਬਰੀਂ ਬਿਪਰਨ ਦੇ ਕੂੜ ਭਰੇ ਕਿਤਾਬਚੇ ਨੂੰ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬਾਣੀ ਐਲਾਨਕੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਆਪਜੀ ਦਾ ਮਨ ਅਤਿਅੰਤ ਦੁਖਿਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਸਿਖਰ ਪੰਥ ਦੋਖੀ ਮਸੰਦ ਲਾਣੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖੜਨ ਦਾ ਅਤਿਅੰਤ ਜੋਸ਼ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਲਦ ਬਾਜੀ ਵਿਚ ਨਾ ਸਹੀ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਜਾਪਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਆਪਜੀ ਦੇ ਹਰਫਾਂ '**ਸਿਖ ਧਰਮ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੰਤ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ**' ਤੋਂ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਭੁਲੇਖਾ ਨਾ ਪੈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਭੁਲੇਖਾ ਨਾ ਰਹਿ ਜਾਵੇ, ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਧ, ਸੰਤ, ਭਗਤ ਪਵਿਤਰ ਹਰਫਾਂ ਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਫੁਰਮਾਨ ਦੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਇਥੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਅੱਗੇ ਤੁਰਦੇ ਹਾਂ।

ਸੰਗਤ ਜੀ **ਸਿਖ ਧਰਮ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ**, ਭਾਈ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਮੂਹੋਂ, ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਨਾਰਸ ਦੇ ਠੱਗ ਜੁਰਾਇਮ ਪੇਸ਼ਾ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ, ਦੁਸ਼ਟ ਮਸੰਦ ਧੁਮਾਂ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਕਲੀ ਸੰਤ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਪੰਥ ਨਾਲ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣੀਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਤੋਂ ਅਤਿਅੰਤ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਾਣੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖੜਨ ਦਾ ਬੇਹੱਦ ਜਜ਼ਬਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜਲਦ ਬਾਜੀ ਵਿਚ ਗਲਤ ਨਿਕਲੇ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਨੇ ਤਾਂ ਬੁਧ ਬਬੇਕ ਆਪਣੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਸਾਧ, ਸੰਤ, ਭਗਤ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚੋਂ ਜੇ ਉਹ ਨਿਤਨੇਮ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਵੇ ਤਾਂ ਇਨਾਂ ਦੀ ਸੱਚੀ ਹੋਂਦ ਵਾਰੇ ਕੋਈ ਦੁਬਧਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੋਈ ਸਿਖ ਜਾਂ ਸਿਖ ਗਿਆਨੀ ਵਿਦਵਾਨ ਗੁਰੂ ਮੱਤ ਦੀ ਥਾਂ, ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕੇ ਕਿ ਜੀ ਸਿਖ ਧਰਮ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਇਕ ਦੋ ਨਹੀਂ ਅਣਿਗਿਣਤ ਫੁਰਮਾਨ ਦਰਜ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਰਫ ਸਾਧ, ਸੰਤ, ਭਗਤ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗੁਰੂ ਹਦਾਇਤ ਕਰਦਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਗੁਰੂ **ਸਿਖ ਧਰਮ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ**, ਦੀ ਹਾਮੀ ਨਹੀਂ ਭਰਦਾ। ਇਹ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਚ ਵੇਖਣ ਲਈ ਮੁਖ ਰੂਪ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਥੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਗੁਰਬਾਣੀ ਇਸੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਚ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਗਵਾਹੀ ਭਰਦੀ ਹੈ।

ਬਿਪਰਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਾਂਡਾ ਮਾਨਸ ਦੀ ਇਕ ਜਾਤ ਭਾਈ ਨੂੰ ਮੰਨੂ ਸਿਮ੍ਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਚਾਂ ਨੀਚਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡ ਕੇ ਆਪ ਸੱਭ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਸਰੇਸ਼ਟ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਉਚਾ ਹੀ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਦਾ। ਸਗੋਂ ਮੈਂ ਹੀ ਬ੍ਰਹੰਮ ਐਲਾਨਦਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਰੱਬ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਨੂੰ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਰੱਬ ਖੜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੰਤ ਸ਼ਬਦ ਇਸਾਈ ਮੱਤ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਅਪਣੇ ਧਾਰਮਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਅ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦਾ ਅੰਗ ਹੈ। ਉਹ ਦੁਨਿਆਵੀ, ਜਿਨਾਂ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਖੁਦ ਜਾਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਉਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਵਾਲੋਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂ ਅੱਜ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਇਹ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਰਫ ਸੰਤ ਜੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਇਨਾਂ ਸੰਤ ਕਹਾਉਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤ ਹਰਫ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸੰਬੋਧਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨਾਂ ਅੱਗੇ ਅਸਲ ਨਿਰਾਕਾਰ ਰੱਬ ਦੇ ਅਸਲ ਸਰਜੀ ਸੰਤ, ਸਾਧੂ, ਭਗਤ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸਰਜੀ ਨਾਮ ਕਿਓਂ ਦਾ ਵੀ ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਸੱਭ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਂਦੀ ਹੈ:

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (ਪੰਨਾਂ 10)

ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਦੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਜਿਨੀ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਦੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ (ਪੰਨਾਂ 27)

ਸੋ ਸਾਧੂ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਾਗਿ ਨ ਤਾਮਸੁ ਮੂਲੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਗੁਰੂ ਦਿਖਾਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ਅਘਾਏ ॥ (ਪੰਨਾਂ 29)
ਧਨੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਜਾਇਆ ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਗਇਆ ਗੁਮਾਨੁ ॥
ਦਰਿ ਸੇਵਨਿ ਸੰਤ ਜਨ ਖੜੇ ਪਾਇਨਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (ਪੰਨਾਂ 32)
ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਮਿਲਿ ਭਾਈਹੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਤੋਸਾ ਬੰਧਹੁ ਜੀਅ ਕਾ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਲਿ ॥ (ਪੰਨਾਂ 49)
ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਸੁਣਿ ਭਾਈਹੋ ਛੂਟਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵਣੇ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (ਪੰਨਾਂ 52)
ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ॥ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (ਪੰਨਾਂ 918)
ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ ॥ ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥ (ਪੰਨਾਂ 918-919)

ਇਥੇ ਕੁਝ ਗੁਰਬਾਣੀ ਫੁਰਮਾਨ ਜਿਨਾਂ ਵਿਚ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਰਫ ਸਾਧ, ਸਾਧੂ, ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ, ਸਾਧੂ ਕੀ ਹੋਹੁ ਰੇਣੁਕਾ, ਸੰਗਤਿ ਨਿਤ ਸਾਧ ਕੀ, ਮਲਦੇ ਹਨ:
ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥ (ਪੰਨਾਂ 6)
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (ਪੰਨਾਂ 8)
ਸਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਕਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧੂ ਸਤਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (ਪੰਨਾਂ 21)
ਸਾਧੂ ਕੀ ਹੋਹੁ ਰੇਣੁਕਾ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ॥ ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਛਡਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥
ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਰਤਨੁ ਹੋਇ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥ (ਪੰਨਾਂ 45)
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਣੇ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ (ਪੰਨਾਂ 46)
ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਨਿਤ ਸਾਧ ਕੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (ਪੰਨਾਂ 47)
ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਤੂ ਸਾਧ ਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਉ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੇ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥
ਐਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਾਈਆ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥ (ਪੰਨਾਂ 47-48)
ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਲਖ ਸੰਜਮਾ ਪਾਈਐ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ॥ ਲੂਕਿ ਕਮਾਵੈ ਕਿਸ ਤੇ ਜਾ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ (ਪੰਨਾਂ 48)

ਇਥੇ ਕੁਝ ਗੁਰਬਾਣੀ ਫੁਰਮਾਨ ਜਿਨਾਂ ਵਿਚ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਰਫ ਸਾਧਸੰਗਤਿ, ਸੇਵਾ ਸਾਧ, ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ, ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ, ਸਾਧਸੰਗਤੀ, ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲਦੇ ਹਨ:
ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥ ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥ ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥ (ਪੰਨਾਂ 12)
ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥ (ਪੰਨਾਂ 13)
ਲਖ ਸਿਆਣਪ ਜੇ ਕਰੀ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਾਪੁ ॥ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਨ ਧ੍ਰਾਪੀਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੁ ॥ (ਪੰਨਾਂ 20)

ਜਿਨਿ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਤਗੁਰੁ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਲਾਗਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰੰਗਾਏ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕੇਹੀ ਲਾਗਿ ॥ (ਪੰਨਾਂ 29)

ਭਾਈ ਰੇ ਸੁਖੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨਿ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਦੁਖੁ ਸਹਸਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥ (ਪੰਨਾਂ 42)

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ਕੀਆ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਝੀ ਮਨਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥
ਨਾਨਕ ਡਿਠਾ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥ (ਪੰਨਾਂ 43)

ਸੇਵਾ ਮੰਗੈ ਸੇਵਕੋ ਲਾਈਆਂ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਮਸਕਤੇ ਤੂਠੈ ਪਾਵਾ ਦੇਵ ॥ (ਪੰਨਾਂ 43-44)

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (ਪੰਨਾਂ 44)

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਗਟੁ ਸਭਨੀ ਲੋਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (ਪੰਨਾਂ 44-45)

ਸਾਧੂ ਕੀ ਹੋਹੁ ਰੇਣੁਕਾ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ॥ ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਛਡਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥
ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਰਤਨੁ ਹੋਇ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥ (ਪੰਨਾਂ 45)

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ (ਪੰਨਾਂ 45)

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਇਹੁ ਭਾਉ ॥ (ਪੰਨਾਂ 51)

ਇਥੇ ਕੁਝ ਗੁਰਬਾਣੀ ਫੁਰਮਾਨ ਜਿਨਾਂ ਵਿਚ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਰਫ **ਭਗਤਾ, ਭਗਤ, ਭਗਤਿ, ਭਗਤੀ** ਆਦਿ ਮਿਲਦੇ ਹਨ:

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ (ਪੰਨਾਂ 2, 2-3)

ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥ (ਪੰਨਾਂ 4)

ਸੇਈ ਤੁਧੁਨੋ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ (ਪੰਨਾਂ 6)

ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ॥
ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ (ਪੰਨਾਂ 8)

ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ (ਪੰਨਾਂ 9)

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥ (ਪੰਨਾਂ 11)

ਜਿਨ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (ਪੰਨਾਂ 27)

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਅਤੁਟੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥ (ਪੰਨਾਂ 28)

ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਮਨੁ ਲਾਲੁ ਥੀਆ ਰਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ (ਪੰਨਾਂ 36)

ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਏ ਮਨ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਥਾਉ ॥ (ਪੰਨਾਂ 39)

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੀ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੂਰਿ ॥
ਭਗਤੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਆਵਹਿ ਵੰਞਹਿ ਪੂਰ ॥੩॥ (ਪੰਨਾਂ 47)

ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਵਿਹੂਣਿਆ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ (ਪੰਨਾਂ 57)

ਏਤੇ ਕੂਕਰ ਹਉ ਬੇਗਾਨਾ ਭਉਕਾ ਇਸੁ ਤਨ ਤਾਈ ॥

ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ਤਾ ਖਸਮੈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਈ ॥ (ਪੰਨਾਂ 795)
ਏਤੇ ਕੂਕਰ ਹਉ ਬੇਗਾਨਾ ਭਉਕਾ ਇਸੁ ਤਨ ਤਾਈ ॥
ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ਤਾ ਖਸਮੈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਈ ॥ (ਪੰਨਾਂ 795)

ਇਥੇ ਕੁਝ ਗੁਰਬਾਣੀ ਫੁਰਮਾਨ ਜਿਨਾਂ ਵਿਚ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਰਫ ਸੰਤ, ਸੰਤ ਟਹਲ, ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ, ਸੰਤ ਸਭਾ, ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਟਹਲ, ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ, ਸੰਤ ਸਰਣੀ, ਸੰਤ ਆਦਿ ਮਿਲਦੇ ਹਨ:
ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥ ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥,
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥(ਪੰਨਾਂ 13)
ਭਾਈ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਧੇਣੁ ॥ (ਪੰਨਾਂ 18)
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਨੁ ॥
ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਣੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਗਿਆਨੁ ॥ (ਪੰਨਾਂ 21)
ਭਾਈ ਰੇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (ਪੰਨਾਂ 31)
ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਸੰਤ ਸਭਾ ॥ ਢੋਈ ਤਿਸ ਹੀ ਨੋ ਮਿਲੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਲਭਾ ॥ (ਪੰਨਾਂ 44)
ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸੋਈ ਰਾਜ ਨਰਿੰਦੁ ॥ (ਪੰਨਾਂ 49)
ਗਤਿ ਅਵਿਗਤਿ ਕਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (ਪੰਨਾਂ 51)
ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਿਨਹਿ ਦੀਆ
ਰਿਦੇ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਾਤੇ ਵਿਆਪਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਪਉ ਸੰਤ ਸਰਣੀ ਲਾਗੁ ਚਰਣੀ ਮਿਟੈ ਦੂਖੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ (ਪੰਨਾਂ 51)
ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੋਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਸਦ ਪੀੜੀ ਗੁਰੂ ਚਲੰਦੀ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪੀੜੀ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਕਬ ਹੀ ਬਿਨਸੈ ਜਾਵੈ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਤ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥ (ਪੰਨਾਂ 79)

ਇਨਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਫੁਰਮਾਨਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਨਾਂ ਹਰਫਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿ **ਸਿਖ ਧਰਮ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੰਤ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।** ਸਗੋਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੇਂਦੇ ਨੇ ਕਿ ਜਿਨਾਂ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਸਿਖਿਆ ਨੂੰ ਇਕਾਗਰ ਹੋ ਸੁਣ, ਮਨ ਚਿਤ ਯਾਦ ਰੱਖ, ਉਸ ਸਿਖਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਅਮਲੀ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਕਰ ਲਿਆ, ਇਸ ਦਾ ਸਿਟਾ, ਰਜਾਲਟ ਰੇਐਕਸ਼ਨ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਗਏ। ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਹੀ ਹੱਥ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦੀ ਸਿਖਰ ਦਾਤ ਬਖਸ਼ਿਸ, ਪ੍ਰਪਤ ਕਰ ਗਏ। ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ। ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸਿਖਿਆ ਬਣੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰਮੁਖ-ਨਾਮ ਨਾਲ, ਇਥੇ ਉਥੇ ਹਰ ਥਾਂ ਹੋ ਗਏ।
ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਨਹੀ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਤਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਾ ॥ (ਪੰਨਾਂ 330)
ਕਬੀਰ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਤੇ ਮੈ ਰਹਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਰਸਾਦਿ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਮਹਿ ਰਹਉ ਅੰਤਿ ਅਰੁ ਆਦਿ ॥ (ਪੰਨਾਂ 1370)

ਜੋ ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਦਆਰਾ, ਸੁੰਨ ਸਮਾਧ **ਮੰਨੇ** ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਆਪਣਾਂ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਮਨ, **ਮੰਨੇ** ਦੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ, **ਮੰਨੇ** ਦੇ ਚਰਨ ਕਮਲੀ, ਮਨ ਦੀ ਧੂੜ ਹੋ ਗਏ। ਜਦ **ਮੰਨੇ** ਸੁੰਨ ਸਮਾਧ ਰਜਾ ਕੀਤੀ, ਮਨ ਲਈ ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾਂ ਦੀ, ਸੁੰਨ ਸਮਾਧ **ਮੰਨੇ** ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਜੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤੱਕ ਕਿਰਿਆਤਮਕ ਹੋਏ, ਮਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂੜ ਅਤੇ ਕਰਤੇ ਦੇ ਸੱਚੇ ਨਾਮ ਰਸਾਇਣ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਲ ਮੇਲ ਤੋਂ ਆਵਾਜ ਧਮਾਕਾ, ਰੋਸ਼ਨੀ, ਨੂਰ ਅਤੇ

ਇਸ ਨੂਰ ਤੋਂ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ। ਇਹ ਦਿਸ ਅਦਿਸ ਪਦਾਰਥ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਜੀਵਨ ਸੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਏ ਅਤੇ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਜਿਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਨਾਨਕਾ ਲੀਨ ਤਾਹਿ ਮੈ ਮਾਨੁ ਸਮੇਂ ਮੁੜ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂੜ ਅਤੇ ਕਰਤੇ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਣਾਂ ਹੈ। ਪਰ ਉਦੋਂ, ਜਦ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਕਰਤੇ ਦੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸਿਰਜਣ ਦੇ ਮੰਤਵ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਣਾਂ ਹੈ।

ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ ॥ ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥ ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥ ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥ (ਪੰਨਾਂ 2)

ਗੁਰੁ ਜਹਾਜੁ ਖੇਵਟੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਰਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (ਪੰਨਾਂ 1401)

ਇਸ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਲੀਨ ਤਾਹਿ ਮੈ ਮਾਨੁ, ਮਹਾ ਨਿਰਬਾਨ ਮਗਰੋਂ ਜੋ ਰਹਿ ਜਾਣਾਂ ਹੈ ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਇਸ ਮਹਾਂ ਨਿਰਬਾਨ ਤੱਕ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ਿਸ ਕਰਤੇ ਦੇ ਸਰਜੀ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖ, ਸਾਧੂ ਸੰਤ, ਸੂਰੇ, ਭਗਤ, ਖਾਲਸੇ, ਖੁਦ ਸਰਜੀ ਨਾਮ ਸਰੂਪ ਗੁਰਮੁਖ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾਂ ਅੱਜ ਦੇ ਹੋਰ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਬਦਲੇ, ਮਹਾਂ ਨਿਰਵਾਨ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮ ਹੋ ਗਏ ਨੇ ਅਤੇ ਮਹਾਂ ਨਿਰਬਾਣ ਤੱਕ ਹੋਈ ਜਾਣੇਂ ਨੇ। ਜਿਸ ਦਾ ਸੱਚ ਨਾਮ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਰਜਾ, ਸੁੰਨ ਸਮਾਧ ਜਾਂ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਣਾਂ ਹੈ। ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਰਜੀ ਨਾਮ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਇਹ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪਾਰ ਅਸੀਮ ਦਾ ਅੰਤ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ, ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ।

ਮੈ ਨ ਮਰਉ ਮਰਿਬੋ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਹੈ ਜੀਆਵਨਹਾਰਾ ॥ (ਪੰਨਾਂ 325)

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥ (ਪੰਨਾਂ 1)

ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਕਰਤੇ ਦੀ ਪਦਾਰਥਹੀਣ ਅਦਿਸ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਵੀ ਨਿਰਵਾਣ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਰਜੀ ਗੁਰਮੁਖ ਸੱਚ ਨਾਮ ਰਸਾਇਣ, ਜੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ਦੀ ਰਜਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸਾਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਖਾਲਸਾ ਜੀ, ਸੰਗਤ ਜੀ ਇਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆਂ ਆਪਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਅਤੇ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ, ਭੋਤਕ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਸੂਫੀ ਸੰਤ, ਸਿਖ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੋਏ ਸੰਤ, ਸਾਧ, ਸਾਧੂ, ਭਗਤ, ਖਾਲਸੇ ਅਤੇ ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਬਿਨਾਂ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮ ਸਰੂਪ ਸੰਤ, ਸਾਧੂ, ਭਗਤ, ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਿਖਰ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਣ ਦੇ ਸੱਚ ਕਾਰਣ ਨੂੰ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਦਿਤੀ ਸਿਖਿਆ ਮਨ ਚਿਤ ਇਕਾਗਰ ਕਰ ਸੁਣ, ਉਸ ਉਤੇ ਅਮਲ ਕਰ, ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿਚੋਂ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲਾ, ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਸਕੂਲ ਵਿਚ, ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਸਿਖ ਵਦਿਆਰਥੀ ਹੀ ਕੋਈ ਜੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅੱਗੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਿਸੇ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮ ਸਰੂਪ ਸੰਤ, ਸਾਧੂ, ਭਗਤ, ਖਾਲਸੇ ਹੋ ਸਕਣਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਕੀ ਕਰੇਗਾ?

ਸੋ ਮੁਖ ਦੁਆਰ ਤੋਂ ਅੱਗੋਂ ਦੂਜੇ ਦਰਵਾਜੇ ਹੀ ਅੰਤ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਹੀ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਪੁਰਖ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਜੋਦੜੀ ਕਰਕੇ, ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਤਿਆਗ ਤੁਰਿਆ ਇਹ ਚੌਥਾ ਪਦ ਗੁਰੂ ਦੇ ਲਾਲੋਕਿਆਂ ਚੋਂ, ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਦਾ, ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦਾ ਨਿਮਾਣਾਂ, ਨਿਤਾਨਾਂ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੁਧ ਨਿਰਮਲ ਕਰਨੀ ਕਰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੁਆਰਾ, ਗੁਰੂ ਆਪਣੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਵੱਡਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੋ ਅੱਜ ਆਪਜੀ ਗੁਰਸਿਖ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਸੰਗਤ ਅੱਗੇ ਇਸ ਹੋਕਾ ਹਰਫਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਜੀ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਦੇ ਇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ, ਅਪਣੇ ਪੰਥ ਦੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਣ ਜੁਰਾਇਮ ਪੇਸ਼ਾ ਔਲਾਦ ਲਾਣੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪਦਾਇਸ਼, ਜਮ ਪੰਥ ਮਾਰਗ ਤੋਰਦੇ ਬਿਪਰਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਖਤ ਤੋਂ ਆਜਾਦੀ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਧਰਤ ਸੰਭਾਲਨ ਲਈ ਨਿਤਰਨ ਦੀ ਇਹ ਅਪੀਲ ਬੇਨਤੀ ਲੈਕੇ ਅਇਆ ਹੈ।

੧ ਵੈਸਾਖ ਸੰਮਤ ੫੪੨, 14 ਅਪ੍ਰੈਲ 2010 ਤੱਕ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ ਜੀ ਅਤੇ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਆ ਰਹੀ ਵਰਸੀ ਸਮੇਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸਭ ਭੁੱਲਾਂ ਚੁੱਕਾਂ ਦੀ ਖਿਮਾਂ ਦੀ, ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਣ ਲਾਣੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪਦਾਇਸ਼, ਜਮ ਪੰਥ ਮਾਰਗ ਤੋਰਦੇ

ਬਿਪਰਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਖਤ ਤੋਂ ਆਜਾਦੀ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਤਿੱਗਿਆ ਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿਦਕ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਉਸ ਦੇ ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ ਅਰਦਾਸ ਲਈ, ਗੁਰੂ ਮੁੜ ਜੀਵਾਏ ਹੋਵੇ ਜੀ।
ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਗਿਆਨੀਆਂ ਵਲੋਂ ਗ਼ੇਨਫ ਵਿਖੇ ਤਕਰੀਬਨ ਦੋ ਹਜਾਰ ਮਿਲੀਅਨ ਏਰੋ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਵਿਚ 60 ਮੀਟਰ ਥੱਲੇ ਇਕ ਉਸਾਰੇ ਤਜਰਬਾਘਰ ਵਿਚ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਸਿਰਜਨਾਂ ਲਈ ਹੋਏ ਪਹਿਲੇ ਧਮਾਕੇ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਤਜਰਬਾ ਕਰਕੇ, ਧੂੜ (ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂੜ) ਦੇ ਨਾਨੋ ਨਾਨ, ਸੂਖਮ ਤੋਂ ਸੂਖਮ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤ ਕਰ ਸਕਣੀਂ ਲੋਚਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਦਾਰਥ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਵਧਦਾ ਹੀ ਗਿਆ।
ਸੋ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਪਿਆਰੀ ਸੰਗਤ ਜੀ **ਸੰਤ ਟਹਲ, ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ, ਸੰਤ ਸਭਾ, ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਟਹਲ, ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ, ਸੰਤ ਸਰਣੀ, ਸਾਧਸੰਗਤਿ, ਸੇਵਾ ਸਾਧ, ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ, ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ, ਸਾਧਸੰਗਤੀ, ਸਾਧਸੰਗਿ** ਦੇ ਅਰਥ, ਸਿਖ ਧਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਭੋਤਕ ਸਰੀਰ ਇਨਸਾਨ ਉਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਾਹੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸੰਤ, ਸਾਧ, ਨਾਮ ਲਾਈ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਹਰਗਿਜ ਨਹੀ ਬਣਦੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਇਹ ਅਰਥ ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਸੰਤ ਸਾਧ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰਵਾਰ ਇਕ ਸੰਤ ਸਾਧ ਨੂੰ ਸੰਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਰੱਖਕੇ ਉਸ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਰਹੇ। ਇਹ ਸੰਤ, ਸਾਧ, ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਏਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸੁਆਣੀ ਸੰਤਨੀ ਵੀ ਹੋਏਗੀ। ਉਨਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਜੇ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਨਾਲ ਹੋਏਗੀ। ਕੋਈ ਸੰਤ ਸਾਧ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਕਿ ਜੀ ਉਨਾਂ ਤੇ ਸਾਰੀ ਹੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਹੀ ਸਮਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਲਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਮਤਾਂ ਪਰਖ ਵੇਲੇ ਸੁਆਣੀ ਸੰਤਣੀਂ ਜਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਮੋਹ ਨਾ ਡੁਲਾ ਜਾਵੇ, ਬਿਨਾਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਸੰਤ ਸਾਧ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸਿਖ ਪ੍ਰਵਾਰ ਨੂੰ ਸੰਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਲਾਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਵਾਰ ਦਾ ਮੋਹ ਕਿਸੇ ਮੋੜ ਤੇ ਵੀ ਨਾ ਡੋਲ ਸਕਿਆ। ਸਗੋਂ ਕਰਤੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਸਾਰਾ ਪਰਵਾਰ ਅਤੇ ਆਪਾ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਤੋਂ ਵਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਿਖ ਧਰਮ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਅੱਧੇ ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਗਰਿਸਤੀ ਸੰਤ ਸਾਧ ਜਰੂਰੀ ਹਨ। ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਬਾਕੀ ਅੱਧ ਸਿਖ ਪ੍ਰਵਾਰਾਂ ਨੇ ਸੰਗਤ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਗਤ ਇਕ ਪਲ ਇਕ ਛਿਣ ਵੀ ਛੱਡਣੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਗਤ ਇਕ ਪਲ ਇਕ ਛਿਣ ਵੀ ਛੁੱਟ ਗਈ ਤਾਂ ਸੰਤ ਦੀ, ਸਾਧ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਆਈ ਤਰੁੱਟੀ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਹੋ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਘਰ ਮੰਦਰ ਹਟਨਾਲੇ ਸੋਹੇ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਰਾਮ ॥
ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮ ॥ (ਪੰਨਾ 783)

ਸੋ ਸੰਗਤ ਜੀ ਅਪਣੇ ਪੂਰਣ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਅਪੂਰਣ, ਕਿਸੇ ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਸਿਖ, ਜਿਸ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤ ਜੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਰਫ, ਸੰਤ, ਸਾਧ, ਭਗਤ ਕਿਸੇ ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਵਾਲੇ ਲਈ ਆਏ ਹੀ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਤ, ਸਾਧ, ਸਾਧੂ ਭਗਤ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੱਚੇ ਸਰਜੀ ਨਾਮ ਰਸਾਇਣ ਲਈ ਆਏ ਨੇ। ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਰਜਾ, ਅਸਾਂ ਉਤਮ ਜਾਤ ਇਨਸਾਨ, ਜੀਵ, ਜੰਤੂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਰਿਸ਼ਟੀ, ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂੜ ਦੁਆਰਾ ਸੱਚ ਸਾਕਾਰ ਕੀਤੀ। ਜਿਸ ਹਰਿ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਹਰ, ਸਭ ਸੁਭਾਵਕ ਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਚੇਤ, ਨਾਵਾਕਫ, ਅਣਜਾਣ। ਜਦ ਕਿ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਤ ਸਾਧ ਭਗਤ, ਕਰਤੇ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਮ ਦੀ ਸੰਗਤ, ਯਾਦ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਨੇ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਹੀ ਮੰਨ ਦੀ ਸੰਗਤ ਲਈ ਮਾਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਹੀ ਮਜੂਦ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਆ ਇਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਹਕੁਮਾਂ ਦੀ ਅਮਲਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰਤੀ ਨਾਲ ਅਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਾਵ, ਮੈਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਮਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਧੀਨ ਕਰ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ ਜੇ ਕਰਤੇ ਪੂਰਬਲਾ ਭਾਗੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੱਥ ਸਿਖਰ ਅਨਮੋਲ ਅਧਿਅਤਿਮਕ ਦਾਤ, ਘਰ ਮੰਦਰ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਹੀ ਨਿਵਾਸੀ ਨਾਮ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਹੀ ਨਿਵਾਸੀ ਸਿਰਜਜਣਹਾਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਅ ਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਹੋ ਰਹੀ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾ ਕਰਤੇ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਦੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਿਰਿਆ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ ਸਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਿਖ ਨੂੰ, ਉਸਦੇ, ਆਪਣੇ, ਸੱਭ ਦੇ, ਹਰ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਅ ਅਚੇਤ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਹੋ ਰਹੀ ਕਰਤੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਗਾਉਣ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰੂ ਨੇ ਅਪਣੇ ਸਿਖ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਭਾਏ ਕਰਤੇ ਦੇ ਨਾਮ ਜਪਣ ਵਿਚ, ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਉਹ

ਅਧਿਆਤਮਕ ਉਚ ਅਵਸਥਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਜੀਵਤ ਮਰੇ ਬਿਆਨਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਨਸਾਨ ਗੁਰਸਿਖ ਜਨਮ ਤੋਂ ਮਿਲੇ ਬਿਪਰਨ ਪਾਪੀ ਗੇਨ ਭੰਡਾਰ ਦਆਰਾ ਸਿਰ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ, ਕੇਵਲ ਭਜ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ, ਪਰ ਜੇ ਉਦ ਤੱਕ ਸਭ ਵੈਰਣ ਦਾ ਸੰਘਾਰ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਖਾਲਸਾ, ਸੰਤ, ਸਾਧੂ ਭਗਤ ਹੋਣ, ਘਰ ਮੰਦਰ ਵਿਚ ਹੀ ਤੁਰ ਪਿਆ ਹੈ।

ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਜੇ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਨ ਕਬ ਹੀ ਪਾਇ ॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (ਪੰਨਾਂ 33)

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰ ॥ (ਪੰਨਾਂ 34)

ਸੋ ਭਗਉਤੀ ਜੁੋ ਭਗਵੰਤੈ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਉਤਮੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (ਪੰਨਾਂ 88)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥ (ਪੰਨਾਂ 116)

ਇਹ ਹੈ ਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ਿਸ ਗੁਰਸਿਖ ਦੀ ਭਵਜਲ ਪਾਰ ਉਤਾਰੀ। ਇਹ ਹੈ ਬਿਪਰਨ ਵਲੋਂ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੀ ਦੂਰ ਕਰਦੀਆਂ ਕਰੂਰ ਕਰਮ ਕਰਤੂਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪਿਛੇ ਜਮ ਜੂਨਾਂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਤੋਰਕੇ ਕੇ ਪਾਈਓ ਜੰਮਣ ਮਰਨ ਦੀ ਗਲ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨੇ ਗੁਰਸਿਖ ਦੇ ਗਲੋਂ ਕੱਟ ਦੇਣਾਂ।

ਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਇਹ ਜੀਵਤ ਮਰੇ ਸਿਖਰ ਅਧਿਆਤਮ ਅਵਸਥਾ ਹੀ ਗੁਰਸਿਖ ਦਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ, ਗੁਰਸਿਖ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਮਰ ਪਦੁ ਹੈ:

ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਨਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਉਮੈ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ (ਪੰਨਾਂ 1334)

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥ (ਪੰਨਾਂ 1342)

ਨਿਜ ਕਰਿ ਦੇਖਿਓ ਜਗਤੁ ਮੈ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਤਿਹ ਰਾਖੋ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (ਪੰਨਾਂ 1429)

ਹੁਣ ਜੀਵਤ ਮਰੇ ਲਈ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਮਗਰੋਂ ਮੁੱਖ ਦੁਆਰ ਨਸੀਬ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਦੋ ਦਰਵਾਜਿਆਂ ਚੋਂ ਦੋ ਹੀ ਰਾਹ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਤੱਕ। ਜਿਸ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਲੀਲਾ ਮਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਮੰਨੇ ਵਿਚ ਸਮਾਈ ਨਾਲ ਨਿਜ ਦਾ ਨਿਰਵਾਣ ਚਾਹਿਆ, ਜਿਸ ਸਰਜੀ ਸਾਧ, ਸੰਤ ਭਗਤ ਨਾਮ ਦੁਅਰਾ ਮਨ ਕਰਤੇ ਦੀ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਸੀ, ਉਸ ਲਈ ਸਰਜੀ ਨਾਮ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਸ ਮਨ ਅਤੇ ਮੰਨੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਖਾਮੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਾਂ, ਮਰ ਜਾਣਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮਨ ਦਾ ਮਰ ਜਾਣਾਂ, ਧਾਤ ਦਾ ਮਰ ਜਾਣਾਂ। ਭਾਵ ਨਾ ਮੁੜ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਹੋ ਸਕਣਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਪਦਾਇਸ਼ ਕਰ ਸਕਣਾਂ, ਨਿਜ ਦਾ ਨਿਰਬਾਨ-ਖਾਤਮਾਂ ਮਿਲ ਜਾਣਾਂ। ਜਿਸ ਇਕ ਸੋਮੇ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਰਾਮ ਕਰਤੇ ਦੀ ਅੰਸ਼ ਮਨ ਦੀ ਪਦਾਇਸ਼, ਉਸੇ ਮੰਨੇ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਅੰਤ ਉਸ ਮੰਨੇ ਵਿਚ ਲੀਨਤਾ ਹੋ ਜਾਣੀਂ।

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਉਧਰੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (ਪੰਨਾਂ 33)

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮਰਿ ਰਹੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (ਪੰਨਾਂ 58)

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੁ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥

ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮਨ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥ (ਪੰਨਾਂ 111)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਤਤੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ਅਪੁਨਾ ਮੁਕਤੀ ਕਾ ਦਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥ (ਪੰਨਾਂ 116-117)

ਮੁਖ ਦੁਆਰ ਤੋਂ ਅਗੇ ਦੋ ਵਿਚੋਂ ਦੂਜਾ ਦਰਵਾਜਾ ਹੈ ਜਿਥੋਂ ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦਆਰਾ ਸਿਖ ਸੰਤ ਭਗਤ ਹੋਇਆਂ, ਇਸ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਲੰਘਿਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਦੀ ਮੌਜ ਤੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਨਿਰਵਾਣ ਲਈ, ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਨਹੀ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਕਰਕੇ, ਸਮੂਹ ਦੇ ਨਿਰਵਾਣ, ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਇਹ ਹੈ ਅਦਿਸ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੁਦਰਤ, ਜੋ ਗੁਰੂ ਦੇ ਅਮਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਗੁਰਸਿਖ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਅਨਭਵ ਦੁਆਰਾ ਪਰਤੱਖ ਸੱਚ ਕਰਕੇ, ਗੁਰਸਿਖ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ, ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਅਡੋਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਤ ਮਰੇ ਹੋਣ ਲਈ ਘਰ ਮੰਦਰ ਤੁਰ ਪੈਣ ਤੱਕ ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਹਸਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸੱਚ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰਸਿਖ ਦੀ ਸਹਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਰਤੇ ਦੀ ਮੌਜ ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਆਪਾਂ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਲਈ, ਜ਼ਿਮੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਵੀ ਨਿਭਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਭੋਤਕ ਸਰੀਰ ਸਿਖ ਦੀ ਹਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਹੋ ਰਹੀ ਸੰਗਤ ਹੈ। ਕੋਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ, ਕੋਈ ਸੇਵਕ, ਕੋਈ ਸ਼ਰਥਾਲੂ, ਕੋਈ ਜਗਿਆਸੂ ਐਤਵਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਹਜੂਰੀ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਸੰਗਤ ਹੋ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਉਪਦੇਸ਼, ਕਿਸੇ ਰਾਗੀ, ਢਾਡੀ, ਗਿਆਨੀ ਦੇ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆਂ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼, ਭਾਵੇਂ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹਰ ਪਰਾਣੀ ਲਈ ਹਦਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੁਣੇ ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੜ ਬੰਨ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰੇ। ਪਰ ਸੱਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਸੰਗਤ ਵਿਚੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਸਿਖ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਖ ਧਰਮ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਸੁਣੇ ਇਕ ਵਾਰ ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦੀ ਜੇ ਅਜੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੋਂ, ਪਹਿਲੇ ਸੁਣੇ ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਇਕ ਸਿਖ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੀ ਹਜੂਰੀ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਸੰਗਤ ਸਫਲ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਅੰਤ ਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ਿਸ ਅਸਲ ਸਾਧ, ਸੰਤ ਭਗਤ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਕਰਨਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਬਿਨਾਂ ਸਿਖ ਵਲੋਂ ਅਪਣੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੰਗਤ, ਇਸ ਹਜੂਰ ਜੁੜੀ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਸੰਗਤ ਦੀ ਸੰਗਤ, ਸੱਭ ਅਧੂਰੀ, ਨਿਖੱਟੀ, ਅਪੂਰਣ, ਬਿਅਰਥ ਹੈ।

ਸੋ ਸੰਗਤ ਜੀ ਅੱਜ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੱਥ ਨਾਮ ਦੀ ਦਾਤ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਵਾਲਾ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਕੋਈ ਸਿਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਨਾਮ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ ਆਸਰੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸੰਤ ਹਰਫ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਆਪਣੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਆਪਜੀ ਨਾਲ ਇਹ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਚ ਨਗਾਰੇ ਦੀ ਚੋਟ ਤੇ ਹੋਕਾ ਦੇ ਕੇ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਆਪਣਾਂ ਸਭ ਦਾ ਅਤੇ ਬਿਪਰਣ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਕਰਤੇ ਦੀ ਰਜਾ, ਕਰਤੇ ਦਾ ਸੱਚਾ ਸਰਜੀ ਨਾਮ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਬਿਪਰਨ ਨੇ ਇਸ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਦੇ ਇਕੋ ਇਕ ਭੋਤਕ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਹੋਏ, ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਪਿਤਾ ਸਵਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬਿਪਰਣ ਤਾਂ 84 ਜੋਗ ਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਕਾਢ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਕਲੀ ਰੱਬ ਨੂੰ ਝੁਕਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕਾਬੂ ਕਰਕੇ ਅਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਲੈਣ ਦੇ ਕੁਕਰਮ ਵਿਚ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਬਿਪਰਨ ਦੀਆਂ ਆਪਣੇ ਨਕਲੀ ਰੱਬਾਂ, ਠਾਕਰਾਂ ਨੂੰ ਜਬਰੀਂ ਕਾਬੂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੂੜ ਯੋਗ ਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਤਰਜ ਤੇ ਅਗਰ ਕੋਈ ਸਿਖ, ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਨਾਮ ਉਤੇ ਇਹ ਪੜਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਭਿਆਸ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੀ ਤੂੰ ਇਵੇਂ ਸਾਹ ਲੈ ਅਤੇ ਇਵੇਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ। ਨਾਲ ਕਰਤੇ ਦਾ ਸਰਜੀ ਨਾਮ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਜਪ। ਇਸ ਬਿਧ ਤੂੰ ਘਰ ਮੰਦਰ ਵਿਚ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਨਾਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਜਾਏਂਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਘਰ ਮੰਦਰ ਵਿਚ ਕਰਤਾ ਦੇ ਦਰ ਦੇ ਭਾਰੀ ਦਰਵਾਜੇ ਨੂੰ ਖੋਹਲਕੇ ਆਪਣੇ ਕਰਤੇ ਨੂੰ ਪਾ ਜਾਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਣੇ ਅਣਜਾਣੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਆਏ ਸਿਖ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਪੜਾ ਰਿਹਾ। ਸਗੋਂ ਜਾਣੇ ਅਣਜਾਣੇ ਸਿਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਠਾਕਰ ਨੂੰ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸਾਕਤ ਜੋਰ ਬਿਧ ਲੱਭਕੇ, ਝੁਕਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ, ਅਪਣਾਂ ਗੁਲਾਮ ਕਰ ਲੈਣਾਂ ਸਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹੱਥ ਜੀਵਤ ਮਰੇ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ, ਕੋਈ ਸਿਖ ਅਸਿਖ ਕਿਸੇ ਬਿਧ ਖੋਹ ਸਕਣਾਂ ਵਾਲਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਨਾ ਕੋਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਕ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਣਾਂ ਹੈ।

ਜੋਗ ਸਿਧ ਆਸਣ ਚਉਰਾਸੀਹ ਏ ਭੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥
ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਗਹਿਆ ॥ (ਪੰਨਾ 642)

ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ॥ ਤੁਠਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (ਪੰਨਾਂ 746)
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭੂਲੀ ਫਿਰਦੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੯॥
ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ਹੰਢੈ ਪਾਖੰਡਿ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥ (ਪੰਨਾ 909)

ਸਾਕਤ ਬਿਪਰਣ ਜੋਰ ਬਿਧ, ਸਤਿਗੁਰ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਨਿਮਾਣੇ ਨਿਤਾਣੇ ਸਿਖ ਲਈ, ਉਹ ਵੀ ਤਦ ਹੀ ਜੇ ਕਰਤੇ ਨੇ ਇਹ ਪੂਰਬਲਾ ਭਾਗ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਨਸੀਬ **ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ** ਨੂੰ ਸਾਕਤ ਬਿਪਰਣ ਜੋਰ ਬਿਧ ਦੁਆਰਾ ਪਾ ਲੈਣ ਲਈ ਤੋਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਗਰ ਅਨਜਾਣ ਲੱਗਕੇ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਗੁਰ ਕੀ ਲੋੜ ਪੈਣ ਉਤੇ ਸਰਬ ਉਤਮ ਸੇਵਾ ਸ਼ਹਾਦਤ ਸਮੇਂ, ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਮੇਂ

ਅਡੋਲਤਾ, ਗੁਰੂ ਨੇ ਨਾਲ ਖੜਕੇ ਬਖਸ਼ਦਿਆਂ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਰਹੀ ਇਸ ਕਚ ਦੀ ਪਕਾਈ ਲਈ, ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਆਮ ਹਰਫੀਂ ਕਲਮਬੰਦ ਹੋਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਦਾ ਸੱਚ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਆ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ ਜੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਸਿਖ ਕਿਸੇ ਸਿਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੂੰ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦੇਣ ਲਈ, ਝੁਕਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਜਿਤ ਲੈਣ ਲਈ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਾਕਤ ਜੋਰ ਬਿਧੀ ਦਸਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਗੁਰੂ ਨਿੰਦਾ ਅਪਮਾਨ ਸੁਣਾਉਣ, ਸੁਣਕੇ ਸਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦੇ ਮਗਰ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਸਾਕਤ, **ਖਸਮੈ ਨਦਰੀ ਕੀੜਾ ਆਵੈ** ਕਰ, ਅਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਜੀਪੁੰਦੇ ਹੀ ਜਮ ਜੂਨਾਂ ਨਰਕ ਭਾਗੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ। ਕੋਈ **ਖਸਮੈ ਨਦਰੀ ਕੀੜਾ ਆਵੈ** ਹੋ ਕੇ ਭਾਵੇਂ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਜਾਨ ਵੀ ਗੁਆ ਲਵੇ, ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਚ ਦੇ ਹੁਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ ਇਹ ਜਾਨ ਗੁਆਈ ਵੀ ਕਰਤੇ ਵਲੋਂ ਜਮ ਕਰ ਚੜਾਇਆ ਮੁਗਲ-ਮੌਤ ਹੀ ਰਹੇਗੀ।
ਸ਼ਹੀਦ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਏ ਸੱਚੇ ਸਿਖ, ਸੰਤ, ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਸਨ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਕਰਤੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ। ਸਿਖ ਧਰਮ ਮੁਤਾਬਕ ਹੁੰਦੇ ਉਹ ਸਿਖ, ਸੰਤ, ਭਗਤ, ਖਾਲਸੇ ਸਨ ਤਾਂ ਹੀ ਉਨਾਂ ਹੱਕ ਇਹ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਮ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਵਲੋਂ ਉਨਾਂ ਲਈ ਉਚਾਰਿਆ ਇਹ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਰਫ ਸੰਤ, ਉਨਾਂ ਵਲੋਂ ਸਵਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਖ ਧਰਮ ਮੁਤਾਬਕ ਹੁੰਦੇ ਅਸਲੀ ਸੱਚੇ ਸੰਤ ਸਨ ਤਾਂ ਹੀ ਭਾਈ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਵੀ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਵੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਰਦੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।
ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਗੁਰੁ ਦੇ ਸਮੂਹ ਹੁਕਮਾਂ ਤੇ ਅਮਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੋਂ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਹੀ ਉਹ ਵਡਭਾਗੀ ਕਰਤੇ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤ, ਭਗਤ, ਖਾਲਸਾ ਹੋ ਜਹਾਨੋਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜ ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਸਿਖ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸਾ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸੰਪੂਰਨ ਬੀੜ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਹੀ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸੌਂਪਣ ਮਗਰੋਂ ਜਾਣੀਜਾਣ ਦਸ਼ਮੇਸ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਜਿਨਾਂ ਪੰਜ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਕੇ, ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸੌਂਪਕੇ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਬਿਪਰਨ ਵਲੋਂ ਨੀਚ ਸੂਦਰ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਿਆਂ ਵਿਚ ਜਾਕੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋਣ ਲਈ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਟਕਸਾਲ, ਸੱਚੇ ਕਿਰਦਾਰ ਇਨਸਾਨ ਸਿੱਕੇ ਢਾਲ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਸੰਗਠਨ ਵਿਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਲਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਦਾਤ ਨਾਲ ਭੇਜਦੇ ਰਹਿਣ। ਇਨਾਂ ਪੰਜਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਦਾ ਜਾਤ ਅਭਿਮਾਨ ਨਾ ਮਿਟਿਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਨੀਚਾਂ ਵਿਚ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਭੇਜਿਆ ਹੋਣਾਂ, ਮਨੋ ਨਾ ਚਾਹਿਆ। ਇਸ ਕਮਜੋਰੀ ਕਾਰਣ ਬਿਪਰਣ ਆ ਚਿੰਬੜਿਆ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਗੁਰੂ ਕੀਤੇ ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਪਰਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖ ਬਣਨ ਲਈ ਪਰੇਕੇ, ਸਿਖ ਬਣਨ ਤੇ ਮੱਦਦ ਨਾਲ ਇਨਾਂ ਹੱਥ ਸਿਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਕਰਕੇ, ਉਨਾਂ ਤੇ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਚਾੜ੍ਹਕੇ, ਉਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੰਥ ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਜਾ ਨੂੰ ਵਰਤਾਂਣਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖ ਸੱਚੇ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਨਕਲੀ ਜਾਹਲੀ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਬਿਪਰਣਵਾਦ ਦੀ ਪਾਣ ਲਾਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਗੁਰੂ ਕੀਤੇ ਸਮੇਂ ਇਨਾਂ ਦੋ ਦੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਨਾਂ ਲੈ ਕੇ ਖੋਹਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਪੰਜ ਨੀਚ ਸ਼ੁਦਰਾਂ ਲਈ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਕੀਤੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ, ਜੋ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤ ਕਹੇ ਗਏ ਸੀ, ਇਹ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਰਜ ਤਿਆਗ ਸਿਖ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।
ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਸੱਭ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਸਹਾਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਲਈ ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਹੋਏ ਉਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਤ ਉਚਾਰ ਸਕਣਾਂ, ਸੰਭਵ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤ ਨਾਮ ਪੰਜ ਪਰਵਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਬਿਪਰਨ ਦੇ ਐਲਾਨੇ ਚੌਥੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਨੀਚਾਂ ਸ਼ੂਦਰਾਂ ਲਈ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਂਦਿਆਂ ਅੱਜ ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਦਲਤਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੋ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰੀ, ਆਪਣੇ ਲੜ, ਆਪਣੇ ਮਗਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ। ਜੋ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਸਬਦ ਗੁਰੁ ਦੇ ਚਰਨ ਕਮਲੀਂ, ਮਗਰ, ਲੜ ਲੱਗਣ ਦੀ ਹੀ ਸਿਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾਂ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਬਿਪਰਨ ਦੇ ਨਕਲੀ ਠਾਕਰ ਘਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਬਿਪਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਕਲੀ ਠਾਕਰ ਨੂੰ ਸਿਰ ਹੀ ਝੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਜ ਉਨਾਂ ਬਾਕੀ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤ ਮਿਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨੇਕ ਸੰਤ ਨਾਮ ਸੰਤਾਨ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜ਼ਿਮੇ ਲੱਗੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਨੇ। ਜੋ ਬਿਪਰਨ ਦੇ ਐਲਾਨੇ ਸ਼ੁਦਰ ਨੀਚ ਵਰਗ ਦੀ ਧਾਰਮਕਿ ਅਗਵਾਈ ਲਈ (ਜੇ ਚਾਹੁਣ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵੀ) ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ

ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੇ ਅਤੇ ਇਕੋ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹੋਇਆਂ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੰਢ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਐਲਾਨ ਮੁਤਾਬਕ, ਗੁਰੂ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ, ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਨੀਚੋਂ ਅੱਤ ਨੀਚਾਂ ਵਿਚ ਆਪਨੂੰ ਖੜੇ ਕਰ ਲੈਣਾਂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਇਨਸਾਨ ਕ੍ਰਿਦਾਰ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਲਾਲੋਕੇ ਜਾਤ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ ਜੋ ਵੱਡਾ ਸਿਖਰ ਸੱਚ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ, ਗੁਰਮੁਖ ਵਲੋਂ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਿਸ ਅਦਿੱਸ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦਾ ਇਹ ਪੈਗਾਮ ਅਟੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਸੱਚਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੱਚੀ ਨੇਕ ਨਿਰਮਲ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ, ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਉਤੇ ਘੋਰ ਅਨਿਆ ਜ਼ੁਲਮ ਦੀ ਸਿਖਰ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਨੀਚ ਸ਼ੂਦਰਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਹਰ ਤਰਾਂ ਦੇ ਅਨਿਆ ਨਾਲ ਨਿਰਬਲ, ਨਿਮਾਣੇ, ਨਿਤਾਣੇ, ਬੇਆਸਰੇ ਮਜ਼ਲੂਮ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਪਣੇ ਇਨਸਾਨ ਭਾਈ ਨਾਲ, ਸਰੱਬਤ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਨੇ।

ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਕੁਕਰਮ ਕਰਤੂਤ ਰਹਿਤ ਨਿਰਮਲ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਕਿਸੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਤਖਤ ਦੇ ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਭਲੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਫੁਰਮਾਨ ਅਤੇ ਕਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਅਜਾਦ ਸੱਭ ਦੇ ਇਕੋ ਇਕ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਕਰਤਾਪੁਰਖ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਹੁਕਮ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾਂ ਹੀ ਫੁਰਮਾਨ ਜਾਣਦੇ ਨੇ।

ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ ਬੁਧਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਮੰਦਿਰ ਛਾਵਾ ਤੇਰੇ ॥

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥ (ਪੰਨਾ 795)

ਸੋ ਇਥੇ ਤੱਕ ਵੇਖ ਹੀ ਸਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਵਾਰ ਵਿਚ ਜਨਮੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿਚੋਂ ਜੋ ਮੁਖ ਰੂਪ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਤੇ ਸਿਰਫ ਉਹ ਹੀ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਰਫ ਸੰਤ ਧਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਬੱਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸਾਧ ਕਿਥੋਂ ਜੰਮ ਪਿਆ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸੰਤ ਹਰਫ ਧਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬੋਧੀ, ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਧਰਾਈ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਦਲਤਾਂ, ਇਨਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਲਈ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਹਰਫ, ਲੈ ਆਉਣ ਵਾਲਾ?

ਇਹ ਏਕਤਾ ਲਈ ਹੋਕਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਦੀ ਸੱਥ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਨਿਖਾਰ, ਸ਼ੰਗਾਰ ਸੋਧ ਲਈ ਖਰੜੇ ਵਜੋਂ ਅਜੇ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆਂ ਕਝ ਕੁ ਘਿੰਟੇ ਹੀ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਸਾਹਮਣੇਂ ਸਥਿਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਅਨਹੋਣਾਂ, ਅਸੰਭਵ, ਹੁਣ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੋ। ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬੋਧੀ ਪ੍ਰੋ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਮੁਕਤਸਰ ਵਲੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਤੀ ਐਲਾਨੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਅਨਹੋਣੇ, ਅਸੰਭਵ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਕਰਦਿਆਂ, ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਰੂਪ ਬੱਲਾਂ ਵਾਲੇ ਸਾਧ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚੋਂ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਸਿਖਰ ਜਾਬਰ, ਜਰਬਾਣੇ ਹੋ ਕੱਢ, ਇਸ ਦੀ ਨਕਲੀ ਬੀੜ ਕਾਂਸ਼ੀ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਕੇ ਪੰਜਾਬ ਲਿਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਮੰਨਣ ਦਾ ਫੁਰਮਾਣ ਆਪਣੇ ਮਗਰ ਦਲਤ, ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਦਾ ਨਾਮ ਵਰਤਕੇ, ਅਸਾਂ ਲਾਲੋਕਿਆਂ ਦੇ ਭੋਲੇ ਭਾਲੇ ਸਾਡੇ ਇਕੋ ਗੁਰੂ ਮਾਰਗ ਭਾਈਆਂ ਲਈ ਕਾਂਸ਼ੀ ਤੋਂ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਖਰ ਸੰਸਾਰ ਸਾਕਤ ਸਾਧ ਸ਼ੈਤਾਨ ਬੱਲਾਂ ਵਾਲੇ + ਪੱਗ ਵਾਲੇ ਬੋਧੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਇਸ ਸਿਖਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਰਤੂਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਾਂਗਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਹਨ।

ਪਰਿਓ ਕਾਲੁ ਸਭੈ ਜਗ ਊਪਰ ਮਾਹਿ ਲਿਖੇ ਭ੍ਰਮ ਗਿਆਨੀ ॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਭਏ ਖਾਲਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਹ ਜਾਨੀ ॥ (ਪੰਨਾ 654-655)

ਸਿਖ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਸਮੂਹ ਸਿਖ ਸੰਤ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਸਮੇਤ, ਕਲਿਜੁਗ ਧਰਤ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਅ ਚੁੱਕੇ ਨੇ। ਸਤਿਗੁਰ ਦੁਆਰਾ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਧੁਰਕੀ ਆਦਿ ਬਾਣੀ, ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੁਕਮੀਂ ਕਲਿਜੁਗ ਧਰਤ ਉਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਰਫੀਂ, ਉਨਾਂ ਪੱਲੇ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਉਹ ਖਾਲਸੇ, ਆਪਣੇ ਜ਼ਿਮੇਂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਆਈ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਸਤਿਗੁਰੂ-ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ- ਹੁਕਮ ਰਜਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਚੁੱਕੇ ਨੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੰਸਾਰ ਆ ਇਸ ਪਵਿਤਰ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਲੈ ਦਸ ਜਾਮਿਆਂ ਤੱਕ, ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਸਮੇਤ ਪੂਰਨ ਇਕ ੴ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਇਕ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇਕ ਸੰਤਾਨ ਪ੍ਰਵਾਰ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਲਈ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸੰਸਾਰ ਮਨੁਖ ਜਾਤੀ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਨੇ। ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ, ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਐਲਾਨਦੀ, ਇਸ ਸੰਗਤ-ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਨ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਨਾਂ ਰੰਗ ਹੈ, ਨਾ ਨਸਲ ਹੈ, ਨਾ ਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਇਕ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇਕ ਭਾਈ ਸੰਤਾਨ ਇਕ ਹੋਈ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਲਈ ਮਾਰਗ,

ਮਾਰਗ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਰਗ ਗਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੱਭ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਵੱਧ ਘੱਟ, ਸੱਭ ਬਰਾਬਰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੋ ਅੰਤ ਮਿਲ ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਭਲੇ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਆਪਣੇ ਜਿੰਦਾ, ਜਾਗਦੇ, ਵੇਖਦੇ ਸੁਣਦੇ, ਸੱਭ ਪਿਛਲੇ, ਸਭ ਹੁਣ ਦੇ ਅਤੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਜਾਣੀਂਜਾਣ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਕਰਦੇ ਨੇ। ਇਸ ਦਰੋਂ ਇਕੱਠੇ ਇਕ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਪਰਵਾਰ ਗੁਰੂ ਦੀ ਪੰਗਤ ਵਿਚ ਬੈਠ, ਲੰਗਰ ਸ਼ਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਣੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਕਰਤੇ ਦਾ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਦੇਗ, ਭਾਵ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਨਿਰਬਾਹ ਲਈ ਸਭ ਕੁਦਰਤੀ ਸੁਖ ਸੋਮੇ, ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਸੰਤਾਨ ਪ੍ਰਵਾਰ ਵਿਚ ਸਭ ਲਈ ਅਤੇ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਦੀ ਉਪਜ ਹਰ ਹੋਰ ਜੀਵ ਜੰਤੂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਰ ਆਇਆ, ਇਸ ਘਰ ਸੁਣੇ ਸੱਚੇ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਹੋਇਆ ਵੇਖ, ਕਰਤੇ ਦੇ ਸੱਚ ਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸੱਚ ਦੁਆਰਾ ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਮਨ ਨੂੰ ਅਦਭੁਤ ਅਨਮੋਲ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਮਿਲਿਆ ਅਨੁਭਵ ਲੈਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਦਸਮੇਂ ਜਾਮੇਂ ਵਿਚ ਇਕੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੋਤ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਵਸਾਖੀ 1699 ਨੂੰ ਸਿਰ ਮੰਗਕੇ ਅਤੇ ਲੈਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਕੇ, ਇਸ ਦਰ ਦੀ, ਇਸ ਘਰ ਦੀ, ਨਿਰਮਲ ਖਾਲਸਾ ਕਿਰਦਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਸੰਭਾਲ ਦੀ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪ ਕੇ, ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਹਜੂਰੀ ਵਿਚ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਵੀ ਖੜਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਹੈ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸਿਖ ਧਰਮ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਭੋਰਾ ਵੀ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਹੀ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਪੰਜ ਭੌਤਕ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਸ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਭਾਈ ਸਮੂਹ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਪੂਰੇ ਨੂੰ ਹੀ ਗੁਰੂ ਮੰਨਕੇ, ਇਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਕਰਕੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਇਨਸਾਨ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਮੁੱਢ ਕਦੀਮੋਂ ਮਾੜੇ ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਕਾਰਣ ਵਿਛੜੇ, ਜੰਮ ਜੂਨਾਂ ਨਰਕ ਹੀ ਭੋਗੀ ਜਾਣ ਵਾਲੇ, ਵਿਛੜੇ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਰਹਿਮ ਸਦਕਾ, ਇਸ ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਦੇ ਨਰਕ ਦੀ ਗਲ ਪਈ ਹੋਈ ਫੰਸੀ ਨੂੰ ਗਲੋਂ ਲਾਹ ਜਹਾਨੋਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਫੰਸੀ ਉਹ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਹੋਰ ਜੀਵ ਜੰਤੂ ਦੇ ਗਲ ਪਈ ਸੱਚ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਸਿਖ ਸੂਰੇ ਸੰਤਾ, ਭਗਤਾਂ ਸਾਧੂਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ਦੁਆਰਾ, ਅਪਣੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਦੇ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸਿਰਜਣ ਦੇ ਮੰਤਵ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਪੂਰਨ ਅਧਿਆਤਮਕ ਸੱਚ ਬੁਨਿਆਦ ਧਰੀ ਹੋਈ ਹੋਣੀ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਕੀਤੀ ਇਕ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਇਕ ਬੁਧ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਇਕ ਸਦੀਵੀ ਸੰਯੁਗਤ, ਸੰਗਠਤ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਬੀੜ ਗੁਰੂ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੰਜ ਭੌਤਕ ਸ਼ਕਲੋਂ ਸਿਖ ਜਾਂ ਨਾ ਸਿਖ, ਜਦ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਹੈ, ਉਲਟਾਕੇ, ਢਾਕੇ, ਤੋੜਕੇ, ਭਨਕੇ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮਨਭਾਇਆ ਜਬਰੀਂ ਲੁਟਕੇ ਆਪਣਾ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਚੋਰ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਲਗ ਮਾਤਰ ਵੀ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਵਲੋਂ ਜੋੜ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾਕੇ, ਢਾਕੇ, ਤੋੜਕੇ, ਭਨਕੇ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮਨਭਾਇਆ ਜਬਰੀਂ ਲੁਟਕੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਾਰ ਨੂੰ ਦਲਤ ਸਮਾਜ- ਰਵਿਦਾਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਮੰਨਣ ਦੇ ਫੁਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦੋ ਮੂਰਤ ਇਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਘਰ, ਉਲਟਾਈ ਕਰਤੇ ਦੀ ਰਜਾ, ਆਪਣੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਾਰ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਬਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੂਰਤ ਵਲੋਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਇਸ ਸਿਖਰ ਮਹਾਂ ਪਾਪੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਭਾਰ ਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਧਰਤੀ ਮਾਤਾ ਲਈ ਅਸਿਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਾਂ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿਚੋਂ ਇਸ ਸਿਖਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੁਰਦਾਰ ਭਾਰ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਦੇਣ ਨਾਲ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਚ ਦੀ ਕਿਰਨ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਰੋਸ਼ਨ ਹੋ ਜਾਣਾਂ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਕੇਹਾ ਅਦਭੁਤ ਕਮਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਇਸ ਦਾ ਹੋ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰਜਾ ਪਹਿਚਾਨ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੱਜ ਇਸ ਮੰਗੇ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਅਪਣੇ ਕਰ ਲਏ ਪਿਆਰਿਆਂ ਲਈ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਤੇ ਭਾਏ ਠੀਕ ਵੇਲੇ ਵਕਤ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੱਚ ਹੋਣਾਂ, ਨੀਅਤ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਨੀਅਤ ਹੋ ਹੀ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਕਤ ਅਗਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਰਫ ਸੰਤ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਪੰਜ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕੀਤੇ ਪੰਜ ਪਰਵਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਤਿੰਨ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦਸ਼ਮੇਸ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਵਾਰਸ ਨੇਕ ਸੰਤਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਅਡੋਲ ਗੁਰੂ ਨਾਵੇਂ ਸਿਰ ਲਾਉਣ ਤੱਕ ਨਿਤਰਿਆ ਗੁਰੂ ਆਸਰੇ ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ, ਜਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਖਾਲਸਾ

ਪੰਥ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਣ ਨਾਲ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ਤੋਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਮ ਹਰਫ ਸੰਤ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਮੰਚ ਤੇ ਕਰਕੇ, ਖਾਲਸ ਪੰਥ ਨੂੰ ਮਿਲਾਕੇ, ਹੁਣ ਉਨਾਂ ਵਲੋਂ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਅਤੇ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਗੰਢ ਨੂੰ ਭਵਿਖ ਲਈ ਅਟੁੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਪ ਦੀ ਧਰਤ ਉਤੇ ਚੌਰ ਧਾੜਵੀ ਹੋ ਕਾਬਜ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਿਪਰਨ ਤਖਤ ਤੋਂ, ਇਸ ਦੇ ਜਬਰ ਜੁਲਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਚਲੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ, ਦਲੀਪ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਬਸ਼ਿਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਆਜਾਦ ਕਰਵਾਣਾਂ ਹੈ। ਹਾਂ ਇਹ ਧਾੜਵੀ ਬਿਪਰਨ, ਆਪਣੇ ਠਾਕਰੇ ਵਲੋਂ ਮੰਗੇ ਅਤੇ ਫਰਾਖ ਦਿੱਲ ਹੀ ਠਾਕਰੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਮਹਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ, ਆਪਣਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤਾਂ ਦਾ ਨਿਘ ਅਨੰਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਰੋਕ ਟੋਕ ਪੂਰੇ ਜੋਰੀਂ ਸ਼ੋਰੀਂ ਮਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਮਹਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇਨਾਂ ਦੀ ਹੀ ਮਾਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਨਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਦੇਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਵੈਰਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਦਿੱਲੀ ਵਸਦੀ ਬਾਕੀ ਸੰਤਾਨ ਲਈ ਥਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਹੀ।

ਸੋ ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਲਈ ਸੰਤ ਨਾਮ ਪ੍ਰਮ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਸਾਧੂ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਬੋਹਨ ਪੱਟੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸੰਤ ਸਰਵਨ ਦਾਸ ਜੀ, ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਦਾਸ ਜੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਧੂ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਮੂਹ ਸੰਤ ਜਣੋਂ ਜੀਉ,

ਦੋ ਮੂਰਤ ਇਕ ਸਿਖਰ ਸੰਸਾਰ ਸਾਕਤ ਸਾਧ ਸ਼ੈਤਾਨ ਬੱਲਾਂ ਵਾਲੇ + ਪੱਗ ਵਾਲੇ ਬੋਧੀ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰੱਬ ਕਰਤੇ ਦੀ ਰਜਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਡੇ ਜੀਉਂਦੇ, ਜਾਗਦੇ, ਵੇਖਦੇ, ਸੁਣਦੇ, ਸੱਭ ਜਾਣੀਜਾਣ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਅਤੇ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਦਾ ਸੀ, ਉਨਾਂ ਤੋਂ ਜਬਰੀਂ ਖੋਹਕੇ, ਗੁਰੂ ਨੂੰ, ਰੱਬ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮਰਿਆ ਕਰ, ਦੇਹ (ਜਿਲਦ) ਨੂੰ ਦੋ ਫਾੜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਚੋਂ ਇਕ ੴ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ -ਗੁਰਬਾਣੀ ਜਿੰਦ ਨੂੰ ਵੱਢਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਚਾਰ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਭਾਏ, ਜਿਥੋਂ ਚਾਹੇ, ਟੋਟੇ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੀਤੇ ਟੋਟਿਆਂ ਚੋਂ ਫਿਰ ਮਨਭਾਏ ਟੋਟੇ - ਭਗਤ ਗੁਰਬਾਣੀ ਜਿੰਦ ਵੱਢ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵੱਢੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਜਿੰਦ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਸ਼ੀ ਲਿਜਾ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿਖਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਾਰ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦੀ ਧਰਤ ਆਪਣੀ ਧਰਮ ਕਿਤਾਬ ਐਲਾਨਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਸ੍ਰਗਰਮ ਹੋਇਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਖਰ ਅਸਿਹ ਦਰਦ ਅਸਲ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਕੇ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਜੋ ਭਾਵੇਂ ਅਸਾਂ ਲਈ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਉਤੇ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਬਿਪਰਨ ਤਖਤ ਦੇ ਬੋਲੇ ਧਾਵੇ ਸਮੇ ਵਾਂਗਰ ਹੰਝੂ ਬਣਨੋਂ, ਨਾ ਰਹਿ ਸਕਿਆ। ਪਰ ਸੰਤ ਜਣੋਂ ਜੀ ਇਸ ਸਿਖਰ ਸੰਸਾਰ ਸਾਕਤ ਸਾਧ ਸ਼ੈਤਾਨ ਬੱਲਾਂ ਵਾਲੇ + ਪੱਗ ਵਾਲੇ ਬੋਧੀ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਮੁਕਤਸਰ - ਇਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੂਰਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਹੋ ਜਾਣ ਨੇ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਅਸਿਹ ਦਰਦ ਦੇ ਲਹੂ ਹੰਝੂ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਹੁੰਝੂ ਪੂੰਝਣ ਵਾਲੇ ਆਪਜੀ ਸੰਤ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਤਿਆਰਬਰ ਤਿਆਰ ਕਰੀ ਰੱਖੇ ਸਨ।

ਆਪਜੀ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ -ਕਰਤਾਪੁਰਖ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਰੱਬ, ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਉਤੇ ਅਨਹੋਣੇ, ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਵਾਰ ਦਾ ਦਰਦ ਸਾਥੋਂ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡਿਆਂ ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਦੀ 4 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਰਾਏਪੁਰ ਰਸੂਪ ਪੁਰ ਵਿਖੇ, ਡੇਰਾ ਬਾਬਾ ਜੌੜਾਂ ਵਿਚ ਸੱਥ ਜੋੜੀ ਗਈ। ਛੇ ਘਿੰਟੇ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਬਚਾਓ ਮੋਰਚੇ, ਭਾਜਪਾ ਐਸ.ਸੀ ਮੋਰਚੇ ਅਤੇ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਆਦਿ ਧਰਮ ਮੰਡਲ ਦੀ ਹਾਜਰੀ ਵਿਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਕਾਰ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਵਿਦਾਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਸਖਤ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੂਰਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸੱਚ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਭਲਾਈ ਇਸ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਸਮੇਤ ਅਨੇਕਾਂ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਭਰੀ ਬਾਣੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਵਡਮੁੱਲਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫਿਰਕੇ ਲਈ ਨਹੀ ਸਗੋਂ ਸਮੁੱਚੀ ਮਨੁਖਤਾ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਤੀ ਸੌੜੀ ਸੋਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਸਿਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਸਿਖ ਧਰਮ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਅਹਿਮ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਰਾਸਤ ਤੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਣ ਕਰਨਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸੋ ਸੰਤ ਜਣੋ ਜੀ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪੰਜ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਵਾਰਾਂ ਸਪੁਰਦ ਕਰਕੇ, ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਪਰਨ ਦੇ ਨੀਚ ਐਲਾਨਿਆਂ ਵਿਚ ਜਾਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਕਰਕੇ, ਗੁਰੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਹੇ ਅਨੁਸਾਨ, ਖੁਦ ਨੂੰ ਨੀਚੋਂ ਨੀਚਾਂ ਵਿਚ, ਇਨਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਨਾਲ ਖੜਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਜਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਪਨੂੰ ਨੀਚੋਂ ਨੀਚ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਮੂਹ ਬਾਕੀ

ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਸੰਗਤ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਲਈ ਦਿਲ ਵਿਚ ਪਿਆਰ, ਸਤਿਕਾਰ, ਉਸ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸੱਚ ਸਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸੁਣਾਏ ਸੱਚ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਇਕ ਮੂਰਤ ਪ੍ਰਗਟ ਸੰਸਾਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਕਾਰ ਨੂੰ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨਾ ਸਥਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਆਪਜੀ ਦੇ ਐਲਾਨ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਨਾਂ ਪੰਜ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਵਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਚੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅੱਜ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤ ਸੰਤਾਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹਨ, ਨਿਰਮਲੇ ਤਿੰਨ ਸੰਤ ਪ੍ਰਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਤ ਸੰਤਾਨ ਜਿਨਾਂ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਵੜਕੇ ਆਪਣੀਂ ਕੁਖ ਜਾਂ ਬੂਦ ਦਾ ਰਲਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ ਸੀ। ਸੋ ਕਰਤੇ ਅੱਜ ਜਿਥੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਸੱਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਜਾਤ ਮਾਂ (ਚੋਰ) ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਯਹੂਦੀਆਂ, ਕਰਿਸਚਨੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਹੀ ਬਾਕੀ ਅਗਧ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਔਲਾਦ ਦਾ ਜਿਕਰ, ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਦੀ ਵੈਬ ਤੇ ਜੀ ਆਇਆਂ ਖਤ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾ ਨੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਵਿਚ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਵਲੋਂ ਪਾਈ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਪ੍ਰਵਾਰਾਂ ਦਆਰਾ ਗੰਢ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ ਗੁਰੂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਦੋਨੌਂ ਹੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੰਢ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਕ ਸਮਾਈ ਤੱਕ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਤੋੜਨ ਦੇ ਸਕਣ ਵਾਲਾ ਸਮਰੱਥ ਪੂਰਣ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਨਸਾਨ ਕਿਰਦਾਰ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਅਤੇ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ**, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਅਤੇ ਅਗਵਾਈ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਸਾਧੂ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਨਾਮ ਥੱਲੇ ਆਪਜੀ ਸੰਤ ਜਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਕ ਏਕਤਾ ਸੰਗਠਨ ਸੰਸਾਰ ਮੰਚ ਉਤੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿਨਾਂ ਨਾਲ ਇਕੋ ਨਾਨਕ ਦੇ ਦਰ, ਘਰ ਦੇ ਹੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਸੱਚੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਸਮਾਜ ਬਚਾਓ ਮੋਰਚਾ, ਭਾਜਪਾ ਏ. ਸੀ ਮੋਰਚਾ, ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਆਦਿ ਧਰਮ ਮੰਡਲ ਸੰਗਠਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਨੇ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦਿ, ਇਕ ਇਨਸਾਨ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਰਾਹ ਭਾਲਦਾ ਭਾਲਦਾ ਵੱਡੇ ਭਾਗੀਂ ਕਿਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਆਦਿ ਪਿਆਰੇ ਸਿਖ, ਸੂਰੇ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾ ਦੇਂਦੇ ਨੇ, ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾ ਦੇਂਦੇ ਨੇ ਕਿ ਹਾਂ ਇਹ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਦਰਵੇਸ਼ ਸੂਰਤ ਇਨਸਾਨ ਭਾਈ, ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਰਾਹ ਜਾਣਦਾ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਅਨੁਭਵ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਵੀਰ ਭਾਈ ਜਨ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਰਾਹ ਦੱਸਣ। ਉਹ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰਾ, ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਈ ਨੂੰ ਸੱਭਨਾਂ ਦੇ ਇਕੋ ਅੱਲਾ, ਰੱਬ, ਗੌਡ, ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਰਾਹ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗ ਨਿਰਾਲੀ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਭਾਈਆਂ ਅਤੇ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਸੱਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਰੱਬ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਰਾਹ ਲੋੜਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰ, ਘਰ ਨਾਲ ਸਦੀਵੀਂ ਜੋੜ ਦੇਣਾਂ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੀ ਇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਵਲੋਂ ਅੱਜ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਆਪਜੀ ਸੰਤ ਜਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਜਾਣ ਲਈ ਇਸ ਦਰ ਦੇ ਇਸ ਘਰ ਦੇ ਪੂਰਣ ਰੂਪ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆਂ ਅਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਇਸ ਦਰ ਦੇ ਇਸ ਘਰ ਦੇ ਪੂਰਣ ਰੂਪ ਪਿਆਰੇ ਹੋ, ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਚਾਹੁਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੱਚ ਵਾਰਤਾ ਦਆਰਾ ਪਈ ਸਾਂਝ ਦੀ ਅਦਿ ਗੰਢ ਦਾ ਸੱਚ:

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਕੋਈ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਵਾ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਿਮਾਣਿਆ ਗੁਰੁ ਮਾਣੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਊ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭ ਕੋ ਲੋਚਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ਭਾਗਹੀਣ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਸੋ ਥੀਆ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਸੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਪਾਇ ॥ ਸਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਆਪਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੪॥੬੮॥ (ਪੰਨਾ 41)

ਸੋ ਅੱਜ ਗੁਰੂ ਅਸਰੇ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗ ਨਿਰਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲੇ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਦੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਅਗਵਾਈ-ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਸਾਧੂ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਨਾਮ ਥੱਲੇ ਇਕੱਤ੍ਰ, ਸਮੂਹ ਸਾਧੂ, ਸੰਤ ਜਨੋ ਜੀ, ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗੁਰਸਿਖ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਅੱਤ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਗਲੇ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਆਕਾਲ ਬਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਜੀ ਜੀ ਨੂੰ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਮ ਸੰਤ, ਅੱਜ ਹੱਕ ਧਰਾਏ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਐਲਾਨਦਾ ਹੈ। ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਹੀ ਅੱਜ ਤੋਂ ਭਵਿਖ ਵਿਚ, ਅੰਤ ਸੁਮੇਲ ਤੱਕ, ਸੰਤ ਸਾਧੂ ਨਾਮ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਸਕਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ

ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਹੋਰ ਵਸਦੇ ਬਿਪਰਨ ਦੇ ਐਲਾਨੇ ਚੌਥੇ ਵਰਗ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਦੇ ਹਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ, ਆਪਜੀ ਜੀ ਦੇ ਹੀ ਹੱਥ ਹੋਣ ਨੂੰ ਮਾਣਤਾ ਅਤੇ ਇਕੋ ਗੁਰੂ ਦੇ ਦੋ ਭਾਈਆਂ ਵਿਚ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਪਾਈ ਹੋਈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੰਢ ਐਲਾਨਦਾ ਹੈ। ਸਮੂਹ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਗਟ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਚ ਤੋਂ ਜਾਣੂੰ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ **ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ॥,** ਵਿਚ ਜਿਨਾਂ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਬੈਠ **ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ,** ਗੁਰੂ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਉਹ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਸਾਧੂ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਨਾਮ ਥੱਲੇ ਇਕੱਤ੍ਰ, ਸਮੂਹ ਸਾਧੂ, ਸੰਤ ਆਪਜੀ ਅਤੇ ਆਪਜੀ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੀ ਹੋ।

ਆਪਜੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਸਾਧੂ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਨਾਮ ਥੱਲੇ ਇਕੱਤ੍ਰ ਉਹ ਹੀ ਹੋ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੱਭ ਸਮਰੱਥ ਜਾਣੀਜਾਣ ਗੁਰੂ ਨੇ **ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ** ਆਵਾਜ ਮਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਦ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਇਨਸਾਨ ਸ਼ਕਲ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਇਸ ਵਕਤ ਲਈ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਮਾਰੀ ਹੋਈ ਅਵਾਜ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ, ਆਪਜੀ ਵਲੋਂ **ਹਾਂ ਜੀ** ਹੁੰਗਾਰਾ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਪਜੀ ਹੀ ਗੁਰੂ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਕੀਤੇ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਰਹਿਤ ਬਚੀ ਸੰਤ ਸੰਤਾਨ ਹੋ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਮਾਣ ਨਾਲ, ਫਖਰ ਨਾਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਰਫ ਸੰਤ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੀ ਪੱਕੀ ਕਾਇਮ ਹੋਈ ਇਹ ਸੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵੀ ਹੈ:

ਸੰਗਤ ਜੀ, ਸਿਖਰ ਵੱਡਾ ਨਾਮ ਧਰਾਈ ਵਿਚਰ ਰਹੀ ਜਥੇਬੰਦੀ **ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਸਿੱਖ ਕੌਂਸਲ,** ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਥੇ ਸਿਖ ਕਹਾਉਂਦਿਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਜੋਂ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਨੀ-ਇਕੀ ਦੇ ਫਰਕ ਅਜਿਹੇ ਵੱਡੇ ਨਾਮ ਹੋਰ ਅਣਗਿਣਤ ਧਰਾਈ ਫਿਰਦੇ ਨੇ, ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਇਕ ਪ੍ਰੈਸ ਕਾਫਫਰੰਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਹੁੰਦਿਆਂ ਇਹ ਬੋਲੇ ਬੋਲ ਪੜਨ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹਨ:

"ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਭਾਈਚਾਰਾ ਸਿੱਖ ਸਮਾਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।"

ਕਿਉਕਿ ਇਨਾਂ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ ਹੋਰ ਤੋਂ ਸਿਵਾ, ਜਦ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਨੂੰ ਕੁਰਿਹਤ ਹੀ ਨਾ ਐਲਾਨਦੀ ਅਤੇ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਹੋ ਕੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਪਾਂਡੇ ਬਣਨ ਦੀ ਖੁਲ ਦਿੰਦੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅੱਜ ਇਸ ਦਾ ਸੱਚ ਸਿੱਟਾ ਸਬੂਤ ਬਣ ਗਏ ਨੇ ਕਿ ਉਨਾਂ ਦੀ ਸਿਖ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਠ ਕੁ ਵਰਿਆਂ ਵਿਚ ਹੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੀ ਪੂਰਣ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਔਲਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਸਤਿਗੁਰੂ -ਗੋਬਿੰਦ ਦੀ ਆਦਿ ਬਾਣੀ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਇਨਸਾਨ, ਸਿਖ ਸੂਰੇ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਭਗਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਕੀ ਧੁਰਕੀ ਬਾਣੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਅੰਕਤ ਹੋਈ। ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਹੋਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਪਦਾਇਸ਼ ਲਈ ਲਾਲੋਕਿਆਂ ਕੁਲ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਇਕ ਵੱਖਰੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਵਾਰ ਕੁਲ ਦੂਜੇ ਯੁਗ ਤੋਂ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਕੁਲ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੁਗ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਨਾ ਚੋਰੀਂ ਛੁਪਕੇ, ਨਾ ਜਬਰੀਂ ਹੀ ਵੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਾਲੋਕਿਆਂ ਕੁਲ ਦਾ ਮੁਖ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਧਾਰ ਮੁਖੀ ਪੁਰਖ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਅੰਗ ਭਾਈ, ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ **ਚੌਥਾ ਪਦ** ਹੋਏ। ਇਸ **ਚੌਥਾ ਪਦ** ਕੁਲ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਉਹ ਸੱਭ ਸਿਖ ਸੂਰੇ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਜਨਮ ਪ੍ਰਵਾਰ ਹੋਏ, ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਇਹ ਇਕੋ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਪ੍ਰਵਾਰ ਮਨ ਆਦਿ ਤੋਂ ਇਕੋ ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਖਸਮ ਅਤੇ ਇਕੋ ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਨਾਰ ਪ੍ਰੀਤ ਵਿਚ, ਇਕੋ ਆਦਿ ਪੁਤਰ ਸਿਖ ਸੂਰੇ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਹਰ ਵਾਰ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਕਾਰਜ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮੀ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਨੇ। ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਵਲੋਂ ਜਿਸ ਕੁਲ ਦੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਵਾਰ ਵਿਚੋਂ ਤੀਜੇ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਨੂੰ ਗੁਰਗੱਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਿਰਲੇਪ ਗੁਰੂ ਕੁਲ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਅਗਾਹ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੱਕ ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਗੁਰੂ ਹੋਏ। ਇਹ ਨਿਰਲੇਪ ਗੁਰੂ ਕੁਲ, ਜਦ, ਜਿਥੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ, ਉਥੇ ਗੁਰੂ ਭੋਤਕ ਸਰੀਰ।

ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (ਪੰਨਾਂ 7)

ਪਹਿਲੇ ਜੁਗ ਇਕ ਪਿਤਾ ਦੀ ਤਿੰਨ ਪੁਤ ਸੰਤਾਨ, ਅਗਲੇ ਜੁਗ ਪੁਤਰ ਦੀ ਚਾਰ ਪੁਤਰ ਸੰਤਾਨ। ਜਿਸ ਚਾਰ ਪੁਤਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਤੋਂ ਅਨੇਖ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖੀ ਕੁਲਾਂ ਅਤੇ ਸੰਤਾਨ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਯੁਗ, ਜੁਗ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ। ਪਰ ਤੀਜੇ ਯੁਗ ਇਨਸਾਨ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਬਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਮਨੁਖੀ ਸਭਾ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਤੇ ਸਿਰਫ ਪਸ਼ੂ ਵਿਰਤੀ ਗੇਣ ਭੰਡਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰ ਲਿਆ

ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਯੁਗ ਤੋਂ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਨੇ ਮੁੜ ਇਨਸਾਨ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਣੋਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਅਸਮ੍ਰੱਥ ਕਰਕੇ, ਆਪ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸਮੂਹ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਨਸਲ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੋ ਨਿਤਰਿਆ। ਏਕਾ ਮਾਈ ਪਿਤਾ ਦੀ ਪਹਿਲੇ ਜੁਗ ਤੋਂ ਸੰਤਾਨ ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਦੇ ਖਤਮੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚੋਂ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤ ਹੀ, ਜੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪਿਤਾ ਏਕਾ ਮਾਈ ਦੁਆਰਾ ਕਰਤੇ ਦਾ ਮੰਤਵ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਹ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਮਰ ਮੁਕ ਗਈ। ਏਕਾ ਮਾਈ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਆਦਿ ਸਿਖ ਸੰਤ, ਭਗਤ, ਖਾਲਸੇ ਦੀਆਂ ਸਭ ਕਈ ਹਜਾਰ ਮਿਲੀਅਨ ਵਰਿਆਂ ਦੀ ਅਤਿ ਕਰੜੀ ਘਾਲਣਾਂ ਆਮ ਨਜ਼ਰ ਲਈ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ।

ਹਾਂ ਇਨਸਾਨ ਵਲੋਂ ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੀ ਇਨਸਾਨ ਨਸਲ ਨੂੰ ਮਨ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਪਸ਼ੂ ਵਿਰਤੀ ਕਰਕੇ ਖਤਮ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਸ ਦੀ ਇਹ ਖੇਲ, ਉਸ ਦਾ ਹਰ ਜੀਵ ਤੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੁਕਮ, ਉਨਾਂ ਤੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਖਤਮ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਪਣੇ ਗਲ ਕੀਤੀ ਆਪਣੇ ਕੁਕਰਮਾਂ ਦਆਰਾ ਪਾਈ ਗਲ ਜਮ ਗਰਭ ਜੂਨ ਨਰਕ ਦੀ ਫੰਸੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਮਗਰੋਂ ਕੁਝ ਸੌ ਮਿਲੀਅਨ ਦੇ ਧਰਤ ਅਰਾਮ ਮਗਰੋਂ ਕਾਦਰ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਮੁੜ ਮਨ ਗਲ ਜਿਸਮ ਫੰਸੀ ਨੂੰ ਕਰਕੇ, ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਮੁੜ ਜੀਵ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਨਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜੀਵ ਤੇ ਜਾਰੀ ਰਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਜ ਦਿਸਦੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਦਿਸਦੇ ਹਰ ਜੀਵ ਉਤੇ ਬਿਨਾਂ ਚਾਹਿਆਂ, ਬਿਨਾਂ ਭਾਗੀਂ, ਬਿਨਾਂ ਕਰਮੀ, ਗਲ ਕੀਤੀ ਜਮ ਫੰਸੀ ਦਾ ਸਫਰ, ਹੁਕਮ ਰਜਾ ਚੌਥੇ ਜੁਗ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਜੀਵ ਉਤੇ ਚਲਦਾ ਸੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਰਮੀਂ, ਬਿਨਾਂ ਭਾਗੀਂ, ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਜੀਵ ਦਾ ਜਮਣਾਂ ਮਰਨਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਵਿਚ ਪਸ਼ੂ ਵਿਰਤੀ ਹੋ, ਖੁਦ ਹੀ ਆਪਣੀ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਦੇ ਬੀਜ ਨੂੰ ਧਰਤ ਉਤੋਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।

ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥ (ਪੰਨਾਂ 2)

ਹੁਣ ਕਈ ਸੌ ਮਿਲੀਅਨ ਵਰੇ ਮਨ ਅੱਗ ਨਰਕ ਵਿਚ ਸੜਦਾ ਮਨੂਰ ਹੋਇਆ, ਮੁੜ ਸੱਭੇ ਜੂਨਾਂ ਗਰਭ ਨਰਕ ਬਾਂਦਰ ਤੱਕ ਭੋਗਦਾ, ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਬਾਂਦਰ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਪਸ਼ੂ ਪਦਾਇਸ਼ ਹੋ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਜੰਮੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤਕੜਾ ਆਪਣੀ ਬ"ਦਰ ਤੱਕ ਪਸ਼ੂ ਸੰਤਾਨ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਕਰਕੇ ਮਰੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਉਧਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵੈਰਨ, ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਆਦਿ ਸਿਖ, ਸੂਰੇ, ਸੰਤ ਭਗਤ, ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਵੈਰਣ, ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਦੀ ਬਿਨਾਂ ਜਿਸਮ ਕੀਤੀ ਔਲਾਦ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਪੰਡਤ, ਇਸ ਦੀ ਸਿਖਰ ਹੁਸੀਨ ਧੀ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੋਹਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਿਖਰ ਹੰਕਾਰੀ, ਘੁਮੰਡੀ ਗੋਨ ਸੁਭਾਅ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਇਹ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਪਹਿਲੀਆਂ ਸਭ ਗਰਭ ਜੂਨਾਂ ਦਾ ਨਰਕ ਭੋਗ, ਅੰਤਮ ਸਿਖਰ ਗਰਭ ਜੂਨ ਬਾਂਦਰ ਵਿਚ ਜਦ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਘੁਮੰਡ, ਇਸ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਉਚਾ ਕਰੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਰ ਵਾਰ ਪਹਿਲੀਆਂ ਸਭ ਗਰਭ ਜੂਨਾਂ ਨਰਕ ਹੰਡਾਕੇ ਆਦਿ ਬਿਪਰਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਦਾ ਸਿਰ, ਇਨਾਂ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਘੁਮੰਡ ਹੋਰ ਉਚਾ, ਹੋਰ ਉਚਾ ਕਰੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਰ ਵਾਰ ਬਾਕੀ ਗਰਭ ਜੂਨਾਂ ਭੋਗ ਉਤਮ ਜੂਨ ਬਾਂਦਰ ਇਹ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਮੈਂ ਉਤਮ ਹੰਕਾਰ ਵਿਚ, ਘੁਮੰਡ ਵਿਚ ਸਿਰ ਉਚਾ ਕਰਦੀ ਅਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਖੁਰਾਂ ਤੇ ਖੜਨਾਂ ਸਿਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਸੌ ਮਿਲੀਅਨ ਇਸ ਗਰਭ ਜੂਨ ਨਰਕ ਦੇ ਚੱਕਰ ਕਟਦੀ ਇਹ ਬਾਂਦਰ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਮੂਹ ਬ"ਦਰ ਸੰਤਾਨ ਪਿਛਲੇ ਖੁਰਾਂ ਤੇ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਬਹਿਣ, ਉਠਣ ਤੇ ਤੁਰਨ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਯੁਗ ਤੱਕ ਜੋ ਮਨੋਂ ਇਸ ਬਿਪਰਨ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਦੀ ਗੁਲਾਮ ਸੰਤਾਨ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਕਾਇਰ ਕਮਜੋਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਚਾਹੁਣ ਅਨੁਸਾਰ ਅਮਲ ਕਰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੂਰੇ ਬਹਾਦਰ ਹੋ ਜਾਣ ਦੀ ਥਾਂ ਇਸ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਹੋਏ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਗਏ ਸਨ, ਉਨਾਂ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਬਾਂਦਰ ਤੋਂ ਦੋ ਪੈਰੀਂ ਤੁਰਨ ਵਾਲੀ ਬਾਂਦਰ ਸੰਤਾਨ ਕੁਲ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਦਿ ਬਿਪਰਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਵਲੋਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੌ ਮਿਲੀਅਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਘਾਲਣਾਂ ਮਗਰੋਂ, ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬ"ਦਰ ਜਾਤ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲਿਓ ਹੰਕਾਰ, ਘਮੁੰਡ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮਗਰ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਤਰਾਂ ਸਿਰ ਉਚਾ ਚੁੱਕ, ਪਿਛਲੇ ਖੁਰਾਂ ਤੇ ਖੜਨਾਂ ਅਤੇ ਚਲਣਾਂ ਸਿਖਾ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਝ ਸੌ ਮਿਲੀਅਨ ਵਰਿਆਂ ਮਗਰੋਂ ਇਹ ਆਦਿ ਬਿਪਰਣ ਬ"ਦਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਅੱਜ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਬ"ਦਰ ਤੋਂ ਇਨਸਾਨ ਰੂਪ ਦਿਸਦੀ ਸਮੂਹ ਜਾਤ ਜੂੰਨ ਦਾ ਜਨਮਦਾਤਾ, ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਲਜੁਗ ਦੀ ਸਾਰੀ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਇਸ ਬਿਪਰਣ ਬ"ਦਰ-ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਸੱਚ ਔਲਾਦ ਹੈ ਜੋ ਅੱਜ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਇਨਸਾਨ ਰੂਪ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਰ ਜਮ ਜੂਨ ਗਰਭ ਨਰਕ ਵਿਚ ਜੀਵ ਜੰਤੂ ਸਰੀਰ ਰੂਪ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਹੁਣ ਦੂਜੇ ਜੁਗ ਤੋ ਮੁੱਖ ਖੇਡ ਪਾਤਰ ਮਨ ਜਿਸਮ ਇਨਸਾਨਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਤੋਂ ਜੋ ਤ੍ਰਕੁਟੀ ਘਰ ਕਰਕੇ ਮਾੜਾ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਦਾ ਸਿਟਾ ਕਰਮ ਉਨਾਂ ਹੀ ਮੁਖ ਮਨ ਪਾਤਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਮਗਰ ਤੁਰਿਆਂ ਵਲੋਂ ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਇਨਸਾਨ ਹੋ ਹੰਢਾਇਆ

ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਚਾਣ ਪੈੜ ਕਰ ਲਈ। ਇਹ ਹੀ ਪਹਿਚਾਨ ਪੈੜ ਮਨ ਦੇ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਲ, ਜੋ ਇਸ ਪੱਲੇ ਅਇਆ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਬ"ਦਰ ਤੋ ਇਨਸਾਨ ਰੂਪ ਹੋਇਆ, ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਕਈ ਮਿਲੀਅਨ ਦੀ ਘਾਲਣਾਂ ਮਗਰੋਂ ਬਾਂਦਰ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਕੀਤੀ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤ ਦਾ ਸੱਚ ਬਾਪ ਪੰਡਤ+ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਦੂਜੇ ਜੁਗ ਦੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ, ਇਕ ਪਿਤਾ ਦੀ ਚਾਰ ਭਾਈਆਂ ਵਿਚੋਂ ਪੰਡਤ + ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰੋਹਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ + ਪੰਡਤ ਦੀ ਧੀ-ਸੰਤ ਵੈਰਨ, ਜਿਤ ਨਾਲ ਅਪਣੇ ਗੁਲਾਮ ਕਰ ਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਜਮਾਕੇ, ਜੋ ਉਸ ਉਤੇ ਆਪਣਾਂ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਆਈ ਸੀ, ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਬਾਂਦਰ ਤੋਂ ਇਨਸਾਨ ਰੂਪ ਹੋ ਆਪਣੀਂ ਸੰਤਾਨ ਜਮਾਉਣ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਲੋਂ ਇਹ ਕਾਰਜ ਅੱਜ ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ ਦੇ ਆਦਿ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਇਥੇ ਫਿਰ ਉਹ ਹੀ ਕਾਦਰ ਦਾ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਨਿਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਅਗਲਾ ਫਲ ਕਰਮ ਸਿਟਾ, ਇਨਸਾਨ ਉਤੇ ਕਰਤੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵਰਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਉਭਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਅੱਜ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਸਾਹਮਣੇ ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਅਤ ਇਸ ਕੌਮ ਦਾ ਇਹ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਇਹ ਆਦਿ ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਮਗਰੋਂ, ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਨਵਾਂ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਸੰਤ ਦੀ ਵੈਰਣ ਆਪਣੇ ਖਸਮ, ਪਹਿਲੇ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਜਤ ਤੋ ਥਿੜਕੇ, ਅੰਗਦ -ਲਾਲੋ-ਕੁਲ ਵਿਚੋਂ ਜਿਤਕੇ ਆਪਣਾਂ ਖਸਮ ਗੁਲਾਮ ਕੀਤੇ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਖਸਮ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰਕੇ ਯਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ, ਸਾਰੀ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਕਰਕੇ, ਪੈਦਾ ਕਰ ਚੱਕੀ ਸੀ ਜੋ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਬ"ਦਰ ਤੋਂ ਇਨਸਾਨ ਰੂਪ ਸੰਤਾਨ, ਸਿਖਰ ਹੰਕਾਰੀ ਘੁਮੰਡੀ ਪਾਪੀ ਪਤਿਤ ਗੇਨ ਪਦਾਰਥ ਸੁਭਆ ਧਾਰਨੀ, ਜਨਮੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਜੀਉਣਾਂ ਜੀਅ, ਮੁੜ ਜਮ ਜੂਨ ਗਰਭ ਨਰਕ ਕਈ ਮਿਲੀਅਨ ਸਾਲ ਭੋਗਣ ਮਗਰੋਂ ਮੁੜ ਬ"ਦਰ ਬਿਰਤੀ ਇਨਸਾਨ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਹੋਣ ਦਾ, ਮਨ ਗਲ ਜਿਸਮ ਫੰਸੀ-ਘੁਮਣਘੇਰੀ, ਕਰਤੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਪਾਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਹੈ।

ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਚਲਦੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਿਪਰਣ ਪੰਡਤ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਆਪਣੇ ਖਸਮ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰ ਯਾਰ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਤੁਰਨਾਂ ਪਹਿਲੇ ਯੁਗ ਤੋਂ ਹੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਸੰਯੋਗ ਕੀਤੇ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਦੂਜੇ ਯੁਗ ਇਹ ਪੰਡਤ ਧੀ, ਪਹਿਲੇ ਜਤ ਤੋਂ ਥਿੜਕੇ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਜਿਤਕੇ ਆਪਣਾਂ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਚੋਰੀਂ ਛਿਪੇ ਆਪਣੇ ਯਾਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਲੱਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਯੁਗ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਸੰਯੋਗ ਦਾ ਮੁੱਢ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਮੇਲ ਸੰਯੋਗ ਦੂਜੇ ਤੀਜੇ ਯੁਗ ਖਸਮ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਯਾਰ ਨਾਲ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ। ਦੂਜੇ ਯੁਗ ਅਸਲ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਅਸਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਵੈਰਣ, ਸਿਖ ਸੂਰੇ ਸੰਤਾਂ ਭਗਤਾਂ ਖਾਲਸਿਆਂ ਦੇ ਚੌਥੇ ਪੱਦ ਪਵਿਤਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਥੀ ਲਾਲੋ ਕੁਲ ਵਣਸ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਲਾਲੋ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਦਿਸਦੇ ਦੋ ਆਖਰੀ ਜਿਸਮ ਚਿਰਾਗ ਆਪਣੇ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਯਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਕਾਇਮ ਕਰਕੇ ਇਨਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਭੌਗੀ ਸੰਤਾਨ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੱਛਮ ਦਾ ਇਨਸਾਨ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਪੂਰਬ ਵਿਚ ਇਹ ਆਦਿ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਾਰੀ ਪਰਜਾ ਇਸ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਸੀ ਹੀ। ਯਾਰ ਮਿਲਾਪ ਪਦਾਇਸ਼ ਯਹੂਦੀ ਮੂਸੇ ਆਦਿ ਘਰ, ਮਿਸਰ, ਰੋਮ, ਇੰਗਲੈਂਡ, ਰਾਜ ਘਰਾਣਿਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਕਰ ਚੁਕੀ ਸੀ। ਕਮਜਾਤ ਕੁਖ ਔਰਤ ਨੇ ਖਸਮ ਅਤੇ ਯਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸਿਖਰ ਬਿਪਰਨ ਪਾਪੀ ਪਤਿਤ ਗੇਨ ਭੰਡਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਲੋ ਕੇ ਕੁਣਬੇ ਵੰਸ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਮਿਲਭੋਗੀ ਸਿਖਰ ਹੰਕਾਰੀ ਪਾਪੀ ਗੇਨ ਸੰਤਾਨ ਤਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੀ ਸੀ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੇ ਗੇਨ ਪਦਾਰਥ ਕੁਖ ਭੰਡਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿਚ ਨਵੀਆਂ ਸਮਲਿੰਗ ਗੇਨਾਂ ਦੇ ਬੀਜ ਬੀਜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜੋ ਅੱਜ ਸੰਸਾਰ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਉਗੇ ਆਮ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਜੁਗ ਤੋਂ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਪਤਿਤ ਪਾਪੀ ਗੇਨ ਪਦਾਰਥ ਲੈਕੇ ਹੀ ਜਨਮੀ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ, ਸੰਤਾਨ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਦੂਜੇ ਜੁਗ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰ ਹਨ। ਚੌਥਾ ਪੁਤਰ, ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਚੌਥਾ ਪਦ। ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਇਸ ਵੈਰਨ ਦੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਲਾਲੋਕੇ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖੀ ਆਦਿ ਕੁਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਿਪਰਨ ਸਿਖਰ ਮਾੜੇ ਹੀ ਗੇਨ ਪਦਾਰਥ ਕੁਖ ਸੰਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਜਿਤ ਕੇ ਖਤਮ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਹੰਕਾਰ + ਸਮਲਿੰਗ ਆਦਿ ਸਭ ਕੁਕਰਮਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਸਿਖਰ ਲਈ ਰਹਿੰਦੀ ਆਖਰੀ ਕਸਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਥੇ ਤੱਕ ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਪੀੜੀ ਅੰਗਦ ਲਾਲੋਕੇ ਕੁਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਮੁਖ ਬਿਪਰਨ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਔਲਾਦ ਪੂਰਵ ਦੇਸ਼ (Morgenländer-Oriental) ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਤੋਂ ਮਿਲਭੌਗੀ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਸੰਤਾਨ ਭਾਵ ਪੱਛਮ (West-Occidental) ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਦਾ ਬੋਲਵਾਲਾ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਖਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਉਨਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਦੇ ਭਵਿਖ ਵਿਚ ਖਤਰਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕੁਲ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਸੰਤ ਜਨੋ ਜੀ, ਇਹ ਹੀ ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਦੀ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰਕੇ ਯਾਰ ਦੀ ਹੋਈ ਕਮਜਾਤ- ਸੰਤਨ ਕੀ ਵੈਰਨ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਨੇ ਇਕ ਪਿਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਰ ਸੰਤਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਇਕ ਹੀ ਧਰਮ ਨੂੰ ਅਗਾਹ ਕਈ ਫਿਰਕਿਆਂ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਵੱਖਰੇ ਧਰਮਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ। ਇਸੇ ਇਕ ਪ੍ਰਵਾਰ ਵੰਡ ਮਨੁਖ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਵੰਡਦਿਆਂ ਸਮਲਿੰਗ ਗੇਨ ਪਦਾਰਥ ਨਾਲ ਮਰਦ ਤੋਂ ਮਰਦ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅੰਗ, ਔਰਤ ਨੂੰ ਅਤੇ ਔਰਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅੰਗ, ਮਰਦ ਨੂੰ ਨਖੇੜ ਲਿਆ। ਮਰਦ ਦੇ ਮਰਦ ਅਤੇ ਔਰਤ ਦੇ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਕਾਮ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਕੇ ਆਪਣੀ ਸੰਸਾਰ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਹਿਸੇ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਅਗਾਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਚਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਧਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਇਸੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਵਿਚ ਖੁਸਰਾ ਔਲਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਨਾ ਮਰਦ, ਨਾ ਔਰਤ। ਇਥੇ ਅਜੇ ਹੋਰ ਸੱਚ ਵਖਿਆਨ ਨੂੰ ਛੱਡ, ਅੱਜ ਅੱਲਾ ਦੇ ਸਦਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਡੇ ਭਾਈਆਂ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ ਵਿਚੋਂ ਤੀਜੇ ਯੁਗ ਦੇ ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਸ ਤ੍ਰਕੋਟੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਖੁਸਰਾ ਔਲਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਅ ਕਰਮ ਦਾ ਬਖਿਆਨ ਹੈ। ਇਕੋ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿਚੋਂ ਹਿਜੜਾ, ਖੁਸਰਾ ਅਤੇ ਸਮਲਿੰਗ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤ ਭਾਈ, ਭੈਣ ਦੀ ਪਦਾਇਸ਼ ਲਈ ਦੋਨੋਂ ਪਾਸਿਓਂ ਸਿਖਰ ਪਾਪੀ ਗੇਨਾਂ ਦੇ ਮੇਲ ਨਾਲ ਬੁਨਿਆਦ ਧਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੋਰ **ਹਰਿ ਦੇ ਰੂਪ** ਨਾਲ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕੁਰਾਨ ਸਰੀਫ ਵਿਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਵੀਂ ਇਨਸਾਨੀ ਨਸਲ ਖੁਸਰਾ, ਹਿਜੜਾ ਜਾਤ ਜੰਮਣ ਦਾ ਦਰਿਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਸੱਚ ਦੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਲੋਂ ਹੋਈ ਪ੍ਰੋੜਤਾ:

Al-Baqara

[2:102] Und sie folgten dem, was die Satane über Sulaimans Herrschaft verbreitet haben. Und nie hat Sulaiman Kufr betrieben, doch die Satane haben Kufr betrieben. Sie lehrten die Menschen die Magie und das, was auf die beiden Engel in Babylon Harut und Marut hinabgesandt wurde. Und beide lehrten niemanden, bis sie sagten: "Wir sind doch nur eine Fitna, betreibe also keinen Kufr!" So lernten sie von ihnen das, womit sie zwischen dem Mann und seiner Ehepartnerin scheiden. Doch sie schaden damit niemandem, es sei denn mit Zustimmung von ALLAH. Und sie lernen, was ihnen schadet und nicht nützt. Und gewiß, bereits wußten sie, daß jeder, der dies sich aneignet, am Jenseits keinerlei Anteil hat. Gewiß, erbärmlich ist das, womit sie sich verkauften, würden sie es nur wissen.

Aal-Imraan

[3:36] Und als sie es (zur Welt) gebracht hatte, sagte sie: "HERR! Ich habe es als Mädchen (zur Welt) gebracht - und ALLAH weiß besser, was (sie zur Welt) brachte - und der Junge ist nicht gleich dem Mädchen, ich habe es Maryam genannt und ich suche ja für sie und ihre Nachkommenschaft bei Dir Schutz vor dem verfluchten Satan!"

ਕਲੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿੰਨਾਂ ਦਾ ਅਉਤਾਰੁ ॥ ਪੁਤੁ ਜਿਨੂਰਾ ਧੀਅ ਜਿੰਨੂਰੀ ਜੋਰੂ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥ (ਪੰਨਾਂ 556)

ਪਰ ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਬਿਪਰਨ ਤ੍ਰਿਕੁਟ, ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤ ਅਤੇ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਲੀ ਚਾਲ ਨੂੰ ਕੀ ਜਾਨਣ? ਤੀਜੇ ਯੁਗ ਧਰਮੀ ਰਾਜਾ ਸੰਸਾਰੋਂ ਜਾਣ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ, ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਵਲੋਂ ਪੁੱਛੇ ਸਵਾਲ ਕਿ ਉਨਾਂ ਮਗਰੋਂ ਰਾਜ ਕੌਣ ਸਾਂਭੇ, ਦੇ ਜਬਾਬ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਲਾਹ ਵਿਚ ਕਿਹੜੀ ਗੁਪਤ ਬੁਝਾਰਤ ਆਪਣੇ ਸਿਖ ਸੂਰੇ ਸੰਤ, ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਹੀ ਸਮਝ ਆ ਸਕਣ ਲਈ ਕਰ ਗਏ ਸਨ? ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਖ ਸੂਰੇ ਸੰਤ, ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਪਾਈ ਬੁਝਾਰਤ ਨੂੰ ਸਮਝ, ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਇਕ ਸਮੇਂ ਲਈ ਛੱਡ, ਕਿਥੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ? ਪੂਰਾ ਬਖਿਆਨ, ਸੱਚ ਸਬੂਤ ਲਫਾਫਾ ਬੰਦ।

ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਪੀੜੀ, ਆਪਣੇ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸੰਸਾਰੋਂ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ, ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਵਸੀਅਤ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਅੱਜ ਇਨਸਾਨੀ ਫਿਤਰਤ ਵਿਚ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਚੰਗਾ, ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਤੋਂ ਕੁਝ ਯਾਦ ਰਿਹਾ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾਂ ਹੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਉਭਰਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੱਕ ਨਾ ਖਾਣਾਂ ਤੇ ਨਾ ਖਾਣ ਦੇਣਾਂ ਸਗੋਂ ਮਜ਼ਲੂਮ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ, ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਵੀ ਵਾਰਕੇ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਭ ਸੁਖ ਸੋਮਿਆਂ ਵਿਚ ਹਰ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਭਾਈਵਾਲ, ਸਾਂਝੀਵਾਲ ਹੋਣਾਂ, ਜਾਨਣਾਂ। ਜਿਸ ਦਾ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਰੂਪ ਕੁਮਨਿਸਟ, ਸੋਸਲਿਸਟ, ਮਾਉਜੇ-ਤੁੰਗ ਆਦਿ ਇਨਸਾਨ ਭਲਾਈ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੁਖੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਰਗਰਮ ਸਾਥੀ ਵੀਰ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਵਿਚਰ ਰਹੇ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹਰ ਯੁਗ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀੜੀ ਵਲੋਂ ਇਕ ਸੰਤਾਨ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਮਾਰਗ ਲਈ ਸੱਚੇ ਇਨਸਾਨ ਕਿਰਦਾਰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਬਣਤਰ ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਧਾਰਨੀ ਕਰਦਾ, ਤੀਜੇ ਯੁਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੀਆਤ ਤੱਕ, ਆਪਾਂ ਸੱਭ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤ ਭਾਈ ਦਾ ਇਕ ਦੇਸ਼ ਧਰਤ ਅਤੇ ਇਕ ਸਰਬੱਤ ਸੁਖ ਸਵਿਧਾਨ ਰਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵਿਧਾਨ

ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਯਾਦ ਰਿਹਾ, ਉਸੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅੱਜ ਮਨ ਭਾਇਆ ਚੰਗਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮਨ ਭਾਇਆ ਮੰਦਾ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁਲੋਂ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕਾ ਇਨਸਾਨ ਭਾਈ ਹੈ। ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਬਾਂਦਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇਹ ਉਨਤ ਮਿਲਭੋਗੀ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਬ"ਦਰ ਤੋਂ ਇਨਸਾਨ ਸ਼ਕਲ ਜਾਤ, ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਵਿਚਰ ਰਹੀ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਤੀਜੇ ਯੁਗ ਸੱਭਨਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਪੱਤਣ ਮਗਰੋਂ ਅੰਤ ਅੱਲਾ ਵਾਲਾ ਖਸਮ ਗੁਲਾਮ ਪਠਾਣ ਰਾਜਾ ਰਾਜ ਕਰ ਰਿਹ, ਹੈ। ਇਹ ਸਿਖਰ ਸੰਸਾਰ ਹੁਸੀਨ, ਸਿਖਰ ਪਾਪ ਮੂਰਤ ਆਦਿ ਪੰਡਤ ਦੀ ਧੀ ਔਰਤ, ਸੰਤ ਵੈਰਣ ਇਸ ਦੀ ਰਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਹੁਸੀਨ ਨੇ ਖਸਮ ਤੋਂ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਖੁਦ ਕੀਤਾ ਦੂਜੇ ਜੁਗ ਦਾ ਨਕਲੀ ਧਰਮ ਕਿਤਾਬਚਾ, ਮੁੜ ਇਨਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁਤਾਬਕ ਇਨਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਭਾਵ ਕਦੇ ਦੂਜੇ ਜੁਗ ਦਾ ਅਸਲ ਅੱਲਾ ਅਤੇ ਅੱਲਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅੰਗਦ ਲਾਲੋ ਕੁਲ ਵਿਚੋਂ, ਜੋ ਅੱਜ ਤੀਜੇ ਯੁਗ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ, ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਇਹ ਆਦਿ ਪੰਡਤ ਦੀ ਆਦਿ ਸਿਖਰ ਹੁਸੀਨ ਧੀ ਇਸ ਨਵੇਂ ਅੱਲਾ ਵਾਲੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਦੂਜੇ ਜੁਗ ਦਾ ਅਸਲ ਅੱਲਾ ਅਤੇ ਅੱਲਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅੰਗਦ ਲਾਲੋ ਕੁਲ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਆਖਰੀ ਚਿਰਾਗ ਯਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਪਠਾਣ ਰਾਜੇ ਦੀ ਰਾਣੀ ਆਪਣੇ ਖਸਮ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਦਿ ਯਾਰ ਨੂੰ ਚੋਰੀਂ ਮੱਹਲ ਵਿਚ ਲਿਆਕੇ, ਉਸ ਨਾਲ ਕਾਮਕ ਰੰਗ ਰਲੀਆਂ ਮਨਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਖਸਮ ਮਨ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀ ਕਈ ਜਨਮਾਂ ਤੋਂ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਸਿਖਰ ਹੁਸੀਨ ਬੇਗਮ ਪਤਨੀ ਉਤੇ ਯਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ੱਕ ਉਤਪਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਨਵੀਂ ਅੱਲਾ ਧਰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਾਲੇ ਪਠਾਣ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਹੱਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਉਤੇ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪਾਤਰ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਦੇ ਕੰਨੀ ਇਹ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਨਿਗਾਹ ਰੱਖਣੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਹੱਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਣਜਾਣ ਪਰਾਇਆ ਮਰਦ ਦਾਖਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ? ਨਵੀਂ ਅੱਲਾ ਧਰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਾਲੇ ਪਠਾਣ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਰਾਜਾ ਕੀ ਜਾਣੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਿਸ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਹੱਲ ਵਿਚ ਪਰਾਏ ਮਰਦ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਕੌਣ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਇਸ ਦਿਨ ਲਈ ਅੱਲਾ ਰੱਬ ਕਰਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਹੱਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਅੱਗੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਕਰਕੇ ਕਿਸ ਆਦਿ ਸਿਖ, ਸੂਰੇ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇ ਸੰਤ ਵੈਰਨ ਹੁਸੀਨ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਰਾਜਾ, ਉਸ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ, ਸੱਚ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਨਾ ਪੁੱਛਦਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਗੈਰ ਪਰਾਇਆ ਮਰਦ ਉਸ ਦੇ ਮਹੱਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸੱਚ ਸਰੀਰ ਸੱਚ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਅਣਡਿਠ ਕਰ ਖਾਮੋਸ਼ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਅੱਜ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਸੱਚ, ਅੱਜ ਬਾਂਦਰ ਤੋਂ ਸ਼ਕਲੋਂ ਹੋਈ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ, ਨਾਨਕ ਦਰ - ਘਰ ਦੀ ਅਜੇ ਇਹ ਕਲਮ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਨਾ ਹੁੰਦੀ। ਭਾਵੇਂ ਸਿਖਰ ਹੁਸੀਨ ਨੇ ਜਨਮਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਗੁਲਾਮ ਪਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਿਆਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਸਨ ਨਾਲ ਅੰਨਾਂ ਕਰੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੁਲ ਵਿਚੋਂ ਮਿਲੇ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖੀ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥ -ਗੇਨ ਭੰਡਾਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਕੁਦਰਤੀ ਮਰਦ ਸੁਭਾਆ ਵਿਚ ਉਤਪਨ, ਆਪਣੀ ਨਾਰ ਦੇ ਕਮਜਾਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਯਾਰ ਲਈ ਘਿਰਣਾਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਸੁਭਾਆ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਇਕ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੁਆ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੀਅਤ ਸਮੇਂ ਮਗਰੋਂ ਉਸ ਗੁਲਾਮ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖੀ ਜਨਮ ਗੇਨ ਭੰਡਾਰ ਪਦਾਰਥ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਤਬਦੀਲ ਸੁਭਾਅ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਮ ਨੂੰ ਅਟੱਲ ਕਰ ਦੇਣਾਂ ਹੈ। ਉਧਰ ਆਦਿ ਲਾਲੋ ਕਿਆਂ ਦੀ ਨਸਲ ਨੂੰ ਇਸ ਵੈਰਨ ਸਿਖਰ ਹੁਸੀਨ ਫਫੇਕੁਟਣੀ ਵਲੋਂ ਦੂਜੇ ਜੁਗ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿਣ ਕਰਕੇ, ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਗ- ਅੰਗਦ ਲਾਲੋਕੇ ਕੁਲ ਦੇ ਸਿਖ ਸੂਰੇ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ, ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ, ਸਬਰ ਸੰਤੋਖ ਨਾਲ, ਉਨਾਂ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੁਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਮਜਾਤ, ਇਸ ਸੰਤ ਵੈਰਨ ਪਾਪਣ ਦੀ ਪੈੜ ਲੱਭਦੇ, ਪਿਛਾ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਨਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਆਦਿ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਜੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਕੁਲ ਦੇ ਗੇਨ ਭੰਡਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਉਘਾੜ ਕਰਮ ਦਿਨ ਸਾਂਭਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪਾਤਰ ਵਫਾਦਾਰ ਮਹੱਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜਿਆਂ ਤੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਬਣੀ ਖੜੇ ਨੇ। ਸੋ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖੀ ਗੇਨ ਪਦਾਰਥ ਸੁਭਾਅ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਮ ਦਾ ਦਿਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਸੀਨ ਰਾਣੀ ਖਸਮ ਨੂੰ ਤਖਤ ਬਿਠਾ ਕਾਰੇ ਲਾ, ਆਪ ਆਪਣੇ ਯਾਰ ਨੂੰ ਤਸਕਰ, ਸਮਗਲ ਕਰ ਚੋਰੀਂ ਮਹਲ ਵਿਚ ਲਿਆ, ਰੰਗ ਰਲੀਆਂ ਮਨਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਗੁਲਾਮ ਰਾਜੇ ਖਸਮ ਮਨ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਜਨਮਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਆਉਂਦਾ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾਂ ਜਬਰੀਂ ਸੁਆਇਆ ਉਘੜ ਆਇਆ ਸੁਭਾਅ, ਉਸ ਤੋਂ ਹੁਣ ਬਣਦਾ ਕਰਮ ਕਰਾਉਂਦੇ ਨੇ। ਉਹ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਪਠਾਣ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਮਹੱਲ ਦਰਵਾਜੇ ਖੜੇ ਮੁਖ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਕੋਲ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਮਹਲ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਗੈਰ ਅਨਜਾਣ ਮਰਦ ਨੂੰ ਜਾਂਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ? ਲਾਲੋ ਕਿਆਂ ਦੀ ਸਿਖ ਸੂਰਾ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਸੱਚੀ ਅੱਖ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸੱਚੀ ਅੱਖ ਹੀ ਵੇਖਿਆ ਸੱਚ ਕਿ **ਹਾਂ ਜੀ ਵੇਖਿਆ ਹੈ**, ਜਬਾਬ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਦੇ ਮੂਹੋਂ ਇਹ ਸੁਣ, ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਰਾਜੇ ਦਾ ਮਨ ਬਣ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇਂ ਮਹਿਲੀਂ ਜਾਕੇ ਉਸ ਗੈਰ ਪਰਾਏ ਮਰਦ ਨੂੰ ਲੱਭੇ। ਉਧਰ ਇਸ ਦੀ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਵੀ ਖਬਰ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਖਸਮ ਰਾਜਾ ਮਹਿਲੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਸੀਨ ਸੰਤ ਵੈਰਣ ਰਾਣੀ, ਯਾਰ ਦੀ ਮਹਿਲ ਵਿਚ ਸੱਦਕੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨਿਵਾਜੀ ਦੇ ਸੱਭੇ ਸਬੂਤ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਮਹਿਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਚੋਰ ਯਾਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਆਪਣਾਂ ਲੋਹ ਲਸ਼ਕਰ ਝੋਕ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਣੀ ਅਤਿ ਪਿਅਰ ਸਲੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭੋਜਨ, ਗੁਸੇ ਵਿਚ ਲੋਹੇ ਲਾਖੇ ਖਸਮ ਨੂੰ ਪਹਿਲੋਂ ਸ਼ਕਾਕੇ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦ ਹੀ ਗੁਸੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੁੱਛਦੀ ਹੈ। ਖਸਮ ਦੇ ਪੁੱਛਣ ਉਤੇ, ਆਪਣੇ ਤੇ ਪਰਾਏ ਮਰਦ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲੱਗੇ ਸੱਚ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੇ ਲੱਗਾ ਝੂਠਾ ਇਲਜਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਖੇਖਣੇ ਦਰਦਨਾਖ ਹੰਝੂ ਕੇਰਦੀ ਅਪਣੇ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾ, ਸੱਚ ਛੁਪਾਕੇ ਸਗੋਂ ਉਲਟਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਸਿਖ, ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਉਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਮੜ੍ਹ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਸ ਸੱਚੇ ਮੂੰਹੋਂ, ਵੈਰਨ ਦਾ ਝੂਠ, ਸੱਚ ਵਜੋਂ ਉਗਲਾਣ ਲਈ, ਬਸ ਇਥੇ ਇੰਨਾ ਹੀ ਅੱਜ ਕਿ ਜਿਸਮ ਉਤੇ ਨਾ ਬਿਆਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸਿਖਰ ਤਸ਼ੱਦਦ, ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਖੁਦ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਪਾਸੇ ਇਸ ਜਿਸਮਾਨੀ ਤਸ਼ੱਦਦ ਦਾ ਪਠਾਣ ਰਾਜ ਤਖਤ ਵਲੋਂ ਕੋਈ ਸਿਖਰ, ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਭ ਸਹਿਕੇ ਵੀ **ਹਾਂ ਜੀ ਵੇਖਿਆ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦਾ** ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿਣ ਵਿਚ ਸਿਖਰ ਸਿਦਕ ਦਾ ਘਾਟਾ ਨਹੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਸੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਸੱਚੇ ਸਿਖ, ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਅਨਮੋਲ ਅਡੋਲ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੇ ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਸੱਚ ਨੂੰ ਅਮਰ ਕਰ, ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਲਾਲੋ ਕੁਲ ਦੀ ਮੁੜ ਪਦਾਇਸ਼ ਦੇ ਬੀਜ ਬੀਜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਜਿਨਾਂ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਮੁੜ ਆਪਣੀ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖੀ ਲਾਲੋ ਕੁਲ ਕਰ ਸਕਣੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਮੁੜ ਮਨੁਖੀ ਜਾਮੇਂ ਵਿਚ ਹੋ, ਜਿਮੇਂ ਸਤਿਗੁਰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਨਿਭਾ ਸਕਣਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਆਦਿ ਤੋਂ ਕਰਤੇ ਦੀ ਜਾਣੀ ਬੁਧ ਨੂੰ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨਾਂ ਹੈ।

ਅੰਤ ਸੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਸੱਚੇ ਸਿਖ, ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਅਨਮੋਲ ਅਡੋਲ ਸਿਖਰ ਖੌਫਨਾਖ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚੋਂ, ਪਰਜਾ ਵਿਚੋਂ ਕਈ ਰਾਣੀ ਵਲ ਝੂਠੀ ਹੋਣ ਦੀ ਉਂਗਲ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਹੁਣ ਕੁਝ ਉਹ ਵੀ ਵਿਰਲੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਡੋਲ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਰੱਬ ਦਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਾਧ ਸੰਤ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾਂ ਅਤੀਤ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਅਤੀਤ ਵਿਚ ਸੱਚੇ ਦੇ ਬੋਲ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਨੇ। ਉਦੋਂ ਸੱਚੇ ਵਲੋਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਮੇਲ ਲਈ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਮਾਰਗ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਉਨਾਂ ਸਾਹਵੇਂ ਉਹ ਹੀ ਸੱਚੇ, ਇਹ ਸੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਨੇ ਕਿ ਉਹ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਾਰਗ ਦੇ ਹੀ ਪਾਂਧੀ ਹਨ। ਅਗਿਆਤ ਸਮੇਂ ਮਗਰੋਂ ਮੁੜ ਸੱਚੇ ਨਾਲ ਮੇਲ, ਉਹ ਵੀ ਆਦਿ ਸ਼ੁਰੂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਦੇ ਹੋਏ। ਸੱਚੇ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ, ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਲੇ ਰਾਣੀ ਵਲ ਝੂਠੀ ਹੋਣ ਦੀ ਉਂਗਲ ਸ਼ਰੇਆਮ ਉਠਾਉਣ ਲੱਗੇ। ਸੱਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਆਦਿ ਸਿਖ ਸੰਤ ਭਗਤ ਸੂਰੇ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਾ ਰਾਹ, ਅੱਖੀਂ ਸਾਕਾਰ ਸੱਚ ਹੋਇਆ ਵੇਖ, ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਲਈ, ਸਤਿਗੁਰ ਤੋਂ ਸੱਭ ਵਾਰਨਾਂ ਸੱਚ ਜਾਣ, ਆਪ ਵੀ ਇਸ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ਮਗਰ ਅਡੋਲ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਲਈ ਨਿਤਰਨ ਲੱਗੇ। ਜਿੰਨੇ ਸੰਤ ਨਾਲ ਪਿਛਲੇ ਅਤੀਤ ਸੰਯੋਗ ਵਾਲੇ ਪਠਾਣ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸੰਤ ਵੈਰਣ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸਨ, ਸੱਭੇ ਅਡੋਲ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਦੇਂਦੇ, ਆਪਣੇ ਜਾਣੇ ਸੂਰੇ ਸਿਖ ਸੰਤ ਭਗਤ ਸ਼ਹੀਦ ਨਾਲ ਮੁੜ ਮੇਲ ਦੀ ਹਸਰਤ ਤਮੰਨਾਂ ਮਨ ਲੈ, ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਸੱਚੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਅਮਰ, ਅਮੇਟ ਕਰ ਗਏ। ਸੂਰੇ ਸਿਖ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਵਲੋਂ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰ ਤੋਂ ਸੱਭ ਵਾਰਨ ਦਾ ਮਾਰਗ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਅਗਿਅਤ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੱਚ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ, ਉਨਾਂ ਅਤੀਤ ਦੇ ਇਨਸਾਨਾਂ ਨੂੰ, ਸੱਚ ਸਤਿਗੁਰ ਤੋਂ ਸਭ ਵਾਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਰਦਾਰੋਂ ਇਨਸਾਨ ਕਰਕੇ, ਸੱਚ ਸਤਿਗੁਰ ਤੋਂ ਸੱਭ ਵਾਰਨ ਦੇ ਆਏ ਦਿਨ, ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਅਪਣੇ ਨਾਲ ਜੋੜ, ਸੰਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਅਟੱਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ, ਸਭ ਸਹਿ ਜਾਣ ਲਈ, ਸਤਿਗੁਰ ਸੱਚ ਦੇ ਤੇਜ ਪਰਤਾਪ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਤਿਅਰ ਬਰ ਤਿਅਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਮੇਲ ਦਾ ਮਾਰਗ, ਸਤਿਗੁਰ ਤੋਂ ਸੱਭ ਵਾਰਨਾਂ, ਆਦਿ ਸੁਣ ਚੁੱਕੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੁਣੇ ਨੂੰ ਅਮਲੀਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਮੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋਏ, **ਕਰਤੇ** ਪਹਿਲੋ ਹੀ ਆਪਣੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਨਿਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਿਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਸੰਤ ਅਤੇ ਸੰਤ ਮਗਰ, ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਇਨਾਂ ਸੱਚੇ ਇਨਸਾਨ ਕਿਰਦਾਰ ਮਾਣਸ ਦੀਆਂ ਅਡੋਲ ਅਦਭੁਤ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਦਾ ਅਸਰ, ਪਰਜਾ ਵਿਚ ਹਕੂਮਤੀ ਡਰ, ਮਰਨ ਨਾਲੋਂ, ਜੇ ਮਨ ਨੇ ਸ਼ੱਕ, ਸੱਚ ਵੀ ਮੰਨੀ, ਝੂਠ ਸਵਿਕਾਰਕੇ, ਗੁਲਾਮੀ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਜੀ ਜਾਣਾਂ, ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਚੰਗਾ ਮਾੜਾ ਰਾਜ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲੈਣਾਂ ਅਤੇ ਪਰਜਾ ਵਲੋਂ ਇਸ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜੇ ਅਗਲਾ ਜਨਮ ਕਰਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਸੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਗੇਨ ਭੰਡਾਰ ਇਨਸਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸੁਭਅ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਉਘਾੜ, ਆਪਣੇ ਪੱਲੇ ਪੱਕਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਇਨਸਾਨ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਦਾ ਹੋਇਆ,

ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਸਿਖਰ ਮਿਨਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਮਨ ਨਾਲ ਕਰ, ਭੋਤਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਵਿਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਖ ਤੱਤ ਪਵਨ, ਪਵਨ ਵਿਚ। ਮਿੱਟੀ, ਮਿਟੀ ਵਿਚ, ਪਾਣੀ, ਪਾਣੀ ਵਿਚ। ਇਥੋਂ ਕਾਦਰ ਦੇ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਨਿਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਗਲਾ ਹੁਕਮ ਵਰਤਾਣਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਣੀ, ਪਿਤਾ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਜਾ ਉਨਾਂ ਪਹਿਲੇ ਮੁਖ ਤੱਤਾਂ ਵਿਚ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨਾਂ ਪਹਿਲੇ ਤੱਤਾਂ ਤੋਂ ਮਨ ਲਈ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਊਰਜਾ-ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਥੇ ਹੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਅਦਿਸ, ਨਿਰਾਕਾਰ, ਇਕੋ ਅੱਲਾ ਰਾਮ ਗੋਡ ਕਰਤਾ ਦਰਿਆਉ ਦੇਗ ਵਿਚ ਮਨ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਕਰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤ ਕੀਤਾ, ਨਿਜ ਗੇਨ ਭੰਡਾਰ **ਮੈਂ**, (DNA)ਆ ਸਮਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ (ਪੰਨਾਂ 11)

ਇਸ ਦੇਗ ਉਬਾਲੇ ਵਿਚੋਂ ਮਨ ਲਈ ਨਵਾਂ ਗੇਨ ਪਦਾਰਥ, ਨਵਾਂ ਜਿਸਮ, ਮੁੜ ਜਮ ਜੂਨ ਨਰਕ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਹ ਜੀ ਵਾਹ, ਵੇਖੋ **ਕਰਤੇ** ਦਾ ਅਦਭੁਤ ਕਮਾਲ ਨਿਆਂ ਕਿ ਇਥੇ ਤੱਕ ਫੈਸਲੇ ਲਈ, **ਕਰਤਾ** ਸਾਡਾ ਸਮਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਜੂਨ ਜੀਵ ਮਰਦਾ ਹੈ, ਮਨ ਲਈ ਨਵੀਂ ਜੂਨ ਜਿਸਮ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਜੋਤ ਦੀ, ਬਿਨਾਂ ਵਕਤ ਲੱਗੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਰਜਾ ਕਰਦੇ ਨੇ ਤਾਂ ਚਰਨ ਕਮਲੋਂ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂੜ ਅਤੇ ਰਜਾ ਨੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਕੀਤਾ ਕਰਤੇ ਦਾ ਨਾਮ ਰਸਾਇਣ ਸੱਚ ਦਾ ਮੇਲ ਅਤੇ ਇਸ ਮੇਲ ਤੋਂ ਧਮਾਕਾ, ਨੂਰ ਰੌਸ਼ਨੀ, ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾ ਪਦਾਰਥ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਲਈ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਸ਼ੁਰਅਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਗਿਆਨ Die Sekunde NULL ਦਾ ਨਾਮ ਦੇਂਦਾ ਹੈ, ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨੂਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਪਦਾਰਥਵਾਦ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਕਈ ਹਜਾਰ ਮਿਲੀਅਨ ਦੀ ਘਾਲਣਾਂ ਮਗਰੋਂ ਪਹਿਲੀ ਸਥਾਪਤ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਹੈ ਜਿਥੇ **ਮੰਨੇ** ਕਰਤੇ ਦੇ ਨਿਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ, ਮਨ ਦੇ ਗਲ ਪਾਈ ਜਮ ਫੰਸੀ ਨੂੰ, ਇਨਸਾਨ ਹੋਣ ਪਹਿਲੋਂ, ਬਾਕੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਉਪਾਈ ਸਭ ਗਰਭ ਜੂਨ ਦਾ ਨਰਕ ਸਫਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸੱਚ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਜੁਗ **ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ** ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਮਨ ਲਈ ਗਲ ਗਰਭ ਜੂਨਾਂ ਦੇ ਨਰਕ ਦੀ ਪਈ ਫੰਸੀ ਦਾ ਸੱਚ ਕਾਰਜ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਚਲਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦ ਤੱਕ ਸੰਸਾਰ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖ ਸਾਕਤ ਮਨ ਲਈ ਚਲਦਾ ਹੀ ਰਹਿਣਾਂ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਤੱਕ, ਹਰ ਜੁਗ ਨੂੰ ਚਲਦੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੁਣ ਵਾਂਗ ਹੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਮੂਹ ਗ੍ਰਿਹਾਂ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਸੱਚ ਤਾਲ ਥਉਰੀ ਵਿਚ ਬੱਝਾ ਬਣਿਆਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਤੱਕ ਹਰ ਜੁਗ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਲਈ, ਦੂਜਾ ਕਰਤੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵਰਤਾਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਬਹਾਨਾਂ ਹੀ ਬਣਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਜਿਸ ਦਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਭ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਸੰਤੁਲਨ ਰਖਦਾ ਇਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਤਾਲ ਦੇਉ, ਚਲਾਉ ਤਾਕਤ, ਸ਼ਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਥਿਉਰੀ ਸੱਚ ਅੱਲਾ, ਗੌਡ ਕਰਤੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਅਮਲੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਨਾਨੋ ਨਾਨ ਜਰੂਰੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜੀਵਨ- ਚਲਾਉ ਤਾਕਤ, ਸ਼ਕਤੀ ਭਾਵ ਬਿਜਲੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਮੂਹ ਗ੍ਰਿਹਾਂ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਟੁੱਟਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਾਕੀ ਸਭ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਰਹੇ। ਪਰ ਧਰਤੀ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿਚ ਭਾਰੀ ਉਥਲ ਪੁਥਲ, ਇਥੋਂ ਪਹਿਲੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਚਿੰਨ ਹੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਗੋਂ ਤਬਾਹੀ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਨੁਹਾਂਦਰਾ ਸ਼ਕਲ ਤੱਕ ਬਦਲਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਵਿਚੋਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਜੀਵ ਚਿੰਨ, ਅੱਜ ਦੇ ਵਗਿਆਨੀਆਂ ਲਈ ਮਿਟਦੇ ਰਹੇ। ਪਰ ਹੁਣ ਧਰਤੀ ਤੇ ਮੁੜ ਜੀਵ ਦੀ ਪਦਾਇਸ਼ ਲਈ ੧੩-੧੪ ਹਜਾਰ ਮਿਲੀਅਨ ਵਰਿਆਂ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਰਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਮੁੜ ਚਾਲੂ ਹੋਣ ਲਈ ਹੁਣ ਹਜਾਰਾਂ ਮਿਲੀਅਨ ਨਹੀਂ, ਕੁਛ ਸੌ ਮਿਲੀਅਨ ਵਰੇ ਹੀ ਲਗਣ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਜਿਥੋਂ ਟੁਟੀ ਸੀ ਉਥੋਂ **ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀਛੁੜੇ** ਹਰ ਮਨ ਲਈ ਜਮ ਫੰਸੀ ਫਿਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੂਨ ਗਰਭ ਦੇ ਮੁਕੱਮਲ ਸਫਰ ਮਗਰੋਂ ਫਿਰ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤ ਹੋਣਾਂ ਕਰਤੇ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਾਨੂੰਨ, ਮਨ ਲਈ ਇਨਸਾਨ ਜਿਸਮ ਜੂਨ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ **ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ** ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਗਰਬ ਜੂਨ ਦੇ ਜਿਸਮ ਦੀ ਆਦਿ ਸ਼ੁਰੂਅਤ ਤੋਂ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੀ ਆਦਿ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਪੰਡਤ, ਪੰਡਤ ਦੀ ਸੰਸਾਰ ਸਿਖਰ ਹੁਸੀਨ ਧੀ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੋਹਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ, ਪੰਡਤ ਦੀ ਸੰਸਾਰ ਸਿਖਰ ਹੁਸੀਨ ਧੀ, ਇਸ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾ ਆਦਿ ਲਾਲੋਕੇ ਕੁਲ ਵਿਚੋਂ ਪਰਾਈ ਤੇ ਮੈਲੀ ਅੱਖ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਵਲੋਂ ਜਿਤਕੇ ਗੁਲਾਮ ਕੀਤਾ ਖਸਮ, ਇਸ ਦੀ ਔਲਾਦ ਅਤੇ ਆਦਿ ਲਾਲੋਕੇ ਕੁਲ ਵਿਚੋਂ ਯਾਰ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਖਸਮ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰਕੇ ਇਸ ਹੁਸੀਨ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸੰਤਾਨ, ਅੱਜ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਬਿਪਰਣ ਬ"ਦਰ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣੀ, ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਸਥਾਪਤ ਇਸ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਕੋਈ ਮਨ, ਮਨੂਰ ਹੋ ਸੜਦਾ, ਅਸਿਹ

ਦੁਖ ਪਾਉਂਦਾ ਨਰਕ ਭੋਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਮਾੜੇ ਮੋਟੇ ਚੰਗੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕਾਦਰ ਦਾ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਇਹ ਨਿਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਲਤ, ਇਹ ਪਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ, ਮਨ ਬਿਨਾਂ ਮਨੂਰ ਅੱਗ ਸਾੜੇ ਹੀ ਜਮ ਜੂਨਾਂ ਦੇ ਗਰਭ ਨਰਕ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਤੋਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਤਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਾਟੀ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੂਰੁ ॥ ਅਉਗਣ ਫਿਰਿ ਲਾਗੂ ਭਏ ਕੂਰਿ ਵਜਾਵੈ ਤੂਰੁ ॥ (ਪੰਨਾ 19)

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਸਾਬਤੁ ਪੂੰਜੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥

ਭਾਣੈ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਭਾਣੈ ਮੰਝਿ ਭਰੀਆਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਾਣੈ ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗੁਲਾ ਸਿਫਤਿ ਰਤਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਾਣੈ ਸਹੁ ਭੀਹਾਵਲਾ ਹਉ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਮੁਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥ ਤੂ ਸਹੁ ਅਗਮੁ ਅਤੋਲਵਾ ਹਉ ਕਹਿ ਕਹਿ ਢਹਿ ਪਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥ (ਪੰਨਾਂ 762)

ਕਾਇਆ ਆਰਣੁ ਮਨੁ ਵਿਚਿ ਲੋਹਾ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ॥ ਕੋਇਲੇ ਪਾਪ ਪੜੇ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਸੰਨ੍ਹੀ ਚਿੰਤ ਭਈ ॥੩॥ ਭਇਆ ਮਨੂਰੁ ਕੰਚਨੁ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਨੇਹਾ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਓਹੁ ਦੇਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸਟਸਿ ਦੇਹਾ ॥ (ਪੰਨਾ 990)

ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਭਇਆ ਮਨੂਰਾ ॥ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਕੰਚਨੁ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (ਪੰਨਾ 1047)

ਸਭੁ ਕੋ ਲੇਖੇ ਵਿਚਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਈ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੀ ॥ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੂਰ ਸਭਿ ਲਦੇ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵਣਾ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੀ ॥ (ਪੰਨਾ 1247-1248)

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਸੰਚਿ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਬਿਕਾਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੰਤ ਸੰਤ ਸੰਗਤੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਾਧੋ ॥ ਜਿਉ ਛੁਹਿ ਪਾਰਸ ਮਨੂਰ ਭਏ ਕੰਚਨ ਤਿਉ ਪਤਿਤ ਜਨ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਸੁਧ ਹੋਵਤ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਧ ਹਾਧੋ ॥੧॥ ਜਿਉ ਕਾਸਟ ਸੰਗਿ ਲੋਹਾ ਬਹੁ ਤਰਤਾ ਤਿਉ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰੇ ਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਾਧੋ ॥ ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹੈ ਕੋਈ ਮਿਲੈ
ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੋ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲ ਤਰਾਧੋ ॥ (ਪੰਨਾ 1297)

ਮਾਇਆ ਪਟਲ ਪਟਲ ਹੈ ਭਾਰੀ ਘਰੁ ਘੂਮਨਿ ਘੇਰਿ ਘੁਲਾਵੈਗੋ ॥ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੂਰ ਸਭਿ ਭਾਰੇ ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਓ ਨ ਜਾਵੈਗੋ ॥ (ਪੰਨਾ 1308)

ਰਾਮ ਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਮਨੂਰ ਅਤਿ ਫੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥ (ਪੰਨਾ 1324)

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਓਇ ਮਾਣਸ ਜੂਨਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਪਸੂ ਢੋਰ ਗਾਵਾਰ ॥ ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਵਿਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਜੀਵਦੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (ਪੰਨਾ 1418)

ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਨ ਨੇ ਜਿਨਾਂ ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ, ਮਿਲੀ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਸਿਖਿਆ ਨੂੰ, ਬਿਨ ਪਦਾਰਥ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਚਮਕ ਦਮਕ ਦਾ ਅਸਰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਖਿਆਲੀਂ ਕੁਕਰਮ ਕਰਦਾ ਉਹ ਕਿਥੇ ਤੱਕ ਇਕ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਉਸ ਲਈ ਕੀ ਅੰਤ ਤੱਕ ਬਣਿਆਂ ਹੈ, ਉਹ ਮਨ ਦਾ ਭਾਗ, ਮੁਕੱਦਰ, ਤਕਦੀਰ, ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ, ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਕਰਤੇ ਦੇ ਕੁਦਰਤ ਕੰਪਿਊਟਰ ਵਿਚ, ਕਰਤੇ ਦੇ ਨਿਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਵਾ ਲਏ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਬੰਨੇ ਹਨ ਜਿਨਾਂ ਮਿਲੀ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਸਿਖਿਆ ਨੂੰ ਮਨ ਇਕਾਗਰ ਕਰ ਸੁਣਿਆਂ, ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਮਲ ਖਿਆਲੀਂ ਜੀਆ, ਉਨਾਂ ਲਈ ਅਗਾਂਹ ਜਮ ਜੂਨਾਂ ਦੀ ਮਨ ਲਈ ਕਾਦਰ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਨਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਲਤ, ਫਾਂਸੀਂ, ਆਪਣੀਂ ਸਰਹੱਦ ਪਾਰੋਂ ਇਨਾਂ ਜਾਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਿਰ ਨਿਵਾਈ ਖੜ੍ਹਦੀ ਹੈ।

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਨਹੀ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਤਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਾ ॥, ਆਦਿ ਸਰਦਾਰ ਸਿਖ ਸੂਰੇ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਮਨ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਕਰਤੇ ਦੀ ਧੁਰੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਭਵਿਖ ਬਾਣੀ ਕਰਦੇ ਨੇ ਕਿ ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਦੇ ਅਪਣੇ ਪਰਮ ਪਵਿਤਰ ਬਿਰਧ ਰਾਜਾ ਜੀ ਦੇ ਅੰਤਮ ਬੋਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਗਏ, ਅੱਜ **ਭਏ ਖਾਲਸੇ** ਹੋ, ਇਸ ਕਲਜੁਗ ਸੰਸਾਰ ਧਰਤ ਉਤੇ ਵਾਪਸ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੇ ਨੇ।

ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਦਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਇਸ ਦੀ ਸੰਸਾਰ ਸਿਖਰ ਹੁਸੀਨ ਧੀ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪ੍ਰੋਹਤ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਵਲੋਂ, ਆਪਾਂ ਲਾਲੋਕਿਆਂ ਦੀ ਹੀ ਆਦਿ ਕੁਲ ਵਿਚੋ ਕਰ ਲਏ ਆਪਣੇ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਜੁਆਈ ਦੁਆਰਾ ਦੋਫਾੜ ਲਾਲੋ ਕੁਲ ਦਾ ਇਕ ਆਦਿ ਅੱਲਾ ਰੱਬ ਪਿਆਰਾ ਅਧਿਆਤਮਕ ਹਿੱਸਾ, ਆਪਣੀ ਦੋਫਾੜ ਅੱਲਾ ਕੁਲ ਨਾਲ ਇਸ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦੀ ਕੀਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਜੀ, ਜਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਆਦਿ ਲਾਲੋ ਕੁਲ ਦੀ ਵੈਰਣ, ਸਿਖ, ਸੂਰੇ ਸੰਤ, ਭਗਤ, ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਵੈਰਨ ਹੁਸੀਨ ਕਮਜਾਤ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਆਪਣੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ, ਧੁਰਕੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਸੱਚ ਸ਼ਬਦ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਨੇ:

ਫਰੀਦਾ ਜਿਨ੍ ਲੋਇਣ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਸੇ ਲੋਇਣ ਮੈ ਡਿਠੁ ॥

ਕਜਲ ਰੇਖ ਨ ਸਹਦਿਆ ਸੇ ਪੰਖੀ ਸੂਇ ਬਹਿਠੁ ॥੧੪॥ (ਪੰਨਾਂ 1378)

ਆਪਣੀ ਆਦਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਗ-ਅੰਗਦ ਲਾਲੋਕੇ ਕੁਲ ਤੋਂ ਵਿਛੜੀ, ਵੱਖ ਹੋਈ ਅੱਲਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕੁਲ ਦੇ ਇਕ, ਪ੍ਰੀਤਨਿਧ ਪਿਤਾ ਵਜੋਂ ਕਲਜੁਗ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਨੇ। ਸਾਈਂ ਮੀਆਂ ਮੀਰ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਨੀਹ ਪੱਥਰ ਧਰਦੇ, ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਤੋਂ ਵਿਛੜੀ ਅੱਜ ਕੁਲ ਨੂੰ ਉਨਾਂ ਦੇ, ਸੱਭ ਦੇ ਇਕੋ ਅੱਲਾ ਸੱਚੇ ਦਰ ਅਤੇ ਘਰ ਵਲ ਸੱਚਾ ਸੰਕੇਤ ਕਲਜੁਗ ਧਰਤ ਉਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਛੜੀ ਆਪਣੀ ਕੁਲ ਵਿਚੋਂ ਜੋ ਅੱਲਾ ਮੁੜ ਆਪਣੇ ਵਲ ਕਰਨੇ ਚਾਹੇ, ਉਹ ਇਸ ਵਾਰ ਸਿਖ ਧਰਮ ਲਈ, ਗੁਰੂ ਦਸ਼ਮੇਸ ਪਿਤਾ ਲਈ ਸ਼ਹਦੀਆਂ ਦੇ ਜਾਮ ਪੀਕੇ, ਆਪਣੀ ਆਦਿ ਇਕ ਪਵਿਤ੍ਰ ਲਾਲੋ ਕੁਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋ, ਅੱਲਾ ਦੇ ਅਸਲ ਜੰਨਤ, ਜਹੱਨਮ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਗਏ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਕੋ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸਰਬਉਤਮ ਸਰਬ ਵਿਆਪਕ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਸੱਭ ਦੀ ਉਪਾਜਕ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਸ਼ਕਤੀ, ਅੱਬਲ ਅੱਲਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇਕ ਭਾਈ ਸੰਤਾਨ ਜਾਨਣ ਵਾਲੀ ਅਸਲ ਆਦਿ ਲਾਲੋਕੇ ਕੁਲ ਨਾਲੋਂ ਜਿਨਾਂ ਮੁਖ ਪਾਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟੁੱਟਣੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੱਜ ਅੱਲਾ ਵਾਲੇ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਲਾਲੋਕੇ ਅੱਲਾ ਕੀਤੀ ਕੁਲ ਨਾਲੋਂ ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਤੋਂ ਵਿਛੜੇ ਸਨ, ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਧਰਤ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ, ਆਦਿ ਲਾਲੋ ਕੁਲ ਤੋਂ ਅੱਜ ਦੇ ਅੱਲਾ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਛੋੜਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਵਾਰ ਕੁਲ ਦਾ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਆਉਣਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਾਪ ਦੀ ਜੰਜ ਫੌਜ ਲੈ ਪੰਜਾਬ ਉਤੇ ਧਾੜਵੀ ਬਾਬਰ ਜੋਰੀ ਮੰਗ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਨਸਾਨ ਜਾਤ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾ ਬਾਪ ਰਾਜਾ, ਜੋ ਘਰ ਦੀ ਨਾਰ ਹੁੰਦਿਆਂ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਪਣੀ ਕੁਲ ਦੇ ਭਾਈ ਦੀ ਕੁਆਰੀ ਧੀ ਭੈਣ ਉਤੇ ਮਾੜੀ ਨਜ਼ਰ ਰਖਦਾ ਹੈ। ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਉਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾਕੇ, ਉਹ ਕੁਆਰੀ ਦਾਨ ਮੰਗਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਇਹ ਬਾਪ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ, ਅੱਜ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਜਿੰਨੀਆਂ ਮਨ ਚਾਹੀਆਂ ਨਾਰਾਂ ਚਾਹੁਣ, ਘਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰੀ ਬੈਠੇ ਨੇ। ਅਣਗਿਣਤ ਬਾਬਰ ਦੀਆਂ ਘਰ ਨਾਰਾਂ, ਪਰ ਫਿਰ ਭੱਖਾ, ਨਵਾਂ ਕੁਆਰਾ ਨਾਰ ਮਾਸ, ਕਾਬਲ ਤੋਂ ਧਾਇਆ ਮੁੜ ਦਾਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾਨ ਤੋਂ, ਇਸ ਘਰਾਣੇ ਜੋ ਮਿਸਰ ਸੀ, ਉਸੇ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਦੀ ਪਦਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮਿਲਭੋਗੀ ਸੰਤਾਨ ਪਦਾਇਸ਼ ਦਾ ਕਾਰਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਇਕ ਪਾਸੇ ਇਸ ਬਿਪਰਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪੱਥਰ ਪੂਜ, ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਬਾਂਦਰ ਨੂੰ ਘਿਰਨਾਂ ਕਰਦੇ ਨੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਨਾਂ ਵਿਚ ਮਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਵਿਤ੍ਰ, ਸੱਭ ਤੋਂ ਉਚਾ, ਹੰਕਾਰੀ ਗੇਨ ਪਦਾਰਥ ਸੁਭਅ ਹੈ ਜੋ ਉਂਜ ਹੀ ਬਾਕੀ ਸੱਭ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਮਾੜੇ ਨੀਚ ਤਾਂ ਐਲਾਨਦਾ ਹੀ ਹੈ, ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦਾ ਹੱਕ ਵੀ ਜਿਤਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਂ ਹੰਕਾਰੀਂ ਸਿਖਰ, ਪਖੰਡੀਂ ਉਚਾ, ਸੁਚਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪੰਡਤ ਆਦਿ ਕੁਖ, ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰ- ਸੰਤ ਵੈਰਨ, ਕਰਤੇ ਆਪਣੀ ਰਜਾ ਕਰਕੇ ਤੋਰੀ ਹੋਣ ਕਾਰਣ, ਹੁਣ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਪੀੜੀ, ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਰਹੇ ਸਿਖ ਧਰਮ ਨੂੰ ਕੂੜ ਦੀ ਦਕਾਨ ਦੱਸਕੇ, ਇਸ ਦੀ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਸਿਰਜਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੂੰ ਤੱਤੀ ਤਵੀ ਤੇ ਬਿਠਾ, ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਉਬਾਲ, ਸਿਖਰ ਤਸੀਹੀਂ, ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਈਨ ਮਨਾ ਸਕਣੋਂ ਹਾਰ, ਮੁੜ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਦੇ ਨੇ। ਜੋ ਕਲਜੁਗ ਗੁਰੂ ਕੁਲ ਵਿਚੋਂ ਗੁਰੂ, ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਸਿਰਤਾਜ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦੇ ਨੇ। ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਇਨਾਂ ਆਪਣੀ ਹੀ ਕੁਲ ਵਿਚੋਂ ਜਾ, ਅੱਲਾ ਦੇ ਨਾਮ ਉਤੇ ਕਮਜਾਤ, ਜਾਬਰ ਜਰਵਾਣਿਆਂ ਨੂੰ, ਇਨਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਾਣੀਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਗੁਰੂ ਸੂਰੇ ਸੰਤ ਭਗਤ ਦੀ ਇਨਾਂ ਵਲੋਂ ਸ਼ਾਂਤਚਿਤ ਸ਼ਹਾਦਤ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਉਨਾਂ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੁਣ ਅਗਾਂਹ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤਚਿਤ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਦੇਈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ, ਸੰਤ ਭਗਤ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਹੁਣ ਇਹ ਹੀ ਗੁਰੂ, ਸੰਤ ਭਗਤ ਆਪਣੀ, ਆਪਣੀ ਕੁਲ ਦੀ, ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਦੀ ਅਤੇ ਸਰਬੱਤ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ, ਭਲੇ ਲਈ, ਸੇਵਾ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਸ਼ਸਤਰਧਾਰੀ ਸਿਪਾਹੀ ਵੀ ਹਨ। ਸਿਖ ਧਰਮ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾਂ ਕਰ ਰਹੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਕੁਲ ਵਲੋਂ, ਸੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਹੁਕਮੀਂ, ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਸੰਤ ਹੱਥ, ਰੱਖਿਆ- ਨਿਆ ਲਈ ਸੂਰੇ ਦਾ ਗਹਿਣਾਂ ਸ਼ਸਤਰ, ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਸੱਭ ਵਿਚਾਰ,

ਡਿਪਲੋਮੇਟੀ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਮਗਰੋਂ ਆਪਣੀ, ਸੱਭ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਇਸ ਗਹਿਣੇ ਸ਼ਸਤਰ ਨੂੰ ਲੈ ਰਣ ਤੱਤੇ ਵਿਚ ਨਿਤਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾਂ ਜਮਾਂਧਰੂ ਅਧਿਕਾਰ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਤਖਤ ਉਸਾਰ ਕੇ ਇਸੇ ਸੰਤ+ਸਿਪਾਹੀ = ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਿਖ, ਖਾਲਸਾ ਕਿਰਦਾਰ ਇਨਸਾਨ, ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਅਮਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਹੁਣ ਆਦਿ ਸੰਤ ਵੈਰਨ ਬਿਪਰਨ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਦੇ ਵਡੇਰੇ ਵੇਖ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨਾਂ ਦੀ ਹਰ ਚਾਣਕੀਆ ਚਾਲ ਦੇ ਬਾਵਯੂਦ, ਇਹ ਲਾਲੋਕੇ ਕੁਲ, ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੀ ਧਰਤ ਉਤੇ ਸਥਾਪਤੀ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਤੁਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸਿਖਰ ਕਮੀਨਗੀ ਉਤੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਉਸ ਸਿਖਰ ਕਮੀਨਗੀ ਉਤੇ ਜਿਸ ਕਮੀਨਗੀ ਨਾਲ, ਆਦਿ ਸੰਤ ਵੈਰਨ ਬਿਪਰਨ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਪੰਡਤ, ਇਸ ਦੀ ਕਦੇ ਸਿਖਰ ਹੁਸੀਨ ਰਹੀ ਧੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਹਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ, ਆਪਣੇ ਘਰਾਣੇ ਵਿਚ ਜਨਮ ਨੂੰ, ਇਸ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦੇ ਵਡੇਰਿਆਂ ਨੇ, ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਨਿਸਚਤ ਕਰਨਾਂ ਸੀ।

ਇਹ ਵਡੇਰੇ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪੰਡਤ, ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਜਾ, ਕਾਬਲੋਂ ਪਾਪ ਦੀ ਜੰਜ ਲੈ ਆਏ ਦੀ ਔਲਾਦ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੀ ਰਾਖੀ ਮੰਗ ਲੈਂਦੇ ਨੇ। ਉਹ ਇਨਾਂ ਦੇ ਜੰਜੂ ਤਿਲਕ ਦੀ ਰਾਖੀ ਦੀ ਮੰਗ ਲੈਕੇ ਦਿਲੀ ਦਰਬਾਰ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਅੰਤ ਇਸ ਬਾਬਰ ਤਖਤ ਬੈਠੀ, ਬਾਬਰ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਵੰਗਾਰ ਕੇ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਾ ਜਾਮ ਪੀ ਜਾਂਦੇ ਨੇ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਤਖਤ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਦੇਕੇ ਆਪਣੇ ਇਸਲਾਮ ਧਰਮ ਦੀ ਕਬੂਲੀ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੂ ਉਸ ਦੇ ਧਰਮ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਸਿਖ ਧਰਮ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਸਾਂਭਣ ਵਾਲੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਸਿਰਜਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਮਗਰੋਂ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਇਨਾਂ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਦੀ ਰਾਖੀ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਬਚਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਸਾਰਾ ਸਰਬੰਸ ਵਾਰਦੇ ਨੇ। ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਜਿੰਨਾਂ ਦਰ ਆਇਆਂ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਦੀ, ਜਿਸ ਧਰਮ ਨਾਲ ਸਿਖ ਧਰਮ ਅਤੇ ਸਿਖ ਦਾ ਮੇਲ ਦੀ ਥਾਂ ਵਿਰੋਧ ਹੀ ਹੈ, ਰਾਖੀ ਲਈ ਇਸਲਾਮਿਕ ਬਾਬਰ ਰਾਜੇ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨਾਲ ਲੜਦੇ, ਅਨਮੋਲ ਅਦਭੁਤ ਲਾਸਾਨੀ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਦਾ, ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖ ਰਹੇ ਨੇ। ਜਦ ਕਿ ਉਹ ਹੀ ਨੌਵੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰ ਆ, ਆਪਣੇ ਤਿਲਕ ਜੰਜੂ ਧਰਮ ਦੀ ਰਾਖੀ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਾਂਡੇ, ਕਮੀਨਗੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ, ਇਨਾਂ ਦੇ ਹੀ ਧਰਮ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਸਲਾਮਕ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਕੇ, ਉਸ ਗੁਰੂ ਕੁਲ ਨੂੰ ਹੀ, ਉਨਾਂ ਦੀ ਆਦਿ ਸਹਾਈ ਲਾਲੋ ਕੁਲ ਨੂੰ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਰੋਧੀ ਬਣਾਂ, ਰਣ ਤੱਤੇ ਵਿਚ ਖੜਾ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਨੇ ਜਾਂਦੇ ਨੇ ਅਤੇ ਮਜਲੂਮ ਹੋ ਜਿਨਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਮੰਗਦੇ ਨੇ, ਉਨਾਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਰੱਖਿਅਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਚੋਰ ਦਰਵਾਜੇ, ਆਪਣੇ ਹੀ ਧਰਮ ਤਿਲਕ ਜੰਜੂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੁਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ, ਮਾਰਨ ਤੁਰ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕਮੀਨਗੀ ਨੂੰ ਕਲਜੁਗ ਧਰਤ ਉਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਨੇ।

ਹੁਣ ਬਾਬਰ ਕੁਲ ਦਾ ਆਖਰੀ ਚਿਰਾਗ, ਉਹ ਹੀ ਆਦਿ ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਵਿਚ ਜਿਤਕੇ, ਕਦੇ ਸਿਖਰ ਸੰਸਾਰ ਹੁਸੀਨ ਰਹੀ ਸੰਤ ਵੈਰਨ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਹੈ। ਆਦਿ ਹੁਸੀਨ ਸਮਤ ਵੈਰਨ ਹੀ ਇਸ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਦੀ ਮੁਖ ਰਾਣੀ ਹੈ। ਮੁਸਲਮ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਣੀ ਦਾ ਬਾਪ ਆਦਿ ਪੰਡਤ ਅਤੇ ਖਸਮ ਦਾ ਮੁਲਾ ਕਾਜੀ ਆਦਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪ੍ਰੋਹਤ ਮਨ ਜਿਸਮ ਹੈ। ਜੋ ਆਦਿ ਬ“ਦਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਤ ਵੈਰਨ ਤ੍ਰਿਕੁਟ, ਆਦਿ ਲਾਲੋ ਕੁਲ ਦੇ ਦੋ ਭਾਈਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੇ ਸੰਤਾਨ ਘਰਾਣੇ ਦਾਖਲ ਹੋ, ਉਨਾਂ ਹੱਥੋਂ ਹੀ ਦੂਜੇ ਸੱਚੇ ਭਾਈ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੁਲ ਨੂੰ, ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ, ਸੰਸਾਰ ਅੱਖ ਤੋਂ ਗੁਪਤ ਅਲੋਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਖਤਮ ਕਰਵਾਣ ਲਈ ਹਰ ਕਮੀਨਗੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ ਕਰੀ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਇਸ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ, ਜੋ ਸੰਤ ਵੈਰਨ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ, ਨਿਰਦੋਸ਼ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਕੁਲ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਿਖ, ਸੂਰੇ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਲਾਲੋ ਕੁਲ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਨਾਲ ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਤੋਂ ਅਨਿਆ ਜਬਰ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਦਿ ਤੋਂ ਜਨਮਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਸੱਚ ਸ਼ਬਦ, ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਦੋ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਜਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਸਚ ਸ਼ਬਦ ਇਤਿਹਾਸ ਇਸ ਆਦਿ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਦੀ ਸੋਚ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਆਦਿ ਹੁਸੀਨ ਪਤਨੀ ਉਤੇ ਕਮਜਾਤ ਹੋਣ ਦੀ ਪਿਛਲੇ ਜੁਗੋਂ ਬਣੀਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਜੁਗ ਸੱਚ ਬਣੀ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਮਿਨਾਰ ਚੋਟੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਆਪਣੀ ਸੰਤ ਵੈਰਨ ਕਮਜਾਤ ਨਾਰ ਤੋਂ ਖਹਿੜਾ ਛਡਾਉਣਾਂ, ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਅੱਲਾ ਅੱਗੇ ਹਸਰਤ ਦੁਆ ਕਰ, ਇਸ ਜਨਮ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ **ਅੱਲਾ ਕਰਤੇ** ਕੀਤੀ ਖੇਲ ਵਿਚ ਆਪਣਾਂ ਖੇਲ ਰੋਲ ਨਿਭਾਅ, ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਦਿ ਬਿਪਰਣ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਜੋ ਇਥੇ ਬਾਬਰ ਘਰਾਣੇ ਇਸਲਾਮਧਾਰੀ ਰੂਪ ਹੋ ਦਾਖਲ ਹੋਈ

ਸੀ, ਨੂੰ ਕਰਤਾ ਸੱਚ ਅਗਲੇ ਰੋਲ ਅਦਾ ਲਈ, ਜਨਮਣ ਤੱਤ ਕਰ, ਇਨਾਂ ਦੀ ਕਮੀਨੀ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਪੰਡਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਵਿਚ ਲੀਨ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਵਾਰਸ ਲਾਲੋ ਕੁਲ ਸੰਤਾਨ ਸਿਖ ਫਿਰ ਵੀ ਖਤਮ ਨਾ ਹੋਈ। ਸਗੋਂ ਭਾਵੇਂ ਕਮੀਨਗੀ ਮਨ ਰਖ, ਜੋ ਬਿਪਰਨ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮਜ਼ਲੂਮ ਬਣ, ਗੁਰੂ ਦਰ ਆਏ, ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੀ ਰਾਖੀ ਮੰਗ ਕੇ ਗਏ ਸਨ, ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਵਿਚ ਉਸ ਮਜਲੂਮ ਦਾ ਧਰਮ ਵੀ ਬਚਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਆਪਣਾ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਰਾਜਭਾਗ ਵੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਗਿਆ।

ਹੁਣ ਬਿਪਰਨ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਕਮੀਨੀ ਕੁਲ ਵਿਚ ਭਵਿਖ ਨੇ ਸੰਤ ਵੈਰਣ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣਾਂ ਹੈ, ਅੰਤ ਹੁਣ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦੀ ਸਿਖਰ ਕਮੀਨਗੀ ਦਾ ਵਾਰ ਕਰਦੇ ਨੇ। ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਵਿਚ, ਇਹ ਬਿਪਰਨ ਕਮੀਨੇ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਪੰਡਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਆਪਣੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪੰਡਤ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਕੇਸਾਧਾਰੀ ਕਰਕੇ, ਦੋ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤ ਪਰਵਾਰਾਂ ਨਾਲ, ਲੋਕ ਦਿਖਾਵੇ ਲਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਕਰਕੇ ਵਾੜ ਦੇਂਦੇ ਨੇ। ਜੋ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਬੂੰਦ ਅਤੇ ਕੁਖ ਦੀ ਮਿਲਾਵਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਿਲਭੋਗੀ ਸੰਤਾਨ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਮੱਦਦ ਲਈ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਯਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਪੱਛਮ ਦੇਸ਼ West-Occidental ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ, ਇਸ ਦੀ ਫਰੰਗੀ ਨਸਲ ਸੰਤਾਨ ਆਪਣੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਲੈਕੇ ਆ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਮਿਲਭੋਗੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੱਛਮ ਦੀ ਔਲਾਦ ਫੌਜ ਨਾਲ ਲੜਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਹੋਏ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਤਾਨ ਫਰੰਗੀ ਦੇ ਹੱਥ ਕਰ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਹੀ ਮਿਲਭੋਗੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਕਰ, ਆਪਣੀ ਹੀ ਫਰੰਗੀ ਸੰਤਾਨ ਤੋਂ ਆਜਾਦੀ ਲਈ, ਉਨਾਂ ਦੇ ਹੀ ਖੂਨ ਦੀ ਬਲੀ ਲੈਂਦੀ, ਆਜਾਦ ਹੋ, ਆਪਣੀ ਕਮੀਨੀ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਪੰਡਤ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਵਿਚ ਮੁੜ ਜਨਮ ਲੈ ਚੁੱਕੀ ਸਤਿਗੁਰ ਵੈਰਣ, ਸੰਤ ਵੈਰਨ ਅਦਿ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ, ਪੰਡਤ, ਇਸ ਦੀ ਧੀ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪ੍ਰੋਹਤ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਸੰਭਾਲਦੀ ਹੈ। ਜੋ Morgenland-Oriental ਦੇਸ਼, ਇਸ ਸੰਤ ਵੈਰਣ, ਪੰਡਤ ਦੀ ਆਦਿ ਸਿਖਰ ਹੁਸੀਨ ਧੀ ਦੇ ਯਾਰ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਬਿਪਰਣ ਤਿਵਾੜੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸੱਚ, ਨਾਨਕ ਦਰ ਆਇਆਂ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਹੀ ਅੰਤ ਚੁੱਭਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਦੀ ਬਿਨਾਂ ਅਪਣੇ ਜਿਸਮ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਗਧ ਪੜਨ ਲਾਈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ ਪੁੱਤ, ਇਸ ਅਟੱਲ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚੋਂ, ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚੋਂ, ਕੱਢ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਕਰਕੇ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹੋਰ **ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀਛੁੜੇ,** ਚੰਗੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੇ ਇਹ ਹਨ ਜੋ ਵਿਛੜੇ ਸੱਭ ਨਰਕ ਦੁਖ ਭੋਗਣ ਮਗਰੋਂ ਧਰਤ ਤੇ ਇਨਸਾਨ ਆ, ਧਰਤ ਉਤੇ ਆਪਣੇ ਆਓਣ ਦਾ ਮੰਤਵ ਜਾਣ ਗਏ। ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਸਿਖਿਆ ਮਾਰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਿਆਨ ਦਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਰਾਮ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਮੇਲ ਲਈ ਵਿਰਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਗਏ। ਸਤਿਗੁਰ ਦੁਆਰਾ **ਕਰਤੇ** ਦੇ ਮੇਲ ਲਈ, ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਨਾ **ਬਿਸਰਾਮ**, ਆਪਣਾਂ ਜੀਵਨ ਅਮਲ ਕਰ ਗਏ ਅਤੇ ਅੰਤ ਜਨਮੋਂ ਹੰਕਾਰ ਮਨ ਮਨੂਰ, ਪਤਿਤ, ਪਾਪੀ, ਮੈਂ, ਨਿਜ ਨੂੰ, ਕੰਚਨ, ਪੁਨੀਤ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਨਸਾਨ ਸਿਖ ਕਰ ਗਏ।

ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਬਨਾਈ ॥ ਜੋਗੁ ਬਨਿਆ ਤੇਰਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ ॥੧॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਬਨੇ ਤੇਰੈ ਓਲ੍ਹੈ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਪਰਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਖੋਲ੍ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਾ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਸੋ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਪੂਰ ਖਜਾਨਾ ॥ (ਪੰਨਾਂ 385)

ਹਰਿ ਨਾਹ ਨ ਮਿਲੀਐ ਸਾਜਨੈ ਕਤ ਪਾਈਐ ਬਿਸਰਾਮ ॥
ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ਭਠਿ ਨਗਰ ਸੇ ਗ੍ਰਾਮ ॥ (ਪੰਨਾ 133)

ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ ॥ (ਪੰਨਾ 245)

ਮਨੂਰੈ ਤੇ ਕੰਚਨ ਭਏ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਭਾਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (ਪੰਨਾ 638)

ਧਧੈ ਧੂਲਿ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ ॥ ਧਨੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ਆਪਿ ਅਜੋਨੀ ਤੋਲਿ ਬੋਲਿ ਸਚੁ ਪੂਰਾ ॥ (ਪੰਨਾ 930)

ਮਾਰੂ ਤੇ ਸੀਤਲੁ ਕਰੇ ਮਨੂਰਹੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (ਪੰਨਾ 994)

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਭਾ ॥ ਲੋਹ ਮਨੂਰ ਕੰਚਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਹਰਿਭਾ ॥ (ਪੰਨਾ 1337)

ਵੇਖੋ ਜੀ ਨਿਆਕਾਰੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਪਿਤਾ **ਮੰਨੇ** ਇਹ ਸਾਡੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਸਿਰਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ, ਇਕ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਅਦਿਸ ਪ੍ਰਖ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸਮੇਂ ਖਿਆਲੀਂ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਮਨਮਤੀਆਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤੇ ਦਾ ਨਿਆਂ ਫਲ ਜਮ ਜੂਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੋਗਣ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਨੇ। ਪਰ ਨਾਲ ਹਰ ਵਾਰ ਜਿਸਮ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਜਮ ਪੰਥ ਮਾਰਗ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਮਗਰੋਂ ਦਿਆਲੂ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵਿਛੜੇ ਆਪਣੀ **ਮਨ** ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤ ਕਰ, ਮੁੜ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸਿਖਿਆ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਨਿਆਂ ਮੌਕਾ ਮੁੜ ਦੇਂਦੇ ਨੇ। ਸਤਿਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸਿਖਿਆ ਦੀ ਪੀੜੀ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਤੱਕ ਸੱਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਅੰਗਦ ਲਾਲੋਕਿਆਂ ਕਿਆਂ ਦੀ ਕੁਲ ਨੂੰ ਦੋਨੋਂ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਮਿਲ ਖਤਮ ਕਰਦੀ ਰਹੀ। ਉਨਾਂ ਥਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਖਰ ਪਾਪੀ ਪਤਿਤ ਗੋਨ ਭੰਡਾਰ ਸੰਤਾਨ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਉਸ ਹੱਥ ਕਰਦੀ ਰਹੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਸੰਤਾਨ ਤੋਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮਾੜੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਟੱਲ, ਸੱਚ ਛੁਪਾਕੇ ਪੱਕਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਕਿ ਮਤਾਂ ਸੋਚ ਤੱਕ ਨਾ ਸਕਣ ਕਿ ਜਮ ਜੂਨ ਗਰਭ ਨਰਕ, ਜੋ ਉਹ ਸੱਚ ਅੱਖੀਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ, ਸਭ ਉਸ ਦੇ ਹੀ ਕੁਨਬੇ ਨੇ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਮਰਨ ਮਗਰੋਂ ਭੋਗਣ ਨੂੰ ਫਲ, ਉਨਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਵਲੋਂ, ਬਾਪ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਇਹ ਹਨ ਉਹ ਮਨ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ, ਮਿਲੀ ਸਿਖਿਆ ਨੂੰ, ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਚਮਕ ਦਮਕ ਦਾ ਅਸਰ ਕਬੂਲ ਕਰ, ਖਿਆਲੀਂ ਕੁਕਰਮ ਕਰਦੇ, ਇਕ ਮੁਕਰਰ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ, ਉਸ ਦਾ ਫਲ, ਅਪਣੇ ਅਸਲ ਅੰਤ-ਮਹਾ ਨਿਰਬਾਣ ਅੰਤ ਤੱਕ ਬਣਿਆਂ, ਜਮ ਜੂਨਾਂ ਨਰਕ ਭਾਗ, ਮੁਕੱਦਰ, ਤਕਦੀਰ, ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਕਰਤੇ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਕੰਪਿਉਟਰ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜ ਪੱਕੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਲਿਖਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਿਨਾਂ ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਨਸਾਨ ਜੂਨ ਵਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੱਚ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦਾ ਅਸਰ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ। ਜਦ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦ **ਸਿਖਿਆ** ਦੁਆਰਾ ਹੋਏ ਵਡਭਾਗੀ ਵਿਰਲੇ ਸਿਖ, ਸੂਰੇ ਸੰਤ, ਭਗਤ, ਖਾਲਸੇ ਲਈ ਇਸ ਭਵਜਲ ਤੋਂ ਨਿਰਲੇਪ, ਪਾਰ ਉਤਾਰੀ ਮੁਖ ਦੁਆਰ ਹੈ। ਜਾਂ ਇਕ ਹੋਰ, ਕਰਤੇ ਕੀਤੀ ਖੇਲ ਦੇ ਮੁਖ ਨਾਇਕ ਪਾਤਰਾਂ ਲਈ, ਇਨਾਂ ਮਗਰੋਂ ਹੋਏ ਨਾਇਕ ਨਵੇਂ ਪਾਤਰਾਂ ਲਈ ਹੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਨਿਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ, ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਇਨਾਂ ਦੀ ਦਰਗਾਹੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ, ਇਨਾਂ ਦੇ ਜਹਾਨੋਂ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ **ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ**, ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੱਚ ਵਲੋਂ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਲਬੁ ਵਿਣਾਹੇ ਮਾਣਸਾ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਬੂਰੁ ॥ ਵਰ੍ਹਿਐ ਦਰਗਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨੂਰੁ ॥ (ਪੰਨਾ 967)

ਸੰਤ ਜਨੋ ਜੀ:

ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥ (ਪੰਨਾਂ 920)

ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਜੁਗ ਤੋਂ ਕਰਤਾ ਇਕ ਕਾਰਣ, ਬਿਨਾਂ ਬਚੋਲੇ ਸਿੱਧੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਰਤਾਏ ਲਈ ਕੀਤੇ **ਸਿਵ ਸਕਤਿ** ਜੀ, ਕਰਤੇ ਦੇ **ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ** ਬਣੇਂ, ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਦੇ ਖਾਤਮੇਂ ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਉਨਾਂ ਆਪਣੇ ਮਗਰ ਕੀਤੇ ਕੁਣਬੇ ਦੀ ਅੱਜ ਇਕ ਧਾਰਮਕਿ ਕਿਤਾਬ ਔਲਡ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਆਪਣਾਂ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤ ਜੀ, ਉਸ ਦੇ ਆ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਥੇ 'ਉਸ ਦੇ ਆ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ' ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ, ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਪਠਾਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਮਜਾਤ ਹੁਸੀਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸਣਾਉਂਦੇ ਅਡੋਲ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਾ ਜਾਮ ਪੀ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਆਦਿ ਪਿਆਰੇ ਸਿਖ ਸੂਰੇ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਣ ਵਲ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਜੁਗ ਵਿਚ ਹੋਏ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਦੂਜਾ ਯੁਗ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਵਿਚ ਹੋਏ ਦਾ ਸਿਖਰ ਧਮਾਕਾ, ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਕੁਕਰਮ ਕਰਮ ਵਿਹਾਰ ਸੁਭਾਅ ਭਾਰੀ ਹੈ। **ਸਿਵ ਸਕਤਿ** ਜੀ ਆਪਣੇ ਕਹੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਪਣੇ ਕਰਤੇ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਇਨਸਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤੀਜੇ ਯੁਗ ਦੀਆਂ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕ੍ਰੋਧ ਫੜਦੇ ਨੇ ਅਤੇ ਸਤਾਏ ਆਪਣੇ ਵਲੋਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਨੇ। ਦੋਨੋਂ ਤ੍ਰਿਕੁਟ, ਇਕ ਸੰਤਾਨ ਮਨੁਖ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਧਰਮਾਂ ਕੌਮਾਂ ਕੁਣਬਿਆਂ ਵਿਚ, ਫਿਰ ਇਸੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਖੁਸਰਾ, ਫਿਰ ਸਮਲਿੰਗ ਗੋਨ ਪਦਾਰਥ ਕਰਕੇ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਅੰਗਦ -ਲਾਲੋਕੇ ਵੰਸ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਣ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋਈ। ਜਦ ਕਿ ਕਰਤੇ ਦਾ ਭਾਣਾਂ, **ਸਿਵ ਸਕਤਿ** ਜੀ ਦੇ ਇਨਾਂ ਦੇ ਖਾਤਮੇਂ ਲਈ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿਚ ਆਏ ਇਕ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇਕ ਦੇਸ਼ ਧਰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਵੰਡ ਦੇਂਦੇ ਨੇ। ਦੂਜੇ ਯੁਗ ਇਕੋ ਮਹਾਂਦੀਪ ਧਰਤ ਸੀ। ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਇਕ ਅਦਿ ਧਰਤ ਮਾਂ ਵੀ ਤਿੰਨ ਮਹਾਂ ਦੀਪਾਂ, ਪੂਰਬ, ਪੱਛਮ ਅਤੇ ਅਫਰੀਕਾ

ਵਿਚ ਵੰਡੀ ਗਈ। ਤੀਜੇ ਯੁਗ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਤਿੰਨ ਧਰਤ ਟੋਟੇ, ਅਗਾਂਹ ਸੱਤ ਮਹਾਂ ਦੀਪ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿਚ ਹੋ ਗਏ। ਐਲਟਾਰਕਟੀਕਾ, ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ , ਉਤਰੀ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕਾ, ਨਵੀਂ ਧਰਤ ਵੰਡ ਹੋ ਗਈ। ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਬਾਬਾ ਆਦਮ ਜੀ, ਅੰਤ ਆਪਣੀ ਕੁਕਰਮੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਕਰਤੇ ਸੱਚ ਹੁਕਮੀਂ ਖਤਮ ਕਰਦੇ, ਇਕ ਧਰਮ ਮਾਂ ਦੇ ਵੀ ਟੋਟੇ ਕਰਦੇ ਗਏ। ਪਰ ਜਿਸ ਕਰਤੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਇਹ ਸਾਰੀ ਅਦਭੁਤ ਨਿਆਰੀ ਖੇਲ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਨਿਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਇਨਾਂ ਸਾਕਤ ਮਨਮਤੀਆਂ, ਜਾਬਰਾਂ ਜਾਲਮਾਂ, ਅਨਿਆਈਆਂ, ਕਾਫਰਾਂ, ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਹੋਇਆਂ ਸਭ ਹੰਕਾਰੀ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਪਵਨ ਗੁਰੂ, ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਧਰਤ ਮਹੱਤ ਦੇ ਸੰਗਮ ਥਾਂ, ਅੱਗ ਵਿਚ ਸੜਦੇ ਲਾਵੇ ਮਨੂਰ ਕਰੀ, ਅਸਿਹ ਦਰਦ ਦੇਂਦਾ ਕੁਝ ਸੌ ਮਿਲੀਅਨ ਵਰ੍ਹੇ ਮਗਰੋਂ, ਜਿਸਮ ਜਮ ਜੂਨ ਗਰਭ, ਕਰਤੇ ਦਾ ਅਗਲਾ ਨਰਕ, ਹੁਕਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਇਸ ਨਰਕ ਸਫਰ ਮਗਰੋਂ ਧਰਤ ਤੇ ਮੁੜ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤ ਹੋ ਉਪਜਦਾ ਹੈ।

ਕਾਦਰ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਇਸ ਮਨ-ਮਨੂਰ ਲਈ ਜਿਸਮ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਿੰਦ, ਇਸ ਬਿਆਨੀ ਸੱਚ ਕਰਤੇ ਦੀ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ-ਟਕਸਾਲ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤ, ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਗਿਅਨੀਆਂ ਵਲੋਂ, ਕਲਜੁਗ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਅਤ ਨੂੰ ਸੱਚ ਥਿਉਰੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉਤੇ ਨੀਅਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। (ਸੱਚ ਸਬੂਤ-ਬੰਦ ਲਫਾਫਾ।

ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥ (ਪੰਨਾਂ 920) ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਚਰਜ, ਅਦਭੁਤ, ਵਾਹ, ਸੱਚ ਅਕੱਥ, ਗੁਰੂ ਅਸਰੇ ਬਖਸ਼ਿਸ ਕੱਥ ਕਹਾਣੀ, ਭੇਦ ਖੋਹਲ ਸਭ ਸਬੂਤਾਂ ਸਮੇਤ, ਇਸ ਧਰਤ ਅਤੇ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਸੱਚੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਜੋਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਲਮਬੰਦ ਹੋ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਇਕ ਪਿਤਾ ਦੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਭੁੱਲੀ ਆਉਂਦੀ ਸਾਡੇ ਭਾਈ ਵੀਰ ਸੰਤਾਨ, ਆਪਾਂ ਸੱਭ ਨਾਲ ਬੀਤਿਆ ਸੱਚ ਜਾਣ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੋ ਸੰਤ ਜਨੋਂ ਜੀ ਇਥੋਂ ਅੱਗੇ ਅਕੱਥ ਅਚਰਜ ਅਦਭੁਤ, ਅਤਿ ਦੁਖਦਾਈ ਪਰ ਵਾਹ-ਸੱਚ ਨੂੰ ਗੁਰੁ ਕਰਤੇ ਹੁਕਮੀ ਅਤੇ ਆਸਰੇ, ਅੱਜ ਜਿਥੇ ਤੱਕ ਮਨਜੂਰ, ਕਥ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੀ ਕਾਮਣੀ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ ॥ ਪਿਰੁ ਛੋਡਿਆ ਘਰਿ ਆਪਣਾ ਪਰ ਪੁਰਖੈ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਈ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੂਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਸੋਹਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥ (ਪੰਨਾਂ 89-90)

ਸੰਗੀ ਜੋਗੀ ਨਾਰਿ ਲਪਟਾਣੀ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹੀ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੀ ॥

ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਭਏ ਇਕਤ੍ਰਾ ਕਰਤੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ਹੇ ॥ (ਪੰਨਾਂ 1072)

ਕੁਚਿਲ ਕਰੂਪਿ ਕੁਨਾਰਿ ਕੁਲਖਨੀ ਪਿਰ ਕਾ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥

ਹਰਿ ਰਸ ਰੰਗਿ ਰਸਨ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਸਮਾਨਿਆ ॥(ਪੰਨਾਂ 1197)

ਸੰਤ ਜਨੋਂ ਜੀ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਸਿਖ, ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਜੀ, ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਨਾਂ ਤੋਂ ਅਤੀਤ ਵਿਚ ਆਪਾਂ ਕਰਤੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਰਾਹ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ। ਜੋ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਇਥੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਸੰਤ ਮਗਰ, ਸਤਿਗੁਰ ਤੋਂ ਸੱਭ ਵਾਰ, ਅਡੋਲ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਦੇਂਦੇ ਨੇ। ਇਹ ਕਰਤੇ ਦੇ ਮੇਲ ਦਾ ਰਾਹ ਪੁਛਣ ਅਤੇ ਦੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਇਥੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਅਗਲਾ ਦੂਜਾ ਮੇਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰਬ ਸਵੇਰ ਦੇਸ਼ Morgenland, oriental ਸੀ।

ਜੇ ਰਤੁ ਲਗੈ ਕਪੜੈ ਜਾਮਾ ਹੋਇ ਪਲੀਤੁ ॥ ਜੋ ਰਤੁ ਪੀਵਹਿ ਮਾਣਸਾ ਤਿਨ ਕਿਉ ਨਿਰਮਲੁ ਚੀਤੁ ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦਿਲਿ ਹਛੈ ਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ॥ ਅਵਰਿ ਦਿਵਾਜੇ ਦੁਨੀ ਕੇ ਝੂਠੇ ਅਮਲ ਕਰੇਹੁ ॥ (ਪੰਨਾਂ 140)

ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਪੂਰਣ ਪਸ਼ੂ ਬਾਂਦਰ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਲੋਂ ਹੋਈ ਸੰਸਾਰ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤ ਔਲਾਦ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਬੁਧ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ, ਪਿਛਲੇ ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਦੇ ਹੋਏ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਜੁਗ ਦਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਨਾਂ ਮੁਖ ਅਗਵਾਈ ਪਾਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਇਆ, ਉਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਮੁੜ ਪੁਨਰ ਜਨਮ, ਇਹ ਅੱਜ ਦਾ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਅਤੇ ਕੌਮ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਯੁਗ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਵੈਰਨ ਫਫੇਕੁਟਣੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਹੱਲ ਸੱਦੇ ਆਪਣੇ ਯਾਰ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਕੇ, ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਖਸਮ ਦੇ, ਯਾਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮੋਂ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੁਸੀਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਯਾਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਮੂਸਾ ਹੁੰਦੇ ਨੇ। ਇਸ ਪਿਆਰ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਮੂਸਾ ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ, ਇਨਾਂ ਦੇ, ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਲ ਹੋ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਣੇ ਰੱਬ ਜਾਵੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸੰਤ ਵੈਰਣ ਨਾਲ ਕਰਤੇ ਆਦਿ ਸੰਯੋਗ ਕੀਤੇ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਪਿਆਰੀ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਜਾਵੇ ਜੀ ਆਦਿ ਸੰਯੋਗ ਹੁਸੀਨ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਦੀ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ, ਉਨਾਂ ਦੇ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਿਖਰਾਂ ਦੀ

ਘਿਰਣਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਤੋਂ ਮੁੜ ਮੁੜ ਮਾਰੇ, ਮਰੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਹੇ। ਮੁੜ ਇਨਸਾਨ ਰੂਪ ਹੋ ਧਰਤ ਤੇ ਆਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਹੁਣ ਹਾਰ ਹੰਭਕੇ ਕੇ ਮੂਸੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨੁਖ ਜਾਤੀ ਚੋ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰ, ਇਨਾਂ ਅੱਗੇ ਇਨਾਂ ਦੇ ਰੱਬ ਵਜੋਂ ਅਕਾਰ ਹੋ, ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਮਗਰ ਲਾਕੇ, ਇਨਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਨਾਲ ਮਤ੍ਰੇਈ ਔਲਾਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਸੌਂਪਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨਸਾਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਮਾੜੇ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਸਜਾ ਨੀਅਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦੁਨਿਆਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਮੂਸੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਵਾਇਆ, ਸਮੂਹ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਲੈ ਫਾਹੇ ਰਾਤੀ ਤੁਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਤਕਹਿ ਨਾਰਿ ਪਰਾਈਆ ਲੁਕਿ ਅੰਦਰਿ ਠਾਣੀ ॥
ਸੰਨ੍ਹੀ ਦੇਨ੍ਹਿ ਵਿਖੰਮ ਥਾਇ ਮਿਠਾ ਮਦੁ ਮਾਣੀ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥
ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀ ॥ (ਪੰਨਾਂ 315)

ਪੂਰਾ ਇਹ ਵਿਸਥਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਪੁਰਾਣੀ ਯਹੂਦੀ ਬਾਇਬਲ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਰਤੇ ਦੇ ਇਕ ਸਿਖਰ ਸੱਚ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਰੱਬ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇਕ ਨਾਮ Word ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਇਹ ਇਨਸਾਨ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਮਗਰੋਂ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਪੀੜੀ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿਚੋਂ ਹੁਕਮ ਅੱਵਿਗਆ ਦੁਆਰਾ ਪਾਪ ਦੀ ਝੂਠੀ ਕਹਾਣੀ ਆਦਮ ਅਤੇ ਈਵਾ ਨਾਲ ਜੋੜਕੇ, ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਆਇਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਕੇ ਅੱਗੇ ਆਦਮ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਔਰਤਾਂ ਬਿਆਨ ਕੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਸੱਚੇ ਜਿਕਰ ਪਾਪੀ ਕੁਕਰਮ ਇਤਹਾਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਏਬਰਾਹੀਮ ਜੀ ਤੱਕ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਇਸ ਮਗਰੋਂ ਅੱਗੇ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਅਗਲੀਆਂ ਕਈ ਘਰਾਣਿਆਂ ਪੀੜੀਆਂ ਦਾ ਕੁੰਡਲੀ ਰਾਗ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਦੇ ਪੁਸ਼ਤ ਦਰ ਪੁਸ਼ਤ ਅਲਾਪੇ ਕੁਕਰਮ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਜਿਕਰ ਦਰਜ ਹੈ।

ਇਥੇ ਸੰਤਾਨ ਵਿਚ ਯਾਰ ਦੀਆਂ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖੀ ਦੋ ਤਾਕਤ ਗੇਨ ਭੰਡਾਰ ਸੁਭਾਅ ਵਲੋਂ ਤਾਕਤਵਾਰ ਹੋਇਆ ਗਿਆ। ਰੱਬ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਰੱਬ ਵਜੋਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰੂਪ, ਸ਼ਕਲ, ਸਰੂਪ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਸੱਚ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਕਲੀ ਠਾਕਰ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਹ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਰੁਧ ਸਿਖਰ ਦੀ ਘਿਰਨਾਂ, ਬਾਂਦਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸੰਸਾਰ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਹਿਸੇ ਦੇ ਸੁਭਾਆ ਵਿਚ ਉਘੜ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਇਸੇ ਸੰਤਾਨ ਹਿਸੇ ਬਿਪਰਨ ਮਾਂ ਦੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਤਾਕਤ ਮੈਂ ਵੱਡੀ, ਉਚੀ ਸੁਚੀ ਸਿਖਰ ਬਿਪਰਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧੀ ਕੁਖ ਗੇਨ, ਆਪਣੀ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਯਾਰ ਤੋਂ ਸੰਤਾਨ ਹੀ ਰੱਬ ਵਲੋਂ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਵਿਚੋਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਚੁਣੀ ਹੋਣਾਂ ਐਲਾਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਮ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਭਾਰੀ ਹੋ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਸੰਤਾਨ ਵਿਚ ਮਾਂ ਦੇ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਸੁਭਾਅ ਦੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗੇਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾ ਰੁਕਦਾ ਕਰਮ, ਇਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮੰਦਰ ਵਿਚ ਪੂਜਾ ਲਈ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਲਦ ਬੱਛਾ ਰੱਬ ਸਥਾਪਤ ਕਰਵਾਇਆ ਤਾਂ ਇਸ ਬਿਪਰਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਾਬੀਲੋਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹੋ ਗਈ,। ਇਨਾਂ ਤੋਂ ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਜਾਦ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਇਥੋਂ ਇਹ ਸੰਤ ਵੈਰਣ ਮੂਸਾ ਮਾਂ ਮਿਸਰ ਵੱਲ ਨਿਕਲ ਤੁਰੀ। ਜਿਧਰ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਦਾ ਹੀ ਅਗਾਂਹ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਮਿਲਣਾਂ ਸੀ। ਇਥੇ ਖਸਮ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾਂ, ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਦੇ ਵਿਚ ਪਾਈ ਖਸਮ ਨੂੰ ਯਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ੱਕ, ਜੋ ਸੰਤ ਦੀ ਅਦਭੁਤ ਨਿਰਾਲੀ ਅਡੋਲ ਸ਼ਹਾਦਤ ਵੇਖਕੇ, ਕੁਝ ਸੱਚ ਵੀ ਲੱਗਣ ਲੱਗੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਖਸਮ ਮਨ ਪੈਦਾ ਦੁਬਧਾ ਕਾਰਨ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਦੇਰੀ ਸਮਾਂ ਨੀਅਤ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਤ ਦੀ ਵੈਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਤ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੇ ਸੋਝੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਦਿ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਤੋਂ, ਉਸ ਦੀ ਨਾਰ ਕਬੂਲੀ ਲਈ, ਮੁੱਢੋਂ ਹੀ ਯਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ, ਅਪਣੇ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਕੋਲ ਆ ਸਕਣਾਂ ਹੈ।

ਇਥੇ ਖਸਮ ਮਿਲਾਪ ਲਈ ਕਾਦਰ ਦੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਕੀਤੀ ਦੇਰੀ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਮੀਨਾਰਾਂ ਉਸਾਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਧੀ ਹੋ, ਖਸਮ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਇਸ ਖਿਤੇ ਜਨਮ ਲੈਣ ਦੀ ਹੋਰ ਇੰਤਜਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਿਆਂ, ਮੁੜ ਯਾਰ ਜਾਂ ਖਸਮ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਇਹ ਆਦਿ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਪਿਤਾ ਪੰਡਤ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪ੍ਰੋਹਤ, ਪੰਡਤ ਦੀ ਸਿਖਰ ਹੁਸੀਨ ਧੀ ਅਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਸਨਬੰਧਤ ਦੇਸ਼ ਰੋਮ ਵਲ ਨੂੰ ਨਿਕਲ ਤੁਰਦੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਰੋਮ ਰਾਜ ਘਰਾਣੇ ਤੇ ਇਹ ਹੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਕਾਬਜ ਹੈ। ਫਰੰਗੀ ਦੇਸ਼ ਵਿਛੜਿਆ ਯਾਰ ਰਾਜਾ ਵਸਦਾ ਹੈ। ਆਲਾ ਦੁਆਲਾ ਇਨਾਂ ਦੀ ਹੀ ਬਿਪਰਨ ਸਿਖਰ ਰੀਤ, ਆਪਣੀ-ਪਰਾਈ ਭੇਦ ਖਤਮ ਅਤੇ ਪਰਾਈ ਐਸ਼ ਤਵਾਇਫ ਜਿਸਮ ਅਤੇ ਜਿਸਮ ਖਰੀਦ ਸੁਭਾਅ ਸੰਤਾਨ ਦਾ ਬੋਲਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮੋਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਇਨਾਂ ਕੁਕਰਮੀ ਗੇਨ ਭੰਡਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿਚ ਕਰਮ ਸੁਭਾਅ ਲਈ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸ਼ਹੀਦ ਸਿਖ ਸੂਰੇ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਨਾਮ ਈਸਾ ਮਸੀਹ ਜੀ ਦਾ ਮੁੜ ਸੰਸਾਰ ਇਸ ਦੀ ਰਾਜ ਧਰਤ ਫੇਰਾ ਵੇਖ, ਰੋਮ ਉਤੇ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀ, ਸੰਤ ਵੈਰਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਯਾਰ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ

ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖਿਆਂ ਅਪਣੇ ਯਾਰ ਦੀ ਹੋਣਾਂ, ਯਾਰ ਦਾ ਹੱਕ ਇਸ ਸੰਤ ਵੈਰਣ ਉਸ ਦਿਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ਸੱਦੇ ਇਸ ਯਾਰ ਦੀ ਮਜੂਦਗੀ ਦੇ ਸੱਭੇ ਸਬੂਤ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਸੰਤ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣੀ ਸੀ। ਪਤਨੀ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਜਨਮ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਰਤੂਤ ਦਾ ਚੇਤਾ ਆਉਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਈਸਾ ਮਸੀਹ ਸੰਤ ਜੀ ਇਨਾਂ ਵਲ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖੇ, ਏਬਰਾਹੀਮ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਸੱਚ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਜਿਸ ਜਾਵੇ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਆਪਣਾਂ ਰੱਬ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਨੇ, ਉਹ ਅਸਲੀ ਰੱਬ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਅਖੌਤੀ, ਨਕਲੀ ਰੱਬ ਹੈ। ਇਸ ਰੱਬ ਨਾਲ ਇਸ ਆਦਿ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਕਰਤੇ ਆਦਿ ਸਾਂਝ ਕੀਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਵੀ ਇਹ ਬਿਪਰਣ ਰੋਮ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦੇ ਗੁਸੇ ਨੇ ਸੁਭਾਵਕ ਸਿਖਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਹਿਣਾਂ ਹੀ ਸੀ, ਉਧਰ ਹਰ ਯਹੂਦੀ ਉਨਾਂ ਦੇ ਰੱਬ ਜਾਵੇ ਵਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਮਾਨ ਵਾਲੇ ਹਰਫਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਅੰਦਰੋਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਖ਼ੂਨ ਦਾ ਪਿਆਸਾ ਹੋਣਾਂ, ਸੁਭਾਵਕ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਹੀ ਏਬਰਾਹੀਮ ਸੰਤਾਨ ਅੰਦਰੋਂ ਤਰਲੋਮੱਛੀ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਤ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਦੱਸਕੇ, ਇਹ ਆਦਿ ਸੰਤ ਵੈਰਣ ਆਪਣੇ ਗੁਲਾਮ ਯਾਰ ਖਸਮ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉਕਸਾਕੇ, ਰੱਬ ਦੇ ਇਸ ਸੱਚੇ ਸੰਤ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਵਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਇਕੋ ਪਵਿਤਰ ਮਨ ਸਿਖ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਈਸਾ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਿਖਰ ਜਿਸਮਾਨੀ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਯੁਗ ਦੇ ਇਸ ਸੰਤ ਮਗਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤੋਂ ਸੱਭ ਕੁਰਬਾਨ ਪ੍ਰਾਣੀ, ਇਥੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹੀਦ ਸੰਤ ਮਗਰ, ਇਸ ਸੰਤ ਵੈਰਣ ਵਾਰੇ ਅਸਲ ਸੱਚ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਤਕਰੀਬਨ ਡੇਢ ਸੌ ਸਾਲ ਅਡੋਲ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਦੇਂਦੇ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਏ। ਈਸਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੱਚੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਿ ਤੁਸਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਉਤੇ ਕੋਈ ਧਰਮ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾਂ। ਸਗੋਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਦੋਬਾਰਾ ਆਉਣ ਦਾ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰਨਾਂ ਹੈ, ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਨੇ ਈਸਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਉਤੇ ਧਰਮ ਉਸਾਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਤਾਨ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਜੋ ਇਸ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਰਾਜ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਖਾਤੇ ਮਿਲਕੇ, ਈਸਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਸਲ ਸਿਖ ਵਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੱਦਦ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਉਹ ਕਰਿਸਚੀਅਨ ਧਰਮ ਅਤੇ ਧਰਮ ਕਿਤਾਬ ਬਣਾਂਕੇ ਕਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਗਏ। ਇਨਾਂ ਵਲੋਂ ਈਸਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਸਲ ਸਿਖ ਵਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਲੋਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਰਮਿਆਨ ਲਿਖਿਆ ਸੱਚਾ ਸਾਹਿਤ ਸਾੜਕੇ ਸੁਆਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਰ ਇਹ ਕੀ ਜਾਨਣ, ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ, ਨੂੰ। ਇਨਾਂ ਸੱਚੇ ਸੰਤ ਈਸਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਦਿ ਤੋਂ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਸੰਜੋਗ ਮੇਲੇ, ਹੋਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੋਂ ਸੱਭ ਵਾਰ, ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਮੇਲ ਲਈ ਰਾਹ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਵਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣੇਂ ਸੱਚੇ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਬਚਾ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਘੜਿਆਂ ਵਿਚ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਜਮੀਨ ਵਿਚ ਦਬਦੇ ਰਹੇ। ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਬਚੇ ਅੱਖਰ ਸ਼ਬਦ ਨੇ ਤਕਰੀਬਨ ਅਠਾਰਾਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਮਗਰੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਗੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨ ਦੀ ਇਸ ਧਰਤ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਰਹਿੰਦੇ ਆਖਰੀ ਅਨਮੋਲ ਮੋਤੀ, ਸੱਚ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਵਿਚ ਇਹ ਲਿਖਤ ਐਲਾਨ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਇਆ ਕਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਚ ਦੇ ਖੋਜ ਕਾਰਜ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜ ਸਿਟੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕਲਮਬੰਦ ਕਰਨਾਂ, ਗੁਰਸਿਖ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਜਿਮੇਂ ਹੈ। ਇਸ ਬਚੇ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰਗਟ ਸਾਹਿਤ   ਵਿਚ ਈਸਾ ਮਸੀਹ ਦਾ ਇਹ ਸੱਚ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਉਤੇ, ਆਪਣੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਰੱਬ ਨਾਲ ਧ੍ਰੋਹ ਕਰਕੇ, ਨਕਲੀ ਬੁਤ ਪੂਜਕ ਧਰਮ ਕਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਉਸਾਰਨ ਵਾਲੇ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਮਗਰ ਤੁਰਿਓ ਅੱਜ ਦੇ ਅਖੌਤੀ ਨਕਲੀ ਕ੍ਰਿਸਚਨੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕੀ, ਪੂਰੀ ਏਬਰਾਹੀਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿਚੋਂ ਉਸ (ਈਸ, ਮਸੀਹ) ਵਾਰੇ ਸੱਚ ਜਾਣ ਸਕਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। (Evangelium des Judas)

ਇਥੇ ਰੋਮ ਬਿਪਰਣ ਆਦਿ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਯਾਰ ਜੁਆਈ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ, ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਲਈ ਅਗਾਂਹ ਸੌਹਰਾ ਪ੍ਰਵਾਰ ਚਿੰਨ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਰਕੇ, ਮੁੜ ਆਪਣੇ ਆਦਿ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਮਿਸਰ ਵਲ ਨੂੰ ਨਿਕਲ ਤੁਰਦੀ ਹੈ।

ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਅੰਗਦ ਲਾਲੋ ਕੁਖ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦੋ ਭਾਈ ਸੰਤਾਨ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਭਾਈ ਦੇ ਕੁਨਬੇ ਵਿਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਪਰਾਈ ਤੇ ਮਾੜੀ ਨਿਗਾਹ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤ ਵੈਰਣ ਦਾ ਹਰ ਕੇ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਹੋਇਆ ਇਸ ਨਾਲ ਦੋ ਜੁਗਾਂ ਦੇ ਸਫਰ ਮਗਰੋਂ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਸਿਆਣੀ ਉਮਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾਂ ਪਿਛਲਾ ਕੁਝ ਕੁਝ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਆਇਅ ਸੀ। ਅਪਣਿਆਂ ਲਈ ਇਕ ਧਰਮ ਕਿਤਾਬਚਾ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਿਆਂ ਨੇ ਹੀ ਸਵਿਕਾਰ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਧਰਮ ਕਿਤਾਬ ਫਰਿਸਤਿਆਂ ਵਲੋਂ ਉਤਰ ਰਹੀ ਦਸ ਦੁਜਿਆਂ ਤੋਂ ਕਲਮਬੰਦ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਨੂੰ ਅਦਿ ਪੰਡਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਵਲੋਂ ਇਸੇ ਦੇ ਕੁਣਬੇ ਵਿਚ ਹੋ, ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਲਈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਆਪਣੀਂ ਧੀ ਬਾਲੜੀ ਆਦਿ ਖਸਮ ਗੁਲਾਮ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਤ ਆਪਣੀ ਨਾਰ ਹੋਣਾਂ ਸੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ, ਇਸ

ਸੰਸਾਰੋਂ ਜਾਣ ਪਹਿਲੋਂ, ਇਸ ਆਪਣੀ ਬਾਲੜੀ ਨਾਰ ਤੋਂ ਉਧਾਰੀ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਲਵਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਕਰਕੇ, ਸੰਸਾਰੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਆਦਿ ਬਿਪਰਣ ਪੰਡਤ, ਪੰਡਤ ਧੀ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੋਹਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਆਪਣੇ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਜੁਆਈ ਦੀ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ, ਅੱਲਾ ਦੇ ਨਾਮ ਉਤੇ ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਆਰਾ ਉਤਰੀ ਦੱਸ ਲਿਖਵਾਈ ਕਾਗਜ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਅਨੁਸਾਰ ਨਕਲੀ ਧਰਮ ਕਿਤਾਬ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਏਬਰਾਹੀਮ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਅਤੇ ਮਗਰੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਯਾਰ ਜੁਆਈ ਦੀ ਮੂਸਾ ਯਹੂਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਕੇ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਪਵਿਤਰ ਚੁਣੀ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤ ਹੋਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਵਜੋਂ, ਨੌਹਾਂ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਸੰਨਤ ਨਾਲ, ਏਬਰਾਹੀਮ ਪਿਤਾ ਦੀ ਕੁਲ ਵਿਚੋਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪਣੀ ਸੰਤਨ ਦੀ ਸੁੰਨਤ ਨਾਲ ਅਪਣੇ ਰੱਬ **ਜਾਵੇ** ਨਾਲ ਇਸ ਆਦਿ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਵਲੋਂ ਜੋੜਿਆ ਸੀ। ਇਥੇ ਅਪਣੀ ਸੰਤਾਨ, ਅੱਜ ਅੱਲਾ ਵਾਲਿਆਂ ਘਰ, ਯਾਰ ਯਹੂਦੀ ਸੰਤਾਨ ਘਰ, ਸ਼ੁਰੂ ਸੁੰਨਤ ਰੀਤ ਨੂੰ ਲਿਆ, ਇਨਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਦੀ ਸੁੰਨਤ ਨੂੰ ਆਮ ਦਿਸਣ ਲਈ ਅੱਲਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਫੁਰਮਾਨ , ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਕੇ ਲਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਦਾ ਅਹਿਦ ਕਰਾਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਸੰਤ ਵੈਰਣ ਦੀ ਯਾਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਪਦਾਇਸ਼ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਮੂਸੇ ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ ਘਰ, ਸੁੰਨਤ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਅਕਾਰ ਕਰ ਬੋਲਦੇ ਕਿਸੇ ਅਖੋਤੀ ਨਕਲੀ ਰੱਬ ਜਾਵੇ ਨਾਲ, ਬਿਪਰਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਪੰਡਤ, ਪੰਡਤ ਧੀ+ਯਾਰ ਜੁਆਈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਔਲਾਦ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਨਕਲੀ ਅਖੋਤੀ ਰੱਬ ਜਾਵੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਨਾਮ ਆਦਮ, ਮਹਾਂ ਦੇਉ ਦੇਕੇ, ਇਸ ਨਵੇਂ ਅੱਲਾ ਘਰ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਦੀ ਸੁੰਨਤ ਦਆਰਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਕਲੀ ਅਖੋਤੀ ਰੱਬ ਅੱਲਾ ਮਗਰ ਤੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਰੱਬ ਅੱਲਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਤ ਇਨਸਾਨ ਧ੍ਰੋਹੀ, ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ ਆਦਿ ਬਿਪਰਨ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਔਲਾਦ ਦੀ ਸੁੰਨਤ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪਿਤਾ ਅੱਲਾ ਉਤੇ ਮੂਰਖ ਗਲਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਮੋਹਰ ਲਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਸਲ ਇਕੋ ਸਭ ਦਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਕੁਦਰਤ ਸੱਚ ਪਿਤਾ ਅੱਲਾ, ਰੱਬ, ਗੌਡ, ਪੂਰੇ ਰੂਪ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਇਨਾਂ ਘਰ ਵੀ ਭੇਜੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਲ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਆਪਣੇ ਅੱਲਾ ਦੀ ਕੀਤੀ ਨੂੰ ਮਾੜੀ, ਗਲਤ ਐਲਾਨੀ ਜਾ ਰਹੇ ਨੇ ਅਤੇ ਆਪ ਅਸਲ ਅੱਲਾ ਰੱਬ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਂਦਾ ਹੋਏ, ਸੁੰਨਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਕੀਤੀ ਭੁੱਲ ਨੂੰ, ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਦਆਰਾ ਸੋਧ ਰਹੇ ਨੇ। ਇਹ ਆਦਿ ਬਿਪਰਨ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਲਾਲੋ ਕੁਲ ਦੇ ਦੋ ਭਾਈਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਭਾਈ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਕੁਖੋਂ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਅੱਲਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਦੀ ਥਾਂ ਖੜਾਹਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੱਕੇ ਭੇਜ, ਉਥੇ ਬੰਦ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੱਸਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਬੱਟੇ ਮਰਵਾਣ ਲਾ, ਆਪ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਪੰਡਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੋਹਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਲੈ ਆਪਣੇ ਯਾਰ ਦੇ ਜੱਦੀ ਪੂਰਬ ਦੇਸ਼ Morgenland-Oriental (ਏਸ਼ੀਆ) ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਤੀਜੇ ਯੁਗ ਲਾਲੋਕੇ ਕੁਲ ਦੇ ਇਕ ਪਿਤਾ ਦੀ ਦੋ ਭਾਈ ਸੰਤਾਨ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਪੀੜੀ, ਇਨਾਂ ਦੋ ਭਾਈਆਂ ਦਾ ਦੋ ਹਿਸੇ ਸਾਂਝਾ ਸੰਯਕਤੁ ਦੇਸ਼, ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਦਾ ਅੱਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਰਜਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਦਾਰ ਤੋਂ ਇਨਸਾਨ ਬਣਨਾਂ ਸਖਾਉਂਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਵਿਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਿਧਾਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ, ਦੋ ਭਾਈ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿਚ ਰਾਖਾ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਨ, ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਮੁੜ ਪੰਜ ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਹੋ, ਅਸਲ ਅੱਲਾ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਮੂਰਖ ਐਲਾਨ, ਅਸਲ ਅੱਲਾ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਂਦੀ, ਅਸਲ ਅੱਲਾ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ, ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਸੁੰਨਤ ਨਾਲ ਸੁਧਾਰਣ ਵਾਲੀ, ਬਿਪਰਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਔਲਾਦ ਦੀ ਧਾਰਮਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਨੇ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਅੱਲਾ ਵਾਲੇ ਆਪਣਾਂ ਉਤਮ ਅਮਾਮ ਐਲਾਨਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੁਨਬੇ-ਕੁਲ ਵਿਚ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਦੋ ਭਾਈਆਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ, ਦੇਸ਼, ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਵਿਧਾਨ ਰਾਖੇ, ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਇਨਾਂ ਦੇ ਇਮਾਮ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋ, ਇਨਾਂ ਅੱਲਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਘਰੋਂ, ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਪੁੱਛੇ ਵਗੈਰ, ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਇਨਾਂ ਕਦੇ ਆਪਣੀ ਪਿਆਰੀ ਪਰਜਾ ਰਿਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ-ਕਾਰਣ, ਆਪਣੇ ਗਿਰਵਾਨ ਵਿਚ ਨੀਵਾਂ ਹੋ ਝਾਤੀ ਮਾਰ ਲੱਭਣ ਜਾਂ ਨਾ ਲੱਭਣ, ਕਲਜੁਗ ਧਰਤ ਉਤੇ ਸੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਰ, ਇਨਾਂ ਅੱਲਾ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਬੋਲੇ ਸਦੀਵੀ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ, ਇਨਾਂ ਘਰ ਮੁੜ ਕਦੇ ਨਾ ਆਉਣ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਸੱਚੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪਿਤਾ ਅੱਲਾ ਰੱਬ ਦਾ ਹੁਕਮ ਐਲਾਨ, ਇਨਾਂ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਖ ਮੋੜ, ਇਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ਅਮਾਮ ਜੀ ਕੋਣ ਸਨ ਅਤੇ ਅੱਜ ਕਿਸ ਦਰ, ਕਿਸ ਘਰ ਓਹ ਸੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੇ, ਨਾਲ ਭੇਦ ਖੋਹਲ ਸੱਚ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਲਿਫਾਫਾ।

ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੩॥ (ਪੰਨਾਂ 7)

ਇਸ ਦੀ ਬਿਪਰਨ ਬੁਤ ਪੂਜਕ ਔਲਾਦ, ਧਾੜਵੀ ਹੋ ਯਾਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਆ ਕਬਜਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਪੰਡਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਅਤੇ ਸਵਿਧਾਨ ਮੰਨੂ ਸਿਮਰਤੀ ਕਰਕੇ ਯਾਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਸਲ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਨ ਭਾਈ ਸੇਵਾ ਲਈ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਉਤੇ

ਗੁਲਾਮ ਕਰਕੇ, ਉਨਾਂ ਤੋਂ ਇਨਸਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕ, ਮਾਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਇਨਸਾਨੀ ਹੱਕ ਖੋਹਕੇ, ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਨੀਚ ਸ਼ੂਦਰ ਕਰਾਰ ਦੇਕੇ ਉਨਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਗੁਲਾਮੀ ਕਰਵਾਉਂਦੀ, ਇਹ ਆਦਿ ਬਿਪਰਣ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਉਨਾਂ ਉਤੇ ਹਰ ਅਣਮਨੁਖੀ ਤਸ਼ੱਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਪੂਜਾ ਤੇ ਲਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵਰਜ, ਮੈਂ ਹੀ ਸਿਖਰ ਪਵਿਤ੍ਰ, ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰੀ, ਸਿਖਰ ਹੰਕਾਰ ਕੁਖ ਵੰਡਕੇ, ਸਭ ਨੂੰ ਜਹਾਨੋਂ ਪੱਥਰ ਬੁਧ ਕਰਕੇ, ਜਮ ਜੂਨਾਂ ਦੇ ਗਰਭ ਨਰਕ ਦੇ ਭਾਗੀ ਬਣਾ, ਜਹਾਨੋਂ ਪੂਰਾਂ ਦੇ ਪੂਰ ਤੋਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਲੋਂ ਜੋ ਵਿਦਰੋਹੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਅਪਣੀ ਫੌਜ ਜਾਤ ਕਸ਼ੱਤਰੀ ਐਲਾਨਕੇ ਆਪਣੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਨਾਲ ਕਰ ਲਿਆ। **ਕਰਤੇ** ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਸੂਲ, ਇਕ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇਕ ਬਰਾਬਰ ਸੰਤਾਨ ਪ੍ਰਵਾਰ ਨੂੰ ਠੋਕਰ ਮਾਰ, ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਵਲੋਂ ਇਸ ਬਿਪਰਨ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਨੂੰ ਇਨਸਾਨ ਕਹਾ ਸਕਣ ਦਾ ਮਿਲਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਆਦਿ ਤੋਂ ਗੁਆ ਬੈਠੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਨੁਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਸੱਚੇ ਇਤਿਹਾਸ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ, ਇਹ ਬਿਪਰਣ ਤ੍ਰਿਕੁਟ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਲਾਲੋਕਿਆਂ ਦੀ ਸਿਖ, ਸੂਰੇ, ਸੰਤ, ਭਗਤ, ਖਾਲਸੇ ਕੁਲ ਦੀ, ਮਨੁਖਤਾ ਅਤੇ ਧਰਤ ਦੇ ਅਸਲ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਪਰਉਪਕਾਰੀ, ਸੱਚੇ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਮੁਖ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵਜੋਂ, ਬਿਪਰਨ ਨਾਮ ਥੱਲੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਇਸ ਸਿਖਰ ਬਿਪਰਣ ਦੀ ਔਲਾਦ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਹੋਏ ਗੌਤਮ ਰਿਖੀ ਭਾਈ ਬੁਧ ਹਨ। ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਵਿਚ ਆਦਿ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਲੋਕਾਈ ਲਈ ਰਹਸ, ਜਦ ਕਿ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਲਈ, ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਲਈ, ਜਗਿਆਸੂਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮ ਉਤੇ ਖੋਜ ਵਗਿਆਨੀਆਂ ਲਈ ਖੋਹਲਿਆ ਹੀ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਆਪਣੇ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸੰਸਾਰੋਂ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ, ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ, ਇਸ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮੁਢੋਂ ਰਹੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪਾਤਰ, ਜਿਨਾਂ ਹੱਥ ਹੁਣ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਕੁਝ ਦੇਰ ਆਰਜੀ ਰਾਜ ਹੈ, ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਹੋਕਾ ਦੇਂਦੇ ਨੇ। ਇਸ ਮਗਰੋਂ ਪਰਜਾ ਵਿਚ ਅਗਲਾ ਹੋਕਾ ਦੇਂਦੇ ਨੇ ਕਿ ਜੋ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਾਜ ਤਖਤ ਉਤੇ ਇਸ ਵਸੀਅਤ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਇਕ ਸਮਝੇ, ਨਿਤਰੇ ਅਤੇ ਅਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਸੰਭਾਲੇ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾ ਨਿਤਰਨ ਉਤੇ ਇਹ ਮਨ ਸਰੀਰ ਬੁਧ ਵੀਰ ਜੀ ਹੀ ਸਨ, ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿਚ ਉਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੂਰਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਨਿਤਰਨ ਦੀ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਅਵਾਜ ਮਾਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਨਾਂ ਦੀ ਹਾਂ ਮਗਰੋਂ ਜਹਾਨੋਂ ਵਿਦਾਅ ਹੋਣ ਪਹਿਲੋਂ ਆਦਿ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਾਰਸ, ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਅਗਲਾ ਬੇਨਤੀ ਹੋਕਾ ਦੇਂਦੇ ਨੇ ਕਿ ਅਗਰ ਪਰਜਾ ਦਾ ਵੱਧ ਹਿਸਾ ਇਸ ਭਾਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕਬੂਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜ ਤਖਤ ਦਾ ਤਾਜ ਇਨਾਂ ਸਿਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਅੱਜ ਦੇ ਲੋਕ ਰਾਜ ਡੈਮੋਕਰੇਸੀ ਦੀ ਆਦਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਇਸ ਬਿਧ ਅਗਾਂਹ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਚੋਣ ਪ੍ਰਨਾਲੀ ਦੀ ਬਿਧੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਾਕੇ, ਇਥੋਂ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਆਦਿ ਰਾਜੇ ਬੁਧ ਮਨ ਦੇ ਕੰਨ ਕਿਸੇ ਭੇਦ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹਿ ਜਾਂਦੇ ਨੇ।

ਉਨਾਂ ਦੇ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ, ਉਸ ਦਾ ਸੱਚ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਹੀ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਪਰਨ ਅੱਗੇ ਹਥਿਆਰ ਸੁਟ ਦਿੱਤੇ। ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਸੀ, ਹਾਰ ਮਨ, ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਅਹਿੰਸਾ ਬੋਲੀ ਬੋਲਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਬਗਲੋਂ ਛੁਪਾਈ ਛੁਰੀ ਮਾਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਝੋਲੀ ਵਿਚ, ਤੀਜੇ ਯੁਗ ਦੀ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਰਹਿਮ ਕਰਮ ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਬੁਧ ਭਾਈ ਵਲੋਂ ਹਰਫ ਧਰਮ ਜਾਂ ਭਗਵਾਨ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਵੀ ਨਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਜਦ ਕਿ ਬਿਪਰਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਲੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਨਾਲ ਬੁਧ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਬੁਧ ਦੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ, ਅਨੇਕ ਅਕਾਰਾਂ ਦੇ ਬੁੱਤ ਬਣਵਾਕੇ, ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥੀਂ ਬੋਧੀ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿਚ ਸਥਾਪਤ ਕਰਾਕੇ, ਉਸ ਬੁਤ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਬੁਧ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇ ਕੇ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਇਨਾਂ ਤੋਂ ਬੁਤ ਪੂਜਾ ਕਰਵਾਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਸੇ ਪੱਥਰ ਦੇ ਬੱਤ ਭਗਵਾਨ ਨਾਲ ਵੀ ਇਨਾਂ ਤੋਂ ਗਦਾਰੀ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾਂ ਪੱਥਰ ਭਗਵਾਨ ਬੁਧ ਬੁਤ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਛੱਡ, ਕਿਤੇ ਬਾਹਰ ਇਕਾਂਤ ਵਿਚ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਤੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਆਦਿ ਬਿਪਰਨ ਬ੍ਰਾਮਣ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਵਲੋਂ ਲਾਲੋਕੇ ਕੁਲ ਵਿਚੋਂ, ਪੂਰਬ ਦੇਸ਼ Morgenland-Oriental (ਏਸ਼ੀਆ) ਬਚਦੇ ਆਪਣੇ ਮਗਰ, ਪੂਰਣ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਪੱਥਰ ਕਰਕੇ, ਜਮ ਗਰਭ ਜੂਨੀ ਨਰਕ, ਉਨਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਉਘਾੜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਵਿਸਥਾਰ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, **ਹਰਿ ਨਾਹ ਨ ਮਿਲੀਐ ਸਾਜਨੈ ਕਤ ਪਾਈਐ ਬਿਸਰਾਮ -ਗੁਰੂ ਆਸਰੇ ਇਕ ਆਸ ਉਮੀਦ ਅਤੇ ਗੁਰਸਿਖ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ** ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੀ ਹੈ।

ਇਸਾਈ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਦਾਹਵੇਦਾਰ, ਦੁਨਿਆਵੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਤਾਕਤ, ਮਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ੍ਰੀ ਬਾਰਕ ਅਬਾਮਾਂ ਜੀ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਚਿੱਟੇ ਘਰ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭੋਜਨ ਸਮੇਂ, ਬਿਪਰਨ ਦਿੱਲੀ ਤਖਤ ਉਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ, ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਔਲਾਦ, ਬਿਪਰਨ ਤਖਤ ਦਾ ਅਗਧ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਪੜਨ

ਲਈ ਅੱਗੇ ਕੀਤਾ, ਕੱਠਪੁਤਲੀ ਮਨਮੋਹਣ ਸਹੁੰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜੋਂ ਨਿਵਾਜਿਆ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਬੋਧੀਆਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦਲਾਇਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਕੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜੋਂ ਨਿਵਾਜਿਆ ਗਿਆ, ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਅੱਜ ਆਦਿ ਸੰਤਾਨ (ਤ.ਪ) ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋ ਜਾਣ ਨਾਲ, ਕਾਦਰ ਦੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਸੱਚ ਨਿਆਂ ਕਾਨੂੰਨ, ਅਦਿਸ, ਅਕੱਥ ਸੱਚ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੇ ਇਹ ਸੱਚ ਨਤੀਜਾ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਇਨਸਾਨ ਆਪਣੇ ਆਦਿ ਨੂੰ ਕਿਸ ਆਦਿ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭੇਦ ਖੋਹਲ-ਬੰਦ ਲਫਾਫਾ।

ਪਰ ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਆਪਣੀਂ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਸੰਤਾਨ ਪਦਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਥ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਰਕੇ, ਦੂਜੇ ਤੀਜੇ ਯੁਗ ਭਾਵੇਂ ਸਾਡੀ ਅੰਗਦ -ਲਾਲੋ ਇਨਸਾਨ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੀ ਆਈ। ਪਰ ਕੌਣ ਜਾਣੇ **ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ**, ਸੱਚ ਵਗਿਆਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਪੱਲੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀਤੇ ਕਰਤੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਦੇ ਨਾਮ ਰਸਾਇਣ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਹੀ ਅੱਜ ਦਿਸ ਅਦਿਸ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਸਿਖ, ਸੂਰੇ ਸੰਤ ਭਗਤ, ਖਾਲਸੇ, ਪਿਆਰੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ -ਲਾਲੋਕੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੁਖ ਅਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਬੂੰਦ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਕਰਤੇ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਪ੍ਰਯੋਗਘਰ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨੀਅਤ ਸਮੇਂ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਦਾ ਸੱਚ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰਕੇ, ਸਤਿਗੁਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੁਲ, ਤੀਜੇ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਪਰਵਾਰ ਕੁਲ ਅਤੇ ਲਾਲੋਕਿਆਂ ਚੋਂ ਹਰ ਸੰਤ ਭਗਤ ਪ੍ਰਵਾਰ ਕੁਲ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਨੂੰ ਅਟੱਲ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਰਤੇ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਸਿਰਜਨ ਉਦੇਸ਼ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ। ਆਮ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਪਰਵਾਰ ਵਿਚ ਪੁਸ਼ਤ ਦਰ ਪੁਸ਼ਤ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਜਤ ਅਤੇ ਸੱਤ ਦੁਆਰਾ ਜਨਮੋਂ ਮਿਲਿਆਂ ਪਤਿਤ ਪਾਪੀ ਗੇਨ ਭੰਡਾਰ, ਪੁਸ਼ਤ ਦਰ ਪੁਸ਼ਤ ਸੰਤਾਨ ਵਿਚੋਂ ਜਾਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨਾਂ ਜਗਾ ਨੇਕ ਇਨਸਾਨ ਗੇਨ ਭੰਡਾਰ ਹੋਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਇਸ ਦਾ ਅੰਗ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਤੀਜੇ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਅਮਤ ਦਸਮੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਚਾਰ ਸਾਹਿਬਜਾਦਿਆਂ ਤੱਕ ਤਿੰਨੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਗਿਯੋਗੀ, ਇਕ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇਕ ਨੇਕ ਸੰਤਾਨ ਕੁਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧੰਨ ਜਨਣੀ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ। ਹਾਂ ਇਹ ਭਾਣਾਂ ਹਰ ਜੁਗ ਹੀ ਕਰਤੇ ਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਜਨਮ ਮਗਰੋਂ ਅਤੇ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਮਗਰੋਂ, ਇਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਕੁਲਾਂ ਅਗਾਂਹ ਸੰਤਾਨ ਅਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਕਰਨੋਂ ਸੰਸਾਰ ਮੰਚ ਤੋਂ ਅਲੋਪ ਹੁੰਦੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਜਦ ਕਿ ਲਾਲੋਕੇ ਕੁਲ ਨੂੰ ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਮਿਲ ਖਤਮ ਕਰਦੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੁਲ, ਇਸ ਦਾ ਅੰਗ -ਅੰਗਦ ਲਾਲੋਕੇ ਕੁਲ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੀ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਜਤੀ ਅਤੇ ਸਤੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਨ, ਗੁਰੂ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਥੇ ਕਰਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਲ ਸੰਯੋਗ ਕੀਤੇ, ਉਥੇ ਹੀ ਜਦ ਤੱਕ ਸਤਿਗੁਰੂ, ਉਦ ਤੱਕ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਧੰਨ ਜਨਣੀ ਹੋ, ਸਿਖ, ਸੂਰਾ, ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸਾ ਸ਼ਹੀਦ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਲਈ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਨਾ ਕਦੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਕਰਤੇ ਖਸਮ ਨੂੰ, ਨਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਕਰਤੇ ਕੀਤੇ ਇਕ ਆਦਿ ਸੰਯੋਗ ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਪਤੀ ਨੂੰ ਹੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਹੈ, ਭੁੱਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਵਾਰੀਆਂ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ਧੀਆਂ, ਜੋ ਇਕੋ ਇਕ ਸਿਖ ਸੂਰਾ ਸੰਤ, ਭਗਤ, ਖਾਲਸਾ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਰ, ਆਪਣੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਖਾਨਦਾਨੀ ਕੁਖ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤਿਆਂ ਸੰਸਾਰੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਸੱਚ ਸਤਿਗੁਰ ਕੁਲ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਤੱਕ ਗੁਰੂ ਕੁਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੁਖ ਇਕੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਰੂਪ ਗੁਰੂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਚਾਰ ਸਾਹਿਬਜਾਦੇ, ਸਿਖ ਸੂਰੇ ਸੰਤ ਭਗਤ, ਖਾਲਸੇ ਸ਼ਹੀਦ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਕੁਖ ਪ੍ਰਵਾਰ, ਗੁਰੂ ਜ਼ਿਮੇ ਲੱਗੇ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵਜਾ ਅਗਾਂਹ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਦੀ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਪਦਾਇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਚਿੰਨ ਲਾ, ਸੰਸਾਰੋਂ ਵਿਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨੇ।

ਸੋ ਸੰਤ ਜਨੋਂ ਜੀ ਇਸ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਇਕ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇਕ ਤਿੰਨ ਚੇਲੇ ਸੰਤਾਨ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੱਚ ਉਤੇ ਇਥੇ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਵੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੀ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਵਿਚ ਚੱਲੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਇਹ ਤਿੰਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੁਲਾਂ ਵਿਚ, ਧੁਰੋਂ ਇਕ ਵਾਰ ਸੰਯੋਗ ਕੀਤੇ ਜਤੀ ਸਤੀ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰ ਜਨਮ ਪਰਵਾਰ ਕੁਲ, ਅੰਗਦ ਕੁਲ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਥੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਰ ਭਗਤ ਜਨਮ ਕੁਲ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਤੋਂ ਸਤਿਗੁਰ ਇਕਮਿਕ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਕੁਲ, ਆਦਿ ਤੋਂ ਜਤੀ ਸਤੀ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਪ੍ਰਵਾਰ ਕੁਲਾਂ ਸਥਾਪਤ ਚਲੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਤੀ ਸਤੀ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਕੁਲਾਂ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੰਜ ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰੂ, ਸੂਰੇ, ਸਮਤ ਭਗਤ, ਖਾਲਸੇ ਆਦਿ ਸੰਤਾਨ ਵਲੋਂ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕਰਤੇ ਦੀ ਬੁਧ ਦਾ, ਸਿਖ ਧਰਮ ਦੁਆਰਾ, ਧਰਤੀ ਤੇ ਉਤਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਆਦਿ ਤੋਂ ਕਰਤੇ ਕੀਤੀ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਕੁਲ

ਵਿਚ ਰਹਿਕੇ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇਕ ਵਲੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੂਜੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕੁਲ ਵਿਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜੀ ਦੇਕੇ, ਉਨਾਂ ਵਿਚ ਵੜਕੇ, ਆਪਣੀ ਕੁਖ ਜਾਂ ਬੂੰਦ ਦੂਜੀ ਵਿਚ ਚੋਰ ਉਚੱਕੇ ਹੋ ਮਿਲਾਵਟ ਕਰਕੇ।

ਸੋ ਜੇ ਹੁਣ ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਹੋਏ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਗਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰੂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਭਗਤ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕੁਲ ਵਿਚ ਵਾੜਨ ਦਾ ਅਤਿ ਨਾ ਬਿਆਨਿਆ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲਾ ਘਿਨਾਉਣਾਂ ਸਾਕਤ ਝੂਠ ਇਲਜਾਮ ਲਾਉਣ ਦਾ ਨਾ ਬਖਸ਼ਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੁਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਸੱਚ ਸਬੂਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਂ ਜੀ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਔਲਾਦ, ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਪਾਂਡੇ ਹਨ। ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਅਤਿ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣਾਂ ਝੂਠ, ਸਿਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਕਰਤੇ ਨੇ ਬੋਲਣ ਲਾਕੇ, ਹਾਂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ, ਆਪਣੀ ਪਹਿਚਾਣ, ਬਾਹਬਰ ਬਾਹਬਰ ਦੱਸਣ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਸਿਖਰ ਵੱਡਾ ਨਾਮ ਧਰਾਈ ਵਿਚਰ ਰਹੀ ਜਥੇਬੰਦੀ **ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਸਿੱਖ ਕੌਂਸਲ,** ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਪਰ ਸਿਖ ਕਹਾਉਂਦਿਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੀ, ਗੁਰੂ ਧ੍ਰੋਹੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਬੋਲ:

"ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਭਾਈਚਾਰਾ ਸਿੱਖ ਸਮਾਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।"

ਜਦ ਕਿ ਸੰਤ ਜਨੋਂ ਜੀ, ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਨੇ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਅੱਜ ਸੰਤ ਨਾਮ ਧਰਾ ਸਕਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪੱਕੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ, ਆਪਜੀ ਜੀ ਦੀ ਰਸਨਾਂ ਤੇ ਰਿਹਾ ਸੱਚ ਪੁਕਾਰ ਹੋਣਾਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਔਲਾਦ ਤੋਂ, ਬਿਪਰਨ ਨੇ ਚਾਣਕੀਆ ਚਾਲ ਨਾਲ ਖੋਹ ਕੇ, ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਨ ਵਾਲੇ ਪਾਂਡੇ, ਉਸ ਦੀ ਔਲਾਦ ਸਿਧ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਸ ਸੱਚ ਨੂੰ ਕਿ ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਹੋਏ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਹੀ ਸੱਚ ਪੁਕਾਰੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਕਿ ਸਭਨਾਂ ਭਗਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਇਕ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ੴ ਇਕਾਈ ਹੈ। ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਹੋਏ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਆਦਿ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਸਿਖ, ਸੂਰੇ ਸੰਤ, ਭਗਤ, ਖਾਲਸੇ ਹੋ ਤੁਰਿਆਂ ਲਈ, ਸੱਚ ਹਰਫ **ਭਗਤ** ਆਪਜੀ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਰਸਨਾਂ ਤੇ ਆਇਆ, ਆਪਜੀ ਹੀ ਅਸਾਂ ਵਲੋਂ ਮਾਣ ਨਾਲ ਕਹੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸੰਤ, ਸਾਧ ਹੋਣ ਦੀ ਪੱਕੀ ਨਿਸ਼ਾਂਨੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਦੇ ਹਮਰਾਹੀ **ਪੰਥ ਅਟੁਟ ਅੰਗ** ਦੀ ਅਗਵਾਈ, ਤੀਜੇ ਜੁਗੋਂ ਬਿਪਰਨ ਵਲੋਂ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪਣੇ ਅਣਖੀ ਗੈਰਤਮੰਦ, ਨੇਕ ਪਿਆਰੇ ਭਾਈਆਂ ਵਜੋਂ, ਗੁਰੂ ਕਿਰਪਾ ਸੰਜੋਗ, ਨਸੀਬ ਹੋਈ ਹੈ।

ਇਨਾਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਮਾਨ, ਜੋ ਜੂਨ ਚੋਰਾਸੀ ਤੋਂ ਸ਼ਹੀਦ ਆਦਿ ਭਗਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਨੂੰ ਸੰਤ ਨਾਮ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦ ਗੁਰੂ ਪਰਖ ਦਾ ਵੇਲਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਵਾਰੇ ਇਹ ਸੱਚ ਐਲਾਨਦੇ ਨੇ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਬਿਪਰਨ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਔਲਾਦ ਦਆਰਾ ਨੀਅਤ ਕਰਵਾਈ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਵਾਈ ਹੋਈ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਸਿਖ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਖ ਰਹਿਣਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਪਹਿਚਾਣ ਦੱਸਣ ਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਂ ਜੀ ਮੈਂ ਹਾਂ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਹੰਕਾਰੀ, ਝੂਠ ਬੋਲਨ ਵਾਲੀ, ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ, ਸੰਤ ਦੀ ਨਿੰਦਕ ਔਲਾਦ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਸੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਮ ਹਰਫਾਂ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਵੀ ਮੋੜਿਆਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪੋਹਦਾ। ਇਹ ਸਰਦਾਰ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਹੰਕਾਰ ਮਨ- ਮਾਨ, ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਕਤ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ, ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ ਪਾਂਡਾ ਹੈ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਸੱਚ ਸਿਧ ਹੋਣ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਮੂਹੋਂ ਅਗਧ ਪੜ ਹੋਇਆ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਖ ਧਰਮ ਮੁਤਾਬਕ ਕੋਈ ਸੰਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਮੁਤਾਬਕ ਹੁੰਦੇ ਨੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਿਸ ਨੂੰ 25 ਸਾਲ ਸੰਤ ਕਹਿੰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਹੀ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ ਨਿੰਦਕ ਹੋ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਬਿਪਰਨ ਦਾ ਹਿੰਦੂ ਸੰਤ ਵੀ ਐਲਾਨ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਕ ਅਸਾਂ ਲਾਲੋਕਿਆਂ ਚੋਂ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਦੇ ਬਿਨ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਕਾਇਰ, ਬੁਜ਼ਦਿਲ, ਬੇਗੈਰਤ, ਮਰੀ ਜਮੀਰ, ਸੰਤ ਦੋਖੀ, ਸੰਤ ਵੈਰਨ, ਸੰਤ ਨਿੰਦਕ ਬਿਪਰਣ ਔਲਾਦ ਵਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਉਤੇ ਮੁਖੀ ਕਰ ਬਿਠਾਉਣਾਂ, ਸੁਝਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਖੀ ਸਵਿਕਾਰ ਹੋ ਆ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਜੋ ਅੱਜ ਵੱਡਾ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਕੈਡਮੀ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਕੀਰਤਨ ਅਤੇ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨਾਲ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚਾਰ ਦਸਤਾਵੇਜਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਨੇ ਇਸ ਕਲਮ ਨੂੰ ਜੋੜ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਵੱਡੇ ਨਾਮ ਦੀ ਪਰਖ ਵੇਲੇ, ਇਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਮ ਹਰਫਾਂ ਵਿਚ ਪਿਆ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਸੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਜਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਜ ਪੰਥ ਵਿਚੋਂ ਛੇਕਣ ਦਾ ਨਾਟਕ ਰਚਿਆ, ਨੂੰ ਨਾ ਪੋਹਿਆ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਅੱਜ ਇਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੰਥ ਵਿਚੋਂ ਛੇਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ, ਇਸ ਮਨਮੁਖ ਸੰਤ ਨਿੰਦਕ ਹੰਕਾਰੀ, ਸਿਖ ਸਰੂਪ

ਵਿਚ ਬਿਪਰਣ ਔਲਾਦ ਦੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾ ਪੋਹਿਆ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਕੀਤੇ ਪਰਖ, ਦੁਨਿਆਵੀ ਬਿਪਰਨ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ 2008 ਅਖੀਰ ਤੋਂ ਜੂਨ 2009 ਤੱਕ ਵੇਲੇ, ਇਹ ਅੱਤਿ ਅਫਸੋਸ ਸੱਚ ਕਲਜੁਗ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਅਟੱਲ ਸਬੂਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਥੇ ਤੱਕ ਅੱਜ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਵਿਚਰ ਰਹੇ ਸਮੂਹ ਅਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਸਿਖ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਬਿਪਰਣ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਝੂਠ ਬੋਲਦੀ ਸੰਤਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਆਦਿ ਬਿਪਰਣ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਇਕ ਵੀ ਗੁਰੂ ਦਾ ਅਸਲ ਸਿਖ ਜਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦਾ ਵਾਰਸ, ਬਿਪਰਨ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਬਹੁਭਾਤੀ ਔਲਾਦ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ ਆਪਣੀ ਚਾਣਕੀਆ ਚਾਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਔਲਾਦ ਲਈ ਕੀਤੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ, ਇਹ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਬੱਚੇ ਔਲਾਦ ਸਫਲ ਪੂਰਬ ਨੇਪਰੇ ਚਾੜ੍ਹ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਆਦਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਦੋਖੀ, ਸਤਿਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਹੋਏ, ਸਿਖ ਸੂਰੇ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਦੋਖੀ ਬਿਪਰਨ ਵਲੋ ਆਪਣੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਔਲਾਦ ਵਿਚ ਬਿਠਾਕੇ, ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਕਿਰਦਾਰ ਤੋਂ ਅਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਈ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦ ਲਾਗੂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਹੋਰ ਨੂੰ ਛੱਡੋ, ਸਿਖ ਲਈ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾਂ ਕੋਈ ਕੁਰਿਹਤ ਨਹੀ ਹੈ। ਬਿਪਰਨ ਵਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਦਿ ਤੋਂ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦਾ ਕਰਤੇ ਕੀਤਾ ਧੁਰੋਂ ਰੋਲ, ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਾਲੀ ਔਲਾਦ ਲਈ ਨਿਭਾਣਾਂ, ਇਨਾਂ ਦੀ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ 60 ਕੁ ਵਰਿਆਂ ਵਿਚ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਹੋਕੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾਂ ਹਲਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਜਨਮੋਂ ਜਰਾਇਮ ਪੇਸ਼ਾ ਔਲਾਦ ਹੋਈ, ਬਿਪਰਨ, ਬਿਪਰਨ ਤਖਤ ਵਲੋਂ ਸਿਖ ਧਰਮ, ਇਸ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਉਤੇ ਜਿਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਰਤੇ ਜਮ ਮੁਗਲ ਕੀਤੀ ਦੂਜੇ ਜਮ ਮੁਗਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਲਕਾ ਸੰਤ ਵੈਰਣ ਪੰਥ ਵਿਚੋਂ, ਨਕਲੀ, ਜਾਹਲੀ ਸੀ ਦੀ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਕੇ, ਇਸ ਸਾਕਤ ਝੂਠ ਅਗਧ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉਤੇ, ਖਾਰਜ ਕਰਵਾਕੇ, ਇਹ ਸੱਭੇ ਸੰਤ ਵੈਰਣ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ, ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਔਲਾਨ, ਸੱਭ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਸਿਖ, ਸੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਬੂਤ ਰਹੇ ਨੇ।

ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਦੀ ਬਿਨਾਂ ਜਿਸਮ ਹੋਈ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ ਆਦਿ ਸੰਤ ਵੈਰਣ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਚਾਣਕੀਆ ਚਾਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚ ਬਹਿ ਕੇ ਕੀਤੀ, ਗੁਰੂ ਥਾਂ ਆਪਣੇ ਸਿਖ, ਅਪਣੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਔਲਾਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਲਾਗੂ ਕਰਵਾਈ ਸਿਖ ਲਈ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਨੇ, ਇਸ ਦਾ ਇਕ ਦਿਨ ਕੱਢਣਾਂ ਸਿੱਟਾ, ਦਿਨ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਜਾਣ ਚੁਕੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਦਾ ਐਲਾਨ ਇਸ ਵਲੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਤਖਤ ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕੁਝ ਵਰ੍ਹੇ ਮਗਰੋਂ ਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਿਖ ਜਮਾਂਧਰੂ ਜੰਮੇ ਹੀ ਜੁਰਾਇਮ ਪੇਸ਼ਾ ਲੋਕ, ਕੌਮ ਨੇ। ਇਹ ਆਪਣੀ ਕਹੀ ਦਾ ਸੱਚ ਸਬੂਤ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ ਰਾਜ ਤਖਤ ਵਲੋਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰ ਇਨਸਾਨ ਅੱਗੇ 2010 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੇਖੋ ਉਨਾਂ ਦੀ ਭਵਿਖਬਾਣੀ ਕਿ ਸਿਖ ਸੱਚ ਮੁਚ ਹੀ ਜਮਾਂਧਰੂ ਜਰਾਇਮ ਪੇਸ਼ਾ ਕੌਮ ਹੈ। ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਸਰਬ ਉਤਮ ਸਥਾਪਤ ਧਾਰਮਕਿ-ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਗਵਾਈ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਖਤਰਾ ਜਾਣੇ ਵਰੋਧੀ ਦੇ ਕਹੇ ਅਸਲ ਸੱਚ ਨੂੰ ਨਕਲੀ ਜਾਹਲੀ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਧੋਖੇ ਝੂਠ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੂੜ ਕਚਿਹਿਰੀ ਸੱਦਕੇ, ਕੂੜ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ (ਆਪਣੇ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ) ਵਿਚੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਅੱਗੇ ਇਹ ਸੱਚ ਸਬੂਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ: ਸਿਖ = ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਬਿਨਾਂ ਜਿਸਮ ਮੇਲ ਕੀਤੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ ਦੀ ਦੀ ਅੱਗੇ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਜਮਾਂਧਰੂ ਜਰਾਇਮ ਪੇਸ਼ਾ ਔਲਾਦ। ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਇਸ ਚਾਣਕੀਆ ਚਾਲ ਨੇ ਸਦੀਆਂ ਮਗਰੋਂ ਵਿਖਾਏ ਸੱਚੇ ਰੰਗ ਦੀ ਨਾ ਰੁਕਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਬਿਪਰਨ ਤਿਵਾੜੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਲਿਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਪਣੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਔਲਾਦ ਤੋਂ ਹੋਰ ਰੱਖੀਆਂ ਆਸਾਂ ਉਮੀਦਾਂ ਸੁਣਾਕੇ ਗਈ ਸੀ। ਇਥੇ ਹੀ ਬਸ ਨਹੀਂ। ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਖੁਦ ਸੰਤ ਨਿਦਕ, ਸ਼ਹੀਦ ਨਿੰਦਕ, ਪੰਥ ਘਰੋਂ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ, ਭਗਤਾਂ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਕਈ ਹਜਾਰ ਮਿਲੀਅਨ ਵਰਿਆਂ ਦੀ ਅਤਿ ਕਰੜੀ ਘਾਲਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘਰੋਂ ਕੱਢੀ ਵੈਰਨ ਨੂੰ, ਅਪਣੇ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਮਗਰ ਲੱਗਿਆਂ ਲਈ ਪਿਆਰੀ ਕਰ, ਗੁਰੂ ਲਈ, ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਲਈ ਕਾਇਰ, ਪਰ ਖੁਦ ਲਈ ਬਹਾਦਰ, ਆਪਣੇ ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਹੁੰ ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਅਗਧ ਪੜਨ ਤੁਰਿਆ ਸ਼ੈਤਾਨ ਭਾਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ, ਆਪਣੇ ਮਗਰ ਆਪਣੇ ਬਾਰਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਹਿਦਨਾਮੇ ਜਾਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ, ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਦਾ ਦੂਜਾ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਹਿੱਸਾ, ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਹੀ ਨਾਮ ਲਿਖਣਾਂ ਵੀ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਜੋ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਕਰਤੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਸਰਜੀ ਨਾਮ ਦਾ ਅਸਲ ਗਿਆਨ ਬਖਸ਼, ਇਸ ਸਰਜੀ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਨਸਾਨ ਕਿਰਦਾਰ ਸਿਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰ,ਕਾਰ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਸਰੂਪ ਕਰਤਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਸਰਜੀ **ਸ੍ਰੀ** ਲਾਉਣਾਂ ਹੀ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਦੇ ਇਸ ਸਹੀ ਸਿਖ ਕਹਾਉਂਦੇ ਲਾਣੇਂ ਵਲੋਂ ਸਾਡੇ

ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਅਪੂਰਨ ਅਧੂਰੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਉਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੁਆਤ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਭਾਈ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਵੱਖਰੇ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਦੀ ਨੀਹ ਧਰ ਲਈ ਹੈ।

ਜਿਨਾਂ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਜਾਂ ਨਾ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਬਿਪਰਨ ਧਰਮ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਦੀ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ, ਝੂਠ ਦੇ ਮੁਰਦਾਰ ਖਾਣ ਨੂੰ ਕੁਰਿਹਤ, ਬਵਰਜਿਤ, ਮਨਾਂ, ਮਾੜਾ, ਪਾਪ ਹੀ ਨਾਂ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਔਲਾਦ ਨੇ ਅਗਧ ਪੜਦਿਆਂ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਪਰਗਟ ਹੋ ਅਪਣੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਕਰਨੀ ਹੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਸੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਆਂ ਫੈਸਲਾ ਹੈ।

ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਦੇ ਸਥਾਪਤ ਮੁੱਖੀ ਜਮ ਮੁਗਲ ਟੋਲੇ ਵਲੋਂ ਅਗਧ ਪੜਦੇ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਿਸ ਦੂਜੇ ਜਮ ਮੁਗਲ ਭਾਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਲਈ ਖਤਰਾ ਜਾਣਦਿਆਂ, ਆਪਣੇ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਵਚੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਖਾਰਜ, ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਅਗਧ ਪੜ ਰਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਭਾਈ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ, ਵੱਖਰੇ ਨਾਮ, ਵੱਖਰੇ ਅਹਿਦ ਵਾਲਾ, ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਉਤੇ ਧਾਵਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੀ ਸੰਤ ਵੈਰਣ ਤਖਤ ਦੀ ਮਿਹਰ ਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ, ਆਪਣਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਸੰਗਤ, ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਸਥਾਪਤ ਕਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੁਝ ਹਫਤੀਂ ਲੱਖਾਂ ਲਿਖ, ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ, ਅਗਧ ਪੜ ਰਿਹਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਗਧ ਪੜ ਰਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਬਣਦਾ ਅੱਜ ਉਹ ਹੀ ਸਵਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਵਾਲ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਇਸ ਕਲਮ ਲਈ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਦਾ ਗਰੁਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਦਾ ਜਬਾਬ, ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਅੱਜ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਅਗਧ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅੱਗੇ ਲਿਖਤੀ ਵਿਸਥਾਰ ਸਹਿਤ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੱਚ ਉਤੇ ਸਮੇਤ ਇਸ ਸੱਭ ਵਲੋਂ ਮਾਰੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ, ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਕੂੜ ਦੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਆਈਆਂ ਕਿ ਜੋ ਇਕ ਵਾਰ ਦਰਵੇਸ਼ ਸੂਰਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਉਹ ਭਾਵੇ ਮਗਰੋਂ ਲੱਖ ਝੂਠ ਬੋਲੇ, ਲੱਖ ਠਗੀਆਂ ਕਰੇ, ਪਰਾਏ ਦਾ ਹੱਕ ਮਾਰੇ, ਲੱਖ ਅਨਿਆਈ ਕਤਲ ਕਰੇ, ਕਰਾਵੇ, ਲੱਖ ਪੂਰਨ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦਾ ਹੀ ਸਿਖ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਅਖਵਾਉਣ ਦਾ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਮੁਖੀਆਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੱਚ ਨੂੰ ਮਾਰੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਵਾਰ ਇਸ ਉਤੇ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਸ ਅਗਧ ਪੜ ਰਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਕਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਅਗਧ ਪੜ ਰਿਹਾ ਹੈ:

ਕੀ ਤਖਤਾਂ ਦੇ ਉਹ ਜਥੇਦਾਰ ਤਨਖਾਹੀਏ ਨਹੀਂ? ਕੀ ਤਨਖਾਹੀਏ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ?

ਜਦ ਕਿ ਇਸੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਦੇ ਤੱਤ ਸਾਰ ਸੱਚ ਜਬਾਬ ਨੂੰ ਅੱਖਰੀਂ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਅੱਜ ਅਗਧ ਪੜ ਰਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅੱਗੇ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਖਵਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਤ ਸਾਰ:

"ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ, ਭਾਵ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਦਰਜ ਸਮੂਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਿਆਗਣ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੱਭ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਮੰਨਣਾਂ ਹੀ ਸਿਖ ਦੀ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ, ਪਹਿਚਾਣ ਅਤੇ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਹੈ। "

"ਜਿਵੇਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਦਰਜ ਸਮੂਹ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦੋ, ਇਕ ਕੇਸਾਧਾਰੀ ਦਸਤਾਰਧਰਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾਤ ਦਾ ਭਾਗੀ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਇਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਦੋ ਹੁੰਦਿਆਂ, ਬਾਕੀ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚੋਂ, ਜਾਣੇ ਇਕ ਨੂੰ ਵੀ ਠੁਕਰਾਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ, ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿਖ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। "

ਬਿਪਰਨ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਅੱਜ ਅਗਧ ਪੜ ਰਹੇ ਰਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਅੱਗੇ ਰੱਖੇ ਦਸਤਾਵੇਜਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਹੀ ਸੱਚ ਦਲੀਲ ਰੱਖੀ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਖੁਦ ਅਸਿਖ ਹਨ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਅਸਿਖ ਨੂੰ, ਸਿਖ ਧਰਮ ਜਾਂ ਪੰਥ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।

ਇਸ ਅੱਜ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਅਗਧ ਪੜ ਰਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅੱਗੇ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਦੀ ਸਿਖ ਦੀ ਇਸ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਿਖ ਦੀ ਇਹ ਪਹਿਚਾਣ ਵੀ ਰੱਖੀ:

"ਗੁਰੂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਸਮੂਹ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਚਲਣਾਂ ਜਿਨਾਂ ਲਈ ਅੱਜ ਸਿਖ ਦੀ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਮਰਯਾਦਾ ਹੈ ਉਨਾਂ ਦਾ ਅੱਜ ਮੁੱਖ ਕਰਮ ਨਿਸ਼ਾਨ (ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ) ਆਪਣੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰਬ ਉਤਮ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਦੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾਦੇ ਬਿਪਰਨ ਦਿੱਲੀ ਤਖਤ ਤੋਂ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਆਜਾਦ ਕਰਵਾਕੇ ਅਮਲੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ, ਆਪਣੇ ਇਕੋ ਇਕ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਹੀ ਅਧੀਨ ਕਰ ਲੈਣ ਲਈ ਅਡੋਲ ਨਿੱਤਰੇ ਹੋਣਾਂ ਹੈ।"

ਇਹ ਰਾਗੀ, ਕਥਾਵਾਚਕ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਕੈਡਮੀ ਦਾ ਮੁਖੀ, ਖਾਲਸਾ ਸਦਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਪਰ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਦਰ ਚੜ ਆਈਆਂ ਬਿਪਰਨ ਤਖਤ ਦੀਆਂ ਫੋਜਾਂ ਨਾਲ ਲੋਹਾ ਖੜਕਾਉਂਦੇ ਹੋਰ ਸਿਖ ਸੂਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਸਲ ਖਾਲਸੇ ਅਤੇ ਇਸ ਖਾਲਸੇ ਦੁਆਰਾ ਪੰਥ ਦੇ ਆਜਾਦ ਘਰ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖ, ਸੰਤ ਨਿੰਦਕ, ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇਹ ਸੱਚ ਸਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਣਸ ਦੀ ਜਾਤ ਨੂੰ ਇਕ ਨਾ ਮੰਨਣਾਂ ਸਿਖਾਉਂਦੀ, ਝੂਠ ਦਾ ਮੁਰਦਾਰ ਖਾਣ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਾਰੇ ਹੱਕ ਦੇ ਮੁਰਦਾਰ ਨੂੰ, ਠਗੀ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਅਨਿਆ ਨੂੰ ਹਰਾਮ, ਬੇਵਰਜਿਤ, ਕੁਰਿਹਤ ਹੀ ਸਿਖ ਲਈ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਦੀ ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਹੰਕਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਔਲਾਦ ਹੈ। ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਮੁਤਾਬਕ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿਖ ਹੋਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਥਾਂ ਹੁਣ ਦਸ਼ਮੇਸ ਪਿਤਾ ਉਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਮੰਗਣ ਉਤੇ ਸਿਰ ਦੇਣ ਆਏ ਖਾਲਸੇ ਉਤੇ ਅਤੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਉਤੇ ਹੀ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਅਨਹੋਣਾਂ ਸਿਖਰ ਵਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਬੱਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸਾਧ +ਪਗ ਵਾਲੇ ਬੋਧੀ ਬਰਾਬਰ, ਖੜਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਇਮਾਨਤ, ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰ ਲਾਲ ਚੁਰਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਦੇ ਮੁਖ ਭਾਈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ, ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਉਤੇ ਕਾਬਜ ਬਿਪਰਨ ਪੁਜਾਰੀ ਜੁਰਾਇਮ ਪੇਸ਼ਾ ਜਮਾਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਰਹੇ ਅਗਧ ਪੜਦੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਭਾਈ ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਹੁੰ ਹੈ। ਇਕੋ ਨਾਨਕ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਗੁਰੂ ਦੀ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਧੁਰੋਂ ਕੰਠ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਲਈ ਕੀਤੀ ਕੰਠ ਤਿੰਨ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਉਤੇ, ਗੁਰੂ ਦੀਆਂ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ੰਕਾ, ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੇ ਸਿਰਫ ਤੇ ਸਿਰਫ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਵਿਚੋਂ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਸਹਾਈ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਵੇ ਹੀ ਕੋਈ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ ਹੀ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਕੰਠ ਕਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤਿੰਨ ਬਾਣੀਆਂ ਉਤੇ ਸ਼ੰਕਾ ਕਰਦਾ, ਇਸ ਉਤੇ ਨਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਸਣਾਉਣ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲਾ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਖ ਧਰਮ ਅਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਨਸਾਨ ਕਿਰਦਾਰ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਨਾਂ ਦੀ ਕਰਨੀ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਦਿਨ ਆਉਣ ਉਤੇ ਇਥੇ ਰਿਹਾ ਬਾਕੀ ਹਿਸਾਬ ਹੋ ਜਾਣਾਂ ਹੈ। 13.3.2010 ਦੀ ਪ੍ਰੈਸ ਰਲੀਜ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਹਰਫ:

" ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਪੰਥ ਪ੍ਰਵਾਨਤ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਦੀ ਮਾਣਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿੱਤਨੇਮ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਸਬੰਧੀ ਮੇਰਾ ਸਟੈਂਡ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਸੀ, ਅੱਜ ਭੀ ਮੈਂ ਉਥੇ ਹੀ ਖੜਾ ਹਾਂ। ਨਿਤਨੇਮ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਥ ਪ੍ਰਵਾਨਤ ਬਾਣੀਆਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਿਖ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅੱਗੇ ਸਿਰ ਝੁਕਾਉਂਦਿਆਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਇਸ ਦੀ ਅਲੋਚਨਾ ਨਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। "

ਆਹ ਹੈ ਸਿਖ ਕਹਾਉਂਦੇ, ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਅਗਧ ਪੜ ਰਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੂਰਤ ਦਾ ਅਸਲ ਫਿਤ੍ਰਤ ਕਿਰਦਾਰ ਸੁਭਾਅ ਕਿ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਤਨੇਮ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਥ ਪ੍ਰਵਾਨਤ ਬਾਣੀਆਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪੰਥ ਪ੍ਰਵਾਨਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ੱਕ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਉਤੇ ਨਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਵਿਛੜੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਭਾਈ ਜੁਗਿੰਦਰ ਸੌਂਹ ਨਾਲ ਤੇਹ ਜੂੰ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਵਿਛੜਿਆ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਕਾਲੇ ਕਾਵਾਂ ਦਾ ਅਗਧ ਸ਼ੈਤਾਨ ਰਾਗ ਅਲਾਪਣਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਹੋ ਰਿਹਾ।

ਵੇਖੋ! ਜੋ ਕਲ ਤੱਕ ਖੁਦ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਇਸ ਦੇ ਕਹੇ ਇਸ ਆਪਣੇ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਦੇ ਤਨਖਾਈਏ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪੁਜਾਰੀ ਟੋਲੇ ਦਾ ਮੋਹਰੀ ਸੀ, ਦੇ ਨਵੇਂ ਬਾਰਕ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਦੇ, 19 ਫਰਵਰੀ 2010 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਰਲੇਖ **'ਗਿਆਨੀ ਅਖਵਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗਿਆਨ'** ਹੈ, ਵਿਚ ਪੜਿਆ ਅਗਧ: **"ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਕੋ ਹੀ ਨਾਦਰਸ਼ਾਹੀ ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਦਲਿਤ ਨਾਮ ਹੇਠ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ ਸਿੱਖੀ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ।"**

ਅਜਿਹਾ ਕੁਫਰ ਤੋਲਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਮ ਹਿਆ ਅਤੇ ਰੱਬ ਦਾ ਭੈਅ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਿਰਫ ਤੇ ਸਿਰਫ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਝੂਠ ਬੋਲਨ ਵਾਲੀ ਔਲਾਦ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੱਲ ਤੱਕ ਇਹ ਇਕੋ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਔਲਾਦ ਸੰਯੁਕਤ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ, ਇਸ ਵਿਚ ਖੁਦ ਨਾਦਰਸ਼ਾਹਾਂ ਵਿਚ ਨਾਦਰਸ਼ਾਹ, ਖੁਦ ਨਾਦਰਸ਼ਾਹੀ ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਦਲਿਤ ਨਾਮ ਹੇਠ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ ਸਿਖੀ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਵਾਲਾ ਬਰਾਬਰ ਭਾਈਵਾਲ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਨਾਦਰਸ਼ਾਹੀ ਜਮ ਮੁਗਲ, ਇਸ ਨਾਦਰਸ਼ਾਹੀ ਜਮ ਮੁਗਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੇ ਨੇ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਅਗਧ ਪੜ ਰਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਦਰਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਰਹੇ ਨਾਦਰਸ਼ਾਹ ਭਾਈ ਇਕੱਲੇ, ਨਾਦਰਸ਼ਾਹੀ ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਦਲਿਤ ਨਾਮ ਹੇਠ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ ਸਿਖੀ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਵਾਲੇ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੇ ਨੇ ਅਤੇ ਇਸ

ਕੁਕਰਮ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਕਾਲੇ ਚੇਹਰਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲਤਾਂ ਦੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਕਮੀਨਗੀ ਨਾਲ ਛੁਪਾਉਂਦੇ, ਆਪ ਚਿਟੇ ਬੰਗਲੇ ਭਗਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਗਧ ਪੜ ਰਹੇ ਨੇ। ਐ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਔਲਾਦ, ਜਿਸ ਤੁਹਾਡੀ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਨੇ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਪਾਂਡੇ ਬਣਾਇਆ, ਉਸ ਨੇ ਤੁਸਾਂ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਪਾਂਡਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਝੂਠਾ ਸਿਖਰ ਹੰਕਾਰੀ ਵੀ ਕੀਤਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਅਸਿਖ ਸੂਰਤ ਨਾਲ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਪਾਪੀ ਐਲਾਨਕੇ ਸਿਖਰ ਦੀ ਨਫਰਤ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਨਾਂ ਲਈ ਅਸਿਖ ਸਰੂਪ ਨਾਲ ਮੇਲ ਤਾਂ ਬਿਪਰਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਾਂਡੇ ਵਾਂਗ ਭਿੱਟ ਹੋ ਜਾਣਾਂ ਹੈ, ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤੋਂ ਭਿਟ ਹੋਕੇ ਮੁੜ ਪਤਿਤ ਪਾਪੀ ਹੋ ਜਾਣਾਂ ਹੈ। ਮੁਖ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੁਖੀ, ਨਾਨਕ ਦਰ, ਨਾਨਕ ਘਰ ਦੀ ਸਿਖਰ ਵੈਰਨ ਭਾਜਪਾ ਦੀ, ਆਰ ਐਸ ਐਸ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿਚ ਇਸ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਔਲਾਦ ਹੋਏ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਨਿਘ ਮਾਣ ਰਹੇ ਨੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੱਖਰਾ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ, ਨਾਨਕ ਦਰ, ਨਾਨਕ ਘਰ ਦੀ ਸਿਖਰ ਵੈਰਨ ਬਿਪਰਨ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਔਲਾਦ ਹੋਏ, ਉਸ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿਚ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਨਿਘ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸਾਂ ਕੱਲ ਤੱਕ ਇਕੋ ਸੰਯਕਤ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਔਲਾਦ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਵਿਚੋਂ ਨਾ ਇਸ ਰਾਗੀ, ਨਾ ਇਸ ਦੇ ਮਗਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪੰਥ ਦੋਖੀ ਦਿੱਲੀ ਵਸਦੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਔਲਾਦ ਵਿਚੋਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਦਲਿਤਾਂ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਂ ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨਾਲੋਂ ਟੁਟਣੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ। ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦਲਿਤਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਜਾ ਜਰੂਰ ਖੜਦੇ ਰਹੇ ਹੋਂਵੋਗੇ, ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਬਿਪਰਨ ਪਿਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵੋਟਾਂ ਮੰਗਣ। ਅਗਰ ਤੁਸਾਂ ਜਾਤ ਅਭਿਮਾਨੀਆਂ ਵਿਚੋਂ, ਜਾਂ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖੀ ਰਾਗੀ, ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜਥੇਦਾਰ, ਆਪਣੇ ਸੰਯੁਕਤ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਸਮੇਂ, ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਜਾਤ ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਾਈਆਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਦਲਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪੰਥ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਉਨਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾ, ਉਨਾਂ ਦੀ ਪੰਥ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਹੋਵੇ, ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਦਲਤਾਂ ਨਾਲ ਗੁਰੂਆਂ ਪਾਈ ਸਾਂਝ ਨੂੰ ਦਰਸਾ, ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਭਾਈ ਐਲਾਨਿਆਂ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਮੁਖੀ ਰਾਗੀ ਬਿਨਾਂ ਸੱਦੇ, ਦਲਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪੰਥ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ, ਉਨਾਂ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ 2 ਹਫਤੇ ਵਿਚ ਇਸ ਸੱਚੀ ਸੰਗਤ ਸੱਥ ਵਿਚ ਸਬੂਤ ਰੱਖੋ। ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ, ਇਸ ਕਥ ਹੋ ਰਹੀ ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ, ਇਥੇ ਸੋਧ ਕਰ ਲਵੇਗਾ।

ਜੋ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਹੰਕਾਰੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਸੱਚ ਸ਼ਬਦ ਲੱਖ ਸੁਣਾਈ ਜਾਵੇ, ਖੁਦ ਅਮਲਾਂ ਤੋਂ ਕੋਰਾ, ਕਮੀਨਾਂ, ਬੇਸ਼ਰਮ, ਬੇਹਿਆ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਕਾਇਰ ਬੁਜ਼ਦਿਲ ਵੀ ਹੋ ਗਿਆ।

ਸੰਯੁਕਤ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ, ਇਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਆਪਣੇ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਅਗਧ ਨਾਮ ਉਤੇ ਚਾਲੂ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਉਤੇ ਅਕੈਡਮੀ ਦਾ ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਧਰਾਏ ਵੱਡੇ ਨਾਮ ਦੇ ਨਾਲਾਇਕ, ਮਨਭਾਣੇ ਸਾਦ ਦੁਆਰਾ ਕਰਤੇ ਦੀ ਨਜਰ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਕੀੜਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕਮੀਨਾਂ ਬੁਜ਼ਦਿਲ, ਕਾਇਰ ਹੈ।

ਸ਼ਕਲੋਂ ਅਸਿਖ ਇਸ ਦਰ ਦਾ ਘਰ ਦਾ ਇਨਸਾਨ ਤੱਕ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਅਰੰਭ ਇਸ ਦਿਸ ਅਦਿਸ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਹਰ ਜੀਵ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸਰਬ ਬਿਆਪਕ ਸਰਬ ਉਤਮ, ਸ਼ਕਤੀ-ਜੀਵਨ ਆਦਿ ਇਕ ਸੋਮੇ-ਸਾਹ ਅੱਲਾ, ਗੌਡ, ਹਰਿ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਦਰਜ ਹੈ। ਗੁਰਸਿਖ ਦਾ ਆਦਿ ਅੱਲਾ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਸੂਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੂਰੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਮਾਰਗ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਸੂਰਾ ਹੈ:

ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਰਾ ਜੀਉ ॥ (ਪੰਨਾ 99)

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਸੂਰਾ ॥ (ਪੰਨਾ 1046)

ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਭੇਜੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵੱਡੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਕੈਡਮੀ ਮੁਖੀ ਅੱਗੇ ਰੱਖੀ ਸਿਖ ਦੀ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿਚ ਇਹ ਜਿਕਰ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਬਰੀ ਸਿਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਸਗੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਸੱਚ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਖੀਰ ਉਤੇ ਨਗਾਰੇ ਦੀ ਚੋਟ ਨਾਲ ਜਾਣੂੰ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਐ ਇਨਸਾਨ, ਆਪਣੇ ਮਨ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਆਵੀਂ, ਪ੍ਰਣ ਕਰੀਂ ਅਤੇ ਦਰਵੇਸ਼ ਪੂਰਨ ਸਰੂਪ, ਪੂਰਨ ਦਰਵੇਸ਼ ਕ੍ਰਿਦਾਰ ਦੁਅਰਾ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿਖ ਦਾ ਸਿਖ ਹੋ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚਰੀਂ, ਇਹ ਦਰ, ਇਹ ਘਰ ਕਾਇਰ ਬੁਜ਼ਦਿਲ ਡਰਪੋਕ ਇਨਸਾਨਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ:

ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗੋ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਸੂਰਾ ॥

ਆਤਮ ਜਿਣੈ ਸਗਲ ਵਸਿ ਤਾ ਕੈ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥(ਪੰਨਾ 679-80)

ਤਉ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਜਉ ਹੋਈਐ ਰੇਨਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਲੈਨਾ ॥ (ਪੰਨਾ 739)

ਜੋ ਸੂਰਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੋਇ ਮਰਣਾ ॥ ਜੋ ਭਾਗੈ ਤਿਸੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਣਾ ॥ (ਪੰਨਾ 1019)

ਪਹਿਲਾ ਮਰਣੁ ਕਬੂਲਿ ਜੀਵਣ ਕੀ ਛਡਿ ਆਸ ॥ ਹੋਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਤਉ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਪਾਸਿ ॥ (ਪੰਨਾ 1102)
ਸੂਰਾ ਸੋ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ਜੁ ਲਰੈ ਦੀਨ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਟਿ ਮਰੈ ਕਬਹੂ ਨ ਛਾਡੈ ਖੇਤੁ ॥ (ਪੰਨਾ 1105)
ਜਉ ਤਉ ਪ੍ਰੇਮ ਖੇਲਣ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਸਿਰੁ ਧਰਿ ਤਲੀ ਗਲੀ ਮੇਰੀ ਆਉ ॥
ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਪੈਰੁ ਧਰੀਜੈ ॥ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਕਾਣਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥ (ਪੰਨਾ 1412)

7 ਜਨਵਰੀ 2010 ਲਈ ਇਸ ਵੱਡੇ ਨਾਮ, ਗੁਰੂ ਦੀ ਅਕੈਡਮੀ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਸੁਝਾ ਖਤ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਕੀ ਅਰਥ ਹਨ: **ਜਮ ਪੰਥੁ, ਜਮ ਮਾਰਗ ਪੰਥੁ** ਹਨ। ਇਨਾਂ ਅਰਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੱਲ ਤੱਕ ਖੁਦ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਆਗੂ ਸਿਰਫ ਤੇ ਸਿਰਫ ਪਿਛਲੇ ਅਗਿਅਨਤਾ ਵਿਚ ਹੋਏ ਦਾ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਅਤੇ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਦੇ ਹੁਕਮੀਂ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਆਜਾਦੀ ਦੇ ਮਹੱਲ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਗੁਰਸਿਖ ਲਈ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਕਰਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਆਵਾਜ ਅਮਲ ਬਣਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਬਿਧ ਸੂਰੇ ਸੰਤ ਸ਼ਹੀਦ ਦੀ ਹੋਰ ਨਿੰਦਾ ਤੋਂ ਬਚਕੇ ਹੀ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ - **ਜਮ ਪੰਥੁ, ਜਮ ਮਾਰਗ ਪੰਥੁ**, ਭਾਵ ਹੋ ਚੱਕਿਆ ਅੰਦਰ, ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਣ ਬਾਂਦਰ ਪੰਡਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਔਲਾਦ ਹੋ ਜਾਣ ਦਾ ਮੈਲ ਧੋ ਹੋ ਸਕਣਾਂ ਹੈ, ਸੱਚ ਸੁਝਆ ਗੁਰੂ ਆਸਰੇ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਵਲੋਂ ਅੱਖਰੀਂ ਅੱਗੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਬਿਨ ਇਸ ਵੱਡੇ ਨਾਮ, ਕਰਤੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਕੀੜੇ ਲਈ, ਕਰਤੇ ਦੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਕੀਤੇ, ਜੋ ਬੀਜਣਾਂ ਸੋ ਹੀ ਖਾਣ ਨੂੰ ਨਸੀਬ ਹੋਣਾਂ, ਅਨੁਸਾਰ ਆਹ ਹੀ ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹੈ: ਹੰਕਾਰੀ ਮਨ ਮਨੂਰ ਲਈ ਨਰਕ ਦੀ ਅੱਗ, ਕਰਤੇ ਚਾਹਿਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਦ ਤੱਕ ਗਰਭ ਗਲਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਨਰਕ, ਫਿਰ ਕਰਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਚਾਹਿਆ ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਸੁਖ ਗਰਭ ਜੂਨ ਸਫਰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਕਰਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਣੇ, ਕਿੰਨੇ ਕੁ ਸੌ, ਕਿੰਨੇ ਕੁ ਹਜਾਰ ਮਿਲੀਅਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕਿਸੇ ਅਗਿਆਤ ਸਮੇਂ ਮਗਰੋਂ ਮੁੜ ਇਨਸਾਨ ਹੋ ਸਕਣਾਂ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

7 ਜਨਵਰੀ 2010 ਲਈ ਇਸ ਵੱਡੇ ਨਾਮ, ਗੁਰੂ ਦੀ ਅਕੈਡਮੀ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਸੁਝਾ ਖਤ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਹੂਬਹੂ:

"-- ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਤਲਬ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹੀਆ ਐਲਾਣਣ ਵਾਲੇ ਇਕੋ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ, ਜਮ ਮਾਰਗ ਤੁਰਨ ਤੇ ਤੋਰਨ ਵਾਲੇ ਇਕ ਹੀ ਬਿਪਰਨ ਪੰਥ ਪਰਵਾਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੈ ਜੋ ਇਨਾਂ ਦੇ ਹੀ ਵਡੇਰਿਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ, ਪੰਥ ਉਤੇ ਇਸ ਆਪਣੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਔਲਾਦ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸਦੀਵੀਂ ਜਿੱਤ ਲਈ ਪੰਥ ਵਿਚ ਜਾਹਲੀ ਸਿਖਾਂ ਵਜੋਂ ਵਾੜੀ ਹੋਈ ਹੈ:
ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਗੈ ਪੰਥੁ ਕਰਾਰਾ ॥
ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੇਵਿਆ ਸਿਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰਾ ॥(ਪੰਨਾਂ 77)
ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਜਮ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ਕਾਲੂਖਤ ਮੋਹ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ (ਪੰਨਾਂ 443)
ਜਮ ਮਾਰਗ ਪੰਥੁ ਨ ਸੁਝਈ ਉਝੜੁ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੋਵਾ ॥ ਨਾ ਜਲੁ ਲੇਫ ਤੁਲਾਈਆ ਨਾ ਭੋਜਨ ਪਰਕਾਰੋਵਾ ॥ (ਪੰਨਾਂ 581)
ਆਇ ਵਿਗੂਤਾ ਜਗੁ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥ ਆਈ ਨ ਮੇਟਣ ਕੋ ਸਮਰਥੁ ॥ (ਪੰਨਾਂ 931)
ਬਹੁ ਸਾਦ ਲੁਭਾਣੇ ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੇ ਵਿਛੁੜਿਆ ਨਹੀ ਮੇਲਾ ॥
ਕਿਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜਮ ਡਰਿ ਮਰੀਐ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ (ਪੰਨਾਂ 1112) "

ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਜਿਨਾਂ ਲਈ ਕਰਤੇ ਸੰਯੋਗੀਂ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ **ਜੋ ਸੂਰਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੋਇ ਮਰਣਾ ॥ ਜੋ ਭਾਗੈ ਤਿਸੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਣਾ ॥**, ਨਾ ਭੁੱਲਣਾਂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਵਿਰਲੇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਜਾਦੀ ਮਗਰੋਂ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅੰਤ ਮਗਰੋਂ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਅਤੇ ਰਣ ਤੱਤੇ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਅਡੋਲ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਪੂਰਨਰੂਪ ਨਿਭਾਕੇ 2009 ਤੱਕ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ।

ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਸੰਯੁਕਤ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਦਾ ਰਿਹਾ ਆਗੂ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲਾ ਗੁਰਗੱਦੀ ਦਿਨ ਮਨੁਓਣ, ਜਰਮਨੀ ਮੁਖ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜੋਂ ਅਇਆ, ਗੁਰੂ ਦੇ, ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ, ਸਿਖ ਧਰਮ ਦੇ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ ਅਤਿ ਅਪਮਾਨ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਕੁਕਰਮ, ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹਾਲ ਵਿਚ ਲੱਗੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਜਰਕੇ, ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ

ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ ਨੂੰ ਗੁਰੂਘਰਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਹੱਲਾ ਸ਼ੇਰੀ ਦੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਜੋ ਅੱਜ ਯੌਰਪ ਦੀਆਂ 45 ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿਚ, ਕਰਤੇ ਇਕ ਥਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕਰਕੇ, ਇਕ ਸਾਂਝੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੁਕ ਨੂੰ ਅਗਧ ਪੜਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣਾ, ਦੂਜਿਆਂ ਵਿਛੜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਧਾ ਦੂਰ ਕਰ, ਸਿਖ ਧਰਮ ਨੂੰ ਬਿਪਰਨ ਦੇ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਅਧਰਮ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਮੇਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਅਵਾਜਾਂ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਉਨਾਂ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹਾਲ ਵਿਚ ਤਸਵੀਰਾਂ ਲਾਉਣੀਆਂ, ਉਨਾਂ ਦੀ ਸਿਖ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਦਾ ਅੰਗ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਬਧਾ ਖਤਮ ਕਰਕੇ, ਉਨਾਂ ਚਲਾਈ ਨਵੀਂ ਸਿਖੀ, ਗੁਰੂ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਤਸਵੀਰਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਪੱਕ ਸਿਖਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰੋ। ਦੁਖ ਅਤੇ ਅਫਸੋਸ ਇਹ ਕਿ ਵਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਇਸ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਕ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ, 45 ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਵੱਗ ਵਿਚ ਯੌਰਪ ਦੇ ਉਹ ਸਮੂਹ ਬੱਬਰ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸ਼ਾਂਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਕਦੇ ਬਿਪਰਨ ਤਖਤ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਸਿਖ ਧਰਮ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਤਿਆਗੀ, ਸਿਦਕੀ ਹੋ ਨਿਕਲੇ ਸਨ। ਜਿੰਨਾਂ ਲਈ ਕਦੇ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਜਾਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾਂ, ਉਨਾਂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀ। ਪਰ ਇਕ ਦਿਨ, ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਵਲੋਂ ਪੰਥ ਘਰੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲਾਸਾਨੀ ਅਦਭੁਤ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਨਾਲ ਕੱਢੀ, ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਵੈਰਨ, ਸਿਖ ਸੂਰੇ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਵੈਰਣ, ਇਨਾਂ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਲੋਕੇ ਕੁਲ ਦੀ ਵੈਰਣ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੇ ਕਹੇ, ਮੁੜ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾੜ ਲੈਂਦੇ ਨੇ। ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਜਾਦੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਨੂੰ, ਸਾਡੇ ਮੂੰਹ ਪੁਆਇਆ ਦੱਸ, ਇਸ ਤੋਂ ਮੁਖ ਮੋੜ ਲੈਣ ਦੀਆਂ ਨੇਕ ਸਲਾਹਾਂ ਬਣ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਆਪਣੀ ਅਖਬਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਲੀ ਤਖਤ ਨੂੰ ਅਤੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਦੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦ ਸੰਤ ਦੇ ਨਿੰਦਕ ਹਨ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਆਜਾਦ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਨਿੰਦਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਅਪਣੇ ਪਿਉ ਦਾਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਬਿਪਰਨ ਤਖਤ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਗੋਦ ਦਾ ਹੀ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਿਘ ਮਾਨਣ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਗ ਆਦੀ ਹਨ। ਵੇਖੋ **ਕਰਤੇ** ਦਾ ਨਿਆਂ, ਸੂਰੇ ਦਾ ਜੀਵਨ ਤਿਆਗ, ਜਮ ਜੂਨੀ ਨਰਕ ਫਿਰਨ ਤੁਰੇ, ਸਿਖ ਧਰਮ ਵਿਚ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਕਰਵਾਉਣ ਤੁਰੀ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ ਟੋਲੇ ਵੱਗ ਵਿਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨਾਲ, ਜੇ ਅਜੇ ਵੀ ਨਾ ਮੁੜੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮਹਾਂ ਜਮ ਜੂਨੀ ਨਰਕ ਨੂੰ, ਪੱਕਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਇਨਾਂ ਸਮੂਹ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਵਰਗ ਉਤੇ ਕਰਤੇ ਦਾ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਨਿਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣਾਂ ਸੱਚਾ ਰੰਗ ਉਘਾੜ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਵੱਡੇ ਜਮ ਮੁਗਲ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵੱਡੇ ਜਮ ਮੁਗਲ ਮਗਰ, ਹਰ ਬਰਾਬਰ ਜਮ ਮੁਗਲ ਨੂੰ, ਹਰ ਬਰਾਬਰ ਜਮ ਮੁਗਲ, ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਕਰਕੇ ਆਹਮਣੇ-ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਨੇ। ਜਿਨਾਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਕਰਮੀ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਦਾ ਦਿਨ ਨੇੜੇ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੁਕਰਰ ਫਲ, ਲੱਗ ਚੁੱਕੀ ਹੁਣ ਅਦਿਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਸੱਚੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਆਪਣੇ **ਕਰਤੇ** ਦੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗਿਆਨ-ਵਗਿਆਨ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸਿਰ, ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਗੁਰੂ ਜ਼ਿਮੇਂ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭ ਕਰ ਦੇਣਾਂ ਹੈ।

ਸਗਲੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਇ ਅਚੰਭਵ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਰੂਪ ਸੁਯੰਭਵ॥

ਸਾਡੇ ਪੂਰਨ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਕਰਤੇ ਵਲੋਂ ਜੋ ਅਚੰਭਵ ਵਿਖਾਇਆ, ਉਹ ਅਤਿ ਕਰੜੇ ਸਮੇਂ, ਅਤਿ ਅਧਿਆਤਮ ਸਿਖਰ ਇਕਾਗਰਤਾ- ਘਾਲਣਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਗੁਰ ਹੁਕਮੀਂ, ਅਪਣੇ ਸਿਖਰ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰਸਿਖ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਲਈ ਕਲਮਬੰਦ ਹੋਇਆ। ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਵਿਚ ਬੁਝਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਭੇਦ ਖੋਹਲ ਦੇ ਸੱਚ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨਾਲ, ਬੁਧ ਬਬੇਕ ਲਈ ਜੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਸੱਚ ਅਧਾਰ ਬਖਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਉਪਰ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਦੇ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਧਰਤ ਦੇ ਸੱਚੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰੀਂ, ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅੱਜ ਖੁਲੀਆਂ ਤਾਕੀਆਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਅਸਰੇ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੇ ਅਤੀਤ ਵਾਰੇ, ਅਤੀਤ ਵਿਚ ਹੋਏ ਵਾਰੇ ਅਤੇ ਭਵਿਖ ਵਿਚ ਇਕ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੱਚ ਦਾ ਜਿਕਰ ਗਿਆਨ, ਇਕ ਤੀਜੀ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਚ ਬਖਿਅਣ ਪੋਥੀ ਵਿਚ ਹੈ।

ਕਰਤੇ ਦੀ ਬੁਧ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਕਰਨ ਆਇਆਂ, ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਸੱਚ ਕਰਤੇ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਲਈ ਰਹਿੰਦਾ, ਚਾਲ ਭਗਤਾਂ **ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਨਿਰਾਲੀ** , ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਲਈ ਇਸ ਪਹਿਲੀ ਚਾਬੀ ਲਿਖਤ ਬਖਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੋ ਰਾਹੀ ਪਹਿਲੀ ਚਾਬੀ ਨੂੰ ਵੀ ਦੂਜੀ ਚਾਬੀ ਲਿਖਤ ਵਾਂਗਰ ਹੀ, ਇਕ ਭਾਣੇ ਘਟਨਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਮਗਰੋਂ ਹੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਇਨਸਾਨ ਲਈ **ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ** ਹੋ ਸਕਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਬਖਸ਼ਿਸ ਹੋ ਸਕਣੀ ਸੀ।

ਕਵਣ ਮੂਲੁ ਕਵਣ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਚੇਲਾ ॥ ਕਵਣ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਹੁ ਨਿਰਾਲੇ ॥

ਬੋਲੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਬਾਲੇ ॥ ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ (ਪੰਨਾਂ 942-943)

ਸੋ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ, ਸਿਰਫ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰੀ, ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ, ਜੋ ਅੱਜ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬਿਪਰਨ ਪੰਡਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਾਂਦਰ ਦੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਜਿਣਸ ਔਲਾਦ ਹੈ। ਅੱਜ ਸੰਤ ਸਭਾ ਵਿਚ ਇਹ ਸੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਤੁਸਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਿਪਰਨ ਨੇ ਆਪਣੀਂ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਦੁਆਰਾਂ ਕੋਈ ਸਿਖ ਰਹਿਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਆਪਣਾਂ ਕਰੀ ਲਈ ਫਿਰਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਤੁਸਾਂ ਢਗਵੰਜ ਖੇਖਣ ਰਚਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਇਨਸਾਨ ਕਹਾਉਣ ਤੱਕ ਦਾ ਕਰਤੇ ਸਿਰਜਾਨਹਾਰ ਵਲੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਗਵਾ ਬੈਠੇ ਸੀ। ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਹੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਬਾਲੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਤੋਂ ਅਤੇ ਬਾਲੇ ਦੇ ਬਖਿਆਨ ਦੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਕਰਤੇ ਨੇ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਗੁਰਨਾਮ ਸਹੁੰ ਵਾਂਗਰ, ਬਾਲੇ ਦੇ ਸੱਚ ਬਖਿਆਨ ਨੂੰ ਕੂੜ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਕਹਾ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਪਰ ਅੱਜ ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਕਲਮ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲ ਆਦਿ ਤੋਂ ਸਾਥੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਦੇ ਅਸਲ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਸਿਰਜਨਾਂ ਲਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਜਾਣ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਜੋ ਆਪਜੀ ਅਤੇ ਗੁਰਸਿਖ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਇਮਾਨਤ ਵਜੋਂ, ਬੰਦ ਲਿਫਾਫੇ, ਹੋਰ ਭੇਦ ਖੋਹਲ ਬੰਦ ਲਿਫਾਫਿਆਂ ਸਮੇਤ, ਜੇ ਗੁਰੂ ਵੀ ਭਾਵੇ, ਆਪਜੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਹੀ ਜਾਣਗੇ।

ਐ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀਓ, ਸਿਰਫ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਬਾਹਰੀ, 2009 ਤੱਕ, ਤੁਸੀਂ ਸੱਭੇ ਕਿਰਦਾਰੋਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਬਿਪਰਣ ਔਲਾਦ ਹੋ। ਤੁਸਾਂ ਜਿਮੇ, ਬਿਪਰਨ ਬ"ਦਰ ਪੰਡਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾਦੇ ਨਾਨੇ ਵਡੇਰਿਆਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਤਖਤ ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ, ਇਨਾਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਨਸਲ, ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਜੁਰਾਇਮਪੇਸ਼ਾ ਸੰਤਾਨ ਹੋਣ ਦਾ, ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਮੰਚ ਉਤੇ **ਕੁਰਤੇ**, ਕੁਕਰਮ ਰੋਲ, ਅਦਾ ਕਰਨਾਂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੋ ਕਰਤੇ ਤੁਸਾਂ ਵਾਰੇ ਇਸ ਸੱਚ ਨੂੰ ਜਾਹਰ ਕਰਕੇ, ਜਿਮੇ ਕੀਤੇ ਰੋਲ 2009 ਤੋਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਦਿਆਂ ਫਿਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮਰਿਓ ਸੱਚ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੋ ਗੁਰੂ ਜਾਣੇ ਕਦ ਤੱਕ ਨਰਕ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿਚ ਸੜਦੇ ਮਨੂਰ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਦਾ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਨੇ। ਹੋਰ ਦੂਰ, ਅੱਜ ਖਾਰਜ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਖਰਜ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਐਲਾਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਗਰ ਤੁਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੰਥ ਗਿਣਦਾ, ਸਾਕਤ ਹੰਕਾਰੀ ਅਗਧ ਪੜ ਰਿਹਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੋਈ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸ ਮਗਰ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਬਿਪਰਣ ਔਲਾਦ, ਜਾਂ ਉਹ, ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਖਤ ਵਿਚ ਸੰਬੋਧਨ ਹੋਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਸੱਭੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ, ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਤਾਂ 2 ਹਫਤੇ ਵਿਚ ਇਸ ਸੱਚੀ ਸੱਥ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਸਬੂਤ ਰੱਖਣ ਕਿ ਉਨਾਂ ਮਿਲੇ ਸਬੱਬ ਮੌਕੇ, ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਸਿਖ ਦੀ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਮਰਯਾਦਾ, ਜੋ ਹੋਰ ਛੱਡ, ਸਿਖ ਦੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗੁਨਾਹ, ਕੋਈ ਪਾਪ ਕੁਰਿਹਤ-ਕੁਕਰਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਗਿਣਦੀ, ਨੂੰ ਗਲਤ ਐਲਾਨਕੇ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਦੀ ਸਿਖ ਦੀ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਮਰਯਾਦਾ, ਬਿਪਰਨ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਰੱਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਵਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਇਥੇ **ਕਥ ਕਹਾਣੀ** ਵਿਚ ਸੋਧ ਕਰ ਲਵੇਗਾ।

ਦੁਯੈ ਭਾਇ ਵਿਗੁਚੀਐ ਗਲਿ ਪਈਸੁ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਮਥੈ ਜੋ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥ (ਪੰਨਾਂ 134)

ਬਿਲਲਾਟ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਸੂਲੁ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕਾ
ਰਹਿਆ ਮੂਲੁ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜਈ ਪਿਆਰੇ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ
ਪਿਆਰੇ ਸੁੋ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਢੋਈ ਨਹ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਜੋ ਗੁਰ
ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨਾ ਪੂਰੀ ਪਾਇ ॥੫॥ (ਪੰਨਾਂ 641)

ਸਾਧ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ॥ ਸਰਪਰ ਜਾਨਹੁ ਨਰਕ ਹੀ ਪਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੇ ਓਹੁ ਗ੍ਰਹਨ ਕਰੈ ਕੁਲਖੇਤਿ ॥ ਅਰਪੈ ਨਾਰਿ ਸੀਗਾਰ ਸਮੇਤਿ ॥ (ਪੰਨਾਂ 875)

ਆਓ, ਤੁਸਾਂ ਮਰ ਚੁੱਕਿਆਂ ਨੂੰ, ਤੁਸਾਂ ਸੱਭ ਦੇ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਨ ਆਉਣ ਦੀ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਭਵਿਖਬਾਣੀ -ਸਬੂਤ ਸਾਡੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਇਸ ਅੱਜ ਦਿਨ, ਤੁਸਾਂ ਮਰਿਆਂ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਬਾਲੇ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਹਰਫੀਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ:

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ, ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਦੇ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ਤੋਂ ਉਚਾਰਨ ਹੋ ਰਹੇ ਨੂੰ, ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮਜਦ ਪਿਆਰੇ ਕਲਮ ਨਵੀਸ ਲਿਖ ਰਹੇ ਨੇ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਜੀ ਦੇ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ਤੋਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਇਕ ਵੀ ਸਿਖ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਣਾਂ। ਪੜੋ, ਸੁਣੋ, ਵੇਖੋ ਐ ਇਕ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇਕ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤ ਦਾ ਦਰਵੇਸ਼ ਰੂਪ ਧਾਰੀ ਫਿਰ ਰਹੇ, ਪਰ ਅਸਲੋਂ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਔਲਾਦ ਹੋ ਜਾ ਕਰਕੇ, ਸਾਡੇ, ਸੱਭ ਦੇ, ਤੁਸਾਂ ਦੇ, ਹਰ ਦੇ ਇਕੋ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ ਐਲਾਨੇ ਹੋਏ, ਸਾਡੇ ਹੀ ਮਨ ਮਨੂਰ ਭਾਈਓ, ਅੰਤ ਭਾਈ ਨੂੰ ਭਾਈ ਦੇ ਦਰਦ ਕਰਕੇ, ਤੁਸਾਂ ਗੁਰੂ- ਕਰਤਾ ਮਾਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਮੋੜਿਆਂ ਨਾਲ ਮੁੜ ਜਿੰਦਾ ਹੋ ਸਕਣ ਲਈ, ਆਖਰੀ ਹੋਕੇ ਦੁਆਰਾ ਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੜੋ, ਸੁਣੋ, ਵੇਖੋ ਐ ਗੁਰੂ ਮਾਰਿਓ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਕਲੰਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਓ, ਦਰਵੇਸ਼ ਸਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲਿਓ, ਜਦ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਵਲੋਂ ਇਹ ਸੱਚ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਜੀ ਦੇ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕੁਲ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਅਸਲ ਸਿਖ ਦੇ ਨਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਟ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਇਕ ਵੀ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿਖ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਇਸ ਅਸਿਹ ਦਰਦ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ, ਕਿਸ ਜਿਗਰੇ ਸਹਾਰਿਆ ਹੋਵੇਗਾ?

ਇਹ ਸੱਚ ਭਵਿਖਬਾਣੀ ਜਿਕਰ ਕਿ ਇਕ ਦਿਨ ਕੋਈ ਸਿਖ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾਂ, ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਵਿਚ ਅਖੀਰ ਦੀ ਥਾਂ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਦਰਜ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਤੁਸਾਂ ਜਿਮੇ ਕਰਤੇ ਕੀਤੇ ਰੋਲ, ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਸੱਭ ਵਲੋਂ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋ ਜਾਣ ਦਾ ਜਿਕਰ, ਪਿਆਰੇ ਬਾਲੇ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਵਾਈ ਜਨਮਸਾਖੀ, ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਲਿਖਤ ਦਾ ਅਸਲ ਗੁਪਤ ਅੰਤ ਸਮਾਪਤੀ ਅੰਤ ਹੈ। ਇਸ ਮਗਰੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੱਚ ਦਾ ਗੁਪਤ ਬਿਖਿਆਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦਾ ਪੁਨਰ ਜਨਮ- ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਅਤੇ ਆਪਜੀ ਸੰਤ ਕਹਾਏ ਗੁਰੂ ਪਿਅਰਿਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਦੀ ਭਵਿਖਵਾਣੀ, ਜਾਣੀਜਾਣ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ, ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ ਲਈ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਮਾਨਤ ਭੇਦ ਖੋਹਲ ਪੰਨਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਬੰਦ ਲਫਾਫਾ।

ਸੋ ਸੰਤ ਜਨੋਂ ਜੀ ਇਥੇ ਤੱਕ ਆ ਇਹ ਸੱਚ ਵੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਖ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਅਸਟਰੀਆ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਇਕ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਹਥਿਅਰਬੰਦ ਹੋਕੇ ਆਏ ਸਨ। ਜੇ ਇਹ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਖ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਇਨਾਂ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਵਿਚੋਂ ਉਨਾਂ ਸੱਭੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਨਕਲੀ ਸਾਧਾਂ, ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੀ ਹਜੂਰੀ ਵਿਚ ਖੁਦ ਨੂੰ ਮੱਥੇ ਟਿਕਾਉਂਦੇ ਨੇ, ਉਨਾਂ ਸੱਭ ਨੂੰ ਮਾਰਕੇ, ਸੋਧ ਕੇ, ਫਿਰ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹਾਲ ਵਿਚ ਤਸਵੀਰਾਂ ਲਾਉਣ ਦੀ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਵੇ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਕੇ, ਫਿਰ ਅਸਟਰੀਆ ਜਾਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਣਾਂ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋਕੇ ਨਹੀਂ। ਸਗੋਂ ਜੇ ਇਥੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਿਆਦਬੀ ਉਦ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿੰਦੀ ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਹਥਿਆਰ, ਇਸ ਗੁਰੂ ਅਪਮਾਨ ਮਨਮਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ **ਪੰਥ ਅਟੁਟ ਅੰਗ** ਭਾਈਆਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਰੁਕਵਾਉਣ ਲਈ ਆਉਣਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੇ ਅਪਮਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤਚਿਤ ਸ਼ਹਾਦਤ ਲਈ ਖੜਨਾ ਸੀ।

ਅਸਟਰੀਆ ਅਤਿ ਮਾੜੀ, ਮੰਦਭਾਗੀ ਅਫਸੋਸਨਾਖ ਘਟਨਾਂ ਤੋਂ ਤਕਰੀਬਨ ਇਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲੇ ਲਿਖ ਹੋਕੇ ਕੇ ਪੰਥ ਦੀ ਸੱਥ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਲਈ ਔਨ ਲਾਇਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, **ਹਰਿ ਨਾਹ ਨ ਮਿਲੀਐ ਸਾਜਨੈ ਕਤ ਪਾਈਐ ਬਿਸਰਾਮ -ਗੁਰੂ ਆਸਰੇ ਇਕ ਆਸ ਉਮੀਦ ਅਤੇ ਗੁਰਸਿਖ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ**, ਵਿਚ ਇਹ ਹਰਫ ਦਰਜ ਹਨ:

"ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਮੱਤੀਂ ਸਵਾਰਨ ਲਈ ਤੁਰਨ ਵਾਲੇ ਉਹ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ , ਆਪਣੇ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਮੱਤੀਂ ਸਵਾਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਬਿਨਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਗੁਰੂ ਮੱਤਾਂ ਲੈਕੇ ਤੁਰਨਾਂ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਾਲੇ ਲੇਖ ਹੀ ਲਿਖਣਾਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਮਿਹਣੇ ਤਾਹਨਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਦਾ ਪੱਲਾ ਭਰਨਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਤੌਹੀਨ ਕਰਵਾਣਾਂ ਹੈ।

ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਅਕਲਿ ਲਤੀਫੁ ਕਾਲੇ ਲਿਖੁ ਨ ਲੇਖ ॥ ਆਪਨੜੇ ਗਿਰੀਵਾਨ ਮਹਿ ਸਿਰੁ ਨੀਂਵਾਂ ਕਰਿ ਦੇਖੁ ॥ (ਪੰਨਾ 1378) "

ਅਸਟਰੀਆ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋਕੇ ਗਏ, ਸਿਖ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਅਪਣੇ ਘਰੋਂ ਵੇਹੜਿਓਂ ਕੂੜਾ ਕਰਕਟ ਗੰਦ ਬਾਹਰ ਸੁਟ ਹੀ ਕਿਸੇ ਗੁਆਂਢੀ ਭਾਈ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਆਉਂਦੇ ਕਿ ਤੂੰ ਵੀ ਇਹ ਕੂੜਾ ਕਰਕਟ ਗੰਦ ਆਪਣੇ ਘਰੋਂ ਵੇਹੜਿਓਂ ਬਾਹਰ ਸੁਟ। ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਬੈਠਿਆਂ, ਇਸ ਦਾ ਮੁਸ਼ਕ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸੰਤ ਜਨੋਂ ਜੀ ਅਸਟਰੀਆ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ ਵਲੋਂ ਕਿਸੇ ਖੁਦਗਰਜੀ ਕਰਕੇ, ਵਰਤਾਇਆ ਸਾਕਤ ਮੰਦਭਾਗਾ ਅਫਸੋਸ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਕਾਰਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸਾਂ ਸੱਚ ਜਾਣਿਆਂ ਹੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਕੀਮਤ ਉਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ, ਇਕ ੴ ਇਕਾਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਂਦਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਭੰਨੇ, ਵੱਢੇ ਅਤੇ ਇਸ ਇਕ ੴ ਇਕਾਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚੋਂ ਇਕਮਿਕ ਭਗਤ- ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਜਬਰੀ ਕੱਢ ਕੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਿਤਾਬ, ਅਗਧ ਪੜਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਅਰ ਕਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ੈਤਾਨਗਾਹ ਵਿਚ, ਆਪਣੀ ਧਰਮ ਪੁਸਤਕ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਬੈਠੇ।

ਆਪਜੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਨਾਲ ਕੀਤੇ **ਸਿਖ ਜਾਂ ਸਾਕਤ** ਸਰਲੇਖ ਹੇਠ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿਚ ਇਹ ਹਰਫ ਦਰਜ ਹਨ:

" ਆਤਮਾਂ ਵਾਰੇ ਵਗਿਆਨ ਦਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਇਸ ਵਾਰੇ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਜਾਣ ਹੀ ਜਾਵਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਆਪਾਂ ਗੁਰੂ ਆਸਰੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਦਰਜ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾ ਦੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਅਸਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਲਮਬੰਦ ਕਰਕੇ ਮਾਨਸ ਦੀ ਇਕ ਜਾਤ ਸੰਸਾਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰੋ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਮੁਕਤਸਰ ਦੇ ਲੇਖ **'ਸਿਖ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਲਾਜਵਾਬ, ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਤੇ ਬੰਦੇ ਦੀ ਬੇਮੁਖੀ'** ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ- ਅੰਕ ਦਸੰਬਰ 2006 ਦੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੇ ਹੋਈ ਵਿਚਾਰ ਖੋਜ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ। ਇਸ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਇਸ ਵੱਲੋਂ ਆਤਮਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਰੱਦ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਐਲਾਨਦੇ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਤਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਕਰਤਾ ਰੱਬ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਆਉਂਦੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਂ ਪਾਪੀ ਗਰਦਾਨਿਆਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਆਏ ਕੁਲ 39 ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦੀ ਗਲਤ ਬਖਿਆਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਆਪਣਿਆਂ ਵਿਚ ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿਧ ਕਰਨ ਦਾ ਹਰ ਉਪਰਾਲਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੀ ਇਹ ਸਿਖੀ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਸ਼ਖ਼ਸ਼ ਆਪਣੇ ਅਤਿ ਦੁਸ਼ਟ ਕਾਰੇ, ਇਕ ਕਰਤੇ ਦੀ ਬਾਣੀ ਇਕ ਪੂਰਨ ਇਕਾਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚੋਂ ਬਾਣੀ ਅਲੱਗ ਕਰਕੇ, ਦਲਤਾਂ ਲਈ ਨਵੇਂ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਤਿਆਰੀ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੋਈ ਰੱਬੀ ਪੈਗਾਮ ਐਲਾਨ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਿਆਨਾਂ ਕਾਂਡ ਤਾਂ ਇਨਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਦੁਸ਼ਟਕਾਰ ਨੂੰ ਅਮਲ ਦੇ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁਣ ਬਹਾਨਾਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਖਰ ਦੁਸ਼ਟ ਕਾਰੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਨਾਂ ਅਤਿ ਕਾਲੇ ਲੇਖ ਹਰਫ ਵਿਚ:

"ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਮਾਰਗ ਦੀ ਵਿਚ ਭਰਮਣ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਰੂਹ, ਧੁਰ ਅੰਦਰੋਂ। ਅਤੇ ਕਬੀਰ ਦਾ ਮਾਰਗ ਅਵਘਟ ਘਾਟੀ ਹੈ ਜੋ ਸਥਾਈ ਹੈ। ਉਸ ਮਾਰਗ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਨਿਕਲ ਪਿਆ ਹੈ ਇਹ ਬੰਦਾ ... ।"

ਇਸ ਦੇ ਇਹ ਦੁਸ਼ਟ ਤੀਰ ਬੋਲ ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਕੀਤੀ ਅਗਧ ਵਿਆਖਿਆ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰੂ -ਕਰਤੇ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਅਤਿ ਦਰਦ, ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ, ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਖੋਜ ਲਈ ਲਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕੂੜ ਦਾ ਜਬਾਬ ਲਿਖਵਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਚੇ ਦੁਸ਼ਟ ਕਾਰੇ ਦੇ ਖਿਆਲ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਵੀ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਕਲੋਂ ਸਿਖ ਹੀ ਸਨ ਜਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਮਾਸਕ ਰਸਾਲੇ ਵਿਚ, ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਦੁਆਇਆ ਜਬਾਬ ਨਾ ਛਾਪਿਆ। ਸਗੋਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਪੰਥ ਦਾ ਅਨਿਆਈ ਅਪਮਾਨ ਸਹਿ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਸ਼ਟ, ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਨੂੰ, ਪੰਦਰਾਂ ਵੀਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਭਾਰੀ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਰਸਾਲਾ ਕੱਢਣ ਵਾਲਿਆਂ ਚੋਂ ਰਿਹਾ ਮੋਹਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਕੇ, ਪੇਪਰ ਕੱਢਣਾਂ ਹੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਹੋਏ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਨੂੰ ਝੂਠ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਗੁਰੂ ਆਖਣ, ਲਿਖਣ ਦਾ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਅਤਿ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣਾਂ ਕੁਕਰਮ ਕਰਦੇ ਆਉਂਦਿਆਂ ਪਾਂਡਿਆਂ ਸਾਡੇ ਇਕ ੴ ਇਕਾਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਉਤੇ ਸਿਖਰ ਵਾਰ ਦੇ, ਸਿਖਰ ਕੁਕਰਮ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਦੱਸਣ ਲਈ ਇਹ ਕੁਫਰ ਤੋਲ ਰਹੇ ਨੇ ਕਿ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਸਾਡਾ ਸਾਧ ਮਾਰਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਭਗਤ ਬਾਣੀਂ ਅੱਡ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਦ ਕਿ ਸੱਚ ਉਪਰ ਪੜ੍ਹ ਹੀ ਆਏ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਿਖਰ ਸੰਸਾਰ ਕਾਫਰ ਕੁਕਰਮ ਦੁਆਰਾ, ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਤਾਂ ਤਕਰੀਬਨ ਚਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੀ ਅਸਲ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਆਇਆ, ਸਭ ਹੋਰ ਅਗਧ ਪੜ ਰਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਹੈ, ਪੱਕਾ ਉਸ ਦਿਨ ਹੋਇਆ, ਜਦ ਇਹ, ਸਾਡੇ ਇਕ ੴ ਇਕਾਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਉਤੇ ਵਾਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੁਕਰਮ-ਕਾਰ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਮੰਨਣ ਦੇ ਫੁਰਮਾਣ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲੱਗੀ। ਫਿਰ ਹੀ ਸੱਚ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਉਜਾਗਰ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਹੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਆਇਆ ਅਸਲ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਜੋ ਅਗਧ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਚਾਰ

ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੋਲ ਪਿਆ, ਇਸ ਦਾ ਆਪਣਾਂ ਕਾਲਾ ਲੇਖ, **'ਸਿਖ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਲਾਜਵਾਬ, ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਤੇ ਬੰਦੇ ਦੀ ਬੇਮੁਖੀ'** ਲਿਖਤ ਹੈ।

ਸੋ ਸੰਤ ਜਨੋਂ ਜੀ ਇਸ ਜੁੜੀ ਸਭਾ ਵਿਚ ਇਹ ਇਕੋ ਇਕ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਦਰ ਦੀ, ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਘਰ-ਗੁਰਸਿਖ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਕਲਮ, ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਸੱਚ ਵਾਰਤਾ ਦੇ ਇਸ ਸੱਚ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਲੋਂ ਲਾਲ ਚੁਰਾਅ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਹੀ ਕਰਤੇ **ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤ** ਹੰਕਾਰ, ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਰੱਖਕੇ, ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਜੀਵ ਜੰਤੂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਪਦਾਇਸ਼, ਮਨ ਗਲ ਜਮ ਫੰਸੀ ਦੇ ਸੱਚ ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੁਆਰਾ, ਅਮਲ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਲ ਕੀ, ਭੇਦ ਖੋਹਲ ਬੰਦ ਲਿਫਾਫਾ।

ਸੋ ਸੰਤ ਜਨੋਂ ਜੀ ਇਸ ਜੁੜੀ ਸਭਾ ਵਿਚ ਇਹ ਇਕੋ ਇਕ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਦਰ ਦੀ, ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਘਰ-ਗੁਰਸਿਖ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਕਲਮ, ਸੰਸਾਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸੱਚ, ਗੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨ-ਵਗਿਆਨ ਸਹਾਰੇ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਦਿਨ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਬੀੜ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਕੇ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਗੁਰੂ ਮੰਨਣ ਦਾ, ਸਿਖ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਦਿਨ ਕਰਤੇ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀ **ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤ** ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਜਿਮੇ ਖੇਲ ਵਿਚ ਰੋਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਮਝਾਉਣ ਤੇ ਵੀ ਨਾ ਸਮਝਣ ਕਰਕੇ, ਕਰਤੇ ਦੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਨਿਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਅੱਜ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਕਿਥੇ, ਕਿਸ ਗਰਭ ਜੂਨ ਨੂੰ ਨੂੰ ਭੋਗ ਰਹੇ ਨੇ, ਇਹ ਕਲਮ ਬੁਧ ਬਬੇਕ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਾਂਹ ਇਸ ਗਰਭ ਜੂਨ ਦੇ ਸਫਰ ਮਗਰੋਂ ਕੀ ਹੋਣਾਂ, ਦਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਬੰਧ ਆਧਾਰ, ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ, ਵਲੋਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰ, ਯਾਰ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਸੰਤ ਵੈਰਣ ਕਮਜਾਤ ਕੁੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਯਾਰ ਕੁੱਤਾ, ਅੱਜ ਕਿਸ ਜੂਨ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਕਿਥੇ, ਕਰਤੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰਜਾ ਨਰਕ, ਗਰਭ ਜੂਨ ਭੋਗ ਰਹੇ ਨੇ, ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਭੇਦ, ਅਭੇਦ ਹੋਏ ਸਬੂਤਾਂ ਸਮੇਤ ਬੰਦ ਲਫਾਫੇ ਵਿਚ।

ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਕੀਤੇ, ਮੈਂ ਹੰਕਾਰ ਸਰਦਾਰ ਨਕਲੀ ਰੱਬ ਲਈ ਜਿਮੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੋਲ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਖੇਡਣ ਲਈ ਕੀਤਾ, ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਕਲੀ ਰੱਬ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੋਗੀਂ ਮੱਦਦ ਲਈ ਜੋੜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਬਿਪਰਨ ਬਾਂਦਰ ਪੰਡਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਤੇ ਪੰਡਤ ਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਿਖਰ ਹੁਸੀਨ ਧੀ ਦੇ, ਕਰਤੇ ਕੀਤੇ ਖੇਡ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੋਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਤ ਵੈਰਣ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦੀ ਖੇਲ ਖਤਮ ਨਾਲ, ਇਸ ਖੇਡ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਗੁਲਾਮ ਖਸਮ ਅਤੇ ਯਾਰ ਜਿਮੇਂ ਆਇਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੋਲ ਵੀ ਅਤੇ ਖੇਲ ਵੀ ਕਰਤੇ ਵਲੋਂ ਖਤਮ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਰਤੇ ਦਾ ਅਗਲਾ ਨਿਆਂ ਉਸ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣਾਂ ਹੀ ਬਣਦਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਜਿਸਮ ਸੰਪਰਕ ਹੀ, ਇਹ ਅਗਧ ਪੜਨ ਵਾਲੀ ਆਪਣੀ ਔਲਾਦ ਬਿਪਰਨ ਬ"ਦਰ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪੰਡਤ ਤ੍ਰਿਕੁਟ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਹੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਜਾਂ ਨਾ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ, ਅੱਜ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਇਨਸਾਨ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਗਧ ਪੜ ਰਹੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸੰਤਾਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਜਤੀ ਸਤੀ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਪਵਿਤਰ ਕੁਲਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਸਿਖਰ ਪਾਪੀ ਪਦਾਇਸ਼ ਗੇਨ ਪਦਾਰਥ ਸੰਤਾਨ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁਪਤੀ ਜੰਗ ਲੜਦੀ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਨੇ ਕੁਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਆਦਿ ਤੋਂ ਸਿਖ ਸੂਰੇ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਸੱਚ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਵਾਰ ਵਾਰ ਲੈਂਦੀ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਸੱਭ ਹੋਰ ਅਣਗਿਣਤ, ਅਣਗਿਣਤ ਰੂਪੀਂ, ਅਗਧ ਪੜ ਰਹੇ ਇਨਸਾਨ ਰੂਪ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਸਭ ਇਸ ਅਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਬੱਲਾਂ ਵਾਲੇ+ ਪਗ ਵਾਲੇ ਬੋਧੀ ਦੀ, ਬਿਨਾਂ ਜਿਸਮ ਸੰਪਰਕ, ਬਾਂਦਰ ਬਿਪਰਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੁਆਰਾ ਜਮਾਈ ਹੋਈ ਸੰਤਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਬੱਲਾਂ ਵਾਲੇ+ ਪਗ ਵਾਲੇ ਬੋਧੀ ਦਾ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਕੋਈ ਕੁਲ, ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰ ਲਾਲ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਬੱਲਾਂ ਵਾਲੇ+ ਪਗ ਵਾਲੇ ਬੋਧੀ ਅਦਿਸ ਰਹਿੰਦੀ, ਸੰਸਾਰ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੱਭ ਅਸਲੀ ਨੂੰ ਨਕਲੀ, ਜਾਹਲੀ ਕਰ, ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਅਸਲੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਅਦਿਸ ਰੂਪ, ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਹੋ, ਆਪਣੀਂ ਪਦਾਇਸ਼ ਬਾਂਦਰ ਬਿਪਰਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਬਾਂਦਰ ਤੋਂ ਇਨਸਾਨ ਦਿਸਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਔਲਾਦ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮੱਦਦ ਕਰਦਾ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।

ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਅਦਿਸ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ **ਕਰਤੇ** ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਰੀਰ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿ ਹੁਣ ਗੁਰਸਿਖ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਆਪਣੇ ਸੰਸਾਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ, ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਨਾਲ ਬੀਤੇ ਦੇ ਸੱਚ ਦੀ ਅਕੱਥ ਕਹਾਣੀਂ, ਇਕੋ ਅੱਲਾ ਰੱਬ ਗੌਡ, ਕਰਤਾ ਦੀ ਮਿਹਰ ਗਿਆਨ ਸਦਕਾ, ਕੱਥ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਹ ਸੱਚ ਕਹਾਣੀਂ ਗੁਰਸਿਖ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ, ਸੰਸਾਰ

ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਆਇਆ, ਇਕ ਸੌਗਾਤ ਵੀ ਲੈਕੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਪੱਛਮ ਦੇ ਏਬਰਾਹੀਮ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਯਹੂਦੀ, ਇਸਾਈ ਅਤੇ ਅੱਜ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਧਰਮ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਵਾਰ ਵਾਰ ਸ਼ੈਤਾਨ (Teufel) ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਇਥੇ ਕੁਝ ਇਸ਼ਾਰੇ ਮਾਤਰ ਪੁਰਾਣੀ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਬਾਇਬਲ ਵਿਚੋਂ:
Mt 5,37
Euer Ja sei ein Ja, euer Nein ein Nein; alles andere stammt vom Bösen.
[»stammt vom Bösen« bedeutet entweder: ist böse, oder: ist vom Teufel bewirkt.
]2 Kor 1,17; Jak 5,12
Mt 13,39
der Feind, der es gesät hat, ist der Teufel; die Ernte ist das Ende der Welt; die Arbeiter bei dieser Ernte sind die Engel.
Lk 4,9
Darauf führte ihn der Teufel nach Jerusalem, stellte ihn oben auf den Tempel und sagte zu ihm: Wenn du Gottes Sohn bist, so stürz dich von hier hinab;
2.Kor 6,15
Was für ein Einklang herrscht zwischen Christus und Beliar? Was hat ein Gläubiger mit einem Ungläubigen gemeinsam?
Eph 4,27
Gebt dem Teufel keinen Raum!
Jak 4,7
Ordnet euch also Gott unter, leistet dem Teufel Widerstand; dann wird er vor euch fliehen.
1.Joh 3,8
Wer die Sünde tut, stammt vom Teufel; denn der Teufel sündigt von Anfang an. Der Sohn Gottes aber ist erschienen, um die Werke des Teufels zu zerstören.
3,12; Gen 3,15; Joh 8,34.44
Mt 4,5
Darauf nahm ihn der Teufel mit sich in die Heilige Stadt, stellte ihn oben auf den Tempel
Mt 4,8
Wieder nahm ihn der Teufel mit sich und führte ihn auf einen sehr hohen Berg; er zeigte ihm alle Reiche der Welt mit ihrer Pracht
Offb 12,13
Der Kampf des Drachen gegen die Frau: 12,13-18
Als der Drache erkannte, dass er auf die Erde gestürzt war, verfolgte er die Frau, die den Sohn geboren hatte.
Offb 20,10
Und der Teufel, ihr Verführer, wurde in den See von brennendem Schwefel geworfen, wo auch das Tier und der falsche Prophet sind. Tag und Nacht werden sie gequält, in alle Ewigkeit.
Offb 12,12
Darum jubelt, ihr Himmel /
und alle, die darin wohnen. Weh aber euch, Land und Meer! /
Denn der Teufel ist zu euch hinabgekommen; seine Wut ist groß, /
weil er weiß, dass ihm nur noch eine kurze Frist bleibt.

Zeugen Jehovas
Zu ihren eschatologischen Lehren gehört der Glaube an die buchstäbliche Wiederherstellung des im Garten Eden verloren gegangenen Paradieses auf Erden. Gottes Hauptwidersacher, der Teufel, ein abgefallener Engel, wollte aus Selbstsucht angebetet werden.
Da der Teufel „Gottes vorgesehene Regierungsweise“ in Frage gestellt habe, also auch sein Recht, den Maßstab für Gut und Böse festzulegen, räumte Gott einen Zeitraum ein, um diese Streitfrage zu klären. Während dieses Zeitraums können, so argumentieren die Zeugen Jehovas, sowohl der Teufel als auch die Menschen zeigen, ob sie in der Lage sind, ohne Gott ein besseres Leben zu führen. Durch die Menschheitsgeschichte sei bewiesen worden, dass der Teufel unrecht hat und die Menschen sich nicht erfolgreich selbst regieren können. Überdies habe der Teufel Gott vorgeworfen, die Menschen dienten ihm nur, wenn sie einen persönlichen Vorteil daraus ziehen könnten.

Als Beginn der „letzten Tage“ bezeichnen Zeugen Jehovas die angeblich 1914 erfolgte Übernahme der Herrschaft Jesu über das „Königreich Gottes“ im „Himmel“ in Form einer „theokratischen Regierung“. Er habe als erste Amtshandlung Satan und seine Dämonen (abtrünnige Engel) aus dem Himmel in die Nähe der Erde verbannt.
Nach „Harmagedon“ werden nach Aussage der Zeugen Jehovas Satan und die Dämonen in einem „Gefängnis für Geistwesen“ festgesetzt, und das Tausendjährige Reich beginnt. ---
Nach der tausendjährigen Herrschaft, während der die Menschen vollkommen werden sollen, finde durch den nochmals freigelassenen „Satan“ eine „Endprüfung“ statt. Wer diese Endprüfung bestehe, erhalte „ewiges Leben“, das Adam und Eva durch den Sündenfall verloren hätten. Damit sei das verloren gegangene „Paradies“ wiederhergestellt.

ਪੂਰਬ ਦੇ ਅੱਲਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਧਰਮ ਪੁਸਤਕ ਸ੍ਰੀ ਕੁਰਾਣ ਸ਼ਰੀਫ ਵਿਚ ਆਏ ਅਨੇਕਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਹੋਂਦ ਵਾਰੇ ਬਖਿਅਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਥੇ ਕੁਝ:

Al-Baqara
[2:168] Ihr Menschen! Esst von dem, was auf Erden ist, an genießbaren Halalmitteln , und folgt nicht den Fußstapfen des Satans! Gewiß, er ist für euch ein entschiedener Feind.
[2:208] Ihr, die den Iman verinnerlicht habt! Tretet in die Ergebenheit ganzheitlich ein und folgt nicht den Fußstapfen des Satans! Gewiß, er ist für euch ein entschiedener Feind.
[2:268] Der Satan verspricht euch Armut und gebietet euch das Verwerfliche. Und ALLAH verspricht euch Vergebung von Ihm und Gunst. Und ALLAH ist allumfassend, allwissend.
An-Nisa’
[4:38] so wie diejenigen, die ihr Vermögen aus Riyaa den Menschen gegenüber spenden, und weder den Iman an ALLAH noch an den Jüngsten Tag verinnerlichen. Und wer den Satan als ständigen Begleiter hat, dann erbärmlich ist sein ständiger Begleiter.
[4:119] sie zweifelsohne in die Irre führen, in ihnen Illusionen wecken, ihnen gebieten, die Ohren von An'am einzuschneiden und ihnen gebieten, die Schöpfung ALLAHs zu verändern." Und wer sich den Satan als Wali anstelle von ALLAH nimmt, hat bereits einen klaren Verlust erlitten.
[4:120] Er (Satan) macht ihnen Versprechungen und weckt in ihnen Illusionen. Und der Satan verspricht ihnen nur betrügerischen Schein.
Al-An’aam
[5:90] Ihr, die den Iman verinnerlicht habt! Khamr , Glücksspiel, Opfersteine und Alazlam sind doch nur Unreinheiten aus dem Werke des Satans, so meidet sie, damit ihr erfolgreich werdet.
[7:24] ER sagte: "Steigt hinab! Die einen von euch (Menschen) sind den anderen (Satanen) Feind. Und auf der Erde habt ihr einen Aufenthaltsort und Nießbrauch bis zu einer bestimmten Zeit."
Al-A’raaf
[7:27] Kinder Adams! Lasst den Satan euch nicht durch Fitna verführen, wie er eure Eltern aus der Dschanna hinausbrachte. Er hat ihnen ihre Kleidung ausgezogen, damit er ihnen ihre Schamteile sichtbar macht. Gewiß, er sieht euch - er mit seiner Sippe, während ihr sie nicht seht. Gewiß, WIR haben die Satane als Wali für diejenigen eingesetzt, die nicht den Iman verinnerlichen.
An-Anbrya’
[21:82] Und von den Satanen gab es welche, die für 2 ihn tauchten und andere Arbeit als diese verrichten. Und WIR waren über sie Wachende.
An-Nur
[24:21] Ihr, die den Iman verinnerlicht habt! Folgt nicht den Schritten des Satans! Und wer den Schritten des Satans folgt, dieser fordert gewiß zur Schändlichkeit und zum Mißbilligten auf. Und wären nicht ALLAHs Gunst euch gegenüber und Seine Gnade, hätte sich keiner von euch jemals reinigen können. Doch ALLAH reinigt, wen ER will. Und ALLAH ist allhörend, allwissend.

ਜਿਸ ਅਦਿਸ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਦੇ ਨੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਅਦਿਸ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਮੱਕੇ ਹੱਜ ਗਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਟੇ ਮਰਵਾਂਉਂਦੇ ਨੇ, ਮਨੁਖ ਉਤੇ ਜਿਸਮਾਨੀ ਤਸ਼ੱਦਦ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਵਿਚ ਆ ਵਸੇ ਜਿਸ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਕਢਵਾਉਂਦੇ ਨੇ, ਉਹ ਅਦਿਸ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਮੂਰਤ ਅੱਜ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਨਸਾਨੀ ਜਿਸਮ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਇਹ ਬੱਲਾਂ ਵਾਲਾ + ਪੱਗ ਵਾਲਾ ਬੋਧੀ ਹੈ।

ਸੋ ਸੰਤ ਜਨੋਂ ਜੀ ਇਸ ਪ੍ਰਗਟ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਮੂਰਤ ਤੋਂ ਗੁਰਸਿਖ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੇ ਆਪਜੀ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ, ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੁਕਰਮ ਕਰਤੂਤ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕਾਰ-ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਹਰ ਕਾਪੀ ਖੋਹਕੇ, ਇਸ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਕਾਰ ਸਬੂਤ ਇਕ ਕਾਪੀ, ਇਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਆਜਾਦ ਕਰਵਾਈ ਸ਼ੈਤਾਨਗਾਹ ਵਿਚ, ਭਵਿਖ ਦੀ ਇਨਸਾਨ ਸੰਤਾਨ ਲਈ ਰਖਕੇ, ਬਾਕੀ ਸੱਭ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਬੱਲਾਂ ਵਾਲੇ+ਪੱਗ ਵਾਲੇ ਬੋਧੀ ਨੇ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਬਿਆਨੇ ਸੱਚ ਚਮਾਰ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਉਲਟ, ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਬਿਪਰਨ ਦੇ ਚੌਥੇ ਦਰਜੇ ਦੇ, ਮਰੇ ਪਸ਼ੂ ਦਾ ਚੰਮ ਲਾਹਕੇ ਮੁਰਦਾਰ ਖਾਣ ਵਾਲੇ + ਪੱਗ ਵਾਲੇ ਬੋਧੀ ਦੀ ਮਿਲਭੋਗੀ ਔਲਾਦ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਖੁਦ ਨੂੰ ਰਵਦਾਸੀਏ, ਦਲਿਤ, ਦਲਿਤ ਸਮਾਜ ਕਹਾਉਣ ਦਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੋ ਅਗਧ ਪੜਦੇ ਆ ਰਹੇ ਨੇ, ਆਪਣੀ ਸਿਖਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਾਰ ਕਿਤਾਬ 20.02.2010 ਨੂੰ ਇਟਾਲੀਅਨ, ਆਪਣੇ ਇਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਘਰ ਵਿਚ ਰੱਖਵਾਕੇ, ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਅਗਧ ਪੜ ਰਹੀ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਗਧ ਪੜਨ ਲੱਗੀ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸੰਤਾਨ ਦਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਰਾਜ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਜੇ ਆਮ ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ, ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਛਾਪ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਚਾਰ ਸੌਹ ਵੀਹ, ਠੱਗੀ, ਧੋਖਾ, ਚੋਰੀ ਦਾ ਕੇਸ, ਭਾਰਤ, ਯੌਰਪ ਜਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਬਣਦਾ ਹੈ।

20.02.2010 ਨੂੰ ਇਟਾਲੀਅਨ ਆਪਣੀ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਦੀ ਸਿਖਰ ਚੋਰ ਜਾਬਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਘਰ ਵਿਚ ਰੱਖਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਦਲਤ, ਰਵਦਾਸੀਏ ਆਦਿ ਦਸਦੇ, ਅੱਡ ਹੋ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਦਲਤ, ਰਵਦਾਸੀਏ ਝੂਠ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਾਰ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਕੰਨੀ ਸਿੱਕੇ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਬਿਨਾਂ ਸਰੀਰ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਭਾਰੇ ਪਾਏ ਨੇ ਅਤੇ ਅੰਨੇ ਵੀ ਭਾਰੀ ਤਜਾਬ ਪਾਕੇ ਆਦਿ ਬਿਪਰਨ ਬਾਂਦਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੀਤੇ ਨੇ। ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਨਾ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤਸਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਣ ਦੇ ਰਹੀ ਕਿ ਇਹ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਕਲਜੁਗ ਦੀ ਨਵੀਨ ਸਚ ਮੁਚ ਚੌਥੇ ਦਰਜੀ ਦੀ ਨੀਚ ਸ਼ੂਦਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਔਲਾਦ ਵਜੋਂ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਸਬੂਤ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਆਹ ਵੇਖੋ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਦੇ ਬੋਲ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਦਲਤ ਜਾਂ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਗੋਂ ਬੋਧੀ ਹਨ। ਜੋ ਅਸਲੋਂ ਬੋਧੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਸਣਾਉਂਦੇ ਨੇ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਪਵਿਤਰ ਜਨਮ ਸਥਾਨ ਕਾਂਸ਼ੀਂ ਅਤੇ ਬੱਲਾਂ ਵਾਲੇ ਡੇਰੇ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਦਲਤ ਸਮਾਜੀਏ ਜਾਂ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਸਮਾਜੀਏ ਦਾ ਕਬਜਾ ਨਹੀਂ। ਸਗੋਂ ਨਾ ਦਲਤ, ਨਾ ਰਵਿਦਾਸ ਸਮਾਜੀਏ ਅਤੇ ਨਾ ਅਸਲੋਂ ਬੋਧੀ ਹੀ, ਸਗੋਂ ਬਿਨਾ ਜਾਤ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਲ ਚੋਰ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਦਾ ਕਬਜਾ ਹੈ। ਜੋ ਆਪਣੀ ਬਿਨਾਂ ਜਿਸਮ ਕੀਤੀ ਨਾਨਕ ਦਰ, ਨਾਨਕ ਘਰ ਦੀ ਵੈਰਣ, ਲਾਲੋ ਕੁਲ ਦੀ ਵੈਰਨ, ਤੀਜੇ ਜੁਗ ਤੋਂ ਸਮੂਹ ਸ਼ਹੀਦ ਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਭਗਤਾਂ, ਖਾਲਸਿਆਂ ਦੀ ਵੈਰਨ ਬਾਂਦਰ ਬਿਪਰਨ ਪੰਡਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦੀ ਮੱਦਦ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਭੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅੱਜ ਉਚੀ ਉਚੀ ਅਗਧ ਪੜਨ ਇਸ ਲਈ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਨੇ ਤਾਂ ਕਿ ਉਨਾਂ ਦੇ ਅਗਧ ਰੌਲੇ ਵਿਚ, ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਕਈ ਹਜਾਰ ਮਿਲੀਅਨ ਵਰਿਆਂ ਮਗਰੋਂ ਹੋਏ ਪਿਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਅੱਲਾ, ਗੌਡ, ਕਰਤਾਪੁਰਖ ਦੀ ਬੁਧ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਅਨਮੋਲ ਸੱਚੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ, ਸੱਚ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਧਰਤ ਦਾ ਕੋਈ ਇਨਸਾਨ, ਇਸ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਬਾਂਦਰ ਬਿਪਰਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਅਗਧ ਪੜ ਰਹੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵਾਰੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣ ਸਕੇ। ਇਹ ਸੱਚ: ਇਹ ਹੀ ਹਨ ਕਮੀਨੀ ਕੁਖ, ਇਸ ਦੇ ਜਨਮਦਾਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਿਨਾਂ ਸਰੀਰ ਮਿਲਾਪ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ, ਇਨਸਾਨੀ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਖਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਪਾਪੀ ਗੇਨਾਂ ਦਆਰਾ, ਪੂਰੀ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬ''ਦਰ ਔਲਾਦ ਕਰਕੇ ਜਮਾਉਣ ਲਈ, ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਦਿਸ ਰਹੀਆਂ ਸਭ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਮਰਨ ਮਗਰੋਂ ਮਨ ਮਨੂਰ ਨਰਕ ਅੱਗ ਸੜਨ ਲਈ ਅਤੇ ਗਲ ਪਈ ਜਮ ਗਰਭ ਜੂਨੀ ਦੀ ਫੰਸੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਗਲ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਰਤੇ ਕੀਤੀ, ਹੋਈ ਜਿਮੇਵਾਰ।

ਜੋ ਧਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਧਰਮ ਨਾਉ ਹੋਵੈ ਪਾਪਿ ਕਮਾਣੈ ਪਾਪੀ ਜਾਣੀਐ ॥

ਤੂੰ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਦੂਜਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ (ਪੰਨਾ 138)

28. 01.2010 ਦੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੋਂ ਛਪਦੀ ਇਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਇਕ ਖਬਰ ਦਾ ਸਰਲੇਖ ਇਹ ਹੈ:

ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਦਾਸ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਡਟੇ, ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਮਾਣਤਾ ਨਹੀਂ।

ਸਮਾਜ ਬਚਾਓ ਮੋਰਚੇ ਦੇ ਭਾਈ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਮੁਖੀ ਵਲੋਂ ਗੱਜ ਵੱਜ ਕੇ ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਦਾਸ ਜੀ ਵਲੋਂ ਲਏ ਸਹੀ ਸਟੈਂਡ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ।

ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਇਟਾਲੀਅਨ ਕੱਠੇ ਹੋ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਨੂੰ ਵਦਾਵਾ ਦੇਕੇ ਸੱਚ-ਬੇਗੁਰੇ ਹੋਕੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਦਲਤ ਸਮਾਜ, ਰਵਦਾਸੀਏ ਕਹਾਉਣ ਵਾਲਿਓ, ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਅਤਿ ਅੰਨੇ ਬੋਲੇ ਕਰਕੇ, ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੰਸਾਰ ਸਿਖਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੁਕਰਮ ਕਰਤੂਤ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਆਪਣੀ ਔਲਾਦ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਨਾ ਕੋਈ ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਨਾਲ, ਨਾ ਹੀ ਰਵਿਦਾਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਉਹ ਗੱਜ ਬੱਜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਅੱਗੇ, ਸੱਭ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੋਧੀ ਐਲਾਨਦੇ ਹੋਏ, ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਨਾਲ, ਰਵਿਦਾਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਕਾਂਸ਼ੀ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਅਤੇ ਡੇਰੇ ਬੱਲਾਂ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਤੋਂ ਲਾਹੂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਕਦੇ ਹਥਿਆਰ ਸੁਟ ਹੋਏ ਅਹਿੰਸਾ ਪੁਜਾਰੀ ਦੀ ਅੱਜ ਬਹਾਦਰ ਪ੍ਰਗਟ ਬੋਧੀ ਔਲਾਦ, ਅੰਬੇਦਕਰ ਸੈਨਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਵਲੋਂ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਗਰ ਖੜਾ ਕਰਕੇ, ਮਰੇ ਪਸ਼ੂ ਦਾ ਚੰਮ ਲਾਹਕੇ ਮੁਰਦਾਰ ਚੋਰੀ ਖਾਣ ਵਾਲੇ, ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਬਾਂਦਰ ਬਿਪਰਨ, ਪੰਡਤ ਦੇ ਨੀਚ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਸ਼ੂਦਰਾਂ - ਦਲਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨੀਚੋਂ ਨੀਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਚਮਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੋ ਮਰੇ ਪਸ਼ੂ ਦਾ ਚੰਮ ਲਾਹ, ਮੁਰਦਾਰ ਚੋਰੀ ਖਾਂਦੇ ਖਾਂਦੇ, ਹੁਣ ਖੁਦ ਹੀ ਕੋਹਾਂ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕ ਮਾਰਦੇ ਮੁਰਦਾਰ ਹੋ ਗਏ ਨੇ। ਇਸ ਖਬਰ ਵਿਚੋਂ ਹੂਬਹੂ:

" ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬੋਧੀਆਂ ਦੇ ਇਕ ਗੁਰਪ ਅੰਬੇਦਕਰ ਸੈਨਾ ਦੇ ਜਲੰਧਰ ਦਿਹਾਤੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਲਵੀਰ ਮੰਡ ਨੇ ਬਾਬਾ ਨਿਰਮਲ ਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਅਲੋਚਨਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਵਿਦਾਸੀਆ ਭਾਈਚਾਰਾ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਨਿਰਮਲ ਦਾਸ ਨੂੰ ਕੀ ਇਤਰਾਜ ਹੈ? "

ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਹ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ ਬੋਧੀ ਸੈਨਾਂ ਐਲਾਨਦੇ ਹੋਏ ਵੀ, ਪਰਾਏ ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਘਰ, ਰਵਿਦਾਸੀਏ ਭਾਈਚਾਰੇ ਘਰ, ਵੜਕੇ, ਰਵਦਾਸੀਏ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਲੋਂ, ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਮੋਹਤਬਰ ਹੋ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ, ਰਵਦਾਸੀਏ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ, ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਾਲਿਆਂ ਮਾਰਿਆ ਸਾਧ, ਝੂਠਾ ਆਪਣਾਂ ਮਾਰਿਆ ਸਾਧ ਦੱਸ, ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਰਵਿਦਾਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇਨਾਂ ਦੇ ਹੀ ਪਵਿਤਰ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਉਤੇ ਸੰਸਾਰ ਸਿਖਰ ਘਿਣਾਓਣਾਂ ਵਾਰ ਕਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ?

ਵੇਖੋ ਦਲਿਤਾਂ- ਰਵਿਦਾਸੀਏ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਤੁਸਾਂ ਤੇ ਕਾਬਜ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ, ਬੱਲਾਂ ਵਾਲੇ+ ਪੱਗ ਵਾਲੇ ਦੀ ਤਿਆਰ ਅੰਬੇਦਕਰ ਸੈਨਾਂ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਥਾਂ, ਤੁਸਾਂ ਵਲੋਂ, ਤੁਸਾਂ ਖਡਾਉਣਿਆਂ ਦੀ ਚਾਬੀ ਹੋਣਾਂ, ਸੱਚੇ ਦਲਤ ਸਮਾਜ, ਸੱਚੇ ਰਵਿਦਾਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਵੰਗਾਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਲਕਾਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਰਵਿਦਾਸ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਉਤੇ, ਅੱਜ ਉਨਾਂ ਬੋਧੀਆਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਚਲਦਾ ਹੈ।

ਅੰਬੇਦਕਰ ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਅਗਾਂਹ ਬੋਲ: "ਰਵਿਦਾਸੀਏ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਕਾਂਸ਼ੀ ਬਨਾਰਸ ਮੱਕੇ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਉਥੋਂ ਜੋ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਕਾਂਸ਼ੀ ਤੋਂ ਮਿਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਚਲੱਣਗੇ। "

ਇਸ ਅਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਤੋਂ ਮੁਖ ਮੋੜਕੇ, ਇਸ ਦੀ ਸੰਸਾਰ ਸਿਖਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਰਤੂਤ ਵਿਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਕਰਦੇ, ਆਪਣੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਘਰਾਂ ਵਿਚੋਂ, ਆਇਆ ਕੂੜ ਕਿਤਾਬਚਾ ਨਸ਼ਟ ਕਰੋਗੇ, ਇਸ ਘੋਰ ਅਵੱਗਿਆ ਦਾ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰੋਗੇ, ਅੱਜ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਅਸਲ ਬਣਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਤਰ, ਮਨ ਕਰ ਲਈ ਭਾਰੀ ਮੈਲ ਲਾਹੋਗੇ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮਿਹਰਬਾਨ ਬਖਸ਼ਣਹਾਰ ਸਿਰਜਨਹਾਰ, ਸੱਭ ਦਾ ਪਿਤਾ, ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਨਰਕ ਦੀ ਅੱਗ ਸੜਨੋਂ ਬਚਾ ਲਵੇ। ਨਰਕ ਦੀ ਅੱਗ ਸੜਨਾਂ ਮੱਤ ਸਮਝੋ ਕਿ ਕੋਈ ਖਿਆਲੀ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕੁਦਰਤ ਤੇ ਖੋਜੀ ਵਗਿਅਨੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨਰਕ ਅੱਗ ਸੜਨ ਦੀ ਜਗਾ ਤਸਵੀਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਸਚਮੁਚ ਮਨ ਇਸ ਨਰਕ ਦੀ ਮਹਾਂ ਅੱਗ ਵਿਚ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਸੜਦਾ, ਕਰਤੇ ਦੇ ਨਿਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ, ਕਰਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਲਫਾਫਾ ਬੰਦ।

ਜਦ ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਨੇ ਕੋਈ ਸਿਖ ਰਹਿਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੱਤਾ, ਸੱਭ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਤਾਂ ਆਪਣੇ **ਪੰਥ ਅਟੁਟ ਅੰਗ** ਨੂੰ ਗਲਵੱਕੜੀ ਵਿਚ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਕੋਣ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ? ਅੱਜ ਗੁਰੂ ਆਸਰੇ, ਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਜਦ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ **ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ** ਨੇ ਮੁੜ ਪੁਨਰ ਜਨਮ -ਜਿੰਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗੁਰਸਿਖ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ ਵਾਰਸ ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਕੀਤੇ, ਗੁਰੂ-ਕਰਤੇ ਝੱਬ, ਪਿਛਲੇ ਸੰਯੋਗ ਸਬੱਬ, ਆਪਜੀ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ **ਪੰਥ ਅਟੁਟ ਅੰਗ** ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਪੁਆਈ ਗਲਵਲਕੜੀ ਵਿਚ ਲੈਣ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਹਰ ਸੱਚੇ ਦਲਿਤ ਦਾ, ਸੱਚੇ ਰਵਿਦਾਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦਾ ਇਹ ਦਾਹਵਾ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਝੂਠਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਿਖ ਨੇ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਸਾਧ ਸੰਤ ਭਾਈ ਰਾਮਾ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਅਸਟਰੀਆ ਮਾਰਿਆ ਹੋਵੇ।

ਜੇ ਕੋਈ ਸਿਖ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਾਧ ਸੰਤ ਨੂੰ ਮਾਰ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਵੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ, **ਪੰਥ ਅਟੁਟ ਅੰਗ** ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਕ ਸਰਮਾਏ, ਨਰਵੈਰ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ਬਦਲੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ। ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਪੱਤ ਕਿਸੇ ਸਿਖ ਦੀ ਨਹੀਂ ਲੁਟੀ, ਸਗੋਂ ਨਰਵੈਰ ਗੁਰੂ ਦੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਨਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵਿਗਾੜਿਆ ਹੀ ਨਹੀ, ਪੱਤ ਲੁਟੀ ਹੈ। ਉਸ ਨਰਵੈਰ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਪੱਤ, ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਨੇ ਲੁੱਟੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਮਾਨਤ ਗੁਰੂ ਦੀ, ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤ, ਗੁਰੂ ਹੁਕਮੀਂ, ਬਿਪਰਨ ਦੇ ਐਲਾਨੇ ਚੌਥੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਨੀਚਾਂ ਸ਼ੂਦਰਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ, ਇਨਾਂ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਹੋ, ਲੈਕੇ ਆਏ ਸਨ।

ਇਸ ਦੋ ਮੂਰਤ ਇਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮਿਲਭੋਗੀ ਨਵੀਂ ਨਸਲ ਸ਼ੈਤਾਨ ਬੱਚੇ ਔਲਾਦ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਜਨਮ ਸਥਾਨ ਕਾਸ਼ੀਂ ਨੂੰ ਅਤੇ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਦੇ ਹਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨੂੰ ਆਜਾਦ ਕਰਵਾਕੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾਂ ਹੈ। ਉਸ ਬਿਪਰਨ ਤਖਤ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਰਤੂਤ ਹੁੰਦੀ ਵੇਖਦੇ ਰੋਕੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਸਿਖਰ ਕਰਤੂਤ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਲਈ ਇਜਾਜਤ ਦੇਈ ਰੱਖੀ, ਤੋਂ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਆਜਾਦ ਕਰਵਾਕੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਕਿਸੇ ਸਿਖ ਉਤੇ ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਉਤੇ ਹੀ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਸੰਗਤ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਉਤੇ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕੱਲੇ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਨਾਲ **ਪੰਥ ਅਟੁਟ ਅੰਗ** ਵੀ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਗਟ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਬੱਲਾਂ ਵਾਲੇ+ਪੱਗ ਵਾਲੇ ਬੋਧੀ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਸੰਤ ਸਭਾ ਅਤੇ ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੁਸਾਂ ਇਕੱਲੇ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀ, ਸਗੋਂ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਵੀ ਵੈਰ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਐ ਬਿਪਰਨ ਪਾਂਡੇ, ਪਾਂਡੇ ਧੀ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਹਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਬਿਨਾਂ ਜਿਸਮੋਂ ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ, ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਸਿਖ ਤੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਖੋਹਕੇ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਭਗਤ ਬਾਣੀ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸਗੋਂ ਉਨਾਂ ਤਿੰਨ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤ ਪਰਵਾਰਾਂ ਦੀ ਆਦਿ ਸੰਤਾਨ ਤੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਲੁੱਟਣ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਜਬਰੀ ਬਗਤ ਬਾਣੀ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਖਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੁਕਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਨਾਂ ਹੱਥ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸੌਂਪਕੇ ਦਲਤ ਸਮਾਜ- **ਪੰਥ ਅਟੁਟ ਅੰਗ** ਦੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਰਕੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਆਦਿ ਦਲਤ ਸਮਾਜ- **ਪੰਥ ਅਟੁਟ ਅੰਗ**, ਦੇ ਇਕ ਭਾਈ ਬਸ਼ਿੰਦੇ ਨੇ, ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਇਕ ਸਿਖ, ਸੂਰੇ ਸੰਤ, ਭਗਤ, ਖਾਲਸੇ ਤੋਂ, ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਮੇਲ ਦਾ ਸੱਚਾ ਰਾਹ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ।

ਬਿਹਤਰ ਤੇਰੇ ਲਈ, ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਕਰਤੂਤ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਾਰ ਨੂੰ ਹੱਥੀਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ। ਆਪਣੇ ਅਤੀਤ ਦੇ ਅੱਤ ਕੌੜੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਹਜਮ ਕਰ, ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸੰਸਾਰ ਸਿਖਰ ਕਰਤੂਤ ਦੀ ਭੁੱਲ ਬਖਸ਼ਾ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਫਿਰਦੇ ਨੇ, ਯਹੂਦੀ, ਇਸਾਈ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਸਜਾ ਲਈ ਜਾ। ਇਹ ਹੀ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਿਨ ਇਹ ਸਾਡਾ ਨਹੀਂ, ਸਾਡੇ ਕਰਤੇ ਦਾ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਮਗਰ ਤੁਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਧਰਤ ਉਤੇ ਡਰ ਦਾ ਨਰਕ ਹੀ ਹੰਢਾਉਣਾਂ ਪਵੇਗਾ। ਅੱਗੇ ਕਾਲਖ, ਅੱਗ, ਮਨੂਰ ਮਹਾਂ ਨਰਕ, ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਤੁਸਾਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਮਹਾਂ ਪਾਪੀਆਂ ਦਾ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਐ ਅੱਧ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਮੂਰਤ, ਸਿਖਰ ਵੱਡੇ ਨਾਮ ਗੁਰਨਾਮ ਸੁੰਹ ਮੁਕਤਸਰ, ਵੇਖ, ਤੈਨੂੰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇਡਾ ਵੱਡਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਮ ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਵੱਡੇ ਹੋਇਆਂ ਇਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਦ ਕੋਈ ਬੁਲਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਜੇ ਭੋਰਾ ਜਿੰਦਾ ਜਮੀਰ ਕਰਤੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਂਗਾ, ਹਰ ਵਾਰ ਵੱਡੇ ਨਾਮ ਬੁਲਾਇਆਂ ਤੂੰ ਸੋਚੇਂ, ਅਪਣੇ ਗਿਰਵਾਨ ਵਿਚ ਝਾਤੀ ਮਾਰੇਂ ਕਿ ਕੀ ਤੂੰ ਉਹ ਕਿਰਦਾਰੋਂ ਵੱਡਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਵੱਡੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਪੁਕਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਬੋਧੀ ਹੋਕੇ ਬੋਧੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਆ ਵੀ ਬੈਠਾ, ਪਰ ਨਾਮ ਫਿਰ ਵੀ ਨਾਨਕ ਦੇ ਦਰ ਨਾਲ, ਨਾਨਕ ਦੇ ਘਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਹੀ ਧਰਾਈ ਫਿਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ। ਇਹ ਸਿਖ ਧਰਮ ਅਤੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸਰੂਪ ਤਿਆਗਕੇ ਫਿਰ ਜਮ ਜਮ ਬੋਧੀ ਹੁੰਦਾ। ਤੈਥੋਂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਦਰ ਨਾਲ, ਘਰ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਰਤੇ ਦਾ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਨਿਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਵੀ ਨਿਆਂ ਕਰਦਾ। ਆਪਣੇ ਬੋਧੀ ਧਾਰਮਕਿ ਨੇਤਾ ਦਲਾਏ ਲਾਮਾਂ ਵਰਗਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸਰੂਪ, ਉਸ ਦਾ ਚੇਲਾ ਹੋ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਵਿਚਰਦਾ। ਸੋ ਤੂੰ ਸਿਖ ਆਪ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਬਣ ਬੋਧੀ ਵੀ ਤੈਥੋਂ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਦੇ ਆਦਿ ਤੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਨਾ, ਨਿਸ਼ਾਨ, ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਹੁਣ ਤੂੰ ਧਰਤ ਉਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਇਸ ਸੱਚ ਦਾ ਸਬੂਤ ਬਣ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈਂ: ਤੇਰਾ ਨਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਿ ਤੂੰ ਸਿਖ, ਤੇਰਾ ਨਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਿ ਤੂੰ ਬੋਧੀ। ਨਾ ਬੋਧੀ+ਨਾ ਸਿਖ = ਜਿਸ ਦਾ ਨਾ ਮਾਂ ਨਾ ਬਾਪ, ਖੁਦ ਹੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਬਾਪ, ਨਾ ਮਰਦ, ਨਾ ਔਰਤ, ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰ ਲਾਲ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ, ਜੋ ਨਾ ਮਰਦ ਹੈ-ਨਾ ਔਰਤ।

ਮਹਾਂ ਪਾਪੀ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਤੂੰ ਸਿਖ ਧਰਮ-ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦਾ ਸਿਖਰ ਕਮੀਨਾ ਧ੍ਰੋਹੀ, **ਪੰਥ ਅਟੁਟ ਅੰਗ** ਦਾ, ਬੁਧ ਦੇ ਇਸ ਮੁਤਾਬਕ ਧਰਮ ਦਾ ਅਤੇ ਬੋਧੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕਮੀਨਾ ਧ੍ਰੋਹ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਸਿਖਰ ਕੁਕਰਮ ਉਨਾਂ ਦੇ ਬੋਧੀ ਧਰਮ ਅਤੇ ਬੋਧੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਉਤੇ ਵਿਚੋਂ ਨਕਲੀ ਜਾਹਲੀ ਬੋਧੀ ਹੋ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਕਿ ਨਰਵੈਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਉਤੇ ਇਨਾਂ ਬੋਧੀ ਨਾਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਵਾਰ, ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਦਲਾਏਲਾਮਾ ਜੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ।

ਕਰਤੇ ਦੁਆਏ ਤੈਨੂੰ ਵੱਡੇ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਸੱਚ ਸਬੂਤ ਉਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਵਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸਾਂ ਹੀ ਦੋ ਸੁਰਤ ਪਰ ਇਕ ਮੂਰਤ ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਇਮਾਨਤ ਹੱਕ, ਲਾਲ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਹੋ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਲੱਭਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ।

ਐ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਵਿਸਥਾਰ ਜਲਦੀ ਤੈਨੂੰ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਦੀ ਸੱਥ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਂ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਦੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਮਹਾਂ ਪਾਪੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਲਟਾ ਇਸ ਸੱਚ ਨੂੰ ਝੂਠ ਦੇ ਸਹਾਰੇ, ਸਾਕਤ ਪਾਂਡਾ ਨਿੰਦਣ ਵਾਲਾ, ਮਹਾਂ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਹੈਂ।

ਅਲਹੁ ਗੈਬੁ ਸਗਲ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਿਰਦੈ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹੂੰ ਮਹਿ ਏਕੈ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਪੁਕਾਰੀ ॥ (ਪੰਨਾ 483)

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਰਾਮ ਕੀ ਅੰਸੁ ॥ ਜਸ ਕਾਗਦ ਪਰ ਮਿਟੈ ਨ ਮੰਸੁ ॥ (ਪੰਨਾ 871)

ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਪੰਚ ਵਸਹਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੯॥

ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਆਸਣਿ ਘਰਿ ਰਾਜਾ ਅਦਲੁ ਕਰੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧੦॥ (ਪੰਨਾ 907)

ਕਲਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰੇਤ ਜਿਨ੍ਹੀ ਰਾਮੁ ਨ ਪਛਾਤਾ ਸਤਜੁਗਿ ਪਰਮ ਹੰਸ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਤ੍ਰੇਤੈ ਮਾਣਸ ਵਰਤਹਿ ਵਿਰਲੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੧॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ (ਪੰਨਾ 1131)

ਵੇਖ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ, ਇਸੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਅਗਧ ਵਿਚ, ਤੂੰ ਆਪੇ ਕੁਫਰ ਨਾਲ, ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਆਤਮਾਂ ਨਹੀ ਹੈ ਐਲਾਨ, ਇਸ ਉਲਟ ਉਚਾਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਹਾ ਪਾਪੀ ਕਹਿੰਦਾ ਕਹਿੰਦਾ, ਅੰਤ ਆਪ ਹੀ ਆਤਮਾਂ ਨੂੰ ਰੂਹ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇਕੇ, ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਖੁਦ ਦੇ ਸਿਖਰ ਮਹਾਂ ਪਾਪੀ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਅਮਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੇਰੇ ਆਪਣੇ ਕਾਲੇ ਲੇਖ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਅਗਧ ਅੱਖਰ: "**ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਮਾਰਗ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਭਰਮਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਰੂਹ, ਧਰ ਅੰਦਰੋਂ।** " ਤੇਰੇ ਵਲੋਂ ਗਿਣਾਈ **ਕਰਤੇ** ਰੱਬ ਦੇ 39 ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਹੋਰ ਵੀ ਸਿਖਰ ਦਾ ਅਗਧ ਪੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੀ ਅਜੇਹੀਆਂ ਗਿਣਤੀਆਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜੀ ਦੇ **ਕਰਤੇ** ਦੇ ਕੁਝ ਇਕ ਇਕਾਈ ਅਤੇ ਗੁਣਵਾਚਕ ਨਾਮ ਚੁਣਕੇ, ਉਨਾਂ ਦੀ ਕੁਫਰ ਦੇ ਸਹਾਰੇ, ਕੁਲ ਗਿਣਤੀ 39 ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੇਰੇ ਅਗਧ ਦਾ ਜਬਾਬ ਦੇਣ ਬਹਿ ਜਾਈਏ, ਗਿਣਤੀ ਕਰਦੇ ਦੁਗਣੇ 80 ਵੀ ਗਿਣਾ ਦੇਈਏ, ਫਿਰ ਵੀ ਅੰਤ ਹਰਿ ਦੇ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਸੱਚ ਆਖਕੇ ਹੀ ਸਮਾਪਤੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਥੇ ਵੀ ਝੂਠ ਦਾ ਮੁਰਦਾਰ ਖਾਂਦੇ ਪਾਂਡੇ ਮਹਾਂ ਪਾਪੀ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ, ਤੂੰ ਹੀ ਸਬੂਤ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈਂ। ਸਰਜੀ ਨਾਮ

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਅਗਮ ਹਹਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਸੁਰਤਿ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥ (ਪੰਨਾ 1319)

ਆਹ ਵੇਖੋ ਤੁਸੀਂ ਬੱਲਾਂ ਵਾਲੇ + ਪੱਗ ਵਾਲੇ ਬੋਧੀ, ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ, ਸਾਡੇ ਸੱਚੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪਹਿਚਾਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦਾ ਇਹ ਦਿਨ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਸਾਰ ਇਨਸਾਨ ਲਈ ਦਰਜ ਭਵਿਖਬਾਣੀ ਫ਼ੁਰਮਾਨ:

ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਉਮਾਪਤਿ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਸੀਸੁ ਧਰਨਿ ਸਹਸ ਭਗ ਗਾਂਮੀ ॥੪॥ ਇਨ ਦੂਤਨ ਖਲੁ ਬਧੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿਓ ॥ ਬਡੋ ਨਿਲਾਜੁ ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ ॥੫॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹਾ ਕੈਸੇ ਕੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਰਘੁਨਾਥ ਸਰਨਿ ਕਾ ਕੀ ਲੀਜੈ ॥੬॥ (ਪੰਨਾਂ 710)

ਸੰਯੁਕਤ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਵਿਚੋਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਵੱਖ ਤੀਜਾ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਸੰਤ ਨਿੰਦਕ, ਸ਼ਹੀਦ ਨਿੰਦਕ, ਸਤਿਗੁਰ, ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਸੱਚ ਸੂਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿੰਦਕ, ਸਿਖ ਸੂਰੇ ਕ੍ਰਿਦਾਰ ਦਾ ਨਿੰਦਕ ਅਤੇ ਵੈਰੀ ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਹੈ। ਜੋ ਬਿਪਰਨ ਮਾਂ ਤ੍ਰਿਕੋਟੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਾਂਦਰ ਦੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਸ਼ੈਤਾਨ ਔਲਾਦ ਪੁੱਤ, ਮਾਇਆ ਦਾ ਵਿਆਜ ਵਪਾਰ ਕਰਦਾ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਵਧਾਕੇ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵਧਾਏ ਪੈਸੇ ਦੁਆਰਾ, ਆਪਣਾਂ ਵੱਖਰਾ ਨਾਨਕ ਦਾ ਉਚਾ ਦਰ ਉਸਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬਾਰਕ ਸੰਤਾਨ ਵੀ ਹੈ। ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਗਰ ਕਹਿਣੀਂ ਕਾਂ ਕੁਰਲਾਹਟ ਅਖੌਤੀ ਕਾਇਰ, ਬੁਜ਼ਦਿਲ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ

ਮਗਰ ਲਾਈ, ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ ਕੰਠ ਹੋਈਆਂ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਵਾਨਤ ਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਿਪਰਣ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਅਗਧ ਪੜ ਰਿਹਾ, ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਹੱਥੋਂ ਉਪਾਹਜ, ਮੁਖੋਂ ਉਪਾਹਜ, ਕਿਸੇ ਸਿਖ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਣੋਂ ਉਪਾਹਜ ਐਲਾਨਣ ਦਾ ਕੁਕਰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੋ ਹੁਣ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਆਏ ਰਾਗੀ ਵਾਂਗਰ, ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਉਤੇ ਫੋਜਾਂ ਲੈ ਧਾੜਵੀ ਹੋ ਆਈ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿਚ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਨਿਘ ਮਾਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਕ ਦਿਨ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਅਗਧ ਪੜ ਰਿਹਾ ਇਹ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਪਾਂਡਾ ਜੁਗਿੰਦਰ ਸੁੰਹ, ਸਭ ਦੇ ਇਕੋ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਰੱਬ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਲਲਕਾਰਨ ਉਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਬਾਬ ਲਈ ਅਕਾਰ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਐਲਾਨਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਿਨ ਇਸ ਅਗਧ ਪੜ ਰਹੇ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਦੇ ਤੀਜੇ ਹਿਸੇ ਇਸ ਜੁਗਿੰਦਰ ਸੁੰਹ ਨੂੰ ਇਨੀ ਹਰਫੀਂ ਲਿਖਤੀ ਸੱਚ ਸੁਣਾਇਅ ਸੀ:

"ਵੀਰ ਜੀਓ, ਕਿਸੇ ਬਿਪਰਨ ਵਲੋਂ ਰੱਬ ਕਰਤੇ ਨੂੰ ਲਲਕਾਰੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ। ਕਰ ਲਵੇ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਜੀ ਦਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰਾਂ ਦਾ ਉਤਰ ਸੀ ਕਿ ਇਨਾਂ ਗਇਆਂ ਗੁਜ਼ਰਿਆਂ ਦੇ ਕਹੇ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਆਪਣਾਂ ਉਹਲਾ ਲਾਹ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਉਂ ਆਵੇ? ਜੋ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਕਤੀ, ਉਸ ਨੇ ਇਨਸਾਨੀ ਵਜੂਦ ਵਿਚ ਕਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਤੇ ਹੋਣਾਂ ਨਹੀ। ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਵਜੂਦ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਜੋ ਕਹਾਉਣਾਂ ਅਤੇ ਕਰਾਉਣਾਂ ਹੈ ਬਸ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਰਣ ਆਏ, ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਰਜਾ ਦੇ ਪੂਰਣ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੋਣ ਤੁਰਿਓ ਗੁਰਸਿਖ, ਖਾਲਸੇ ਇਨਸਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕਹਾਉਣਾਂ ਅਤੇ ਕਰਵਾਣਾਂ ਹੈ।"

ਪਰ ਉਸ ਦਿਨ ਇਹ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਚ ਹਰਫ ਇਸ ਸਾਕਤ ਨੂੰ ਨਾ ਪੋਏ। ਇਸ ਵਲੋਂ ਇਹ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਚ ਆਪਣੀਂ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਤੋਂ ਛੁਪਾ ਲਿਆ। ਅੱਜ ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਂਗ ਹੋਰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਰੱਬ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨਿਆਣੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਜੀ ਮੈ ਤੇ ਬਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾਤ ਲੈਣ ਆਇਆਂ, ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਸੁੱਕੀ ਰੋਟੀ ਲਈ ਭੱਜੇ ਜਾਂਦੇ ਕੁੱਤੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬਿਪਰਨ ਪਾਂਡੇ ਅਗਧ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਰੀਰ ਧਾਰਕੇ ਬੋਲਣ ਲਾਉਂਦੇ ਨੇ, ਉਨਾਂ ਕਰਤੇ ਮਾਰਿਆਂ, ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਾਂਦਰ ਔਲਾਦ ਨੂੰ ਹੁਣ ਨਿਰਾਕਾਰ ਅਕਾਲਪੁਰਖ ਸਿਖਰ ਸੱਚ ਸਬੂਤ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰ ਰਹੇ ਨੇ। ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਰੱਬ ਨਿਰਾਕਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਹਸਤੀ ਹੈ ਸੱਚ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ। ਇਸ ਜਿੰਦੇ ਜਾਗਦੇ ਉਤੇ ਸਿਖਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਘਿਨਾਉਣਾਂ ਵਾਰ, ਬੱਲਾਂ ਵਾਲੇ + ਪੱਗ ਵਾਲੇ ਬੋਧੀ ਵਲੋਂ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਲਈ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਤਿਅੰਤ ਸਿਖਰ ਅਸੀਮ ਸਿਦਕ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਫਿਰ ਵੀ ਸੱਭ ਸਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਸ ਦੀ ਖੇਲ, ਉਸ ਸੱਚੇ ਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡਿਆਂ ਉਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ, ਅਗਧ ਪੜ ਰਹੀ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦੀ ਹੀ ਹੋਰ ਸਿਖ ਅਸਿਖ ਸਰੂਪ ਅਗਧ ਪੜ ਰਹੀ ਸੰਸਾਰ ਬਿਪਰਨ ਬਾਂਦਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਤਾਨ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਆਸਰੇ ਲੱਭ ਕੇ, ਸੰਸਾਰ ਇਨਸਾਨ ਭਾਈ ਦੀ ਸੱਥ ਵਿਚ ਖੜੇ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਿਤਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਇਸ ਦਿਨ ਲਈ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਨੇ। ਜਿੰਨਾਂ ਦੂਜੀ ਸੰਸਾਰ ਜੰਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡਿਆਂ ਤੇ ਹੰਡਾਇਆ ਹੈ, ਉਨਾਂ ਜਰਮਨ ਬਜੁਰਗਾਂ ਦੇ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ਤੋਂ ਵੀ ਸੁਣਿਆਂ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਸੰਸਾਰ ਜੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਜਰਮਨੀ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਵਪਾਰ ਸੀ। ਸੰਤ ਵੈਰਨ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਬ੍ਰਾਂਹਮਣ ਬੇਟੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਯਾਰ ਤੋਂ ਸੰਤਾਨ ਮੂਸਾ ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ ਹੁਣੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਆਪੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਲਿਖਦੀ ਹੈ। ਅਜੇ ਇਸ ਸੱਚ ਹਰਫ ਤੋਂ ਸਿਆਹੀ ਵੀ ਸੁੱਕੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਆਪੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਤਰਾਂ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀਆਂ ਬਲੀਆਂ ਦੇਕੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਹਮਨ ਜੱਗ ਕਰਦੇ ਨੇ ਅਤੇ ਬੋਲ ਕੇ ਇਨਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਰੱਬ ਸਰੀਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੇਰਦੇ ਨੇ। ਜਿਹੜਾ ਰੱਬ ਅਜੇ ਇਨਾਂ ਲਈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੋਇਆ ਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਹੀ ਅਗਲੇ ਪਲ ਇਨਾਂ ਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਕੇ ਅਤੇ ਬੋਲਕੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਰੀਰ ਵਾਲਾ ਇਨਾਂ ਦਾ ਰੱਬ **ਜਾਵੇ** ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ **ਜਾਵੇ** ਨੂੰ, ਨਿਰਾਕਾਰ ਰੱਬ ਦੇ ਭਗਤ ਸੰਤ ਈਸਾ ਮਸੀਹ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੱਚ ਨਕਲੀ ਰੱਬ ਕਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਲਈ ਇਹ ਅੱਜ ਯਹੂਦੀਆਂ ਕਰਿਸਚੀਅਨਾਂ ਦੇ ਵਡੇਰੇ, ਰੋਮ ਸੰਤ ਵੈਰਨ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਉਤੇ ਆ ਖੜੇ ਸਨ।

ਦਿਨਸੁ ਨ ਰੈਨਿ ਬੇਦੁ ਨਹੀ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਤਹਾ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਰ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਬਾਵਰਿਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (ਪੰਨਾਂ 484)

ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਅਗਧ ਪੜ ਰਿਹਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਹੁੰ ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਅਸਲ ਵਿਚ ਮੈਂ ਸੱਭ ਉਚਾ ਹੋਣ ਐਲਾਨ ਤੁਰਿਆ ਹੰਕਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਾਂਦਰ ਆਦਿ ਤੋਂ ਦਾ ਯਹੂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਜਨਮ ਵੀ ਕਿਰਦਾਰ ਤੋਂ ਯਹੂਦੀ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਵਡੇਰੇ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦਾ, ਬਾਕੀ ਸੰਯੁਕਤ ਕਾਲਕਾ ਪੰਥ ਦੇ ਵਡੇਰਿਆਂ ਦੀ ਤਰਾਂ ਸਾਥ ਛੱਡਕੇ, ਪਹਾੜੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਜਾ ਮਿਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਿਲਭੋਗੀ ਔਲਾਦ ਜਮਾਕੇ, ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਕਰ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਵਿਚ, ਖਾਲਸੇ ਉਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਦਰ, ਘਰ ਉਤੇ ਸਦੀਵੀਂ ਜਿਤ ਲਈ, ਕਮੀਨਗੀ ਨਾਲ ਵਾੜ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਕਰਮੀ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਦਿਨ ਨੂੰ **ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗ ਨਿਰਾਲੀ** ਨੇੜੇ ਹੀ ਨੇੜੇ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਸੰਤ ਜਨੋਂ ਜੀ, ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ **ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗ ਨਿਰਾਲੀ** = **ਸਚੁ**:
ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥ =ਸਰਜੀ ਨਾਮ ਜੀ, ਜੋ ਅੱਜ ਆਪਾਂ ਦੀ ਕਰਨੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਨੇ ਉਹ ਇਹ ਬਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਸੰਸਾਰ ਸਰਦਾਰ ਇਸਾਈ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ, ਧਾਰਮਿਕ ਅਗਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਣ ਦੀ ਖਬਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਂਭਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿਠਣ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀ ਖਬਰ, ਇਸ ਸਾਂਝੀ ਸਭਾ ਵਲੋਂ ਪਹੁੰਚਦੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਖਬਰ ਨਾਮੇ ਵਿਚ ਇਥੇ ਰੱਖਿਆ ਇਕ ਜਰੂਰੀ ਭੇਦ, ਅਭੇਦ ਬੰਦ ਲਫਾਫਾ ਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਨਾਨਕ ਦੇ ਦਰ ਦੇ, ਘਰ ਦੇ ਇਨਸਾਨ ਸਿਖ, ਇਕ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ, ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਭਾਈ, ਸੱਭ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਦੇ ਭਾਈ, ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਰਦਾਰ ਨੇਤਾ ਜੀ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਮੰਚ ਉਤੇ, ਕਿਸ ਆਦਿ ਅਦਿਸ ਕਾਰਣ ਕਰਕੇ, ਰਾਜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਮੰਚ ਉਤੇ ਹੋ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ ਹੀ ਅਸਲ ਅਗਧ ਪੜ ਰਹੇ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਬੱਲਾਂ ਵਾਲੇ+ਪੱਗ ਵਾਲੇ ਬੋਧੀ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਭਵਿਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ **ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗ ਨਿਰਾਲੀ -ਸਚੁ** ਵਲੋਂ ਕੁਦਰਤ ਦਿਸ ਕੰਪਿਊਟਰ ਵਿਚ ਅਦਿਸ ਪ੍ਰਗਰਾਮ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਫੌਜਾਂ ਲੈ ਧਾਵਣ ਦੇ ਅਸਲ ਆਦਿ ਕਾਰਣ ਨੂੰ, ਇਹ ਸੱਭ ਦੇ ਭਾਈ, ਜਾਣਦੇ ਹਨ।

ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ, ਅਸਾਂ ਪਿਆਰੇ ਸੰਤ ਜਨੋਂ ਜੀ, ਆਪਜੀ ਦੇ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ਤੋਂ ਉਚਾਰ ਹੋਏ ਇਸ ਸੱਚ ਦੀ ਹਾਮੀ, ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਗਿਆਨ ਆਸਰੇ, ਮਾਣ ਨਾਲ ਭਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਸਿਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਸਿਖ ਧਰਮ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਦਾ ਅਹਿਮ ਹੱਥ ਅਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਰਾਸਤ ਉਤੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਣ ਕਰਨਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਸੋ ਅੰਤ ਉਤੇ ਇਹ ਗੁਰੂ ਨਿਮਾਨਾਂ, ਨਿਤਾਣਾਂ, ਗਰੀਬ, ਪਰ ਗੁਰੂ ਦੇ ਲਾਲੋਕਿਆਂ ਵਿਚੋਂ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਲਾਲੋਕਿਆਂ ਦਾ, ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਆਪਜੀ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸੱਥ ਸੰਗਤ ਵਿਚ, ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਿਰਮਲ ਕੁਟੀਆ ਚੱਕ ਚੇਲਾ - ਸ਼ਾਹਕੋਟ ਜੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕ ਦਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਭਲਾਈ ਲਈ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਨਿਰੰਤਰ ਅਡੋਲ ਨਿਤਰੇ ਹੋਏ ਨੇ, ਨੂੰ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤ ਉਚਾਰ, ਆਪਣੇ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਦੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਰਕੇ ਭੇਜੇ, ਪੰਜਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਚੇ ਤਿੰਨ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਵਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਹੋਣੇ ਸੱਚ ਜਾਣਦੇ ਅਤੇ ਐਲਾਨਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਠਨ: ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ + ਇਹ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਨਾਲ ਖੜਨ ਦੀ, ਉਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਨੇ। ਤਾਂ ਕਿ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਦੀ ਕਰਤੂਤ, ਸਾਡੇ ਸੱਭ ਦੇ ਗੁਰੂ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਉਤੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਿਖਰ ਵਾਰ ਦਾ, ਆਪਾਂ ਮਿਲ ਤਕੜਾ ਜਬਾਬ ਬਣ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਿਖਰ ਅਨਿਆ ਦੇ ਕੁਕਰਮ ਨੂੰ, ਜੇ ਖੂਨ ਜਰੂਰਤ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਗਧ ਪੜ ਰਹੀ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵੀ ਧੋ ਸਕੀਏ। ਹਾਂ ਜੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਨਾਲ ਅਨਿਆ ਦੇ ਕੁਕਰਮ ਨੂੰ ਧੋਣ ਤੁੱਰਿਆ, ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਤੁਰਿਓ ਸੂਰਮੇ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਦਾ ਸਾਥੀ, **ਭਾਵੈ ਲਾਂਬੇ ਕੇਸ, ਭਾਵੈ ਘਰਰਿ ਮੁਡਾਇ,** ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ, ਹੀ ਗੁਰੂ ਆਪਣਾਂ ਸ਼ਹੀਦ ਮਾਣਸ ਬੰਦਾ ਕਬੂਲ ਕਰ ਸਕਣਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਗੁਰੂ ਮਿਲੇ ਦੀ ਕੱਚ ਪਕਾਈ ਦਾ ਅਗਲਾ ਕਾਰਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਸਕਣਾਂ ਹੈ।

ਮਨਹੁ ਕਠੋਰੁ ਮਰੈ ਬਾਨਾਰਸਿ ਨਰਕੁ ਨ ਬਾਂਚਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਮਰੈ ਹਾੜੰਬੈ ਤ ਸਗਲੀ ਸੈਨ ਤਰਾਈ ॥ (ਪੰਨਾਂ 484)

ਸੰਤ ਜਨੋਂ ਜੀ, ਆਪਜੀ ਨਾਲ ਅਦਿਸ ਸੰਗਤ ਸੱਥ ਸਭਾ ਵਿਚ, ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ **ਪੰਥ ਅਟੁਟ ਅੰਗ** ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਲੋਕਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਭੁਤ ਅਚਰਜ ਨਿਰਾਲੇ ਸੱਚ ਤੋਂ ਜਾਣੂੰ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਨੇ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਆਦਿ ਸਿਖ ਸੂਰੇ ਸੰਤ ਭਗਤਾਂ ਖਾਲਸਿਆਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਸਤਿਗੁਰ ਹੁਕਮੀਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਲਈ ਧੁਰਕੀ ਬਾਣੀ ਹੀ ਧਰਤ ਉਤੇ ਇਕੱਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸਗੋਂ ਇਸ ਮਗਰੋਂ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਆਉਂਦੇ ਰਹੇ ਨੇ। ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਹੋ ਆਦਿ ਤੋਂ ਤੁਰੇ ਸਿਖ, ਸੂਰੇ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸਿਆਂ ਦੀ ਇਸ ਪਵਿਤ੍ਰ

ਮੰਡਲੀ ਮਾਲਾ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਹੀਰੇ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਧੁਰਕੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਧਰਤ ਉਤੇ ਕਰਨ ਮਗਰੋਂ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਆਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ, ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਲਈ, ਸਿਖ ਸੂਰੇ ਖਾਲਸੇ ਹੋ, ਸ਼ਹੀਦੀ ਜਾਮ ਪੀਕੇ ਸੰਸਾਰੋਂ ਵੀ ਗਏ ਹਨ।

ਆਪਜੀ ਨਾਲ ਸੰਯੋਗ ਮੇਲ ਦੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਿਨ, ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ, ਆਪਜੀ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਅਚਰਜ ਖੇਲ, ਇਹ ਸੱਚ ਵੀ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ **ਪੰਥ ਅਟੁਟ ਅੰਗ** ਦੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਪੰਜ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਵਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ, ਦੋ ਗੰਗ ਬਨਾਰਸ ਦਾ ਬਿਪਰਨ ਲਗਾਵ ਅਤੇ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਬਿਪਰਨ ਲੈ, ਸਿਖ ਹੋ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ ਜੋ ਬਾਕੀ ਨਿਰਮਲੇ ਤਿੰਨ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਪਰਵਾਰ ਸਨ, ਜਿਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਆਪਜੀ ਹੋ, ਇਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਵਾਰ ਵਿਚੋਂ ਸੰਤ ਹਰੀ ਦਾਸ ਜੀ ਸੁਨੜਾਂ ਦੀ ਪੁਤਰੀ ਬੀਬੀ ਗੋਬਿੰਦ ਕੌਰ ਅਤੇ ਸੰਤ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਜੀ ਟੂਟੋ ਮਜਾਰਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਮਨਾਂ ਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਸੰਯੋਗ ਤੋਂ ਆਖਰੀ ਚਿਰਾਗ, ਪੁਤਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੀ ਅੱਜ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਸਰੇ, ਆਪਣੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਦੀ ਕਲਮ ਕਰਕੇ, ਆਪਜੀ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਇਨਸਾਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਦੋ ਕੁ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨਾਨਕੀਂ ਗਏ, ਕੁਦਰਤੀ ਉਥੇ ਠਹਿਰੀ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਦੀ ਇਕ ਸਭਾ ਵਲੋਂ ਮਤਾ ਕਰਕੇ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਵਲੋਂ ਕੁਝ ਜੁਆਨ ਹੁੰਦਿਆਂ ਆਪਣਾਂ ਇਹ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਮ, ਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਮੁੜ ਲੈਣ ਲਈ ਇਮਾਨਤ ਕਰ, ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਪਿਤਾ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ, ਇਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਮ ਮੁਤਾਬਕ ਪਹਿਲੋਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਨਸਾਨ ਕਿਰਦਾਰ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਜੀ। ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਉਤੇ ਧ੍ਰੋਹੀ ਬਿਪਰਨ ਤਖਤ ਦਾ ਥਾਵਾ ਨਾ ਸਹਾਰਦਾ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਲਈ ਸਿਰ ਦੇਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਲੈਕੇ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੋਲ ਚੱਲਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਲਈ ਨਿਰਭੈਅ ਨਿਰਵੈਰ, ਨਿਰਸਵਾਰਥ, ਉਸ ਦਾ ਸੱਚ ਸੁਣਾਉਂਦੀ ਕਲਮ ਹੀ ਮਨਜੂਰ ਹੈ।

ਮਾਣਸੁ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਸੁਣਾਇਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਿਹਾਲ ਸਭਿ ਕੁਲ ਤਾਰਸੀ ॥ (ਪੰਨਾਂ 730)

ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਉਰਹਿ ਤਨ ਲਾਗੀ ॥ ਉਹ ਤਉ ਭੂਤੁ ਭੂਤੁ ਕਰਿ ਭਾਗੀ ॥੩॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ॥ ਹਮ ਤਉ ਏਕ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਛੂਟਿਆ ॥ (ਪੰਨਾਂ 794)

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਹਉਮੈ ਤਿਸੁ ਗਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਸੰਤੁਸਟੁ ਕਲਮਲ ਤਿਸੁ ਖਈ ॥ (ਪੰਨਾਂ 961)

ਚੰਗਾ ਜੀ ਸੰਤ ਜਨੋ ਜੀ, ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਆਪਜੀ ਅਤੇ ਆਪਜੀ ਦੇ ਸਮੂਹ ਸਾਥੀ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਪਿਆਰੇ, **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਦਾ, ਜੋ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਆਦਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਾਂ ਵਲੋਂ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਉਤੇ ਕੀਤੇ ਸੰਸਾਰ ਸਿਖਰ ਵਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਸਹਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਮੰਚ ਉਤੇ ਦੋ ਭਾਈ ਮੇਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਏ ਨੇ, ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਗਲਵੱਕੜੀ ਵਿਚ ਲੈਂਦਾ, ਹਾਰਦਿਕ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਇਸ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ, ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਤੱਕ, ਆਜਾਦੀ ਤੱਕ, ਨਾ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਣ, ਇਨਾਂ ਹਰਫਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਧਰਤ ਉਤੇ ਅੱਜ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚੰਗਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਮਨਜੂਰ ਅਗਲੀ ਸੰਤ ਸਭਾ ਤੱਕ, ਆਪਾਂ ਸੱਭ ਲਈ ਗੁਰੂ ਅੱਗੇ, ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੇ, ਸਮੂਹ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਫਤਹਿ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁੜ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਜਾਣੇ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰਹਿੰਦਾ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਦੇ ਹਾਂ।

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਮਿਲੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ (ਪੰਨਾਂ 1166)

ਬਹੁਤੇ ਫੇਰ ਪਏ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਅਬ ਕਿਛੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ (ਪੰਨਾ 666)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ।। ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ।।

ਐ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਮਰੇ ਐਲਾਨ ਹੋਇਓ, ਸੰਬੋਧਿਤ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵੀਰੋ ਜਿਵੇਂ ਉਪਰ ਸੱਚ ਵੇਖ ਆਏ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀਵਾਇਆ ਕੋਣ ਅੱਜ ਸਿਖ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਚ ਵੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੌਣ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਨਸਾਨ ਗੁਰਸਿਖ ਖਾਲਸਾ, ਖਾਲਸੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਸੱਚ ਬਖਿਆਨ ' ਸਿਖ ਜਾਂ ਸਾਕਤ' ਸਰਲੇਖ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿਚ ਅੰਕਤ, ਆਪ ਸੱਭ ਵੀਰਾਂ ਕੋਲ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਪਹੁੰਚਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਸੋ ਸੰਗਤ ਜੀ ਅੱਜ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕੋਈ ਸਿਖ ਸੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਖ ਸੰਤ ਭਗਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਮਲੀ ਸਿਖੀ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਭਵਿਖ ਸਿਖ ਸੂਰਾ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸਾ ਵੀ ਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ਿਸ ਨਾਮ ਦੀ ਦਾਤ ਦੁਆਰਾ ਜਰੂਰ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ, ਇਹ ਸਾਡਾ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ। ਹਾਂ ਭਵਿਖ ਗੁਰੂ ਕਿਰਪਾ ਸਿਖ ਸੂਰਾ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸਾ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਲੱਖਣ ਰੌਸ਼ਨ ਚਿਰਾਗ ਸਿਤਾਰਾ ਸਭ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਚਮਕਦਾ

ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗਾ। ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਗਰ ਨਹੀਂ, ਗੁਰੂ ਮਗਰ, ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਮਗਰ ਤੋਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰਭਾਈ ਸ਼ਹੀਦ ਸਿਖ, ਸੂਰੇ, ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਵਲੋਂ ਧਰੀ ਨੀਂਹ ਤੇ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਆਜਾਦ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਕਾਰਜ, ਜੇ ਉਸ ਵਕਤ ਤੱਕ ਅਧੂਰਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਇਸ ਅਧੂਰੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਇਹ ਕਾਰਜ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਗੁਰੂ ਆਸਰੇ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜ਼ਿਮੇ ਕੀਤਾ ਅਗਲਾ ਕਾਰਜ ਸੰਸਾਰ ਮੰਚ ਤੇ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਸੂਰਾ ਸਿਖ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸਾ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ, ਇਨਸਾਨ ਭਾਈ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਦੱਸੇ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕੋਈ ਸਿਖ, ਗੁਰਸਿਖ ਹੀ ਅਸਲ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਉਹ ਹੀ ਮਾਣ ਨਹੀਂ। ਸਿਖ ਗੁਰਸਿਖ ਤਾਂ ਸਾਥੋਂ ਬਣ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਨਾਮ ਕਿਤੇ ਸੰਤ ਧਰਾ ਲਏ, ਕਿਤੇ ਖਾਲਸੇ ਧਰਾ ਲਏ। ਜਦ ਕਿ ਇਹ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਰਫ ਸੰਤ ਅਤੇ ਖਾਲਸਾ, ਖਾਲਸੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਧਨੀ ਹਨ, ਇਹ ਤੋਲ ਪੈਮਾਨਾਂ- ਜਿੰਦਾ ਮਿਸਾਲ ਸ਼ਹੀਦ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦ ਸਾਥੀ ਆਪਣੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਿਰਦਾਰ ਨਾਲ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਤੋਂ ਹੀ ਕਾਇਮ ਕਰ ਗਇਓ ਨੇ।

ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਿਖ, ਸੰਤ ਖਾਲਸਾ ਉਹ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਕਰਕੇ, ਹਰ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਖੋਟ ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਕਰਮੋਂ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਸੰਤ ਅਤੇ ਖਾਲਸਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਮ ਧਰਾਕੇ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਾ ਜਾਮ ਪੀ, ਪੰਥ ਲਈ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰਜਾ ਫੁਰਮਾਨ ਜਾਣ ਇਸ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਹੈ। ਬਿਪਰਨ ਦਿੱਲੀ ਤਖਤ ਨੂੰ ਪੰਥ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਲਈ ਸਿਰ ਤਲੀ ਤੇ ਧਰਕੇ ਵੰਗਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਗਰੁਸਿਖ ਨੂੰ ਇਸ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਪੰਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਦਲੇ ਹੀ, ਜੇ ਕਰਤੇ ਮਨਜੂਰ, ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਨਾਮ ਦੀ ਦਾਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾਂ ਸੰਤ ਖਾਲਸਾ ਕਰ ਸਕਣਾਂ ਹੈ।

ਸੋ ਗੁਰਸਿਖ ਜੀਓ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਕਤ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਜ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਸਿਖ ਧਰਮ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਕੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਨਾ ਤੇ ਕੋਈ ਸਿਖ ਸੰਤ ਕਿਰਦਾਰ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸਿਖ, ਖਾਲਸਾ ਕਿਰਦਾਰ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਮ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਅੱਜ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਸਿਖ, ਸੰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸਿਖ, ਖਾਲਸਾ ਹੈ।

ਪੰਥ ਦੋਖੀ, ਸੰਤ ਦੋਖੀ, ਸੰਤ ਨਿੰਦਕ, ਗੁਰੂ ਦੋਖੀ, ਗੁਰੂ ਨਿੰਦਕ ਮਸੰਦ ਧੁੰਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸੰਤ ਸਮਾਜ, ਪੰਥ ਤੇ ਕਾਬਜ ਪੁਜਾਰੀ ਲਾਣਾਂ, ਇਸ ਦੇ ਪਾਲਕ, ਇਸ ਦੇ ਚਾਲਕ, ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਪੰਥ ਚੋਂ ਖਾਰਜ, ਛੇਕੀ ਸਭ ਦੁਸ਼ਟ ਮਸੰਦ ਪੁਜਾਰੀ ਜੁੰਡਲੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਿਲਕੇ ਗੁਰਸਿਖ ਪੰਥ ਦੇ ਅਣਥੱਕ ਗੁਰਸਿਖ ਸੇਵਾਦਾਰ ਪ੍ਰੋ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਪੰਥ ਚੋਂ ਛੇਕਣ ਦਾ ਪਖੰਡ ਰਚਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਜੁਰਾਇਮਪੇਸ਼ਾ ਸਾਕਤਾਂ, ਮਹਾਂ ਪਾਪੀਆਂ ਦੀ ਔਲਾਦ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਗਰ ਤੁਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨ ਭਾਣੇ ਕੁਕਰਮਾਂ ਦਆਰਾ **ਖਸਮੈ ਨਦਰੀ ਕੀੜਾ ਆਵੈ** ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜੀਓਂਦਿਆਂ ਹੀ ਜਮ ਜੂਨਾਂ ਦੇ ਮਹਾਂ ਨਰਕ ਨੂੰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਦੁਸ਼ਟ ਮਸੰਦ ਬਿਪਰਣ ਔਲਾਦ ਸਾਕਤ ਸਮਾਜ ਲਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰੇ, ਐ ਸਿਖ ਧਰਮ ਨੂੰ ਅਪਣਾਕੇ, ਆਪਣੇ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਵੱਡੇ ਨਾਮ ਹਰਫ ਸੰਤ ਜਾਂ ਖਾਲਸਾ, ਖਾਲਸੇ ਧਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰਸਿਖ ਵੀਰੋ, ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਚੇ ਸਿਖ, ਗੁਰਸਿਖ, ਸੂਰੇ ਸੰਤ, ਭਗਤ, ਖਾਲਸੇ ਸਨ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਹੀ ਉਨਾਂ ਇਹ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਮ ਹੱਕ ਧਰਾਇਆ ਸੀ। ਵੀਰੋ ਜੇ ਇਸ ਸੱਚੇ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ, ਆਪਣੇ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਤ ਜਾਂ ਖਾਲਸੇ ਲਾਕੇ ਖੜਨਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਤਾਂ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜੇ ਆਪਜੀ ਵਲੋਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਕਰਕੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਵਿਚਰਨ ਦਾ ਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸਾ ਸੋਧ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੰਥ ਨੂੰ ਹੋਕਾ ਦੇਕੇ ਪ੍ਰਣ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਦੀ ਪੁਜਾਰੀ ਮਸੰਦ ਲਾਣੇ ਤੋਂ ਆਜਾਦੀ ਅਤੇ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਆਜਾਦ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਧਰੀ ਨੀਂਹ ਉਤੇ ਆਜਾਦੀ ਦਾ ਮਹੱਲ ਉਸਾਰਨਾਂ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਅਟੱਲ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਇਨਾਂ ਪੰਥ ਜ਼ਿਮੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਸਿਖ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਵਲੋਂ, ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਯੁਨਾਇਟਡ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਥੇਬੰਦੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਿਖ, ਸਭ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਰਫ ਸੰਤ ਜਾਂ ਖਾਲਸਾ, ਖਾਲਸੇ, ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ,

ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਬਿਨ ਅਧਿਕਾਰ, ਅਨਿਆਈ ਸਾਕਤ ਹੋ ਹੀ ਜੋੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਅਨਿਆ ਕਰਕੇ ਵੱਡੇ ਨਾਮ ਸੰਤ, ਖਾਲਸਾ, ਖਾਲਸੇ ਧਰਾਕੇ ਵਿਚਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗਕੇ ਆਪਣੇ ਅਨਮੋਲ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਆਰਥ ਗੁਆ ਲੈਣ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਅਪੀਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਗੁਰਸਿਖ ਵੀਰ ਭਾਈ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀਉ,

ਇਹ ਰੌਸ਼ਨ ਸੱਚ ਮਿਸਾਲ ਸੰਸਾਰ ਵੇਖ ਹੀ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਦੂਜੇ ਲਈ ਜਾਬਰ ਤੋਂ ਨਿਆਂ ਖਾਤਰ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੀ ਪਿਰਤ ਪਾਂਉਦਿਆਂ, ਦਰ ਆਏ ਮਜ਼ਲੂਮ ਪੰਡਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਲੈਣ ਖਾਤਰ ਆਪ ਚੱਲਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਅਨਿਆਈ ਜਰਵਾਣੇ ਦਿੱਲੀ ਤਖਤ ਦਰਬਾਰ ਅੱਗੇ ਖੜਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਆਪਣਾ ਸੀਸ ਕਲਮ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਥ ਵੱਲੋਂ ਅਲੇਖ, ਅਦੁੱਤੀ, ਲਾਸਾਨੀ, ਅਦਭੁਤ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਨਾਲ ਦਰ ਆਏ ਪੰਡਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੁਆਉਣ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਬਚਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਵੀਰ ਜੀਉ ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਜੀ ਦੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਗੁਰਸਿਖ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦਿਨ ਭੁੱਲਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦ ਵਰਤਮਾਨ ਪੁਜਾਰੀ ਮਸੰਦ ਲਾਣੇ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁਖੀ ਅਖੌਤੀ, ਨਕਲੀ, ਜਾਹਲੀ ਜਥੇਦਾਰ ਵਲੋਂ ਜਬਰਜਨਾਹ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਈ, ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨਿਆ ਮੰਗਣ ਆਈ ਇਕ ਸਿਖ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰੀ ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਕੈ ਬਿਨਾਂ ਇਨਸਾਫ ਦਿਤਿਆਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਰੋਂ, ਆਪਣੇ ਦਸਮੇਸ਼ ਦਰੋਂ, ਆਪਣੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦਰੋਂ ਖਾਲੀ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਪੁਜਾਰੀ ਲਾਣੀ ਦੀ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਕਿਰਦਾਰ ਨਾਲ ਧ੍ਰੋਹ ਦੀ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣੀ ਕਾਰ ਨਾ ਸਹਾਰਦੇ ਆਪਜੀ ਦੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਅਣਖੀ ਸੂਰੇ ਸਿੰਘਾਂ ਵਲੋਂ ਇਨਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਮਸੰਦਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰਬ ਉਤਮ, ਕਰਤਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਤਖਤ, ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਆਜਾਦ ਕਰਵਾਣ ਲਈ ਮਿਆਨੋਂ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬਾਂ ਜੀ ਕੱਢ ਲਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪੰਥ ਨੂੰ, ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਪੈਗਾਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਆਗੂ ਨਹੀ। ਇਨਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸਾਨੂੰ ਮਨਜੂਰ ਨਹੀ। ਅਸਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਇਸ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ ਦੁਸ਼ਟ ਪੁਜਾਰੀ ਮਸੰਦ ਲਾਣੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਨੂੰ ਅਜਾਦ ਕਰਵਾਣਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਿਨ ਇਸ ਪੁਜਾਰੀ ਲਾਣੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਦੇ ਕੂੜੇ ਫੁਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਤਮ ਜਾਣਕੇ ਇਨਾਂ ਮਗਰ ਨਰਕਾਂ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਤੁਰਿਓ ਸਿਖਾਂ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਿੰਦਿਆ ਸੀ, ਭੰਡਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਨਾਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਪੰਥ ਦੇ ਅਣਖੀ ਸੂਰੇ ਆਪਜੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਔਲਾਦ ਪੁਜਾਰੀ ਲਾਣੇ ਤੋਂ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਨੂੰ, ਸਿਖ ਧਰਮ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਆਜਾਦ ਕਰਵਾਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਮੁੰਢ ਬੰਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਨਾਲੋ ਨਾਲ ਬਿਪਰਨ ਤਖਤ ਤੋਂ ਪੰਥ ਦੀ ਆਜਾਦੀ ਲਈ ਸੰਗਰਾਮ ਬਣੀ ਜਾਣ ਦੀ ਇਕ ਆਸ ਉਮੀਦ ਕਿਰਣ, ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਦਿਸੀ ਸੀ। ਵੀਰ ਜੀਉ ਇਹ ਹੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮੀ ਬਣਦਾ ਸੱਚਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਮਾਰਗ, ਜਿਸ ਤੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਤਲੀ ਤੇ ਧਰਕੇ ਤੁਸਾਂ ਚੱਲਣਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਣ ਖੜੌਤ ਆ ਗਈ। ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬਾਂ ਜੀ ਮੁੜ ਮਿਆਨੀਂ ਆ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਜਿਸ ਬਿਪਰਨ ਮਸੰਦ ਪੁਜਾਰੀ ਲਾਣੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਿਸਟਮ ਤੋਂ ਪੰਥ ਨੂੰ ਆਜਾਦ, ਮੁਕਤ ਕਰਵਾਣ ਨਿਕਲੇ ਸਾਂ, ਮੁੜ ਉਸੇ ਹੀ ਬਿਪਰਨ ਮਸੰਦ ਪੁਜਾਰੀ ਲਾਣੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਿਸਟਮ ਤੇ ਸਰਬ ਉਚਤਾ ਦੀ ਮੁੜ ਮੋਹਰ ਲਗ ਗਈ। ਬਿਪਰਨ ਮਸੰਦ ਪੁਜਾਰੀ ਲਾਣੇ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਕਰਤੂਤਾਂ ਦੀ ਖੁਲ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖ, ਸਿਖ ਧਰਮ ਅਤੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਡੁਬਣ ਲਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ।

ਅੱਜ ਜਦੋਂ ਇਸ ਪੁਜਾਰੀ ਮਸੰਦ ਦੁਸ਼ਟ ਜੁੰਡਲੀ ਨੇ ਪ੍ਰੋ. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਕੂੜ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਪੰਥ ਵਿਚੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਨਾਦਰਸ਼ਾਹੀ ਫੁਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਜੀ ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਖਾਲਸਾ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਅਣਖੀ ਗੁਰਸਿਖ ਖੂਨ ਖੌਲਣੋਂ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕਿਆਂ ਵੇਖ ਕੇ ਮੁੜ ਮਨ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਜਥੇਬੰਦੀ ਵਲੋਂ ਮੱਕੜ ਮਕਾਰ ਮਸੰਦ ਦਾ ਪੁਤਲਾ ਸਾੜਕੇ, ਇਸ ਪੁਜਾਰੀ ਮਸੰਦ ਦੁਸ਼ਟ ਲਾਣੇਂ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸਾਂ ਗੁਰੂ, ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦੇ ਧ੍ਰੋਹੀਆਂ, ਅਕ੍ਰਿਤਘਣਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਨਾਦਰਸ਼ਾਹੀ ਫੁਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੰਥ ਕਦੇ ਵੀ ਸਵਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਸਗੋਂ ਤੁਸਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਚਿਖਾ ਵਿਚ ਤੁਸਾਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਚਿਤਾ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ, ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਦਫਨਾ - ਦਫਾ ਕਰ, ਪਹਿਲਾ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਹ ਲਵੇਗੀ।

ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰਸਿਖ ਵੀਰ ਭਾਈ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਆਉਜੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰਸਿਖੀ ਅਮਲੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਬਲਵਾਨ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਆਉਜੀ, ਆਪਾਂ ਮਿਲਕੇ ਓਹ ਹੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਆਪਜੀ ਵਲੋਂ ਇਸ ਮਸੰਦ ਲਾਣੇ ਅੱਗੇ ਪੰਥ ਦੇ ਰੋਹ ਦਾ ਵਿਖਾਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ

ਹੁਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਉ ਜੀ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰਿਓ ਆਓ, ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸਿਖ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿਚ ਬਣਦੇ ਹਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ, ਇਕ ਹੋਰ ਮਹਾਨ ਸੇਵਾ ਵੀ ਆਪਜੀ ਦੇ ਹੱਥ ਕਰਨੀ, ਸੁਝਾਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਭਾਈ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿੱਟੂ ਜੀ, ਜਦੋਂ ਅਪਜੀ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਜੇਲੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਸੀ ਤਾਂ ਇਕ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਇਸ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹੁਕਮ ਫੁਰਮਾਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਕੇ ਦੁਬਧਾ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਤਰ ਹੋਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੋ ਵੀਰ ਜੀ ਇਹ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਸਾਂ ਉਦੋਂ ਦਾ ਸੁਣਿਆਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਪੁੱਜਦਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਸਿਖ ਜਾਂ ਸਾਕਤ' ਵਿਚ ਵੀ ਆਪਜੀ ਕੋਲ ਦੁਬਧਾ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਣਾਂ, ਦਰਸਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਆਪਜੀ ਨਾਲ ਜਰੂਰੀ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨੇ ਸਨ, ਉਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਆਰਾ ਆਪਜੀ ਅੱਗੇ ਰੱਖੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਸੋ ਵੀਰ ਜੀ ਇਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਸੱਚ ਅਪੀਲ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਥ ਧ੍ਰੋਹੀ ਬਿਪਰਨ ਦਿੱਲੀ ਤਖਤ ਵੱਲੋਂ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਉਤੇ ਬੋਲੇ ਫ਼ੌਜੀ ਧਾਵੇ ਸਮੇਂ, ਬਿਪਰਨ ਦਿੱਲੀ ਤਖਤ ਦੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਆਈਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨਾਲ ਲੋਹਾ ਖੜਕਾਉਂਦਿਆਂ, ਆਪਣੇ ਹਰਿ ਕੇ ਦੁਆਰ, ਆਪਣੀਆਂ ਅਦਭੁਤ ਲਾਸਾਨੀ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ, ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ ਆਜਾਦ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੀਹ ਧਰਕੇ, ਇਸ ਉਤੇ ਪੰਥ ਦੇ ਆਜਾਦ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਪੰਥ ਲਈ ਹੁਕਮਨਾਮਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰ ਗਇਓ ਨੇ। ਇਸ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਦਾ ਅਟੱਲ ਹੁਕਮ ਰਜਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਸਿਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਜਾਦ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਸਾਰੀ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰਜਾ- ਕਰਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਸੇ ਨੇ ਇਥੇ ਉਥੇ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਨਾਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਕੀਤੇ ਪਰਖ-ਇਮਤਿਹਾਨ ਚੋਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਗੁਰੂ ਦੀ ਇਮਾਨਤ ਸਿਰ ਅੱਜ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਲਈ ਤਲੀ ਤੇ ਲੈਕੇ ਤੁਰ ਪਏ ਨੇ। ਜਾਬਰ ਜਿਨਾਂ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਕਲਮ ਕਰਨ ਦੀ, ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰਨ ਦੀ, ਜੇਲੀਂ ਸੁਟਣ ਦੀ, ਤਸ਼ੱਦਦ ਨਾਲ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰ ਦੇਣ ਦੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰਸਮ ਅਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਧਰਿ ਨੀਂਹ ਉਤੇ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇਂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਪਰਨ ਤਖਤ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਸਵਿਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੀਰੋ ਕਰਕੇ, ਗੁਰੂ ਕਰਤਾ ਰਾਮ ਤੋਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਜਮ ਪੰਥ ਮਾਰਗ ਤੋਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਸੋ ਵੀਰ ਜੀ ਅੱਜ ਗੁਰਸਿਖ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਮੰਜਿਲ ਆਪਣੇ ਆਜਾਦ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਹ ਪੰਜ ਚਾਰ ਮੰਗਾਂ ਜਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲੀ ਤਖਤ ਤੋਂ ਮੰਗਵਾਣ ਲਈ ਆਪਜੀ ਦਿੱਲੀ ਜਥੇ ਭੇਜ ਰਹੇ ਹੋ। ਵੀਰ ਜੀਉ ਇਨਾਂ ਮੰਗਾਂ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਅਖੌਤੀ ਸਾਧਾਂ ਖਿਲਾਫ ਉਠਣ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਅਨਿਆਈ ਝੂਠੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਜਾਬਰ ਤਖਤ ਦੀਆਂ ਜੇਲਾਂ ਨਸੀਬੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹੀ ਹਨ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਸੀਨੇ ਕਰਨੀਆਂ ਹੀ ਹਨ, ਇਸ ਦਾ ਤਸ਼ੱਦਦ ਪਿੰਡੇ ਝੱਲਣਾਂ ਹੀ ਪੈਣਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਆਉ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰਿਓ, ਇਹ ਜੇਲਾਂ, ਗੋਲੀਆਂ, ਸਭ ਦਰਦ, ਦੁਖ ਆਪਣੇਂ ਨਸੀਬੀਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਦੇ ਆਜਾਦ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਜਾਰੀ, ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਕਰੀਏ, ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਰੇ ਦੇ ਪੰਥ ਕਾਰਜ ਲਈ ਮਰੀਏ ਤਾਂ ਇਹ ਮਰਨਾਂ ਸ਼ਹੀਦ ਦਾ ਮਰਨਾਂ, ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਮਨਜੂਰ ਲਈਏ।

ਐ ਇਸ ਖਤ ਵਿਚ ਸੰਬੋਧਤ ਸਮੂਹ ਪੰਥ ਦਰਦੀ, ਅਣਖੀ, ਜਾਗਦੇ, ਸੰਘਰਸ਼ਮਈ, ਗੁਰਸਿਖ ਵੀਰੋ, ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਤੇ, ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਪੰਥ ਤੇ ਕਾਬਜ, ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਜੁਰਾਇਮ ਪੇਸ਼ਾ ਔਲਾਦ ਮਸੰਦ ਪੁਜਾਰੀ ਲਾਣੇ ਤੋਂ ਪੰਥ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਆਜਾਦੀ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਦੇ ਪਿਉ ਦਾਦੇ ਬਦੀ ਦੇ ਸਿਖਰ ਬਿਪਰਨ ਤਖਤ ਤੋਂ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਜਾਦੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਾਹਾਂ ਦਾ ਮੁਖ ਕਰਮ ਹੀ ਅੱਜ ਸਿਖੀ ਜੀਵਨ, ਇਸ ਦੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਆਉਜੀ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰਿਓ, ਸਾਡੇ ਪੰਥ ਪਿਆਰਿਓ, ਗੁਰ ਕੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸਾ ਸੋਧਕੇ ਅਤੇ ਫੜੋ ਜੀ ਇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਨਾਮ ਥੱਲੇ ਇਕੱਤਰ ਹੋਕੇ, ਸਿਖ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ-ਅਗਵਾਈ।

ਆਉਜੀ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰਿਓ, ਸਾਡੇ ਪੰਥ ਪਿਆਰਿਓ ਅੱਜ ਗੁਰ ਕੀ, ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦੀ ਅੱਜ ਇਸ ਅਸਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਰਦਾਸਾ ਸੋਧਕੇ ਕਿ ਇਹ ਖਬਰ ਬਣ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੇ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਜੁਰਾਇਮਪੇਸ਼ਾ ਔਲਾਦ, ਇਹ ਪੁਜਾਰੀ ਮਸੰਦ ਲਾਣਾਂ, ਪ੍ਰੋ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਵਲੋਂ ਜਾਹਲੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਡੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਪੰਥ ਚੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਦਰਸ਼ਾਹੀ, ਔਰੰਗਜ਼ੇਬੀ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣੀਂ ਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਫੁਰਮਾਨਾਂ ਤੱਕ ਗੁਰਸਿਖ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਧੁਰ ਆਤਮਾਂ ਤੱਕ ਲਹੂ ਲੋਹਾਣ

ਕਰ ਦੇਣ ਦੀ ਸਿਖਰ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਆਉਜੀ ਸਾਡੇ ਗੁਰਸਿਖ ਵੀਰ ਪਿਆਰਿਓ ਇਕੱਤਰ ਹੋਕੇ ਪੰਥ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ, ਪੰਥ ਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਵਾਰਾਂ ਦਾ ਬਣਦਾ ਜਬਾਬ, ਗੁਰਸਿਖ ਪੰਥ ਏਕੇ ਵਿਚ ਹੋਕੇ ਦੇਣ ਲਈ।

ਸੰਗਤ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਣੀ, ਕੋਈ ਗੁਰਸਿਖ, ਕੋਈ ਗੁਰਸਿਖ ਜਥੇਬੰਦੀ, ਗੁਰ ਕੀ, ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦੀ ਅੱਜ ਇਸ ਅਸਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਰਦਾਸਾ ਸੋਧਕੇ ਇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਸਿਖ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਅਗਵਾਈ- ਜਿਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਵਲੋਂ ਬਹੁ ਮੱਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਲਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਕਾਮ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਤੱਕ ਸਿਖ ਮਰਜੀਵੜਿਆਂ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਚਲਦਾ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਨਮੋਲ ਦਾਨ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ 25ਵੀਂ ਬਰਸੀ ਮੌਕੇ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚੱਲਣ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਇਸ ਵਕਤ ਕਰਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਐਲਾਨਨਾਵੇ **'ਤੁਸਾਂ ਵੱਲੋਂ ਧਰੇ ਨੀਂਹ ਪੱਥਰ ਤੇ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਸਾਰੀ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ-ਕਰਤੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਫੁਰਮਾਨ'** ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਤ ਆਪਜੀ ਸੰਘਰਸ਼ਮਈ ਗੁਰਸਿਖ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਸੱਥ ਵਿਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੋ ਗੁਰੂ ਦੀ ਧਰਤ www.jaanbaazforce.in ਅਤੇ ਜਰਮਨੀ ਵਿਚ www. Mediapunjab.com ਦੁਆਰਾ ਸੰਗਤ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਔਨਲਾਇਨ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਇਸ ਕਾਫਲੇ ਦੇ ਸਫਰ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਆਪਜੀ ਨੂੰ, ਪੁਜਾਰੀ ਲਾਣੇ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਪਿਛਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜਾਂ ਦੀ ਏਮੇਲ ਕਾਪੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣੂੰ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਹੀ ਚੱਕਾ ਹੈ।

ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਚੰਗਾ ਹੋ ਰਿਹਾ, ਮਾੜਾ ਹੋ ਰਿਹਾ, ਸਭ ਪਿਛੇ ਕਾਰਣ ਕਰਨ ਕਰੀਮ ਵਲੋਂ ਕਾਰਣ ਅਤੇ ਇਸ ਚੰਗੇ ਮੰਦੇ ਦਾ ਅੱਗੇ ਰੀਐਕਸ਼ਨ, ਅਸਰ, ਨਿਕਲਦਾ ਸੱਚ ਨਤੀਜਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਕਰਤੇ ਵਲੋਂ ਕੀਤੇ ਕਾਰਣ ਕਰਕੇ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਸੂਰੇ ਸਿਖ, ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ, ਉਸ ਨਾਲ ਸਾਥੀ ਸਿਖ ਵਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਬਿਪਰਨ ਦਿੱਲੀ ਤਖਤ ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ, ਕਦੇ ਖਸਮ ਨੂੰ ਜਿਤਕੇ, ਯਾਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਕਾਬਜ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੰਤ ਦੀ ਵੈਰਣ ਦਾ ਆਪਣੇ ਯਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਲੜਿਆ ਜਾਣਾਂ ਜੰਗ ਅਟੱਲ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਰੇਅਕਸ਼ਨ ਰਿਜਲਟ ਨਜੀਤਾ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦ ਗੁਰੂਆਂ, ਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਭਗਤਾਂ, ਖਾਲਸਿਆਂ ਦੇ ਡੁਲੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਖੂਨ ਨੇ ਆਪਣਾਂ ਰੰਗ, ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਨਮੋਲ ਬਖਿਸ਼ਿਸ਼ ਦਾਤ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ ਪੱਲੇ ਕਰਨੀ। ਜੇ ਕਰਤੇ ਕੀਤੇ ਕਾਰਣ ਸਿਖ ਦੀ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਵਾਣਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਅਟੱਲ ਭਾਣਾਂ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਰੇਅਕਸ਼ਨ ਰਿਜਲਟ ਨਜੀਤਾ, ਆਪਾਂ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਦੀ ਅੱਜ ਸਿਖ ਦੀ ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਮਲ ਕਰਮਾਂ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਵਿਚਰਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਵਾਣੀ ਸੀ।

ਅੱਜ ਇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ, ਭਾਵ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਦਰਜ ਸਮੂਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਿਆਗਣ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੱਭ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਮੰਨਣਾਂ ਹੀ ਸਿਖ ਦੀ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ, ਪਹਿਚਾਣ ਅਤੇ ਰਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਵਲੋਂ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਗੁਰਸਿਖ ਕਰ ਰਹੇ ਨੇ, ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਵਿਚਰਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਿਨਾਂ ਲਈ ਅੱਜ ਆਪਣੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਤੇ, ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਪੰਥ ਤੇ ਕਾਬਜ, ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਜੁਰਾਇਮ ਪੇਸ਼ਾ ਔਲਾਦ ਮਸੰਦ ਪੁਜਾਰੀ ਲਾਣੇ ਤੋਂ ਪੰਥ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਆਜਾਦੀ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਦੇ ਪਿਉ ਦਾਦੇ ਬਦੀ ਦੇ ਸਿਖਰ ਬਿਪਰਨ ਤਖਤ ਤੋਂ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਜਾਦੀ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਾਹਾਂ ਦਾ ਮੁਖ ਕਰਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਜਿਨਾਂ **ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ** ਹੋ ਤੁਰੇ ਮਨਾਂ ਹੁਣ ਮਸੰਦ ਪੁਜਾਰੀ ਲਾਣੇ ਤੋਂ ਅਤੇ ਬਿਪਰਨ ਦਿੱਲੀ ਤਖਤ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਅਤੇ ਪੰਥ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਜਾਦ ਕਰਵਾਣ ਦੀ ਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਜਿਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਸਚੇ ਹੀ ਜਿਤ ਨਾਲ ਨਿਭਾਕੇ ਫਿਰ ਹੀ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਇਕਾਗਤਾ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਪੁਰਖ ਚਰਨੀ ਜੁੜ ਸਕਣਾਂ ਹੈ, ਰਹਿ ਸਕਣਾਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੁਰਸਿਖ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੁਖ ਅਤੇ ਬੂੰਦ ਨੂੰ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਣ ਦੀ ਜੁਰਾਇਮ ਪੇਸ਼ਾਂ ਮਹਾਂ ਪਾਪੀ ਮਸੰਦ ਦੁਸ਼ਟ ਲਾਣੇਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਪਰਵਾਰਕ ਸੰਤਾਨ ਗਰਿਸਤ ਸਬੰਧ, ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਹੋ ਤੁਰੇ ਪ੍ਰਵਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੀ ਜੁੜ ਸਕਣੇਂ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਆਸਰੇ ਬਾਬੇ ਤੋਂ ਪੋਤੇ ਤੱਕ ਆਉਦਿਆ ਜਨਮੋਂ ਮਿਲਿਓ ਬਿਪਰਨ ਰੀਤ ਪਤਿਤ ਸੁਭਾ ਗੇਨ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਪੀੜੀ ਦਰ ਪੀੜੀ ਪੁਨੀਤ ਕਰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੀੜੀ ਦਰ ਪੀੜੀ ਸਿਖ ਸੰਤਾਨ ਬਲਵਾਨ ਬੁਧ ਬਬੇਕ, ਗੁਰੂ ਨੂੰ, ਪੰਥ ਨੂੰ ਡਾਢਾ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਇਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਗੁਰੂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰਜਾ ਜਾਣ ਸਭ ਕੁਝ ਬਿਨਾਂ ਮੰਗੇ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ।

ਇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਵਲੋਂ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ ਦਾਤ, ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸ਼ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਅਸਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਗੁਰੂ ਆਸਰੇ ਕਲਮਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਅਡੋਲ, ਬੇਖੌਫ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗੁਰੂ ਕੀਤੀ

ਜਿਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਭਾਉਣਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਬਿਪਰਨ ਵਲੋਂ ਗੁਰੂ ਦਾ ਲੈਕੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਨਕਲੀ ਜਾਹਲੀ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਮ ਜਬਰੀ ਮੜੇ ਅਖੌਤੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚੋਂ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੱਚੇ ਬਖਿਅਨ ਨੂੰ ਅੱਡ ਕਰਨਾਂ ਹੈ। ਜੋ ਆਪਜੀ ਨਾਲ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਆਜਾਦੀ ਮੰਗਦੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਜਾਦੀ ਲਈ ਖੜਨਾਂ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਵਲੋਂ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਵਿਚ ਵਧਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਪਾੜੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਰਹਿਣਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾੜਾ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ, ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ਮਈ ਨਿਆਕਾਰੀ ਲੋਕਾਂ, ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਖੜਨਾਂ ਹੈ। ਪੰਥਕ ਏਕਤਾ ਦੇ ਬਲਵਾਨ ਨਿੱਜ ਬਲ ਦਆਰਾ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੀਤੇ ਸਿਖ ਸੰਘਰਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਚਾਲਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹਕੂਮਤਾਂ ਨੂੰ ਲਈ ਇਹ ਪੈਗਾਮ ਬਣਨਾਂ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਗੁਰਧਾਮਾਂ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਪੰਥ ਤੇ ਕਾਬਜ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਬਿਪਰਣ ਦੀ ਔਲਾਦ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਸਗੋਂ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਦੇ ਨਾਮ ਥੱਲੇ ਇਕੱਤਰ ਗੁਰਸਿਖ ਹੀ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਅਗਵਾਈ, ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ।

ਇਹ ਹੈ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਜਿਸ ਵਲੋਂ ਸਿਖ ਅਸਿਖ ਹਰ ਜਾਤ ਅਭਿਮਾਨੀ ਦੇ ਸਾਥ ਅਤੇ ਰੀਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਲੱਤ ਮਾਰੀ, ਠੁਕਰਾਇਆ, ਦਫਾ ਹੋ ਕਿਹਾ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਹਰ ਸਿਖ, ਅਸਿਖ ਜਾਤ ਅਭਿਮਾਨੀ ਨੂੰ ਦਫਾ ਹੋ ਕਹਿਕੇ, ਬਿਪਰਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਲੋਂ ਚੌਥੇ ਆਖਰੀ ਦਰਜੇ ਦੇ ਨੀਚ, ਸ਼ੂਦਰ ਐਲਾਨ ਹੋਇਆਂ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਜ ਖੁਦ ਨੂੰ ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਸਦਾ ਰਹੇ ਨੇ, ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਲਵੱਕੜੀ ਵਿਚ ਲੈਕੇ, ਇਨਾਂ ਵਿਚ, ਇਨਾਂ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਨਾਂ ਦਾ, ਸਾਡਾ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਇਕ ੴ ਕਰਤਾਪੁਰਖ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਬੱਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਕਲੋਂ ਸਿਖ ਦਿਖਾਕੇ ਮਣੋਂ ਅਸਿਖ ਕਰੀ ਰੱਖਣਾਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਕਲੋਂ ਦਿਸਦਾ ਸਿਖ ਕਰਨੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨੋਂ ਸਿਖ ਕਰਨ ਤੋਰੀ ਰੱਖਣਾਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਕਲੋਂ ਤੇ ਮਨੋਂ ਆਪਣਾ ਸਿਖ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪੱਕੀ ਗੰਢ ਪਾਕੇ ਮਹਾਂਨਿਰਬਾਣ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਸਮਾਈ ਲਈ ਜੋੜੀ ਰੱਖਣਾਂ ਹੈ।

ਐ ਖੁਦ ਨੂੰ ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਸਦਾ ਰਹੇ ਵੀਰੋ, ਆਪਜੀ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਬਿਪਰਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਲੋਂ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਿਖਰ ਘਿਨਾਉਣੀ, ਅਪਾਰਥਾਇਡ ਮੰਨੂ ਸਿਮਰਤੀ ਵਲੋਂ ਚੌਥੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਨੀਚ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੇ ਵਰਗ ਨੂੰ ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੋ ਸਿਖਰ ਘਿਨਾਉਣੀ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਅਪਾਰਥਾਇਡ ਮੰਨੂ ਸਿਮਰਤੀ, ਇਕ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਮਨੁਖ ਜਾਤੀ ਇਕ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇਕ ਭਾਈ ਸੰਤਾਨ, ਪ੍ਰਵਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਪਰਵਾਰ ਵਿਚ ਜਨਮੋਂ ਹੀ ਸੱਭ ਬਰਾਬਰ ਇਨਸਾਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਹੱਕਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੱਚ ਅਤੇ ਅਸੂਲ ਨੂੰ ਨਾ ਸਵਿਕਾਰਦੀ, ਇਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖੜਦੀ, ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਉਤੇ ਉਚ ਨੀਚ ਵਿਚ ਵੰਡਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨਿੰਦਦਾ ਹੈ, ਨਿਕਾਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖੜਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸਵਿਕਾਰਦਾ ਨਹੀ। ਪਰ ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਨ ਹੋਣਾਂ, ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਅਪਾਰਥਾਇਡ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਦੇਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਗਰੁਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਨੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਆਪਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਨੂੰ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਨਾਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਵਿਖ ਵਿਚ ਵੀ ਇਸੇ ਹੀ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਨਾਮ ਨਾਲ ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਗਰੁਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਵਲੋਂ ਸੰਬੋਧਨ ਹੋਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨਾਮ **ਦਲਤ ਸਮਾਜ** ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਾਂਡੇ ਵਲੋਂ ਸੱਭ ਤੋਂ ਨੀਚ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਚੌਥੇ ਵਰਗ ਸ਼ੂਦਰਾਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਲਈ ਸਾਡੇ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਦਾ, ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਅੱਖ ਵਿਚ ਚੁੱਭਦਾ ਰਹਿਣ ਲਈ ਵਾਲੇ ਬਣ ਚੁਕੇ ਤੀਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਹੈ ਕਿ ਐ ਸਾਨੂੰ ਨੀਚ ਕਰਾਰ ਦੇਕੇ ਸਾਥੋਂ ਅਪਣੀਂ ਗੁਲਾਮੀ, ਸਾਡਾ ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਉਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਉਤੇ ਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਹਰ ਜਬਰ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਦੇ ਮਹਾਦੋਸ਼ੀ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ ਬਿਪਰਣ, ਅਸਾਂ ਤੇਰੀ ਮੁਦਤੋਂ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਲਾਹਣਤ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁਣ ਖੁਦ ਨੂੰ ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਨਾਮ ਥੱਲੇ ਸੰਗਠਨ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਆਪਜੀ ਵਲੋਂ ਬਿਪਰਨ ਦੇ ਸ਼ੂਦਰ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਵਰਗ ਨੂੰ ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਨਾਮ ਥੱਲੇ, ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਕੀਤੀ ਨੂੰ ਅਨਜਾਣੇ ਸਵਿਕਾਰ ਕਰੀ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਖੁਦ ਤੋਂ ਹੀ ਇਕ ਪਿਤਾ ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਸੱਭ ਇਨਸਾਨ ਭਾਈ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਸੂਲ ਤੇ ਚਲਣੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹੋ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵੀ ਹੈ। ਜੋ ਅੱਜ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਬਿਪਰਨ ਵਲੋਂ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਅਤੇ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਵਿਚਕਾਰ ਏਕਤਾ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਖੜੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮਜਬੂਤ ਭਾਰੀਆਂ ਦੀਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਵਲੋਂ ਨਾ ਉਡਾ ਸਕਣ ਕਰਕੇ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਅੱਜ ਖਿਮਾਂ ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਅਪਣੇ ਪੰਥ ਵਲੋਂ ਅਪਣੇ ਪਿਆਰੇ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਤੋਂ ਮੰਗਦਾ

ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਵਲੋਂ ਬਚਨ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੋ ਗੁਰੂ ਦੇ ਦੋ ਪਿਆਰਿਆਂ ਭਾਈਆਂ ਵਿਚ ਵਿਚਕਾਰ, ਮਿਲਾਪ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਪਹਿਲੀ ਭਾਰੀ ਮਜਬੂਤ ਦੀਵਾਰ: ਇਕ ਪਿੰਡ, ਨਗਰ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਵੱਖਰੇ ਉਸਰ ਚੁੱਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ, ਆਪਾਂ ਸਭਨਾਂ ਲਈ ਇਕ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਇਕ ਪਿੰਡ, ਨਗਰ, ਸ਼ਹਿਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇਕ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤ, ਸੰਤਾਨ ਪ੍ਰਵਾਰ ਸੰਗਤ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਿਰਜਨਾਂ, ਆਪਾਂ ਦੋਵੇਂ ਭਾਈਆਂ ਮਿਲਕੇ ਕਰਨੀ, ਆਪਾਂ ਦੋਵੇਂ ਭਾਈਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਇਕੋ ਸਾਂਝੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਫੁਰਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਆਸਰੇ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਇਸ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮ ਫੁਰਮਾਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਸੁਭਾਗੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਲਈ ਹੀ ਅੱਜ ਆਪਜੀ ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਭਵਿਖ ਵਿਚ ਸੰਬੋਧਨ ਹੋਣ ਲਈ ਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਵਲੋਂ ਉਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਨਾਮ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਾਂ ਮਾਨਸ ਦੀ ਇਕ ਭਾਈ ਸੰਤਾਨ ਪ੍ਰਵਾਰ ਅਮਲੀਂ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਣਾਂ ਹੈ।

ਐ ਖੁਦ ਲਈ ਨਾਮ ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਚੁਣ, ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਵਿਚਰ ਰਹੇ ਸਾਡੇ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਜੀਉ, ਜੇ ਆਪਜੀ ਵਲੋਂ ਬਿਪਰਨ ਦੇ ਐਲਾਨੇ ਨੀਚ ਸ਼ੂਦਰ ਵਰਗ ਨਾਲ ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਨਾਂ ਜੁੜ ਹੀ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸੰਭਵ ਬਣੀ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਵਾਲੇ ਪਹਿਰੇ ਤੋਂ ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਜਾਣੂੰ ਕਰਵਾਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸਾਂ ਗੁਰੂ ਨਿਮਾਣੇ, ਨਿਤਾਣੇ ਲਾਲੋ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਲਈ ਅੱਜ ਤੋਂ **ਦਲਤ ਸਮਾਜ** ਨਾਮ ਬਿਪਰਨ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ ਵਲੋਂ ਨੀਚ ਸ਼ੂਦਰ ਐਲਾਨੇ ਹੋਏ ਵਰਗ ਲਈ ਵਰਤਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਜ ਤੋਂ ਦਲਤ ਜਾਂ ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਹਰਫ ਦੇ ਅਰਥ ਉਸ ਸਿਖ ਧਰਮ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਕਲੋਂ ਅਸਿਖ ਸੂਰਤ ਇਨਸਾਨ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਇਨਸਾਨਾਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਸਮਾਜ ਹੈ ਜਿਸ ਸ਼ਰਧਾਲੂ, ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਸੰਗਠਨ ਸਮਾਜ ਨੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਤੋਂ ਸੇਵਕ, ਸੇਵਕ ਤੋਂ ਸਿਖ ਹੋਣ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾਂ ਗੁਰੂ ਅਪਣਾਕੇ ਵਿਚਰ ਰਹੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨਾਲ, ਜੇ ਇਸ ਆਪਣੇ ਦਰ ਦਾ, ਘਰ ਦਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਦੇ ਮੰਦਾਂ ਵੀ ਨਾ, ਭੈਅ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਦਲਤ, ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਵਲੋਂ ਭਵਿਖ ਵਿਚ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਜੀਉ ਸੰਬੋਧਨ ਨਾਮ ਨਾਲ ਉਚਾਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਗੁਰਬਾਣੀ ਫੁਰਮਾਣ ਕਰਦਾ, ਸਭ ਦੀ ਜਾਣੀਕਾਰੀ ਲਈ ਇਹ ਹੈ:

ਕਬੀਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਕੀਏ ਆਨ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਇ ॥ ਭਾਵੈ ਲਾਂਬੇ ਕੇਸ ਕਰੁ ਭਾਵੈ ਘਰਰਿ ਮੁਡਾਇ ॥ (ਪੰਨਾ 1365)

ਐ ਖੁਦ ਲਈ ਨੂੰ ਦਲਤ ਸਮਾਜ ਕਹਾਉਣ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਾਡੇ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਜੀਉ, ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸੱਚ ਨਿਮਰਤਾ ਸਹਿਤ ਯਾਦ ਦਿਲਾਉਂਦਾ ਕਿ ਸ਼ਹੀਦ ਸੂਰੇ ਸਿਖ ਸੰਤ, ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਿੰਡਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਵਲੋਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹਰ ਅਸਿਖ ਸੂਰਤ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਗਲਵੱਕੜੀ ਵਿਚ ਲੈਣ ਵਾਂਗਰ ਹੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੇਦ ਭਾਵ, ਗਲਵੱਕੜੀ ਵਿਚ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਬਰਾਬਰ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇਂਦੇ ਸਨ। ਆਪਜੀ ਉਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮੋਨੇ ਸਿਰਾਂ ਤੇ ਰੁਮਾਲ ਬੰਨੀਂ, ਉਨਾਂ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿਚ ਬੈਠੇ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮਾਜੂਦ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਐ ਸਾਡੇ, ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ, ਸਾਡੇ ਪੰਥ ਪਿਆਰੇ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਵੇਖ, ਆਪਣੇ ਦਿਆਲੂ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਨੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੁਬਿਧਾ ਛੱਡ, ਇਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਰ, ਘਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜੇ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਗਿਅਨ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਆਪਣੇ ਸਿਖ ਬਰਾਬਰ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹਾਂ ਸਿਰਫ ਤੇ ਸਿਰਫ ਕਰਤੇ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਨਾਮ ਦੀ ਦਾਤ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਵਲੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਦਾਤ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿਖ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਦੀ ਹੀ ਇਮਾਨਤ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸਿਖ ਹੋਏ ਨੂੰ ਹੀ ਨਸੀਬ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਉਨਾਂ ਸਿਖ ਸਰੂਪ, ਦਸਤਾਰਧਾਰੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਵੀਰਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਕ ਤਾਂ ਉਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਹਿਜਧਾਰੀ ਸਿਖ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜਿਨਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਨੇ ਜੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸਿਖ ਸਦਾਉਣਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਦਾਤ ਨਾਲ ਹੀ ਸਿਖ ਸਦਵਾ ਸਕਣਾਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਚ ਤੋਂ ਜਾਣੂੰ ਕਰਵਾਂਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਜੀ ਵਲੋਂ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਦਸਤਾਰਧਾਰੀ ਹੋ ਸ਼ਕਲੋਂ ਸਿਖ ਹੋ ਵਿਚਰਨਾਂ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ, ਸਾਲ ਖੰਡ ਹੀ ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਨੂੰ ਨਿਆ ਮਨਜੂਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਨਸਾਨ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਗੁਰੂ ਦਾ ਹੋਇਆਂ ਹੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਜਸੁਭਾ ਹੀ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਲਿਆ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਕਲੋਂ ਸਿਖ ਹੋਣ ਮਗਰੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਦਾਤ ਬਿਨਾਂ ਬਹੁਤੀ ਦੇਰ ਇਸ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਜੋੜੀ ਜਿਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮਨਭਾਏ ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ ਭਜਦੇ ਰਹਿਣਾਂ, ਕੋਈ ਕਮਜੋਰੀ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਅਨਿਆ ਹੈ। ਸੋ ਸੇਵਕ ਵੀਰੋ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋਣ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਲੋੜੋਂ ਵੱਧ, ਬਿਨਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੀ ਵਿਚਰਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਥਾਂ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਮਗਰੋਂ

ਜਰੂਰੀ ਲੋੜੀਦਾ ਸਮਾਂ ਹੀ ਲੈਣਾਂ, ਇਸ ਲਏ ਸਮੇਂ ਇਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਸਿਖ ਵਾਲੀਆਂ ਹੀ ਨੈਤਿਕ ਜਿੰਵੇਵਾਰੀਆਂ ਸਿਰ ਲੈਣ ਅਤੇ ਲੋੜੀਦੇ ਘੱਟੋਘੱਟ ਸਮੇ ਮਗਰੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਦਾਤ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋ ਅੱਜ ਬਣਦੀ ਪੰਥ ਲਈ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਅਸਲ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਨਾਲ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਆਜਾਦੀ ਲਈ ਨਾਲ ਸਿਰ ਜੋੜਨ ਦੀ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਵਲੋਂ ਅਪੀਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਇਹ ਹੈ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਜਿਸ ਲਈ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ, ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਜੀਵ ਜੰਤੂ, ਇਨਸਾਨ ਅਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਮ ਇਨਸਾਨ ਸੰਗਠਨ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ ਸਿਰਜਨਾਤਮਕ ਇਕ, ਜਿਸ ਇਕ ਅਧੀਨ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਖੇਡ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਬ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਿਪਰਨ ਵਲੋਂ ਪੰਥ ਨੂੰ ਮਾਨਸ ਦੀ ਜਾਤ ਨੂੰ ਇਕ ਮੰਨਣ ਦੇ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖ ਕਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਚਾਲਕੀਆ ਚਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਹੀ ਮੂੰਹ ਵਿਚ, ਉਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਗੈਰ ਸਿਖ ਸੂਰਤ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਭਾਈ ਲਈ ਅਨਿਆਈ ਹੀ ਹਰਫ, ਪਤਿਤ-ਪਾਪੀ ਉਚਾਰ ਲਈ ਪੁਆ ਦਿੱਤਾ ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਾਰ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਨੂੰ ਬਿਪਰਨ ਵਲੋਂ ਚਾਰ ਤਖਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੁਆਕੇ, ਇਕੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਇਕੋ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਲਈ ਚਾਰ ਸ਼ਰੀਕ ਤਖਤ ਹੋਰ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਆਨਜਾਣੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਹੀ ਇਕ ੴ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਇਕੋ ਇਕ ਤਖਤ ਦੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਮੰਨਣੋਂ ਆਕੀ, ਬਾਗੀ ਬੇਮੁਖ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਚਾਣਕੀਆ ਚਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਉਨਾਂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੀ ਦੂਰ ਕਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਅਤਿ ਘਿਨਾਉਣ ਕਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਰੂੰਗੇ ਵਿਚ ਇਨਾਂ ਨਕਲੀ ਜਾਹਲੀ ਕਾਇਮ ਚਾਰ ਤਖਤਾਂ ਉਤੇ ਅਤੇ ਪੰਥ ਲਈ ਅਸਲੀ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਉਤੇ ਆਪਣੀ ਬਿਪਰਣ ਭਾਉਂਦੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਕੁਕਰਮੀ ਤੋਂ ਕੁਕਰਮੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਥਾਪਕੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਉਪਕਾਰ, ਨਰਵੈਰ ਇਨਸਾਨ ਕਿਰਦਾਰ ਸੰਗਨਨ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਉਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁੱਝੇ, ਨਾ ਗੁੱਝੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਜਾ ਕਰਕੇ, ਪੰਥ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਲਈ ਗੁਰੂ ਮਾਨਿਓ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਅਰਥ, ਜਿਸ ਰੂਪ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਸਪੁਰਦ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਮੰਨਣ ਦਾ ਗੁਰੂ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਸਪੁਰਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਖ ਅਸਿਖ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੁਕਰਮੀ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਘਰ ਬੈਠਾ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਹੋਈਆਂ ਪਦਸ਼ੇਦ ਪੋਥੀਆਂ ਤੋਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪੜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਬਦ ਤੇ ਖੋਜ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਨੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਤੇ ਸਿਰਫ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਪਦ ਜੋੜ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ਖਿਮਾਂ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇਂ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਹਕਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਭਾਰੀ ਅਵੱਗਿਆ-ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤਾ, ਗੁਰੂ ਸਵਿਕਾਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸੋਖਾ ਤਬਦੀਲ ਕਰ, ਗੁਰਦੁਅਰਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਸ ਅਵੱਗਿਆ ਦੀ ਸਾਕਤਾਂ ਤੋਂ ਸੋਧ ਨੂੰ ਕਰਵਾ ਸਕਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਮਾਨਿਆਂ, ਨਿਤਾਨਿਆਂ ਅਪਣੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਸੱਭ ਸਮਰੱਥ ਜੀ, ਸਾਨੂੰ ਇਨਾਂ ਸਮਰੱਥ ਜਰੂਰ ਕਰੋ ਜੀ ਕਿ ਅਸਾਂ ਆਪਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਇਹ ਭਾਰੀ ਘੋਰ ਅਵੱਗਿਆ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਸੋਧਕੇ, ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਤੇਰੇ ਆਗਿਆਕਾਰ ਸਿਖਾਂ ਵਜੋਂ ਖੜ ਸਕੀਏ।

ਇਥੇ ਤੱਕ ਜੇ ਇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਵਲੋਂ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਹਿਣੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਹਿਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ ਵਿਚ ਐ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਪਿਅਰਿਓ, ਸਾਡੇ ਪੰਥ ਪਿਅਰਿਓ ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਰਹੀ ਕਮੀ, ਘਾਟ, ਕਮਜੋਰੀ, ਦੁਬਧਾ ਨਜਰ ਪਈ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁੱਕੀਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਸਾਡੇ ਘਸੁੰਨ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਕੇ ਇਨਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਕਰੋ ਜੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਫਲੇ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਸਿਖ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਅਗਵਾਈ ਸੰਭਾਲੋ ਜੀ। ਆਓਜੀ ਇਹ ਸੁਖ ਸਨੇਹਾ ਲੈਕੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਦਮ ਨਾਲ ਕਦਮ ਮਿਲਾਕੇ ਚੱਲਾਂਗੇ ਅਤੇ ਮਿਲ ਬੈਠੋ ਜੀ ਆਪਣੇ ਗੁਰਸਿਖ ਭਾਈਆਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਰੋ ਮੁਕਰਰ ਜੀ ਇਕੱਤਰ ਹੋ, ਇਨਾਂ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਜੁਰਾਇਮ ਪੇਸ਼ਾ ਪੁਜਾਰੀ ਮਸੰਦ ਔਲਾਦ ਨੂੰ, ਅੱਜ ਬਣਦਾ ਦੇਣਾਂ ਜਬਾਬ।

ਗੁਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਖਸਮ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰਕੇ, ਯਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ, ਪਰਦੇ ਪਿਛੇ ਲੁਕਕੇ, ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਮੁੰਢ ਕਦੀਮੋਂ ਸਿਖਾਂ, ਸੰਤਾਂ, ਭਗਤਾਂ ਖਾਲਸਿਆਂ ਦੀ ਵੈਰਣ ਬਿਪਰਣ ਮਾਂ ਦੀ ਹੀ ਭਾਈ ਔਲਾਦ ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ. ਦਾ ਇਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਾਂਡਾਂ ਆਗੂ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਆ ਕੇ ਲੰਗਰ ਵਿਚ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਮ ਚੀਜਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੂੜੇ ਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਮਸ ਹੋਣ ਦਾ ਕੂੜ ਉਚਾਰਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਮਸ ਖਾਣਾਂ ਜੇ ਕੋਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ

ਮਾਸਾਹਾਰੀ ਖਾਣਾਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਨਸਾਨ ਪੇਟ ਭਰਨ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਮਾਸਾਹਾਰੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ, ਜੀਭ ਦੇ ਸੁਆਦ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਜਿੰਦਾ ਰਹਿਣ ਲਈ ਹੋਈ ਮਾਸਾਹਾਰੀ ਭੋਜਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋਈ ਤਾਮਸ ਖਾਣਾਂ ਨਹੀ ਦਸਦੀ।

ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇਕ ਜੀਵ ਫੱਟੜ ਤੜਫ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਜਿੰਦਾ ਰੱਖੇ ਜਾ ਸਕਣ ਦੀ ਆਸ ਨਹੀਂ। ਤੜਫਨ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਕੇ, ਸੱਭ ਤੋਂ ਹੁਮਾਨ ਢੰਗ ਮਾਰੇ ਜੀਵ ਦਾ ਦੇਹ-ਮਾਸ ਬੀਮਾਰੀ ਰਹਿਤ ਖਾਣਯੋਗ, ਜੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਤਾਂ ਇਸ ਤੰਦਰੁਸਤ ਮਾਸ ਨੂੰ ਜੇ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਕੋਈ ਚਾਹਵਾਨ ਵਾਸੀ ਇਨਸਾਨ ਜੇ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਸ ਸੇਵਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਮਸ ਖਾਣਾਂ ਨਹੀ।

ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਕਾਰਣ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਸੰਤਲਨ ਜਾਂਦਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਤੁਲਨ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ ਜੂਨ ਦੀ ਵਧੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ ਦਾ ਮਾਸ ਤੰਦਰੁਸਤ, ਜੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਤਾਂ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਕੋਈ ਚਾਹਵਾਨ ਵਾਸੀ ਇਨਸਾਨ ਜੇ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਸ ਸੇਵਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਮਸ ਖਾਣਾਂ ਨਹੀ।

ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਤਾਮਸ ਖਾਣਾਂ ਹੈ ਉਹ ਅਸਲ ਤਾਮਸ ਇਹ ਬਿਪਰਨ ਖੁਦ ਰਜ ਰਜ ਖਾਂਦੇ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ, ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ। ਝੂਠ ਦੇ ਮੁਰਦਾਰ ਸਹਾਰੇ ਪਰਾਏ ਦਾ ਹੱਕ ਮਾਰਨਾਂ। ਇਹ ਅਸਲ ਮੁਰਦਾਰ ਤਾਮਸ ਖਾਣ ਵਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਆਇਆ ਵੀ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਪਾਂਡਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਬਣਦਾ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਜਦ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੀ ਧ੍ਰੋਹੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤੀ, ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ ਹਨ ਜਿਨਾਂ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਤਿਲਕ ਜੰਜੂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਦਾ ਬਚਨ, ਉਨਾਂ ਦੇ ਦਰ ਜਾ ਮੰਗ, ਨੌਂਵੇਂ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਬਦਲੇ, ਪੰਥ ਦੀਆਂ ਅਲੇਖ ਅਣਗਿਣਤ ਅਨਮੋਲ, ਲਾਸਾਨੀ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਆਪਣਾਂ ਧਰਮ ਬਚਾ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪੰਥ ਦੇ ਬਹੁਤਦਾਦ ਡੁਲੇ ਖੂਨ ਬਦਲੇ ਦਿੱਲੀ ਤਖਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ, ਮਾਲਕ ਹੋ ਪੰਥ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਨਾਲ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਜਾਦੀ ਦੇਣ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਇਕਰਾਰ ਭੁਲਾਕੇ ਪੰਥ ਨਾਲ ਹਰ ਅਨਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਕਮਾਣ ਵਾਲੇ, ਉਲਟਾ ਪੰਥ ਦੇ ਸੱਚੇ ਸਿਖ, ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਸ਼ਹੀਦ ਦੇ ਨਿੰਦਕ ਬਣਦੇ ਕੁਫਰ ਤੋਲਣੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਰਮ ਹਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਇਨਾਂ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤੀ ਬਿਪਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪੰਥ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਜਾਦੀ ਵੇਲੇ ਕੀਤੇ ਵਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਲਾਕੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਹੱਕ ਹਲਾਲ ਮੰਗ ਉਠਾਈ। ਇਸ ਹੱਕ ਹਲਾਲ ਮੰਗ ਤੋਂ ਪੰਥ ਦਾ ਮੂੰਹ ਜਬਰੀ ਬੰਦ ਕਰਵਾਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬਿਪਰਣ ਜਨਮਦਾਤੀ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਵੈਰਣ ਹੁਕਮਰਾਨ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੇ ਫੌਜੀ ਧਾਵਾ ਬੋਲਣ ਦੇ ਸਿਖਰ ਕੁਰਰਮ ਦੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਛੁਪਾਕੇ ਉਲਟਾ, ਝੂਠਾ ਦਾ ਮੁਰਦਾਰ ਖਾਂਦਾ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਸਾਡੇ ਸੱਚੇ ਸਿਖ, ਸੰਤ ਭਗਤ ਸ਼ਹੀਦ ਖਾਲਸੇ ਉਤੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਮੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਆਇਆ ਬਿਪਰਨ ਤਿਵਾੜੀ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਆਏ ਰਾਮ ਅਤੇ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾ ਇਨਾਂ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਕਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਰਾਮ, ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮੇਲ ਨਹੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਅਸਲੀ, ਨਕਲੀ ਕਰਤੇ ਆਪਣੀ ਖੇਲ ਵਿਚ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਕਰਕੇ ਖੜੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਭ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਗੁਰਮਤਿ ਸ਼ਬਦ ਘਰ, ਇਹ ਕੁਫਰ ਤੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਉਨਾਂ ਦੇ ਹੀ ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਿਖ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਨਾ ਹਿੰਦੂ ਹੋਣਾਂ, ਗਲਤ ਦਸ ਰਹੇ ਨੇ। ਕਰਤੇ ਆਪਣੀ ਖੇਲ ਵਿਚ ਇਨਾਂ ਜਮ ਪੰਥ ਮਾਰਗ ਤੁਰਿਆਂ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਮਗਰ ਲਾਕੇ ਜਮ ਜੂਨਾਂ ਦੇ ਨਰਕ ਤੋਰੀ ਰੱਖਿਆਂ ਦੀ ਮੱਦਦ ਲਈ ਇਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਜ਼ਿਮੇ ਆਇਆ ਰੋਲ, ਇਹ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਵੈਰਣ ਝੂਠੀ, ਫਰੇਬੀ, ਪਖੰਡੀ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਔਲਾਦ ਜਾਣ ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦ ਇਹ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਖ, ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਆਸਰੇ ਕਰਤੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਦਭੁਤ ਖੇਲ ਨੂੰ ਕਲਮਬੰਦ ਕਰਕੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਵੈਰਣ ਦੀ ਔਲਾਦ, ਕਰਤੇ ਦੀ ਖੇਲ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿਮੇਂ ਸਿਖਰ ਮਾੜੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਰੋਲ ਦੀ ਕਰਤੇ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਰਜਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹੀ ਲੈਣਗੇ।

ਉਸ ਦਿਨ ਇਹ ਬਿਪਰਨ ਤਿਵਾੜੀ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖ ਹੀ ਲਵੇਗਾ ਕਿ ਸ਼ਹੀਦ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਤੇ ਕਰੋੜਾਂ ਵਰਿਆਂ ਤੋਂ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿਛਿਓ ਸਿੱਖਾਂ, ਸੰਤਾਂ, ਭਗਤਾਂ ਖਾਲਸਿਆਂ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕਮਾਉਂਦੀ ਆ ਰਹੀ ਕਮਜਾਤ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਹੀ ਕਰਨੀ ਹੀ ਸੀ ਜਦ ਕਿ ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਤੇ ਵੈਰਣ ਕਮਜਾਤ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਤਿਵਾੜੀ ਸ਼ਹੀਦ ਭਾਈ ਬਿਅੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਤਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਰਪਰਸਤ ਹੋਣ ਦਾ ਕੁਫਰ ਤੋਲਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਨਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਜਾ ਦੇ ਕਰਤਾ ਕੀਤੇ ਅਸਲ ਸੱਚ ਬਦਲਾ ਕਾਰਣ ਨੂੰ ਇਹ ਤਿਵਾੜੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਭਾਈਚਾਰਾ ਜਾਣ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਨਾਂ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹੀਦ ਸਿਖ ਸੂਰੇ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ, ਸੰਤਾਂ

ਦੀ ਵੈਰਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਜੱਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਤੇ ਇਸ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਵੈਰਣ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰਵਾਇਆ, ਜਿਨਾਂ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਆਜਾਦ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੀਹ ਧਰੀ, ਉਨਾਂ ਸਾਡੇ ਪੰਥ ਪਿਆਰਿਆਂ ਲਈ ਇਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨੱਕੋ ਨੱਕ ਨਫਰਤ ਦੀ ਜਹਿਰ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਿਖ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਵਿਚ ਇਨਾਂ ਪੰਥ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਭਣੀਆਂ ਹੀ ਹਨ।

ਇਹ ਜਮ ਪੰਥ ਮਾਰਗ ਤੋਰਦੇ ਰੱਬ ਧਰੋਹੀਆਂ, ਇਨਸਾਨ ਧ੍ਰੋਹੀਆਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਲਿੰਗ ਦੀ ਆਪਣਿਆਂ ਤੋਂ ਪੂਜਾ ਦੁਆਰਾ, ਆਪਣੇ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਨਾਲ ਧ੍ਰੋਹ ਕਮਾਉਣੋਂ ਨਾ ਹਟੇ, ਆਪਾਂ ਕੋਣ ਪਾਣੀ ਹਾਰ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਧ੍ਰੋਹਾਂ ਤੋਂ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ?

ਮੁਸਲਮਾਨ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ, ਜੋ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਵੈਰਨ, ਇਨਾਂ ਦੀ ਮਾਂ, ਜਿਨ੍ ਲੋਇਣ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਤੇ ਮੋਹਰ ਜੂੰ ਲਾਉਂਦੀ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਹੀ ਇਹ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ ਆਪਣੇ, ਸਭ ਦੇ ਰੱਬ ਘਰ ਆ, ਸਾਡੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਅਪੂਰਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਬੋਲੀ ਸਲਾਹਾਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਿਵਾੜੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਆ ਬੋਲਿਆ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਿਵਾੜੀ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਸੱਚੇ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾ ਰੱਬ ਤੋਂ ਉਪਰ, ਸਰੇਸ਼ਟ ਐਲਾਨਦਾ ਹੋਇਆ ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਦੀ, ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਖਾਲਸਾ ਦੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਉਨਾਂ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰਮਤਿ ਦਰ ਆਕੇ, ਅਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਕਰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਕਰਦਾ, ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਆਇਆ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਬੋਲਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਵਾਂਗਰ ਕਿਰਦਾਰ ਤੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਨ ਦੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ ਦੇ ਕੇ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੇਖ ਬਿਪਰਨ ਵੇਖ ਇਥੇ ਸੰਖੇਪ ਇਸ਼ਾਰੇ ਮਾਤਰ, ਸਾਡਾ ਸੱਚਾ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ, ਤੇਰੇ ਵਲੋਂ ਸਾਡੇ ਹਰਿਮੰਦਰ ਮਾੜੀ ਨਜ਼ਰ ਆ, ਅਗਧ ਪੜਨ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਭਵਿਖਵਾਣੀ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਬਿਪਰਨ ਵਾਰੇ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸੱਚ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹੈ:

ਪੰਡਿਤ ਵਾਚਹਿ ਪੋਥੀਆ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅਨ ਕਉ ਮਤੀ ਦੇ ਚਲਹਿ ਮਾਇਆ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕਥਨੀ ਝੂਠੀ ਜਗੁ ਭਵੈ ਰਹਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥੬॥ ਕੇਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਬੇਦਾ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਸਲਾਹਣੇ ਵਾਦੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਮ ਨ ਛੁਟਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੁ ॥੭॥ (ਪੰਨਾ 56)

ਇਕ ਲੋਕੀ ਹੋਰੁ ਛਮਿਛਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਵਟਿ ਪਿੰਡੁ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿੰਡੁ ਬਖਸੀਸ ਕਾ ਕਬਹੂੰ ਨਿਖੂਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥ (ਪੰਨਾਂ 358)
ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥ ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥ ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ ॥ ਉਨ੍ਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥ ਕੂੜੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥ ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥ (ਪੰਨਾ 471-472)
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਅਚੇਤ ਨਾਮੁ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ
ਤ੍ਰੈ ਮੂਰਤਿ ਤ੍ਰਿਗੁਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧੬॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੭॥
ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਿੰਨਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥੧੮॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਉਪਦੇਸੁ
ਕਹਹਿ ਕਿਸੁ ਭਾਈ ॥੧੯॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਹੀ ਸਮਾਈ ॥੨●॥(ਪੰਨਾ 909)
ਉਜਲੁ ਕੈਹਾ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟਿਮ ਕਾਲੜੀ ਮਸੁ ॥ ਧੋਤਿਆ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਾ ਤਿਸੁ ॥ (ਪੰਨਾ 729)
ਮਹਾ ਮਾਈ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ॥ ਨਰ ਸੈ ਨਾਰਿ ਹੋਇ ਅਉਤਰੈ ॥੩॥ ਤੂ ਕਹੀਅਤ ਹੀ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਬਰੀਆ ਕਹਾ ਛਪਾਨੀ ॥ (ਪੰਨਾ 874)
ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਓਇ ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਉਨ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਓਇ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਹਿ ਗਲਾ ਕਰਹਿ ਓਨਾ ਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ॥ ਅਗੈ ਦਰਗਹ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਮਾਰਿ ਖੁਆਰੁ ਕੀਚਹਿ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਏਹ ਕੂੜੈ ਕੀ ਮਲੁ ਕਿਉ ਉਤਰੈ ਕੋਈ ਕਢਹੁ ਇਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਏ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟਣਹਾਰੁ ॥ (ਪੰਨਾ 950-951)
ਪੰਡਿਤੁ ਆਖਾਏ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ਕੋਰੜ ਮੋਠ ਜਿਨੇਹਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮੋਹੁ ਨਿਤ ਭਰਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਤਿਸਟਸਿ ਨਾਹੀ ਦੇਹਾ ॥ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਕੂੜੀ ਜਾਵੈ ਮਾਇਆ ਕੀ ਨਿਤ ਜੋਹਾ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਤਾ ਛੋਹੋ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁਤਾ ਰੋਹਾ ॥ ਵਿਆਪਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਕੁਬੁਧਿ ਕੁਮੂੜਾ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਤਿਸੁ ਮੋਹਾ ॥ ਠਗੈ ਸੇਤੀ ਠਗੁ ਰਲਿ ਆਇਆ ਸਾਥੁ ਭਿ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁ ਨਦਰੀ ਵਿਚਦੋ ਕਢੈ ਤਾਂ ਉਘੜਿ ਆਇਆ ਲੋਹਾ ॥ ਬਹੁਤੇਰੀ ਥਾਈ ਰਲਾਇ ਰਲਾਇ ਦਿਤਾ ਉਘੜਿਆ ਪੜਦਾ ਅਗੈ ਆਇ ਖਲੋਹਾ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜੇ ਸਰਣੀ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਮਨੂਰਹੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੁਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਮਾਨੇ ਅਉਗਣ ਕਟੇ ਕਰੇ ਸੁਧੁ ਦੇਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਹਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਤਿਸ ਕਾ ਕਟੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਹਾ ॥ (ਪੰਨਾ 960)

ਖਾਇਆ ਮੈਲੁ ਵਧਾਇਆ ਪੈਧੈ ਘਰ ਕੀ ਹਾਣਿ ॥ ਬਕਿ ਬਕਿ ਵਾਦੁ ਚਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਖੁ ਜਾਣਿ ॥ (ਪੰਨਾ 1331)

ਸੱਭ ਤੋਂ ਉਚਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਹਵਾ ਇਸ ਬਿਪਰਨ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਆਪਣੇ ਦਰ ਸਦਕੇ, ਇਸ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਮੱਤਾਂ ਕਢਾ, ਗੁਰੂ ਅਪਣੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਲਈ ਇਹ ਸੱਚ ਸਬੂਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਨੇ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਸੱਭ ਤੋਂ ਉਪਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੇਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਹਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਿਪਰਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਾਂਡਾ ਹੰਕਾਰੀ, ਆਪਣੇ ਸੱਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਦਰ ਆਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਇਸ ਸੱਚੇ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ, ਰੱਬ ਈਸ਼ਵਰ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਹੀ ਇਨਾਂ ਲਈ, ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਇਨਾਂ ਦਾ, ਸੱਭ ਦਾ, ਹਰ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੀ ਰਜਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਰਤੇ ਦਾ ਸਰਜੀ ਨਾਮ ਹੀ ਹਰ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਝੂਠ ਦਾ ਮੁਰਦਾਰ ਖਾਕੇ ਹੀ ਜਿੰਦਾ ਰਹਿ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਤਿਵਾੜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਰ ਬੁਲਾਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਇਨਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਕਰੂਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਚੇਹਰਿਆਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਵਾਕੇ, ਆਪਣੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਤੋਂ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਸਮੇਂ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਯਾਦ ਦਿਲਾ, ਇਸ ਸੱਚ ਉਤੇ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਦਿਨ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸੱਚੇ ਦੇ ਦਰ ਆ, ਸਾਡੇ ਸੱਚੇ ਨੂੰ ਕੁਫਰ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਵੰਗਾਰਕੇ ਗਏ ਨੇ, ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਜਿਸ ਵੀ ਸਿਖ ਨਾਮ ਵਾਲੇ+ਸਿਖ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸਿਖ ਸੂਰਤ ਵਾਲੇ+ ਸਿਖ ਨਾਮ, ਸਿਖ ਸੂਰਤ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾਤ ਵਾਲੇ ਇਨਾਂ ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਤਖਤ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਸਵਿਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਇਨਾਂ ਮਗਰ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਜੰਮ ਜੂਨਾਂ ਦੇ ਮਹਾਂ ਨਰਕਭਾਗੀ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਜਿਨਾਂ ਇਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਦੀ ਆਜਾਦੀ ਲਈ ਅਰਦਾਸੇ ਸੋਧ ਕੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਕਰ ਲਏ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਤੇ ਸਿਰਫ ਇਨਾਂ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਹੀ ਬਾਹ ਜੰਮ ਜੂਨਾਂ ਦੇ ਨਰਕ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ ਇਥੇ, ਉਥੇ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਫੜੀ ਜਾਣੀਂ ਹੈ। ਆਉ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰਿਓ, ਸਾਡੇ ਪੰਥ ਪਿਅਰਿਓ ਹੋਵੋ ਇਕੱਤਰ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਨਾਲ, ਇਕੋ ਪੰਥ ਮੰਜਲ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਸਾਂਝ ਲੈਕੇ। ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਆਸਰੇ ਪੰਥ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਜਮ ਪੰਥ ਮਾਰਗ ਤੋਰਦਾ ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਰੂਪੀ ਪ੍ਰਵਾਰ, ਇਸ ਦੇ ਤਖਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਮਸੰਦ ਔਲਾਦ ਦੇ ਪੰਥ ਤੇ ਹੋ ਰਹੇ ਦਿਨ ਰੋਜ ਘਿਨਾਉਣੇ ਤੋਂ ਘਿਨਾਉਣੇ ਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਪੰਥ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਤੋਂ ਪੰਥ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪੰਥ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਜਾਦ ਕਰਵਾਣਾਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਅੱਜ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਦੀ ਸੇਵਾ। ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਕੀਤੀ ਅਡੋਲ ਸੇਵਾ ਜਿਸ ਨੇ ਜਮ ਪੰਥ ਮਾਰਗ ਦੀ ਗਲ ਪਈ ਮੁੰਢ ਕਦੀਮੋਂ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦੇ ਅਸਲੀ ਸਿਖ ਕਰਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਹਾਨੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆਂ ਤੋਰਨਾਂ ਹੈ।

ਜੋ ਸੂਰਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੋਇ ਮਰਣਾ ॥ ਜੋ ਭਾਗੈ ਤਿਸੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਣਾ ॥ (ਪੰਨਾ 1019)

ਭਾਈ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿੱਟੂ ਜੀ, ਉਪਰ ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਹੁੰਦਿਆਂ ਬਿਆਨਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਜੇਲੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਫੁਰਮਾਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਕੇ ਦੁਬਧਾ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਤਰ ਹੋ ਬੈਠਣ ਦੀ ਕੀਤੀ ਆਪਜੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਸਾਂ ਸੁਣਿਆਂ ਸੀ। ਇਸੇ ਹੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਫੁਰਮਾਣ, ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ਜੋੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸਫਾ ਵਿਛਾਇ ॥ (ਪੰਨਾ 1185) ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਿਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਨਾ ਸਬੰਧਤ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ਤੋਂ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹਾਂ, ਲਿਖਿਆ ਪੜਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਹਾਂ ਜੀ ਆਪਣਾਂ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੁ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵੀ ਦੁਬਧਾ ਵਿਚ ਫਸੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਲੈ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਰੋਗੀ ਸਿਖ, ਅਸਿਖ ਦੀ ਹਾਲਤ ਬੜੀ ਮੰਦੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸੱਚ ਫੁਰਮਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖ, ਅਸਿਖ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਇਕ ਸੁਭਾਗ ਮੌਕਾ, ਸਬੱਬ, ਚਾਨਸ ਵੀ ਨਵੀਂ ਉਨਤ ਉਭਾਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਐਲਾਨਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਸਿਖ, ਅਸਿਖ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਮਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ, ਸੱਚੇ ਸੱਚ ਦੇ ਮਾਰਗ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਕੇ, ਸੱਚੇ ਨਾਲ ਖੜ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਮਲੀ ਕਰਮ ਜੀਵਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ॥
ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰਿ ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਠਗਿ ॥,
ਤਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਾਟੀ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੂਰੁ ॥ ਅਉਗਣ ਫਿਰਿ ਲਾਗੂ ਭਏ ਕੂਰਿ ਵਜਾਵੈ ਤੂਰੁ ॥
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮਾਈਐ ਦੁਬਿਧਾ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥ (ਪੰਨਾ 19)

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ਹੈ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਦੁਬਿਧਾ ਬੋਲੁ ਖੁਆਰੁ ॥
ਸੋ ਜਨੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (ਪੰਨਾ 28)
ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧੋ ਕਾਲ ਕੋ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਾਲੁ ਅਫਾਰੁ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ॥
ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥ (ਪੰਨਾ 55)
ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਪੂਜਾ ॥
ਨਾਨਕ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਦੂਜਾ ॥ (ਪੰਨਾ 75)
ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥
ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥ (ਪੰਨਾ 109)

ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਜਾਦੀ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨਾਲ ਆਜਾਦੀ ਦੇ ਨਿਘ ਲਈ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਖਾਂ ਲਈ ਖਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤ ਸਵਿਧਾਨ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕੀਤੇ ਵਚਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਰਕੇ ਦਿੱਲੀ ਦਰਬਾਰ ਨੇ ਸਿਖਾਂ ਨਾਲ ਧ੍ਰੋਹ ਕੀਤਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਦਾ ਮੁਲ, ਉਸ ਤੇ ਅਨੋਖੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਅਨਿਆ ਜਬਰ ਜੁਲਮ ਦੀ ਸਿਖਰ ਵਿਚ ਮੋੜਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਆਪਣੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਲਈ ਦੁਬਧਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਿਆਂ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਖਾਲਸਤਾਨ ਦਾ ਨੀਂਹ ਪੱਥਰ ਧਰਾ ਕੇ, ਇਸ ਤੇ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਆਜਾਦ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਵਾਕੇ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੁਕਮ, ਆਪਣੀ ਰਜਾ ਕਰਕੇ, ਅੱਜ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਮੰਜਿਲ ਵਾਰੇ ਦੁਬਧਾ ਨੂੰ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਤੋਂ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਸਾਡੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰਧਾਮਾਂ, ਸਿਖ ਧਰਮ ਅਤੇ ਪੰਥ ਤੇ ਕਾਬਜ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸ਼ਰੀਕ ਬੁਕਲ ਚੋਂ ਕੱਢਕੇ ਇਸ ਦੇ ਗੁਰੂ ਬਰਾਬਰ ਪਾਠ, ਅਖੰਡ ਪਾਠ, ਭੋਗ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਵਾਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਿੰਦਕ, ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਨਿੰਦਕ, ਭੌਤਕ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਹੋਏ ਪੂਰਣ ਪੁਰਖ ਦਰਵੇਸ਼ ਕਿਰਦਾਰ ਗੁਰੂਆਂ ਨਾਲ ਵੱਧ ਵਿਆਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੂੜ ਕਹਾਣੀ ਜੋੜਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਗੁਰੂ ਨਿੰਦਕ, ਜੂਨ ਚੋਰਾਸੀ ਦੇ ਸੱਚੇ ਸਿਖ ਸੂਰੇ ਸ਼ਹੀਦ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਦੀ, ਨਿੰਦਕ, ਇਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਤੋਂ ਆਕੀ ਨਿੰਦਕ, ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖ, ਕਰਤਾਪੁਰਖ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖ, ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਦੀ ਬਿਪਰਣ ਦੀ ਜੁਰਾਇਮ ਪੇਸ਼ਾ ਦੁਸ਼ਟ ਮਸੰਦ ਪੁਜਾਰੀ ਲਾਣਾ ਔਲਾਦ ਨੇ। ਜਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ, ਅਪਣੇ ਚਾਲਕਾਂ ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਨਾਦਰਸ਼ਾਹੀ ਔਰੰਗਜੇਬੀ ਹਕੂਮਤ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ, ਅਪਣੇ ਕੁਕਰਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਠਦੀ ਪੰਥ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਮੋਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋ. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਨੂੰ 29 ਜਨਵਰੀ ਪੰਥ ਚੋਂ ਛੇਕਣ ਤੱਕ ਦੇ ਗੁਰੂ ਉਤੇ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਨਿਰਮਲ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਉਤੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਤੋਂ ਘਿਨਾਉਣੇ ਵਾਰਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਹੁਣ ਹਰ ਗੁਰਸਿਖ ਦੀ ਦੁਬਧਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਅਣਜਾਣ ਭੁੱਲਣਹਾਰੇ ਸਿਖ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁੱਕੀਆਂ ਤਾਹਨੇ, ਮਿਹਣੇਂ, ਫਿਟਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ। ਸਗੋਂ ਸਾਕਤ, **ਖਸਮੈ ਨਦਰੀ ਕੀੜਾ ਆਵੈ** ਨੇ। ਜਿਨਾਂ ਤੋਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਦੀ ਆਜਾਦੀ ਹੀ ਗੁਰਸਿਖ ਲਈ ਗੁਰੂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ।

ਗੁਰਸਿਖ ਵੀਰ ਭਾਈ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਜੀਉ, ਆਪਜੀ ਦੇ ਮਾਸਕ ਰਸਾਲੇ 'ਆਵਾਜ਼-ਏ-ਖਾਲਸਾ' ਵਿਚ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ 25ਵੀਂ ਬਰਸੇ ਤੇ ਬਿਪਰਨ ਤਖਤ ਦੀਆਂ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀਆਂ ਵਿਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬੰਦੀ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਸੂਰੇ ਸਿੰਘਾਂ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਏਕਤਾ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਵੇਖਣ ਦੀ ਹਸਰਤ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ ਦੇਂਦੇ, ਖੁਦ ਨੂੰ ਤੁਛ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਹਰਫ ਦਰਜ ਹਨ:

"ਅਗਲੇ ਜਰੂਰੀ ਉਦਮ ਲਈ ਬੇਨਤੀ: ਆਪਜੀ ਅਤੇ ਆਪਜੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਸਿਖ ਕੌਂਸਲ ਅੱਗੇ, ਬਿਪਰਨ ਤਖਤ ਦੀਆਂ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀਆਂ ਵਿਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬੰਦੀ ਬਣਾਇਓ ਕੌਮੀ ਯੋਧਿਆਂ ਭਾਈ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭਾਉਰਾ ਅਤੇ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹਵਾਰਾ ਜੀ ਦੇ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਅੰਕਤ ਇਨਾਂ ਬੋਲਾਂ "**ਇਹਨਾਂ ਘੱਲੂਘਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਘਰਸਸ਼ੀਲ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਏਕਤਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ--**", ਨੂੰ ਹੀ ਦਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਨਾਂ ਦੀ ਹੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਹਾਂ ਕਿ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੀ ਸਾਂਝ ਦੇ ਪ੍ਰਣ ਦੁਆਰਾ, ਹੋਰ ਸੰਘਰਸਸ਼ੀਲ ਸਿਖ

ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ, ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਆਪਜੀ ਦਾ ਅਤੇ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦਾ ਚੰਗਾ ਮਿਲ ਬੈਠਣਾ ਵੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਜਥੇਬੰਦਕ ਹੋਂਦ ਬਿਨਾਂ ਤਿਆਗਦਿਆਂ, ਕਿਸੇ ਇਕ ਨਾਮ ਸਹਿਯੋਗ ਸੰਗਠਨ ਥੱਲੇ, ਪੰਥਕ ਏਕਤਾ ਵਿਚ ਮਜਬੂਤ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਕਾਰਜ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਅਪਜੀ ਨੂੰ, ਹੋਰ ਸੱਭੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸੰਘਰਸ਼ਸ਼ੀਲ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਨਿਤਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।"

ਵੀਰ ਜੀ ਜਿਸ ਦੂਜੀ ਦੁਬਧਾ ਦਾ ਨਿਤਾਰਾ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਲਈ ਗੁਰੂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਐਲਾਨ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ 25 ਵੀਂ ਬਰਸੀ ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਪੰਥ ਅੱਗੇ, ਆਪਜੀ ਅੱਗੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਨੇ ਇਨਾਂ ਸਾਡੇ ਗੁਰਧਾਂਮਾਂ ਤੇ, ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਤੇ ਸਾਡੇ ਪੰਥ ਤੇ ਕਾਬਜ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਔਲਾਦ ਦੁਸ਼ਟ ਮਸੰਦ ਪੁਜਾਰੀ, ਕੂੜ ਦੇ ਫੁਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਹੁਣ ਪੰਥ ਦੀ ਆਜਾਦੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾਂ ਕਰਮ ਕਰ ਲੈਣ ਦਾ ਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸਾ ਸੋਧ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਵੀਰ ਜੀ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਦੀ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਇਹ ਦੂਜੀ ਦੁਬਧਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਲੇ ਮੁੜ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਸੂਰੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਲਈ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਬੇਨਤੀ ਅਨਸੁਣੀਂ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਸਭ ਸਮਰਥ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਇਨਾਂ ਬੰਦੀ ਸੂਰੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਏਕਤਾ ਲਈ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਬੇਨਤੀ ਅਣਸੁਣੀਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਦੁਬਿਧਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਨਸਾਨ ਕ੍ਰਿਦਾਰ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ ਵਾਰਸ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਸੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਮ ਥੱਲੇ ਅਟੁੱਟ ਏਕਤਾ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਦੁਬਿਧਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ, ਇਕ ਪੰਥ ਮੰਜਿਲ ਦੀ ਸਾਂਝ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਸਿਖ, ਸਿਖ ਜਥੇਬੰਦੀਂ ਆਪਣਾਂ ਪਿਆਰਾ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਸੱਭ ਮੁਖਾਤਬ ਸਿਖ ਜਥਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਮੂਹ ਪੰਥਕ ਸੰਘਰਸ਼ਸ਼ੀਲ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ, ਜਿੰਨਾਂ ਤੱਕ ਇਹ ਹੋਕਾ ਨਿਜੀ ਪਹੁੰਚਾਈਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਦੇ ਫਾਂਸੀਆਂ ਉਤੇ ਟੰਗਣ ਲਈ ਬਿਪਰਨ ਤਖਤ ਵਲੋਂ ਬੰਦੀ ਬਣਾਇਓ ਅਣਖੀ ਸੂਰੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਬੇਨਤੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਯਾਦ ਦਿਲਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਮੁੱਖ ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਦੁਬਿਧਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਨਾਲ ਇਕ ਏਕਤਾ ਵਿਚ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਏਕਤਾ ਦੇ ਬਲਵਾਨ ਨਿੱਜ ਬਲ ਨਾਲ ਸਿਖ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਤਰਨ ਦਾ ਹੋਕਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।

ਦੁਬਿਧਾ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਈਅਨੁ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (ਪੰਨਾ 35)

ਐਸਾ ਕੋਇ ਜਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਗਵਾਵੈ ॥ ਇਸਹਿ ਮਾਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (ਪੰਨਾ 237)

ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥
ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (ਪੰਨਾ 1247)

ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਬੜੇ ਵੱਡੇ ਨਾਮ ਸੰਸਥਾ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਟੱਡੀ ਸਰਕਲ ਦੇ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਮੁਖੀ ਵੀਰੋ ਜੀਓ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਸੱਥ ਵਿਚ ਖੁਦ ਨੂੰ ਇਕੋ ਇਕ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਹੀ ਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੱਸਕੇ ਇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਨਾਲ ਤੁਰੇ ਇਕ ਵੀਰ ਨੂੰ ਤਕਰੀਬਨ 35 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਜੀ ਵਲੋਂ ਅਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਕੁਝ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੈਂਪਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੇ ਅਤੇ ਆਪਜੀ ਵਲੋਂ ਅਯੋਜਿਤ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਹਬੋ ਜੀ ਤੱਕ ਦੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਰਗ ਉਤੇ ਸਾਇਕਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸੁਭਾਗ ਮੌਕੇ, ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਿਸ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਾਰਗ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਹੋਕੇ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਕਹਾਉਂਦੇ ਗਿਅਨੀ ਜੈਲ ਸਿੰਘ ਸਨ। ਜੋ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਉਤੇ ਬਿਪਰਨ ਦਿਲੀ ਤਖਤ ਦੇ ਬੋਲੇ ਗਏ ਫੌਜੀ ਧਾਵੇ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਤਰਪਤੀ ਸਨ। ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਇਕ ਖਤ ਵਿਚ ਦਰਜ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਪਹੁੰਚਾਈ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਨਾਂ ਸੁਭਾਗ ਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਵੱਡੀ ਇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਜਨਮੋਂ ਮਿਲੀ ਗੁਰਮਿਤ ਨਾਲ ਗੰਢ, ਕਦੇ ਨਾ ਖੁੱਲ ਸਕਣ, ਕਦੇ ਨਾ ਟੁਟ ਸਕਣ ਤੱਕ ਪ੍ਰਪੱਕ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਗੁਰੂ ਆਸਰੇ, ਗੁਰੂ ਹੁਕਮੀਂ ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਇਹ ਦਾਹਵਾ ਲੈਕੇ ਤੁਰ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਦੀ ਮੌਜ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਰਜਾ ਵਿਚ ਰਹਿਕੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਲਈ ਅੱਜ ਤੱਕ ਜਾਨਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਮੁੰਢਲੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਗੁਰੂ ਆਸਰੇ, ਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਸੱਭੇ ਦੁਬਿਧਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਤਾਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਵਲੋਂ ਇਨਸਾਨ ਜਾਤੀ ਲਈ ਕਰਤੇ ਦੇ ਇਸ ਸੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਸਿਖ ਧਰਮ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ - ਸੱਚ

ਫਿਲਾਸਫੀ ਨੂੰ ਆਮ ਅੱਖਰੀਂ ਕਰਕੇ, ਕਰਤੇ ਕਾਦਰ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਸੰਸਾਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿਚ ਕਰਨਾ, ਅਪਣੇ ਜ਼ਿਮੇਂ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਪੜ ਆਏ ਹਾਂ।

ਸੋ ਆਪਣੇ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਵੱਡੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸੇਵਾਦਾਰ ਵੀਰੋ, ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੇ ਇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਨੂੰ ਸੱਚ ਇਹ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਗਿਆਨ- ਕਹਿਨੀ ਕਿ **ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ** ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। **ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ, ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ** ਗੁਰੂ ਆਸਰੇ ਚੇਤਨਾਂ ਵਿਚ **ਕਥਿਹੁ** ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਕਲੀ ਸੰਤ ਕੋਲ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਸਿਰਫ ਕਹਿਣੀ ਪੱਲੇ ਸਿਖ, ਗਿਆਨੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਕੋਲ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਕਰਤੇ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਬਿਪਰ ਬਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਲੈ ਲੈਣ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ, ਨਾ ਦੁਨਿਆਵੀ ਪੜਾਈਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮਾਹਰ ਕੋਲ। **ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ** ਨਸੀਬ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਨਿਮਾਣੇ ਨਿਤਾਣੇ ਸ਼ਰਨ ਹੀ ਰਹੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰ ਗੁਰਸਿਖ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਹੀ। ਉਹ ਵੀ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸੱਚੇ ਸੂਰੇ ਸਿਖ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਸ਼ਹੀਦ ਜਰਨੈਲ, ਸਾਥੀਆਂ, ਉਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਥ ਦੇ ਸਮੂਹ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਬਦੌਲਤ। ਗੁਰੂਆਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੀਆਂ ਅਦਭੁੱਤ, ਲਾਸਾਨੀ, ਨਿਆਰੀਆਂ, ਬੇਮਿਸਾਲ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ, ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਦੀ ਬਦੌਲਤ। ਜਿਸ **ਅਕਥ** ਤੋਂ ਹੋਈ **ਕਥਿਹੁ** ਕਹਾਣੀਂ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਚ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਆਮ ਹਰਫਾਂ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰ ਭਾਈ ਨਾਲ ਵੰਡਣਾਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਖੁੱਲੀ **ਕਥਿਹੁ** ਕਹਾਣੀਂ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਚ ਗਿਆਨ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਅੱਜ ਆਪਾਂ ਬਜੁਰਗਾਂ ਤੋਂ ਅਨਜਾਣੇ ਰਹਿ ਗਈ ਕਿਸੇ ਊਣਤਾਈ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸਾਥੋਂ ਵੱਧ ਬਲਵਾਨ ਬੁਧ ਬਬੇਕ ਸੰਤਾਨ ਨੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੱਚ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸੋਧ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਜੋੜਦੇ ਰਹਿਣਾਂ ਹੈ। ਜਦ ਤਕ ਸੰਸਾਰ ਹੈ **ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ, ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ** ਗੁਰੂ ਆਸਰੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਵਲੋਂ **ਕਥਿਹੁ** ਹੁੰਦੀ ਰਹਿਣੀਂ ਹੈ।

ਪਿਆਰੇ ਗੁਰਸਿਖ ਵੀਰ ਭਾਈ ਅਤਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਕੰਵਲ ਜੀਉ, ਇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਵਲੋਂ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ 25ਵੀਂ ਬਰਸੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਆਸਰੇ, ਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼, ਗੁਰੂ ਹੁਕਮੀਂ ਉਥੋਂ ਅੱਗੇ ਤੋਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਥੋਂ ਆਪਜੀ ਵਲੋਂ ਇਕੱਠਿਆਂ, ਇਕ ਇਕੱਠ ਵਿਚ, ਪਿਆਰੇ ਸਿਖ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ, ਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਇਕ ਅਰਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਸੋ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਦਿਆਲੂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਪੱਲੇ ਗਿਆਨ- ਕਹਿਣੀ ਹੀ ਇਕੱਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸਗੋਂ ਗਿਆਨ- ਕਹਿਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਮ ਕਿਰਤ- **ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ,** ਨਵਾਂ ਦੌਰ ਵੀ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸਹੀਦਾਂ ਦੀ 25ਵੀਂ ਬਰਸੀ ਜੂਨ 2009 ਤੋਂ ਗੁਰਸਿਖ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਵਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਤੁਸਾਂ ਵਲੋਂ ਗੁਰਸਿਖ ਦਾ ਕਰਮ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਅੱਜ ਬਣਦੀ ਗੁਰ ਕੀ ਅਸਲ ਸੇਵਾ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਾਏ ਪੰਥ ਦੀ ਅਸਲ ਸੇਵਾ ਲਈ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਵਿਚ ਆਉਣ ਨੂੰ ਨਾ ਵਿਸਾਰਨ ਦੀ ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਹੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਬੋਧਨ ਹੋਣੋਂ ਰਹਿ ਗਏ ਵੀਰ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਧਾਮੀ- ਮੁਖੀ ਦਲ ਖਾਲਸਾ, ਯੂਨਾਇਟਡ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਅਤੇ ਸਿਖ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫਡਰੇਸ਼ਨ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸੇਵਾਦਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ, ਇਸ ਹੋਕੇ ਖਤ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਸੰਬੋਧਨ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਬਾਕੀ ਗੁਰਸਿਖ ਵੀਰਾਂ ਨੂੰ, **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਨੂੰ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸਮੂਹ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਬੇਨਤੀ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਇਕ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੀ ਸਾਂਝ ਨਾਲ ਪੰਥ ਵਿਚ ਏਕਤਾ ਦੇ ਹਰ ਚਾਹਵਾਨ ਗੁਰਸਿਖ ਨੂੰ, ਹਰ ਪੰਥ ਹਮਦਰਦੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਲਵੱਕੜੀ ਵਿਚ ਲੈਣ ਲਈ ਬਾਹਾ ਖਿਲਾਰ ਖੜਾ ਹੈ।

ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥ ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥(ਪੰਨਾਂ 13)

ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ (ਪੰਨਾਂ 27)

ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਖਾਲਸਾ ਜੀ, ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਪਿਆਰੀ ਸੰਗਤ ਜੀ, ਇਹ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਇਕ ਮੰਜ਼ਿਲ ਸਾਂਝ ਦੁਆਰਾ ਏਕਤਾ ਲਈ ਆਪਜੀ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੋਕਾ, ਇਹ ਢੰਡੋਰਾ ਹਰਫ ਲਿਖਦਿਆਂ, ਗੁਰੂ ਹੁਕਮੀਂ, ਗੁਰੂ ਆਸਰੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਵਿਚ ਦਰਜ ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ ਦਾ ਇਹ ਸਚ ਰੌਸ਼ਨ ਚਿਰਾਗ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਆਸਰੇ ਅੱਜ ਦਾ ਕਰਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਕੇ, ਗੁਰੂ ਕਰਤੇ **ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ** ਕਰ, ਅੱਜ ਬਣਦੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਫਰਜ ਸੇਵਾ, ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਬਣਦੀ ਫਰਜ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਤਰੇ ਇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਨਾਮ ਥੱਲੇ ਇਕੋ ਮੰਜਿਲ, ਇਕੋ ਕਰਮ ਨਿਸ਼ਾਨ

ਫਰਜ ਸੇਵਾ ਸਾਂਝ ਲੈਕੇ ਹੋਈ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਦੀ ਇਸ ਏਕਤਾ ਕੋਲ ਹੀ ਉਸ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਦਾ ਅਸਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਭਿਲਾਖੀ, ਚਾਹਵਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਕਾਉਣ ਦਾ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਰਹਿ ਜਾਣਾਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਸ ਏਕਤਾ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਨੇ ਸੱਭ ਨੂੰ ਦੱਸ ਕੇ, ਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਨਾਲ, ਗੁਰੂ ਜ਼ਿਮੇ ਕੀਤੇ ਇਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਲੈਣਾਂ ਹੈ। ਜੂਨ ਚੋਰਾਸੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਵਲੋਂ ਖੰਡੇ ਨਾਲ ਵਾਹੀ ਲਕੀਰ ਨੂੰ ਟੱਪਕੇ ਆਏ ਹੀ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿਖ ਅਸਲੀ ਹੋ, ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਜਹਾਨੋਂ ਜਾਣਾਂ ਹੈ, ਗਲ ਜਮ ਜੂਨਾਂ ਦੀ ਪਈ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਕਟਣਾਂ ਹੈ, ਮਹਾਂ ਨਰਕ ਤੋਂ ਬਚਣਾਂ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਛੱਡਕੇ, ਖੰਡੇ ਵਾਹੀ ਲਕੀਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਗੁਰੂ ਧਿਰ, ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਧਿਰ, ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਧਿਰ, ਇਮਾਨ ਧਰਮ ਧਿਰ - ਇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ ਏਕਤਾ ਵਿਚ, ਆਪਣੇ ਗੁਨਾਹਾਂ ਦੇ ਪਤਤਾਵੇ ਦੀ ਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ, ਕੋਈ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਕਰ, ਅੱਜ ਬਣਦੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਆਪਣਾਂ ਜੀਵਨ ਸਫਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਮਹਲਾ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਨਾ ਕੋਈ ਸੰਗਾਰਿ ॥

ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਵਹਿ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਰਿ ॥ (ਪੰਨਾਂ 379)

ਸੁੰਨਤਿ ਕੀਏ ਤੁਰਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ਅਉਰਤ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ॥

ਅਰਧ ਸਰੀਰੀ ਨਾਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ਤਾ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਹੀ ਰਹੀਐ ॥ (ਪੰਨਾਂ 477)

ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾ ਕੁਸੁਧ ਸਾ ਕੁਲਖਣੀ ਨਾਨਕ ਨਾਰੀ ਵਿਚਿ ਕੁਨਾਰਿ ॥ (ਪੰਨਾਂ 652)

ਸਜਣ ਸੇਈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੰਨਿ੍ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਖੜੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥ (ਪੰਨਾਂ 729)

ਏਕੁ ਅਰਾਧਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (ਪੰਨਾਂ 901)

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਭ ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ॥
ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ॥ (865)

ਮੁਆ ਜੀਵੰਦਾ ਪੇਖੁ ਜੀਵੰਦੇ ਮਰਿ ਜਾਨਿ ॥ ਜਿਨ੍ਾ ਮੁਹਬਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥ (ਪੰਨਾਂ 1102)

ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸੰਘਾਰਾ ॥ ਮੋਟਾ ਨਾਉ ਧਰਾਈਐ ਗਲਿ ਅਉਗਣ ਭਾਰਾ ॥
ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਾਰਾ ॥ (1009)

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਸਬਾਈ ॥ ਮਾਣਸ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ॥
ਇਸੁ ਪਉੜੀ ਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਚੂਕੈ ਸੋ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ (1075)

ਗੁਰੁ ਜਹਾਜੁ ਖੇਵਟੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਰਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (1401)

ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਕੋ ਉਚਰਿ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਵੈ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਮੇਟੀਐ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗੀ ਤਰਾਹਿ ਸਭ ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਵੈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ (1318)

ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੇ ਵਾਹੀ ਖੰਡੇ ਨਾਲ ਲਕੀਰ ਦੇ ਪਾਰ ਭਾਵੇਂ **ਪੰਥ ਅਟੁੱਟ ਅੰਗ** ਸ਼ਰਧਾਲੂ, ਭਾਵੇਂ ਸੇਵਕ, ਭਾਵੇਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ, ਸਭ ਨਕਲੀ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਣਾਂ ਹੈ।

ਐ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਦਵਾਨ ਸਦਾਉਣ ਵਾਲਿਓ, ਬਿਨਾਂ ਪੂਰੀ ਵਗਿਆਨਕ ਖੋਜ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆਂ, ਇਨਾਂ ਦੀ ਬਾਂਦਰ ਔਲਾਦ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂਅਤ ਗੁਰਮਤਿ ਸੱਚ ਐਲਾਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਜੁਗਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਪੜਾ ਐਲਾਨਦੇ ਹੋ। ਜਦ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨੇ ਜਪਜੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਹੀ ਕੋਈ ਦੁਬਧਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤੀ ਇਕ ਹੀ ਪੰਗਤ ਵਿਚ ਜੁਗ ਦਾ ਸਬੰਧ ਆਰਜਾ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ ਜੁਗ ਅਤੇ ਜੁਗਾਂ ਵਾਰੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦੁਬਧਾ ਹੀ ਨਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ।

ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ ॥ (ਪੰਨਾਂ 2)

ਐ ਕਰਨੀ ਕੋਰੇ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਿਦਵਾਨੋਂ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਜੁਗਾਂ ਵਾਰੇ ਬਿਪਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾਂ ਵਖਿਆਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਗੁਰਮਤਿ ਜੁਗ ਬਿਖਿਆਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਕਤ ਹੋ ਗਲਤ ਬਿਆਨਦੇ, ਬਿਪਰਨ ਦੇ ਝੂਠੇ ਸਾਹਿਤ ਤੋਂ ਤਾਂ ਦੂਰ ਭੱਜਣ ਦਾ ਪਖੰਡ ਰਚਦੇ ਥਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਜਦ ਕਿ ਉਸੇ ਬਿਪਰਨ ਤਖਤ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਭੱਜਣਾਂ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਮੂਲੋਂ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਨਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਆਇਆ ਰਾਮ, ਮੁਰਾਰ, ਹੀ ਬਿਪਰਨ ਦਾ ਰਾਮ, ਮੁਰਾਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋ ਜਾਣਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜੁਗ। ਸਿਖ ਧਰਮ

ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਆਨੀ ਵਿਦਵਾਨ ਉਹ, ਜੋ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿਖ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਚੰਗਾ, ਸਿਰਫ ਲਿਖਕੇ ਜਾਂ ਬੋਲਕੇ ਦਸਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਸ ਚੰਗੇ ਨੂੰ ਆਪ ਕਰਕੇ, ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਿਨ ਲੱਖ ਦੁਹਾਈਆਂ ਪਾਵੋ ਵਿਦਵਾਨ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਐ ਸਿਖ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਿਪਰਨ ਬਾਂਦਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਔਲਾਦ ਕਾਇਰੋ, ਬੁਝਦਿਲੋ, ਸੰਤ ਨਿਦਕੋ, ਸ਼ਹੀਦ ਨਿੰਦਕੋ ਗਲੋਂ ਮਹਾਂ ਨਰਕ ਜਮ ਗਰਭ ਜੂਨ ਫਾਂਸੀ ਨਹੀਂ ਲਹਿਣੀਂ।

ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੋਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ਤਖਤਿ ਰਾਖਾ ਪਾਉ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹਾਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਨਾਨਕਾ ਸਭ ਵਾਉ ॥ (ਪੰਨਾ 14)

ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਸਭੁ ਕੋ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਅੰਤਰਿ ਹਉ ਸੁਖਿ ਵਸਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਿ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥
ਭਾਣੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈਆ ਭਾਣੈ ਭੀਖ ਉਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਾਣੈ ਥਲ ਸਿਰਿ ਸਰੁ ਵਹੈ ਕਮਲੁ ਫੁਲੈ ਆਕਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (762)

ਗਗਨ ਦਮਾਮਾ ਬਾਜਿਓ ਪਰਿਓ ਨੀਸਾਨੈ ਘਾਉ ॥ ਖੇਤੁ ਜੁ ਮਾਂਡਿਓ ਸੂਰਮਾ ਅਬ ਜੂਝਨ ਕੋ ਦਾਉ ॥ (ਪੰਨਾ 1105)

ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦੀ ਅੱਜ ਕਰਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੇਵਾ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਨਿਤਰਨ ਦਾ ਆਪਜੀ ਸਭ ਗੁਰਸਿਖ ਵੀਰਾਂ ਨੂੰ, ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਬਲ ਬਖਸ਼ਣ, ਗੁਰੂ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਬੇਨਤੀ ਜੋਦੜੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ ॥੪॥੨॥ (ਪੰਨਾ 795)

ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਆਪਾਂ ਸੱਭ ਮਾਰੇ ਹੋਏ ਐਲਾਨੇ ਹੋਣ ਦੇ ਸੱਚ ਦੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰੋੜਤਾ ਇਨਾਂ ਹਰਫਾਂ ਵਿਚ, ਸ਼ਹੀਦ ਸਿਖ ਸੂਰੇ ਸੰਤ ਭਗਤ ਖਾਲਸੇ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਰੀਰਕ ਮੌਤ ਨੂੰ ਮੌਤ ਮਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਜਮੀਰ ਦਾ ਮਰ ਜਾਣਾਂ, ਮੌਤ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।

ਸੁਖੀ ਵਸੈ ਮੋਰੋ ਪਰਿਵਾਰਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਭੈ ਕਰਤਾਰਾ॥ (ਕਬਿਯੋ ਬਾਚ ਬੇਨਤੀ ॥ਚੌਪਈ॥)
ਚੌਪਈ: ਚੌਥੇ ਪਦ ਦੀ ਸੁਰੂਆਤ ਯੁਗ ਤੋਂ

ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲੇ ਵਲੋਂ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਨਾਮ ਨੂੰ ਭਵਿਖ ਵਿਚ ਸਹੀ **'ਖਾਲਸਤਾਨ'** ਲਿਖਣ ਦੇ ਲਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਭ ਆਪਜੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੂੰ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਭ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਫਤਹਿ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ :
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ॥

ਇਕੋ ਇਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਦਰ ਦਾ
ਐਨ. ਕਮਲ-ਫੇਹਰਨਬੱਖ ਉਰਫ ਬਿਧੀ ਸਿੰਘ ਬੱਬਰ
ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਉਤੇ:
ਗੁਰਸਿਖ ਕਾਫਲਾ
(GR.Singh)

(i.o) Adress: N. Kamal-Fehrenbach orf Bidhi Singh Babbar
Schöne Aussicht 74a, 65760 Eschborn, Germany (24.03.2010)
Tel: 06173 67103, Fax: 06173 640321, eMail : ef-nk@t-online.de